

చదవండి - అలోచించి చెప్పండి.

క. తన కోపమే తన శత్రువు

తన శాంతమే తనకు రక్క దయచుట్టంబోఁ

దన సంతోషమే స్వరము

తన దుఃఖమే నరకమంద్రు తథ్యము సుమతీఁ.

ప్రశ్నలు :

1. ఈ పద్యంలో శత్రువుగా దేనిని పేరొన్నాడు? ఎందుకు?

జ. ఈ పద్యంలో కోపాన్ని శత్రువుగా పేరొన్నాడు. శత్రువు ఎలా మనకు నష్టం కల్గిస్తాడో, కష్టం కల్గిస్తాడో, అలాగే కోపం కూడా మనకు కష్ట నష్టాలను కల్గిస్తుంది.

2. శాంతి రక్కగా ఉంటుందనడంలో కవి ఉద్దేశమేమిటి?

జ. ‘శాంతి’ అంటే కోపం వంటివి లేకపోవడం. శాంతగునం ఉంటే, అదే మనలను రక్కిస్తుంది. శాంతం ఉంటే ఎవరితోనూ మనకు తగవు రాదు. శాంతి మనకు రక్కణను కల్విస్తుంది.

3. సంతోషాన్ని స్వర్గంగా కవి ఎందుకు భావిస్తున్నాడు?

జ. ‘స్వర్గం’ అంటే దేవతల లోకం. స్వర్గ లోకంలో ఉండే వారికి దుఃఖాలు ఉండవు. సంతోషమే ఉంటుంది. కాబట్టి మన సంతోషమే మనకు స్వర్గం వంటిదని కవి చెప్పాడు.

4. కోపం వల్ల కలిగే అనర్థాలను గురించిన సంఘటనలు మీకేమైనా తెలుసా? చెప్పండి.

జ. 1) కోపం వస్తే అనర్థాలు కలుగుతాయి. ఒకరోజున మా పక్క ఇంటివారు తమ వీధిని అంతా తుడిచి, ఆ తుక్కును మా ఇంటి ముందు పోశారు. నేను వారిపై కోపపడి తిట్టాను. వాళ్ళు నన్ను కొట్టబోయారు. మా అమ్మగారు ఎలాగో సర్దిచెప్పారు.

2) నేను సైకిలు మీద వెడుతూ ఒకరోజు కాలు జారి, పక్కవారి బండి కింద పడ్డాను. నాకు దెబ్బలు తగిలాయి. పక్కవారు నన్ను పట్టించుకోలేదు. నేను కోపంతో తగవుకు వెళ్ళాను. చివరకు ఒకరిపై ఒకరు పోలీసు కేసు పెట్టుకొన్నాం. మాకు వైద్యానికి, కేసులకు చాలా ఖర్చు అయింది. కాబట్టి కోపం వల్ల అనర్థాలు కలుగుతాయి.

పాత్యంశ నేపథ్యం

వేదవ్యాసుడు నాలుగు వేదాలను విభజించాడు. ఆయన పంచమవేదం అని పేరు పొందిన మహాభారతాన్ని రచించాడు. అప్పాదశ పురాణాలనూ, ఉప పురాణాలనూ రచించాడు. బ్రహ్మజ్ఞాని అయిన వేదవ్యాసుడు, పరమ శివభక్తుడు. బ్రహ్మజ్ఞాన సంపన్నుడు. పరమ పవిత్రమయినదీ, పరమశ్యరునికి ప్రీతిపాత్రము అయినదీ అయిన కాశీ నగరంలో వేదవ్యాసుడు తన పదీవేలమంది శిష్యులతో నిపసిస్తున్నాడు. ఈయన శివభర్మాన్ని పాటిస్తూ బ్రాహ్మి ముహూర్తంలోనే నిద్రలేచి, ఉదయం చేయవలిన సంధ్యాది విధులు పూర్తిచేసి, మధ్యాహ్నం దాకా శివపురాణం చదివి, మధ్యాహ్నకాలంలో శిష్యులతో కలిసి కాశీనగరంలో భిక్షాటన చేసేవాడు. శిష్యులూ, తానూ వేర్పేరుగా భిక్షకు వెళ్ళి, తెచ్చిన ఆహారాన్ని రాశిగా పోసి, తెచ్చిన దానిలో సగం అతిధులకూ, అభ్యాగతులకూ సమర్పించి, మిగిలిన దానిని వారు తినేవారు.

ఒకసారి వ్యాసుడి మనస్సు నిబ్బరాన్ని ఈశ్వరుడు పరీక్షించాలని అనుకున్నాడు. “వ్యాసుని భక్తి ఏమాత్రముందో చూద్దాం. అతడు శిష్యులతో భిక్షకు వెళ్ళినప్పుడు ఏ ఇంటిలోనూ భిక్ష దొరకకుండా చెయ్యు” అని పార్వతికి చెప్పాడు. పార్వతీదేవి భర్త ఆజ్ఞ ప్రకారంగా కాశీ నగరంలోని స్త్రీల మనస్సులలో ప్రవేశించి, వ్యాసుడికి వారు భిక్ష పెట్టకుండా చేసింది. వ్యాసుడూ, శిష్యులూ భిక్ష కోసం వెళ్ళడంతో పారం మొదలవుతుంది.

కవి పరిచయం

పార్వతిభాగం పేరు

: భిక్ష

ఏ గ్రంథం నుండి గ్రహింపబడింది

: “కాశీఖండం” కావ్యంలోని సప్తమాశ్వాసం నుండి

రచయిత

: శ్రీనాథుడు

కాలం

: 1380-1470 (15వ శతాబ్దము)

ఎవరి ఆస్తాన కవి

: రాజమహేంద్రవరం రెడ్డిరాజుల కొలువులో ఆస్తాన కవి

తల్లిదండ్రులు

: శ్రీనాథుడు ‘మారయ - భీమాంబ’ల ముద్దుబిడ్డడు.

బిరుదం

: ‘కవి సార్వభూమి’

ప్రతిభా పొండిత్యం

: ఆంధ్ర కవులలో కవిత్రయం తరువాత, అంతటి ప్రతిభావంతుడైన కవి. ఈయన

	పెదకోమటి వేమారెడ్డి కొలువులో “విద్యాధికారి”గా ఉండేవాడు.
డిండిముని కంచుఢక్క పగులగొట్టడం :	ప్రోధదేవరాయల ఆస్తానంలో ‘డిండిముదు’ అనే గొప్ప పండితునితో వాదించి, ఆయనను ఓడించి, అతడి కంచుఢక్కను పగులగొట్టించాడు.
శ్రీనాథుని రచనలు	: 1) మరుత్తరాట్టరిత్ర 2) శాలివాహన సప్తశతి 3) పండితారాధ్య చరిత్ర 4) కాశీభూషణం 5) శృంగార నైపుణ్యం 6) హరవిలాసం 7) ధనంజయ విజయం 8) త్రీధాఖిరామం 9) శివరాత్రి మహాత్మ్యం 10) పల్నాటి వీరచరిత్ర 11) సందనందన చరిత్ర అనేవి శ్రీనాథుడి రచనలు.
శ్రీనాథుని చాటువులు	: శ్రీనాథుడి చమత్కూరానికి, లోకానుశీలతకూ, రసికతకూ, ఆయన జీవన విధానానికి అద్దం పట్టే చాటువులు చాలా ఉన్నాయి.
కవితా లక్ష్మణలు	: ఉద్దండలీల, ఉభయవాక్యాంధి, రసాభ్యువితబంధం, సూక్తి వైచిత్రి
శ్రీనాథుని సీసు పద్యాలు	: శ్రీనాథుని సీసు పద్యరచనా వైభవం, ఈయన కవితా వైశిష్ట్యానికి నిదర్శనం. ఈయన సీసుపద్యాలు, మార్గదర్శకాలై గొప్ప అనుభూతిని కల్పిస్తాయి.
మహాప్రస్థానం	: శ్రీనాథుడు అవసాన దశలో రాజాశ్రయం లేక వ్యవసాయం చేశాడు. పన్నులు చెల్లింపలేక, శిక్షలు అనుభవించాడు. అయినా ఆయనలో బేలతనం లేదు. “దివిజ కవివరు గుండియల్ దిగ్గురనగ నరుగుచున్నాడు శ్రీనాథుడమరపురికి” అని చెప్పాడు.
శివభక్తుడు	: శివభక్తుడు ఆత్మషైర్యం కలవాడు, లోకజ్ఞుడు. తెలుగు మహాకవులలో ఉన్నత పీరం అలంకరించాడు.

ప్రవేశిక

ఈ రోజుల్లో ‘భిక్ష’ అనే మాట ‘అదుక్కుతినదం’ అనే అల్వార్ధానికి పరిమితమైంది. నిజానికి ఒకప్పుడు ‘భిక్ష’ అనేది పరమపవిత్రమైన ప్రతం. శివుడు భిక్షేశ్వరుడుగా ప్రసిద్ధి చెందాడు. గురువులు శిష్యులకు ‘జ్ఞానభిక్ష’ పెట్టేవాళ్ళు. గౌతమ బుద్ధుడు భిక్షాపుత్రతోనే జీవనం సాగించాడు. గురుకులంలో చదువుకునే రాజకుమారులు సైతం భిక్షాటనతోనే విద్యార్థిజీవనం గడిపేవారు. భిక్షపెట్టడం అన్నది. ఒక మహాపుణ్యకార్యంగా భావించేవారు. తమ ఇంటికి వచ్చిన అతిథికి ‘అతిథిదేవోభవ!’ అని నమస్కరించి, ఘాజించి, వారికి భిక్ష సమర్పించేవాళ్ళు. ఇటువంటి భిక్షా ప్రతంతో జీవించిన వేదవ్యాసమహర్షి కాశీనగరంలో శివుని పరీక్ష వల్ల పొందిన ఒక అనుభవం ఏమిటో ఈ పారం చదివి తెలుసుకోండి.

పాత్యభాగ సారాంశం

వేదవ్యాసుడు ఒకరోజు శిష్యులతో మధ్యాహ్న సమయంలో భిక్ష కోసం బ్రాహ్మణ వీధులలో ఇంటింటికి తిరిగాడు. ఎవరూ ఆయనకు భిక్ష పెట్టలేదు. కాశీ నగరంలోని బ్రాహ్మణ స్త్రీలు రోజూ అతిధులకు మాధుకర భిక్ష పెడుతూ ఉంటారు. కానీ ఆనాడు వ్యాసుడికి ఎవరూ భిక్ష పెట్టలేదు.

ఆ రోజుకు ఉపవాసం ఉండామని, మరునాడు పారణకు భిక్ష దొరకకపోదని వ్యాసుడు నిశ్చయించాడు. మరుసటి రోజున వ్యాసుడు తిరిగి శిష్యులతో భిక్షాటనకు వెళ్ళాడు. ఈశ్వరుడి మాయవల్ల ఆ రోజు కూడా ఆయనకు ఎవ్వరూ భిక్ష పెట్టలేదు. వ్యాసుడు కోపంతో తన భిక్షాపాత్రను వీధి మధ్యలో పగులగొట్టి, కాశీ వాసులకు మూడు తరాల దాకా ధనం, మోక్షం, విద్య లేకుండా పోవాలి అని శపించడానికి సిద్ధమయ్యాడు.

అప్పుడు పార్వతీదేవి ఒక బ్రాహ్మణ భవనం వాకిట్లో సౌమయ్య స్త్రీ వలె కనబడి, వ్యాసుని రమ్మని పిలిచి ఇలా మందలించింది. ఓ మహర్షి! “నీవు గొంతు దాకా తినడానికి మాధుకర భిక్ష దొరకలేదని గంతులు వేస్తున్నావు. నివ్వరి బియ్యం తినేవారూ, శాకాపోరులూ, కందభోజులూ, ఉంచవ్యుత్తితో జీవించేవారూ అయిన మునీశ్వరులు నీ కంటె తెలివి తక్కువ వాళ్ళా? ఉన్న ఊరు, కన్న తల్లి సమానం అంటారు. అదీకాక కాశి, ఈశ్వరుడి భార్య, భిక్ష దొరకలేదని నీవు కాశీ నగరాన్ని శపించడం తగదు.

నీవు ఆకలితో ఉన్నావు. మా వంటి గృహిణులు నిన్ను ఇలా నిందించడం మంచిది కాదు. మా ఇంటికి భోజనానికి రా, భోజనం చేసిన తరువాత నీతో మాటల్లడవలసిన మాటలు ఉన్నాయి.

పార్వతీదేవి మాటలు విని, వ్యాసుడు అమెతో “అమ్మా! సూర్యుడు అస్తమిస్తున్నాడు. నాకు పదివేలమంది శిష్యులు ఉ

న్నారు. వారు తినకుండా నేను తిననని నాకు ప్రతం ఉంది. నిన్నటిలాగే ఈ రోజు కూడా పస్తు ఉంటాం” అన్నాడు.

అప్పుడు పార్వతీదేవి చిరునవ్వు నవ్వి “మునీశ్వరా! నీవు శిష్యులను కూడా వెంట బెట్టుకొని తొందరగా రా. ఈశ్వరుడి దయవల్ల ఎంతమంది అతిథులు వచ్చినా, అందరికీ కోరిన అన్నం పెడతాను” అంది.

వ్యాసుడు సరేనని గంగలో స్నానం చేసి, శిష్యులతో వచ్చాడు. పార్వతీదేవి వారికి స్వాగతం చెప్పి, వారందరికి భోజనశాలలో బంతివేసి వడ్డించింది.

ప్రతిపదార్థాలు-భావాలు

1వ పద్యం :

తే॥గీ॥ నెట్టుకొని కాయ బీతెంద పట్టపగలు
తాను శిష్యులు నిల్లిల్లు దప్పకుండం
గాశికా విప్రగృహ వాటికల నొనర్చు
నభిల విద్యాగురుండు భిక్షాటనంబు.

ప్రతిపదార్థం :

అభిల విద్యాగురుండు

అభిల	=	సమస్తములయిన
విద్యా	=	విద్యలకునూ
గురుండు	=	గురువు అయిన వేదవ్యాస మునీంద్రుడు
తానున్	=	తానునూ
శిష్యులున్	=	శిష్యులనూ

పట్టపగలు :

(పగలు + పగలు		
=పట్టపగలు)	=	పట్టపగటి యందు
బీతెంద (బీఱు + ఎంద)	=	తీక్ష్ణమయిన ఎంద
నెట్టుకొని	=	అతిశయించి
కాయన్	=	కాయుచుండగా

కాశికా విప్రగృహవాటికలన్ :

కాశికా	=	కాశికా నగరము నందలి
విప్రగృహ	=	బ్రాహ్మణ గృహాలకు సంబంధించిన
వాటికలన్	=	వాడలయందు (వీధుల యందు)
జల్లిల్లు	=	ప్రతి గృహస్నీ
తప్పకుండన్	=	విడువకుండా (ఏ ఇల్లనూ విడిచిపెట్టకుండా)
భిక్షాటనంబు		
(భిక్షా + అటనంబు)	=	భిక్ష కొఱకైన సంచారాన్ని
ఒనర్చున్	=	చేయును (చేస్తు ఉంటాడు)

భావం : చతుర్దశ విద్యలకును గురువయిన వేదవ్యాస మునీంద్రుడు, శిష్యులతో కలిసి, పట్టపగలు పెరిగిన తీక్ష్ణమైన ఎందలో, కాశీనగరంలోని బ్రాహ్మణవీధులలో భిక్ష కోసం ఏ ఇల్లూ విడిచిపెట్టకుండా, ప్రతి గృహసోనికీ తిరుగుతున్నాడు.

2వ పద్యం :

తే॥గీ॥ వందుచున్నారమను నొక్క వనజనేత్ర

తిరిగి రమ్మను నొక్క లేందీంగె బోండి

దేవకార్యంబు నేండనుఁ దెఱవ యోర్రు

ద్వాః కవాటంబుఁ దెఱవదు వనిత యొకతె

ప్రతిపదార్థం :

ఒక్క వనజనేత్ర	=	ఒక పదార్థాంశు; (వనజనేత్ర (వ్యు) పద్మముల వంటి కన్సులు కలది)
వందుచున్నారము	=	వంట చేస్తున్నాము

అనువ్వే	=	అన్నది
ఒక్క లేదీగె బోడి;	=	
ఒక్క	=	ఒక
లేదీగె బోడి	=	లేత తీగ వంటి శరీరము గల స్త్రీ
తిరిగి	=	మరల
రమ్మన్;		
(రమ్ము+అనువ్వే)	=	రమ్మని అన్నది

తెఱవయోర్త;

తెఱువ	=	స్త్రీ
ఓర్రు	=	బకామె
నేడు	=	ఆనాడు
దేవకార్యంబు	=	దేవతల పూజాకార్యం
అనువ్వే	=	అన్నది (పితృదేవతల కార్యము నాడు పితృదేవతలకు పెట్టుకుండా భిక్ష వేయరాదు)
వనిత యొకతె	=	ఒక ఇల్లాలు

ద్వాః కవాటంబువ్వే;

ద్వాః	=	ద్వారము యొక్క
కవాటంబువ్వే	=	తలుపును
తెఱవదు	=	తెరవనే తెరవలేదు

భావం : ఒక ఇల్లాలు “వండుతున్నాము” అన్నది. మరొక స్త్రీ “మరల రండి” అన్నది. ఇంకాక ఇల్లాలు ఈ రోజు దేవప్రతం (దేవకార్యము) అని చెప్పింది. మరియొక ఇల్లాలు అసలు ద్వారబంధం యొక్క తలుపులు తెరవనేలేదు.

3వ పద్యం :

సీ॥ ముంగిట గోమయంబున గోముఖము తీర్చి

కడలు నాల్గుగ ప్రముగ్గుకఱ్ఱ వెట్టి,
యతిథి నచ్చేనివీ యర్థ పొద్యము లిచ్చి
పుష్పగంధంబులం బూజసేసి,

ప్రక్షాళితంబైన పసిండి చట్టువమున
నన్నంబుమీంద నెయ్యభిషురించి,

ఫలపాయసాహ్వాప బహుపదార్థములతో
భక్తివిశ్వాస తాత్పర్యగరిమం

తే॥గీ॥ బెట్టుదురు మాధుకరభిక్ష భిక్షుకులకుం

గంకణంబులతో సూడిగములు రాయం
గమ్రుకరముల బ్రాహ్మణంగనలు కాశి
నన్నపూర్ణ భవాని కట్టనుంగుం జెలులు.

ప్రతిపదార్థం :

ముంగిటన్ (ముంగల + ఇల్లు) = ముంగిలి)

	=	ఇంటి ముందు భాగంతో
గోమయంబున్	=	ఆవు పేడతో
గోముఖము తీర్చి	=	ఆలికి
కడలు	=	అంచులు
నాల్గుగ్న్	=	నాల్గుగు అయ్యెటుల్లుగా (చతురప్రముగా)
ప్రముగ్గు కఱ్ఱ వెట్టి;		
(ప్రముగ్గు కఱ్ఱ + పెట్టి)	=	ప్రముగ్గు పెట్టి
అతిథిన్	=	వచ్చిన అతిథిని
అచ్చోన్	=	ఆ రంగవల్లి మధ్యంలో (ఆ చతురప్రంగా వేసిన ప్రముగ్గు మధ్యంలో)

నిల్చి	=	నిలిపి
ఆర్థికాంధ్వములు	=	కాళ్ళు, చేతులు కడుగుకోడానికి నీళ్ళు (హస్తముల యందు ఆర్థికాంధ్వములు, పాదముల యందు పాద్యములు)
జిచ్చి	=	జిచ్చి
పుష్టిగంధంబులన్	=	పుష్టులతో, గంధముతో
పూజచేసి (పూజ + చేసి)	=	పూజించి

ప్రక్కాళితంబైన	=	బాగుగా కడుగబడిన
పనిచి, చట్టమమునన్	=	బంగారు గరిపెతో
అన్నంబు మీదన్	=	అన్నము పైన
నెయ్యి	=	నేతిని
అభిఘురించి	=	కొంచెం వేసి (అభిఘురము చేసి అనగా కొద్దిగా చల్లి)

ఫలపాయసాపూప బహుపదార్థములతోన్;

ఫల	=	పండ్లు
పాయస	=	పరమాన్నం
అపూప	=	పిండి వంటకాలు మొదలయిన
బహు	=	అనేకములైన
పదార్థములతోన్	=	పదార్థాలతో

భక్తి విశ్వాస తాత్పర్యగరియన్;

భక్తి	=	పూజ్య భావము యొక్క
విశ్వాస	=	నమ్మకము యొక్క
తాత్పర్య	=	తత్త్వ భావము యొక్క (మక్కువ యొక్క)
గరిమవ్	=	పెంపుతో
కమ్రుకరములన్	=	ఇంపైన చేతలయిందు
కంకణంబులతోన్	=	ముత్యాలు, పగడాలు మొదలయిన వానిని గుచ్ఛి చేతికి కట్టుకొనే తోరాలతో
సూచిగములు	=	గాజులు
రాయన్	=	బరసి కొనుచుండగా
కాశిన్	=	కాశీ నగరమందు

అన్నపూర్ణ భవాని కట్టనుగు జెలులు;

అన్నపూర్ణ	=	అన్నపూర్ణ అనే పేరుగల
భవాని	=	భవని భార్యయైన పార్వతీదేవి యొక్క
కట్టనుగు (కడు + అనుగు)	=	మిక్కిలి ప్రియురాండ్రైన
జెలులు	=	జెలికత్తెలయిన (స్నేహితురాండ్రైన)

బ్రాహ్మణాంగనలు

(బ్రాహ్మణ + అంగనలు)	=	బ్రాహ్మణ స్త్రీలు
భిక్షుకులకున్	=	యతులకు; (భిక్ష అడిగేవారికి)
మాధుకర, భిక్షున్	=	తేనెటీగను పోలిన, భిక్షును; (మాధుకరము అనే భిక్షును)
పెట్టుదురు	=	పెడతారు (వడ్డిస్తారు)

భావం : వాకిట్లో ఆవపేడతో చక్కగా అలికి, నాలుగు అంచులూ కలిసే విధంగా దానిపై ముగ్గుపెట్టి, ఆ ముగ్గు మధ్యలో, వచ్చిన అతిధిని నిలబెట్టి, వారికి కాళ్ళు చేతులూ కడుగుకోడానికి నీళ్ళు ఇచ్చి, (ఆర్థికాంధ్వములు ఇచ్చి), వారిని పూవులతో, గంధముతో పూజచేసి, కడిగిన బంగారు గరిపెతో అన్నం పై ఆవునేతిని అభిఘురించి (చల్లి), పండ్లతో, పరమాన్నముతో, పలు రకాల పిండివంటలతో, భక్తి విశ్వాసాలు ఉట్టిపడే రీతిగా, చేతి తోరాలతో గాజులు బరసికొని ధ్వని చేస్తుండగా, తమ ఇంపయిన చేతులతో, కాశీ నగరంలోని బ్రాహ్మణ స్త్రీలు, యతీశ్వరులకు మాధుకర భిక్ష పెడుతూ ఉంటారు. ఆ ఇల్లాండ్రు అన్నపూర్ణ భవానికి ప్రియమైన స్నేహితురాండ్రుగా పేరు పొందారు.

విశేషంశాలు :

1. అతిథి : (వ్యుత్పత్తి) = తిథి నియమాలు లేకుండా భోజన సమయానికి వచ్చేవాడు.
2. అర్ఘ్యం : (వ్యుత్పత్తి) = పూజకు తగినది
3. అప్పటిములు : అర్ఘ్యములు ఎనిమిది రకములు.
4. పెరుగు 2) తేనె 3) నెఱ్య 4) అక్షతలు 5) గతిక 6) నువ్వులు 7) దర్శ 8) పుష్పము
5. పాదము : (వ్యుత్పత్తి) = పాదములకు అర్ఘ్యమైనది (కాళ్ళు కడుగుకొనుటకు అర్ఘ్యమైన నీరు)
6. మాధుకర భిక్ష : (వ్యుత్పత్తి) = మాధుకరం అంటే తుమ్మెద. తుమ్మెద వివిధ పుష్పాలపై ప్రాలి, తేనెను గ్రహించినట్లు, సన్మానములు వివిధ గృహాలకు వెళ్లి, ఆ ఇంటి గృహాముల నుండి భిక్షాన్నములను స్వీకరిస్తారు. అందువల్ల సన్మానము స్వీకరించే భిక్షను ‘మాధుకర భిక్ష’ అంటారు.

అలోచించండి - చెప్పండి

1. ‘అతిథిదేవోభవ’ అంటే ఏమిటి?
2. జ. ‘అతిథిదేవోభవ అంటే అతిథి దేవుడుగా గలవాడవు అగుము అని భావం. అంటే అతిథిని దేవునిగా భావించి పూజించుము అని సారాంశం.
3. ప్రాచీన కాలంలో భిక్షాటనాన్ని పవిత్రకార్యంగా ఎందుకు భావించేవారు?
4. జ. సన్మానములు, బ్రహ్మాచారులు, మహర్షులు ‘భిక్ష’ వృత్తితో జీవించాలని, ధర్మశాస్త్రాలు చెపుతున్నాయి. వ్యాసమహర్షి వంటివారు పంచ భిక్ష స్వీకరించేవారు. అంటే కేవలం ఐదు గృహాలకు వెళ్లి, ఐదుమంది నుండి మాత్రమే భిక్ష స్వీకరించేవారు. ఉపనయనం చేసినప్పుడు బ్రహ్మాచారులు ముందుగా తల్లి నుండి, తరువాత తండ్రి నుండి భిక్షలు స్వీకరించాలి. సన్మానములు వంటి వారు జీవనం కోసం వస్తువులు, ధనం, వగ్గొరా దాచరాదని, వారు భిక్ష ద్వారా లభించిన దానినే తిని జీవించాలనీ, శాస్త్రాలు చెపుతున్నాయి. భిక్ష పెట్టినవారికి పుణ్యం వస్తుందని శాస్త్రాలు చెప్పాయి. అందుకే ప్రాచీన కాలంలో భిక్షాటనాన్ని పవిత్రకార్యంగా భావించేవారు.
5. భిక్ష సమర్పించేటప్పుడు నాటికి నేటికి ఉన్న తేడాలేమిటి?
6. జ. భిక్ష సమర్పించేటప్పుడు పూర్వం గృహాములు, తమ ఇంటి వాకిలిని ఆపు పేడతో శుద్ధిచేసి, అక్కడ ముగ్గుపెట్టి, అతిథికి అర్ఘ్యపాదాలిచ్చి, పుష్ప గంధాలతో పూజ చేసి, అన్నం మీద నెఱ్య అభిఘూరం చేసి, పిండి వంటలతో భక్తి విశ్వసాలతో అతిధులకు పెట్టేవారు.
- జప్పుడు భిక్ష పెట్టడం తక్కువ అయ్యంది. కేవలం కొంతమంది మాత్రం, ముష్టి పెడుతున్నారు. అది కూడా విసుగుకుంటూ, తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లోనే బిచ్చగాండ్రకు ముష్టి వేస్తున్నారు. ముష్టి ఎత్తుకోవడం, కొన్ని ప్రాంతాల్లో నేరంగా పరిగణింపబడుతోంది. నేడు దానధర్మాలు తగిపోయాయి.

4వ పద్ధం :

కం॥ ఆ పరమ పురంధ్రులయం
దే పుణ్యంగనయు భిక్ష యిదదయ్యుఁ గట్టాఁ
రేపాడి మేలుకని యే
నే పాపాత్ముని ముఖంబు నీక్కించితినో?

ప్రతిపదార్థం :

ఆ. పరమ. పురంధ్రుల యందున్;

ఆ = అటువంటి

పరమ = ముఖ్యమైన

పురంధ్రుల యందున్ = కుటుంబినులలో (మగడునూ, బిడ్డలునూ కల స్త్రీని) ‘పురంధ్రి’ అంటారు

ఏ పుణ్యంగనయున్;

(ఏ, పుణ్య+అంగనయున్) = ఏ పుణ్యవతియును

భిక్ష	=	భిక్షాన్నమును
జడదయ్యేన్	=	పెట్టడాయెను (పెట్టలేదు)
కట్టా	=	ఆక్కట్టా!
వేను	=	నేను
రేపాడి	=	తెల్లవారు జాముననే మేలుకొని
ఏ పాపాత్ముని	=	ఎటువంటి పాపి యొక్క
మొమును	=	ముఖాన్ని
ఈక్కించితినో;		
(ఈక్కించితిని+ఓ)	=	చూశానో

భావం : అటువంటి పరమ పురందరులలో ఏ యొక్క పుణ్య ట్రై కూడా నాకు భిక్ష పెట్టడానికి రాలేదు. నేను ఈనాడు ఉదయం నిద్రలేచి, ఎటువంటి పాపాత్ముని ముఖాన్ని చూశానో కదా!

విశేషాంశాలు :

1. పాపత్ముని ముఖం చూడడం : దుర్మార్గుల ముఖం చూస్తే, చెడ్డ పరిణామాలు కలుగుతాయని నమ్మకం. అందుకే ఉదయం లేవగానే కాని, పాష్యమి తిథినాడు చంద్రోదయాన్ని గమనించినప్పుడు కాని, ఇష్టమైన వాళ్ళ ముఖాలను చూస్తారు. అలాగే ఏదయినా పని పై వేళ్ళెటపుడు, కులట్రైలు శకునంగా ఎదురువస్తే మంచిది అనే సంప్రదాయాలు ఏర్పడ్డాయి. ప్రస్తుతం ఇటువంటి వాటిపై, నమ్మకం పోతూ ఉండడం గమనింపదగిన విషయం.

5వ పథ్యం :

తే॥గీ॥ ఉపవసింతుముగాక నేడుడిగి మడింగి

యస్తమించుచు నున్నవాం డహిమ భానుం

డెల్లి పారణకైన లేదెట్లు మనకు?

మాధుకరభిక్ష బ్రాహ్మణ మందిరముల

ప్రతిపదార్థం :

ఉడిగి	=	(భిక్ష కోసం తిరగడం) మాని
మడిగి	=	అణగి యుండి
నేడు	=	ఈ రోజు

ఉపవసింతుముగాక;

(ఉపవసింతుము+కాక) = ఉపవాసం ఉందుము గాక!

అహిమభానుడు = వేడి కిరణములు గలవాడైన సూర్యుడు

అస్తమించుచున్నవాడు;

(అస్తమించుచున్న+ఉన్నవాడు) = అస్తమిస్తున్నాడు

ఎల్లి = రేపు

మనకున్ = మనకు

బ్రాహ్మణమందిరముల్న = బ్రాహ్మణ గృహాలలో

మాధుకర భిక్ష = మాధుకర రూపమైన భిక్ష

పారణకైనన్ = ఉపవాసం ఉండి మరునాడు చేయు భోజనానికి అయినా

లేదెట్లు (లేదు+ఎట్లు) = లేకుండా ఎలా ఉంటుంది? (తప్పక లభిస్తుంది)

భావం : ఇంక భిక్ష కోసం తిరగడం కట్టిపెట్టి, కడుపులో కాళ్ళ పెట్టుకొని మడిగి ఉండి, ఉపవాసం చేఢాము. సూర్యుడు అస్తమిస్తున్నాడు.

రేపైనా మనకు ఈ బ్రాహ్మణ మందిరాలలో ఉపవాసం తర్వాత చేసే పారణ భోజనానికి సరిపడ భిక్ష దొరకకపోదు.

6వ పచనం:

ఆని యా రాత్రి గడపి, మఱునాడు మధ్యాహ్నకాలంబున శిష్యులందాను,

వేఱువేఱ విప్రభవన వాటికల భిక్షాటనంబోనర్పంబోయి,

తొలునాంటియట్ల ముక్కుంటిమాయ నే మచ్చెకంటియు వంటకంబు

పెట్టకున్న గటకటంబడి భిక్షాపాత్రంబు నట్టనదువీధిం బగులవైచి కోపావేశంబున

ప్రతిపదార్థం :

ఆని	=	ఆట్లు చెప్పి
ఆ రాత్రి, గడపి	=	ఆ రాత్రి ఎలాగో వెళ్ళదీని
మఱునాడు	=	తరువాతి రోజు
మధ్యాహ్నకాలంబున్	=	మధ్యాహ్న వేళయందు
శిష్యులున్	=	శిష్యులునూ
తానున్	=	తానునూ (వేద వ్యాసుడునూ)
వేఱువేఱన్	=	విడివిడిగా
వేదవ్యాసుందు	=	వేద వ్యాసమహర్షి
విప్రభవన వాటికలన్;		
విప్ర భవన	=	బ్రాహ్మణ మందిరములు ఊన్
వాటికలన్	=	వాడలలో (పీధులలో)

భిక్షాటనంబు;

(భిక్షా+అటనంబు) =	భిక్ష కోసం సంచారం
ఒనర్పుంబోయి	
(ఒనర్పున్+పోయి) =	చేయబోయి
తొలునాటియట్లు	
(తొలునాటి+అట్లు) =	ముందురోజులాగే
ముక్కంటి మాయన్=	శివుని మాయచేత
ఏ మచ్చెకంటియున్=	ఏ మీన సేత్రయును,
(మచ్చె) కంటి : (వ్యు) =	చేపల వంటి కన్నులు కలది (స్నీ)
వంటకము	=
	అన్నం
పెట్టకున్న	
(పెట్టక+ఊన్నన్) =	పెట్టకపోగా
కటకటంబడి	=
భిక్షాపాత్రంబు	=
నట్టనదు వీధిన్	= వీధి నట్టనదుమ (మధ్యలో)
పగులవైచి	=
కోపావేశంబున్	
(కోప+ఆవేశంబున్) =	కోపము యొక్క ఆవేశంతో

భావం : అని వేదవ్యాసుడు, శిష్యులతో ఆ రాత్రి మరంలో గడిపి, మరుసటి రోజు యథావిధిగా మధ్యాహ్న సమయానికి శిష్యులునూ, తానూ వేర్వేరుగా బ్రాహ్మణ వాడలలో భిక్షాటనం చేయసాగారు. కాని అంతకు ముందు రోజులాగే, విశ్వనాథుడి మాయవల్ల, ఏ ఇల్లాలూ వారికి భిక్ష పెట్టలేదు. దానితో వ్యాసుడు బాధపడి, కోపంతో భిక్షాపాత్రను నట్టనడి వీధిలో ముక్కలు ముక్కలయ్యెటట్లు పగులకొట్టాడు. అంతటితో కోపావేశం దిగక.

7వ పద్యం :

తే॥గీ॥ ధనములేకుండెదరు మూడు తరములందు

మూడు తరములఁ జెడుఁగాక మోక్కలక్కి
విద్యయును మూడు తరముల వెడలవలయుఁ
బంచ జనులకుఁ గాశికాపట్టణమున

ప్రతిపదార్థం :

కాశికాపట్టణమున్	=	కాశీ పట్టణము నందు
పంచ జనులకున్	=	మనుష్యులకు (పంచభూతములచే పుట్టువారు మనుష్యులు)

మూడు తరములన్ =	మూడు తరముల పాటు
పొళ్ళలక్షీణ్ =	కైవల్య లక్షీణ్
చెదుంగాక =	చెడిపోవుగాక
మూడు తరములన్ =	మూడు తరముల పాటు
విద్యయును =	విద్య కూడా
వెదలవలయున్ =	పోవాలి (నిష్టమించాలి)
మూడు తరముల యందున్ =	మూడు తరముల పాటు

ధనము లేకుండెదరు = ధనము లేకుండా ఉంటారు (పేదవారై ఉంటారు)

భావం : కాశీ నివాసులకు ముదిరిన ఈ ధన మదం దిగిపోయే వరకు, “పీరు మూడు తరాల వఱకూ నిరుపేదలై ఉండాలి. మూడు తరాల వఱకూ వీరికి ముక్కి లక్షీణ్ చెడిపోవాలి. మూడు తరాల వఱకూ పీరు చదువులేనివారు కావాలి”. అని వ్యాసుడు కాశీ నగరాన్ని శపించడానికి సిద్ధమయ్యాడు.

8వ పచనం :

అని పారాశర్యండు క్షత్రిపాసా పరవశుండై శపియింపం దలంచు
నవసరంబున నొక్క విప్రభవనంబు వాఁకిటం
బార్వాతి ప్రాకృత వేషంబున

ప్రతిపదార్థం :

అని	=	ఈ విధంగా
పారాశర్యండు	=	వ్యాసుడు (వ్యు) పరాశర మహార్షి కుమారుడు (పేదవ్యాసుడు)
క్షత్రిపాసాపరవశుండై;	=	
క్షత్రీ	=	ఆకలితోనూ
పిపాసా	=	దప్పికతోనూ (సీరు త్రాగాలనే కోరికతోనూ)
పరవశుండై		
(పరవశండు+ఐ)	=	పరాధీసుండై (లొంగినవాండై)
శపియింపన్	=	శపించడానికి
అవసరంబునన్	=	సమయంలో
ఒక్క విప్రభవనంబు వాకిటన్;		
ఒక్క	=	ఒక
విప్రభవనంబు	=	బ్రాహ్మణ మందిరము యొక్క
వాకిటన్	=	వాకిలి యందు (గృహ ద్వారమునందు)
బార్వాతి	=	బార్వాతీదేవి
ప్రాకృత వేషంబునన్ =		సామాన్య స్త్రీ వేషంలో

భావం : అని ఆకలి దప్పులతో బాధపడుతున్న వ్యాసుడు శపించాలని ఆలోచిస్తున్న సమయంలో, ఒక బ్రాహ్మణ భవనం ద్వారము దగ్గర పార్వతీ దేవి సామాన్య స్త్రీ వేషంలో మందలించింది.

విశేషాంశాలు :

1. పారాశర్యండు (వ్యు) : పరాశర మహార్షి కుమారుడు (వ్యాసుడు)

9వ పద్యం : (కంరష్ట పద్యం)

ఉ॥ వేదపురాణశాస్త్ర పదవీ నదవీయసియైన పెద్దము
తైదువ కాశికానగర హటకపీర శిఖాధిరూఢ య
య్యాదిమ శక్తి, సంయమివరా! యిటు రమ్మనిపిల్చె హస్తసం
జ్ఞాదరవీల రత్నభిచితాభరణంబులు ఘుల్లు ఘుల్లనన్

ప్రతిపదార్థం :

వేదపురాణ శాస్త్ర పదవీ నదవీయసి యైన;

వేద	=	వేదముల యందు
పురాణ	=	పురాణముల యందు
శాస్త్ర	=	శాస్త్రముల యందు ప్రతిపాదింపబడిన
పదవీ	=	జ్ఞానమునకు

నదవీయసిటైన

(న+దవీయసి+ఐన) = మిక్కిలి దూరము నందు లేని

పెద్ద ముత్తెదువ = పెద్దదైన పురంద్రి

కాశికా నగర హాటిక పీర శికాధిరూఢ:

కాశికా నగర = కాశికా నగరము అనెడి

హాటక పీర = స్విష పీరము యొక్క

శిఖా = శిఖరమందు

అధిరూఢ = అధిరోహించియున్న

అయ్యాదిమ శక్తి

(ఆ+ఆదిమ శక్తి) = ఆ మొదటి శక్తి స్వరూపిణి

హాస్త సంజ్ఞాదర వీలన్;

హాస్త సంజ్ఞ = చేతి సంజ్ఞ యందు వెల్లడి యవుతున్న

ఆదర = ఆదరముతో కూడిన

విలాస = లాసముతో

రత్న ఖచితా భరణంబులు;

రత్న = రత్నములతో

ఖచిత = పొదుగబడిన (కూడిన)

ఆభరణంబులు = నగలు

ఘుల్లుఘుల్లన్ = గల్లు గల్లుమని శబ్దము చేయచుండగా

సంయమివరా = ఓ మునీశ్వరా!

ఇటురమ్ము+అని = ఇటు రమ్మని

పిత్మైన్ = పిలిచింది

భావం : సకల వేదాలు, సకల పురాణాలు, సకల శాస్త్రములు నీరేశిస్తున్న మార్గానికి దగ్గరగా ఉన్న పెద్ద ముత్తెదువ, కాశినగరం అనే బంగారు పీరంపై అధిరోహించిన ఆ ఆదిమశక్తి. తన చేతితో సంజ్ఞ చేసింది. ఆ సంజ్ఞలో ఆదరం కనబడింది. ఆప్మాదు ఆమె రత్నఖచితమైన ఆభరణాలు ఘుల్లు ఘుల్లుమని చప్పుడయ్యాయి. అలా ఘుల్లుమంటుండగా, ఆమె ‘ఓ మునీశ్వరా! ఇటు రమ్ము’ అని వ్యాసుని పిలిచింది.

10వ పద్యం : (కంరష్ట పద్యం)

శా॥ ఆకంరంబుగ నిప్ప మాధుకర భిక్షాన్నంబు భక్తింపవగా

లేకున్నం గడు నంగలార్పైవు మేలే? లెన్న! శాంతుండవే!

నీ కంటెన్ మతిహిసులే కటుకటూ! నీవార ముష్టింపచుల్

శాకాహారులుఁ గందభోజులు, శిలోంఛప్రకముల్ తాపనుల్!

ప్రతిపదార్థం :

ఇప్పు = ఇప్పుడు

ఆకంరంబుగన్ = కంరము దాకా (గొంతు దాకా)

మాధుకర భిక్షాన్నంబు = మాధుకర రూపమైన భిక్షాన్నమును

భక్తింపగాన్ = తినడానికి

లేకున్నన్ (లేక+ఉన్నన్) = లేకపోయేసరికి

కడున్ = మిక్కిలి

అంగలార్పైదవ = అంగలు వేస్తున్నావు (తొటు పదుతున్నావు) (దుఃఖిస్తున్నావు)

మేలే (మేలు+ఎ)	= నీవు చేసే పని మంచిదా?
లెస్సు	= బాగున్నదా?
శాంతుండవే	
(శాంతుండవు+ఎ)	= నీవు శాంత గుణం కలవాడవేనా!
కటుకటూ	= అక్కట కటా!
నీవార ముస్టింపచుల్	= ఏ హూటకు ఆ హూట పిడికెడు నివ్వరి వద్దు దంచుకొని వంది తనేవారునూ
శాకాహారులు	= కాయ కూరలు మాత్రమే తినేవారునూ
కందబోజులు	= దుంపలు మాత్రమే తినేవారునూ
జీలోంచ ప్రక్రముల్;	
శిల	= కోతకోసిన వరిమళ్ళులో జారి పడిన కంకులు ఏరుకొని వాటితో బ్రతికేవారునూ
ఉంచ ప్రక్రముల్	= రచ్చరోళ్ళ వద్ద వద్దు దంచేటప్పుడు చుట్టూ జారిపడిన బియ్యపు గింజలు ఏరుకొనడమే
జీవనంగా కలవారునూ అయిన	
తాపసుల్	= తపస్సు చేసుకొనేవారు; (మునులు)
నీకంటెన్	= నీ కన్న
మతిహిసులే	
(మతిహిసులు+ఎ)	= బుద్ధితక్కువ వారా? (తెలివి తక్కువ వారా?)

భావం : “ఇప్పుడు గొంతు దాకా తినడానికి మాధుకర భిక్షాన్నం దొరకలేదని నీవు ఇంతగా చిందులు వేస్తున్నావు కదా! ఇది మంచి పనియేనా? బాగున్నది. నింంగా నీవు శాంత స్వభావుడవేనా? పిడికెడు వరిగింజలతో కాలం వెళ్ళబుచ్చేవారూ. శాకాహారంతో, దుంపలతో సరిపెట్టుకొనే వాళ్ళూ, వరి మళ్ళులో కంకులు ఏరుకొని బ్రతికేవాళ్ళూ, రోళ్ళ వద్ద జారిపడిన బియ్యం ఏరుకొని జీవించే వాళ్ళూ అయిన మునులు. నీ కంటే తెలివి తక్కువ వారా?

11వ పద్యం : (కంఠస్త పద్యం)

తే॥గీ॥ ఓ మునీశ్వరు! వినవయ్య యున్న యూరుం
గన్నతల్లియు నొక్క రూపన్న నీతి?
యటు విశేషించి శివుని యుర్ధంగలక్షీ
కాశి; యవ్వేటి మీంద నాగ్రహము దగునె?

ప్రతిపదార్థం :

ఓ మునీశ్వరు	
(ముని + ఈశ్వరు)=	ఓ మునీశ్వరుండా! (వేదవ్యాస మహర్షి!)
ఉన్నయూరున్	
(ఉన్న+ఊరున్)	= తాను ఉన్న ఊరును
కన్న తల్లియున్	= తనను కనిని తల్లియును
ఒక్క రూపు	= ఒకే మాదిరి
అన్న నీతి	= అనే నీతిని
వినవయ్య	= నీవు వినలేదా?
అటు విశేషించి	= అంతకంటెను విశేషించి
కాశి	= కాశీ పట్టణం
శివుని	= ఈశ్వరుని యొక్క
అర్థాంగ లక్షీ	= భార్య
జవ్వేటిమీదన్	
(ఈ+వీటిమీదన్)	= ఈ కాశీనగరం మీద
ఆగ్రహము	= కోపం
తగునె (తగును+ఎ)	= తగునా?

భావం : పెద్ద ముత్తెదువు రూపంలో ఉన్న పార్వతీదేవి, వ్యాసుని “ఉన్న ఊరు కన్నతల్లితో సమానం” అనే నీతిని నీవు వినలేదా?

అంతకంటేను విశేషించి శివుని అర్థాంగ లక్ష్మీయైన ఈ కాశీనగరి మీద నీవు ఇంత కోపం చూపించడం తగునా?” అని మందలించింది.

12వ వచనం :

ఇట్టి కాశికానగరంబు మీద భిక్షులేకుండుట
కారణంబుగా నీయంత వాడు కటకటంబడి
శపియింపందలంచునే? విశేషించి యాంకొన్న వాడవు
గావున నీ యివసరంబున నిన్ను హెచ్చు గుండాడుట

మము బోఁటి గృహిణులకు మెచ్చుగాదు. మా
యింటికిం గుడు వరమ్ము! కుడిచి కూర్చున్న
పిమ్మటం గొన్నిమాటలు నీతో నాడంగలననిన
నమ్మహోసాధ్వంగని, పారాశర్యండిట్టులనియో -

ప్రతిపదార్థం :

ఇటీ కాశికానగరంబు మీదన్ = ఇటువంటి కాశీ పట్టణం పైన;

భిక్షు లేకుండుట కారణంబుగానన = భిక్షు దొరకలేదన్న కారణంగా

నీయంతవాడు = నీ యింతటివాడు

కటకటంబడి = కోపగించుకొని

శపియింపన్ = శపించాలని

తలంచునె = అనుకుంటాడా?

బ్రాహ్మణుండవు గదా! = నీవు బ్రాహ్మణుండవు గదా!

నీవేమన్ననున్

(నీవు + ఏమి + అన్నన్) = నీవు ఏమన్నా

చెల్లున్ = చెల్లుబడి అవుతుప్పంది

ఆటు విశేషించి = అంతకంటేను విశేషంగా

ఆకొన్నవాడవు = ఆకలితో ఉన్నావు

కావున్ = కాబట్టి

ఈ యివసరంబున్ = ఈ సందర్భంలో

నిన్నున్ = నిన్ను

హెచ్చుకుండాడుట = నిందించడం; (నీతో వాదులాడటం)

మముబోఁటి = మా వంటి

గృహిణులకున్ = ఇల్లాండకు

మెచ్చుగాదు = మెఘు కలిగించరు

మా యింటికిన్

(మా + ఇంటికిన్) = మా ఇంటికి

కుడువన్ = తినడానికి

రమ్ము = రావయ్య!

కొన్ని మాటలు = కొన్ని మాటలు

నీతోన్ = నీతో

ఆడన్ = పలుకవలసినవి

కలవు = ఉన్నాయి

అనిన్నన్ = అనగా

అమ్మహోసాధ్వాన్

(ఆ + మహోసాధ్వాన్) = ఆ గొప్ప పతిప్రతను

కని = చూచి

పారాశర్యండు = వేదవ్యాసుడు (పరాశరుని కుమారుడు)

జట్టులనియె

(జట్టులు + అనియె) = ఈ విధంగా అన్నాడు

భావం : ‘జట్టువంటి కాశీ నగరం మీద, కేవలం భిక్ష దొరకలేదని నీలాంటి ఉత్తముడు, బాధపడి శపించాలని అనుకోవచ్చా; నీవు బ్రాహ్మణుడవు కాబట్టి, నీవు ఏమన్నా నీకు చెల్లుతుంది. పైగా నీవు ఆకలితో ఉన్నావు. కాబట్టి ఈ సమయంలో నిన్ను ఎక్కువగా నిందించడం, మాలాంటి గృహిణులకు మర్యాద కాదు. మా ఇంటి భోజనమైన తరువాత నీతో కొన్ని మాటలు మాట్లాడవలనిసి ఉన్నది” అని పార్వతీ దేవి వ్యాసునితో చెప్పగా, ఆ మహాసాధ్విని చూచి, వ్యాసుడు ఈ విధంగా అన్నాడు.

ఆలోచించండి – చెప్పండి.

1. భిక్ష దొరకని వ్యాసుడు కోపగించాడు కదా! దీనిపైన మీ అభిప్రాయమేమిటి?

జ. వ్యాసుడు వేదవేదాంగవేత్త. అష్టాదశ పురాణాలు రచించినవాడు. భారతం రచించినవాడు. అటువంటి వాడు కేవలం రెండు రోజులు భిక్ష దొరకలేదని కాశీ నగరంపై కోపించి శపించడానికి సిద్ధమయ్యాడు.

వ్యాసుడు కోపించడం, ధర్మం కాదు. లోకంలో ఎందరో మహర్షులు, తాపసులు నివ్వరి బియ్యం తిని జీవిస్తున్నారు. కొందరు శాకాహారంతో, కండ భోజనంతో కడుపు నింపుకుంటున్నారు. కొందరు ఉంఘ వృత్తితో జీవిస్తున్నారు. కాబట్టి వ్యాసుని వంటి మహర్షి రెండు రోజులు పస్తు ఉండలేక, శివుని భార్యాయైన కాశీ నగరాన్ని శపించబోవడం నేరం అని నా అభిప్రాయం.

2. ‘కోపం మనిషిని విచక్షణ కోల్పోయేలా చేస్తుంది’ దీన్ని గురించి మాట్లాడండి.

జ. కోపం వస్తే మనిషికి ఏది మంచిదో, ఏది చెడ్డదో గ్రహించే విచక్షణ శక్తి పోతుంది. ఈ మాటలో సత్యం ఉంది. విశ్వామిత్రుడు, దుర్మాసుడు వంటి మహర్షులు ఈ విధంగానే కోపంతో విచక్షణ కోల్పోయి, ఎన్నో చిక్కులకు లోసయ్యారని పురాణాలు చెపుతున్నాయి.

దుర్యోధనుడు పాండవులపై కోపంతోనే విచక్షణ కోల్పోయి, నిండు సభలో ద్రౌపదిని అవమానించాడు. దుర్మాసుడు కోపంతోనే అంబరీషుని, ధర్మరాజును పరీక్షించబోయి, తానే కష్టపడ్డాడు. విశ్వామిత్రుడు వశిష్ఠునిపై కోపంతో తానే భంగపడ్డాడు.

3. ఉన్న ఊరును కన్న తల్లితో సమానమని ఎందుకు అంటారు?

జ. కన్నతల్లి మనకు కావలసిన దానిని, తాను గుర్తించి మన కడుపు నింపుతుంది. కన్నతల్లి తన బిడ్డలపై ఎప్పుడూ కోపగించుకోదు. పిల్లలను కన్నతల్లి బాగా ప్రేమగా చూసి, వారికి కావలసిన వాటిని ఇస్తుంది.

అలాగే మనం ఉన్న ఊరు కూడా, మనకు కావలసిన వాటిని సమకూరుస్తుంది. మనం ఉన్న ఊరిలో మనకు ప్రజలు అందరూ తెలిసిన వారు ఉంటారు. వారు తన తోడి వ్యక్తిని ప్రేమగా కన్నతల్లి వలె చూస్తారు. అందుకే జనసీ, జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరీయసీ” అన్నారు.

కన్నతల్లిని విడిచి వెళ్ళకూడదు. అలాగే మనం ఉన్న ఊరును విడిచి పొరుగురు పోకూడదు. పొరుగురిలో మనం ఎన్నటికీ ఉన్న ఊరులో వలె సుకంగా ఉండలేము. కన్నతల్లి, ఉన్న ఊరు సమానం.

13వ పథ్యం :

తే॥గీ॥ అస్తుమింపగ్ం జేసినాఁ దహిమకరుడు

శిష్యులేఁగాక యయుతంబు చిగురుబోఁడి

ప్రతము తప్పి భుజింపంగ వలనుగాదు

నేఁడు నిన్నటి మఱునాఁడు నిక్కువంబు

ప్రతిపదార్థం :

అహిమకరుడు = సూర్యుడు (చల్నివి కాని కిరణములు కలవాడు)

అస్తుమింపగ్ం = అస్తుమించడానికి

చేరినాడు = సమీపించాడు

ఏఁగాక (ఏన్ + కాక) = నేను కాకుండ

శిష్యులు = శిష్యులు

అయుతంబు = పదివేలమంది ఉన్నారు

ప్రతము తప్పి = ప్రతం విడిచిపెట్టి

భుజియంపన్	=	భుజించడానికి
వలను కాదు	=	యుక్తం కాదు; (బప్పిదం కాదు)
చిగురుబోడి	=	చిగురు వంటి శరీరం గల దానా!
నేడున్	=	నేడు కూడా
నిన్నటి	=	నిన్నటి రోజునకు
మఱునాడు	=	మరుసటి రోజే (అనగా నిన్నలాగే నేడూ పస్తు ఉండటమే)
నిక్కువంబు	=	నిజం

భావం : తల్లి! పల్లవగాత్రీ! సూర్యుడు అస్తమించడానికి సమీపించాడు. (సూర్యాస్తమయం కాబోతుంది). నేను కాక ఇంకా పదివేలమంది శిష్యులు ఉన్నారు. అందరితో కలిసి భుజించే ప్రతం ఉన్న నేను, నా ప్రతాన్ని విడిచిపెట్టి మీ ఇంట్లో ఒక్కడినీ భుజించలేను. ఈ రోజు కూడా నిన్నటి రోజుకు మరుసటి రోజే. (అంటే నిన్నటి లాగే ఈ రోజు కూడా ఉపవాసం నాకు తప్పదు. అని ధ్వని)

14వ పద్యం : (కంరష్ట పద్యం)

చం॥ అనవుడు నల్లనవ్వి కమలాసన యిట్లను, లెస్సుగాక, యో మునివర! నీవు శిష్యగణముంగాని చయ్యన రమ్మ వివ్వనా ధునిక్కుప పేర్కి నెందఱతిథుల్ చనుదెంచినఁ గామధేనువుం బని గొనునట్లు పెట్టుదు నపారములైన యభీప్రితాన్నముల్

ప్రతిపదార్థం :

అనవుడున్	=	వేదవ్యాసుడు ఇట్లు చెప్పగా
కమలాసన		
(కమల + ఆసన) =		పద్యం వంటి ముకం గల ఆ ముత్తెదువ
ఆల్ల	=	కొంచెం
నవ్వి	=	నవ్వి
ఇట్లనున్		
(ఇట్లు + అనున్)	=	ఇలా చెప్పింది
లెస్సుగాక	=	మేలు అగునుగాక!
ఓ మునివర	=	ఓ మునీశ్వరుడా!
నీవు	=	నీవు
శిష్యగణమున్	=	శిష్యులందరినీ
కొని	=	తీసుకొని
చయ్యనన్	=	శీఘ్రంగా
రమ్మ	=	రమ్మ (మా ఇంటికి భోజనానికి రా)
విశ్వాధుని	=	విశ్వాధుడైన పరమేశ్వరుని యొక్క)
కృపపేర్కున్	=	దయాతిశయం చేత (అధికమైన దయచేత)
ఎందరతిథుల్		
(ఎందరు + అతిథుల్)	=	ఎంతమంది అతిథులు వచ్చినప్పటికీ
కామధేనువున్	=	దేవతల కామధేనువును
పనిగొనునట్లు	=	స్వాధీనం చేసికొన్న విధంగా
అపారములైన		
(అపారములు + ఐన)	=	అంతులేని;
అభీప్రితాన్నముల్		
(అభీప్రిత + అన్నముల్)	=	కోరిన పదార్థాలను
పెట్టుదున్	=	పెడతాను

భావం : వేదవ్యాసుడు ఇలా చెప్పగా, పద్యం వంటి ముకం గల ఆ ముత్తెదువ చిఱునవ్వు నవ్వి “మంచిది. సరేలే. విశ్వాధుని దయవల్ల

ఎంతమంది అతిథులు వచ్చినా, కావోప్రసాదంబని వేదవ్యాసుండు శిష్యులం గూర్చుకొని భాగీరథికిం జని యుష్ణస్వర్ఘం బాచరించి యేతెంచిన -

15వ పచనం :

అనిన నట్లకాక మహోప్రసాదంబని వేదవ్యాసుండు
శిష్యులం గూర్చుకొని భాగీరథికిం జని యుష్ణస్వర్ఘం
బాచరించి యేతెంచిన -

ప్రతిపదార్థం :

అనినన్	=	అట్లు ముత్తెదువ చెప్పగా
అట్లకాక	=	అట్లే అగుకాక (అలాగే చేస్తాను)
మహోప్రసాదంబ + అని	=	మహోనుగ్రహమని
వేదవ్యాసుండు	=	వేదవ్యాసుడు
శిష్యులన్	=	శిష్యులను
కూర్చుకొని	=	కలుపుకొని (తన వెంటబెట్టుకొని)
జని	=	వెళ్ళి (గంగకు వెళ్ళి)
ఉష్ణస్వర్ఘంబు	=	స్నానమును, ఆచమనమును
ఆచరించి	=	చేసి
ఏతెంచినన్	=	రాగా

భావం : ఆ ముత్తెదువ అట్లు చెప్పగా “సరే మహోప్రసాదం” అని వేదవ్యాసుడు శిష్యులను తీసుకొని గంగానదికి వెళ్ళి స్నానం, ఆచమనం, పూర్తిచేసుకొని రాగా

16వ పద్యం :

తే॥గీ॥ గొడుగు పాగల గిలకలు గులకరింప

నిందుబింబాస్య యొదురుగా నేగు దెంచి
ఛాత్ర సహితంబుగాఁ బరాశరతనూజు
బంతి సాగించె భుక్తిశాలాంతరమున

ప్రతిపదార్థం :

గొడుగు పాగల గిలకలు	=	గొడుగు పావకోళ్ళ యొక్క గిలకలు (గొడుగుల వలెనుండు గుబ్బలు గల పావకోళ్ళు)
గులకరింపన్	=	ప్రోగుతుండగా
(ఇందు బింబాస్య (ఇందు బింబ + అస్య))	=	చంద్రబింబము వంటి ముఖం కల ఆ ఇల్లలు
ఎదురుగాన్	=	వ్యాసునకు ఎదురుగా
ఏగుదెంచి	=	వచ్చి (మునీశ్వరునకు ఎదురేగి)
ఛాత్ర సహితంబుగాన్	=	శిష్య సమేతంగా
పరాశరతనూజు బంతి	=	పరాశరుని కుమారుడైన వ్యాసుడు మొదట కూర్చున్న బంతిని; (పంక్తిని)
భుక్తి శాలాంతరబున్న;		
(భుక్తిశాలా + అంతరమున్న)	=	భోజనశాల లోపల
సాగించెన్	=	వద్దన సాగించింది

భావం : తాను ధరించిన గొడుగు పావకోళ్ళ గిలకలు ప్రోగుతుండగా, చంద్రముభియైన ఆ ముత్తెదువ, వారికి ఎదురుగా వచ్చి స్నాగతం చెప్పింది. శిష్య సమేతంగా వేదవ్యాస మునీంద్రుడు భోజనశాలలో కూర్చున్నాడు. అప్పుడు ఆమె ఆ పంక్తికి వద్దన సాగించింది.

ఆలోచించండి - చెప్పండి.

1. భోజనానికి ఆహారంలో వ్యాసుడు పలికిన మాటలను బట్టి మీకేమి అర్థమయింది?
- జ. వ్యాసుడు తన శమ్యులతో కూడా భిక్షాటనం చేసి, వాళ్ళతో కలసి భుజించేవాడి అర్థమయ్యాడి. ఒకవేళ పగటి సమయంలో భిక్ష దొరక్కపోతే ఉపవాసం ఉండేవాళ్లని అర్థమయింది.

వ్యాసుడు తన శిష్యులతో కలసి భుజించాలనే ప్రతం కలవాడని అర్థమయింది. శిష్యులను విడిచిపెట్టి తానొక్కడే భుజించాలనే స్పారఫ్ ఆలోచన లేనివాడని అర్థమయింది. తనను ఆశ్రయించిన శిష్యుల బాగోగులను పట్టించుకొనేవాడని అర్థమయింది.

2. ఈ పాఠం ఆధారంగా నాటి గురుశిష్య సంబంధం గురించి వివరించండి.
- జ. ఈ పాఠం ఆధారంగా చూస్తే నాటి గురుశిష్య సంబంధం విడదీయరానిదని తెలుస్తోంది. శిష్యులు ఎల్లప్పుడూ గురువుని ఆశ్రయించి ఉండేవారు. గురువులతో పాటు శిష్యులు కూడా భిక్షాటనం చేసి లభించిన ఆహారాన్ని అందరూ కలసి భుజించేవారు. ఒకవేళ సూర్యాస్తమయం లోపల భిక్ష లభించకపోతే ఆ రోజు ఉపవాసం ఉండేవాళ్లు. గురువు మాటలను శిష్యులు అతిక్రమించేవారు కాదు. గురువు తనకంటే ముందుగా శిష్యుల బాగోగులను గురించి పట్టించుకొనేవాడు.

జీవి చేయండి

అవగాహన - ప్రతిస్పందన

1. కింది పద్యం చదవండి. శ్రీనాథుడు తన గురించి తాను ఏమని చెప్పుకున్నాడో తెల్పండి.

సీ॥ వచియింతు వేములవాడ భీమున భంగి

సుద్దండ వీల నొక్కాక్క మాటు
భాషింతు నన్నుయభట్టు మాగ్గంబున
సుభయ వాక్పోధి నొక్కాక్క మాటు
వాక్కత్తు తిక్కుయుజ్ఞ ప్రకారము రసా
భ్యచిత బంధమున నొక్కాక్క మాటు
పరిధవింతు ప్రబంధ పరమేశ్వరుని దేవ
సూక్తి వైచిత్ర నొక్కాక్కమాటు
తే॥గీ॥ వైషధాది మహాప్రబంధములు పెక్కు
చెప్పినాడపు మాకు నాళ్ళితుడ వనఘు
ఇప్పుడు చెప్పుదొడంగిన యి ప్రబంధ
మంకితము సేయు వీరభద్రయ్య పేర. (కాశీ॥ 1-18)

- జ. ఈ పద్యం శ్రీనాథుడి కవిత్వ రచనా విధానాన్ని గూర్చి చెపుతోంది.

1) శ్రీనాథుడు వేములవాడ భీమున అనే కవి వలె ఒకొక్కసారి ఉద్దండ లీలగా కవిత్వం చెపుతాడు.

2) ఒకొక్కసారి నన్నుయభట్టు కవి వలె ‘ఉభయ వాక్పోధితో’ కవిత్వం రాస్తాడు.

3) ఒకసారి తిక్కన గారి వలె రసాభ్యచిత బంధముగా రాస్తాడు.

4) ఒకొక్కసారి ప్రబంధ పరమేశ్వరుడైన ఎణ్ణున గారి వలె ‘సూక్తి వైచిత్రి’ని చూపిస్తాడు.

5) వైషధము వంబి అనేక ప్రబంధాలు రాశాడు.

6) రెడ్డిరాజులను ఆశ్రయించాడు.

2. ‘అన్ని దానాలోకి అన్నదానం మిన్న’ అనే అంశంపై తరగతిలో చర్చించండి.

- జ. ‘దానం’ అంటే ఇతరుడికి ఇవ్వడం. దానం చేస్తే పుణ్యం వస్తుందని చెపుతారు. ఈ జన్మలో దానం చేసుకుంటే తరువాతి జన్మలో భగవంతుడు మనకు తిరిగి ఇస్తాడని మన గ్రంథాలు చెపుతున్నాయి.

దశదానాలు, షోడశ మహాదానాలు చేయాలని చెపుతారు. అయితే దానాలు అన్నింటిలోకి ‘అన్నదానం’ గొప్పది అని పెద్దలు చెపుతారు. ఈ మాట సత్యమైనది. ఎదుటి వ్యక్తికి తృప్తి కలిగేటట్లు అన్నదానం చేయవచ్చు. అన్నదానం చేస్తే తిన్నవాడికి కదుపు నిండుతుంది. మరింతగా పెడతానన్నా అతడు తినలేదు. ఇతర దానాలు ఎన్ని చేసినా ఎంత విరివిగా చేసినా దానం పుచ్చుకున్న వాడికి తృప్తి కలుగదు. మరింతగా ఇస్తే బాగుండు ననిపిస్తుంది.

అన్నదానం చేస్తే తిన్నవాడి ప్రాణం నిలుస్తుంది. కాబట్టి అన్ని దానాలోకి అన్నదానం మిన్న అన్నమట నిజం.

3. శ్రీనాథ కవి గురించి వివరించండి.
- జ. శ్రీనాథుడు తెలుగు సాహిత్యంలో పేరు పొందిన పెద్దకవి. ఈయన తల్లిదండ్రులు భీమాంబ, మారయ్యలు, ఈయన కొండవీడును పాలించిన పెద్దకోమటి వేమారెడ్డి ఆస్థానంలో విద్యాధికారిగా ఉండేవాడు.
- విజయనగరం శక్తివర్తి ప్రోఫె�在这儿的r యల ఆస్థానంలో ‘గౌడ డిండిమ భట్టు’ను ఓడించి రాయలచే కనకాభిషేఖమును, ‘కవి సార్వభూతము’ అరు బిరుదును అందుకున్నాడు.

ఈయన శృంగార సైషధం, భీమభండం, కాశీభండం, హరవిలాసం, శివరాత్రి మహాత్ముం వంటి కావ్యాలు రచించాడు. ఈయన జీవిత విధానాన్ని, చమత్కారాన్ని తెలివే పెక్కు చాటు వద్దాలు రచించాడు.

శ్రీనాథుడు సీని పద్య రచనకు ప్రసిద్ధి పొందాడు. ఈయన రాజమహాంద్రవరం రెడ్డిరాజుల కొలవులో ఆస్థానకవిగా ఉన్నప్పుడు కాశీభండ, భీమభండములు రచించాడు. ఉద్దండ లీల, ఉభయ వాక్మాధి, రసాభ్యచిత బంధం, సూక్తి వైచిత్రి అనేవి శ్రీనాథుని కవితా లక్ష్మణాలు :

ఈయన 15వ శతాబ్దివాడు. శ్రీనాథుడు చివరి రోజులలో రాజుల ఆశ్రయం లేక బాధలు పడ్డాడు. శ్రీనాథుడు ఆ బాల్య కవి.

4. ‘ఆకంతంబుగ.....శిలోంఛప్రకముల్ తాపసులీ!’ పద్యానికి ప్రతిపదార్థం రాయండి.

జప్పు	= ఇప్పుడు
ఆకంతంబుగ్వ	= కంతము దాకా (గొంతు దాకా)
మాధుకర భిక్షాన్వనుంబు	= మాధుకర రూపమైన భిక్షాన్నాన్ని
భక్తింపగాన్	= తినదానికి
లేకున్నున్	= లేకపోయేసరికి
కడున్	= మిక్కిలి
అంగలార్పెదవు	= అంగలు వేస్తున్నాపు (గంతులు వేస్తున్నాపు)
మేలే	= మంచిపని యేనా?
లెస్సు	= బాగున్నదా?
శాంతుండవే	= నీవు శాంత గుణం కలవాడవేనా!
కటకటా	= అక్కట కటా!
నీవార ముస్తింపచుల్	= ఏ పూటకు ఆ పూట పిడికెడు నిష్పరి వడ్లు దంచుకొని తినేవారూ
శాకాహారులు	= కాయ కూరలు మాత్రమే తినేవరూ
కందధోజులు	= దుంపలు మాత్రమే తినేవారూ
శిలోంఛ ప్రకముల్;	
శిల	= కోత కోసిన వరిమళ్ళలో జారిపడిన కంకులు ఏరుకొని వాటితో బ్రతికేవారూ
ఉంఛ ప్రకముల్	= రచ్చరోళ్ళ వద్ద వడ్లు దంచేటప్పుడు చుట్టూ జారిపడిన బియ్యపు గింజలు ఏరుకొనడమే జీవనంగా కలవారూ అయిన
తాపసుల్	= తపస్సు చేసుకొనేవారూ (అయిన మునులు)
నీకంటెన్	= నీ కన్న
మతిహిములే	= తెలివి తక్కువ వారా? (చెప్పు)

వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు పదేసి వాక్యాల్లో సమాధానాలు రాయండి.
- అ) పారంలోని కథను సంక్లిష్టంగా రాయండి.
- జ. వ్యాసుడు సకల విద్యలకూ గురువు. ఒకరోజు మధ్యాహ్న వేళలో ఆయన శిఘ్యులతో కలిసి కాశీ నగరంలో బ్రాహ్మణ వాడలలో భిక్షాటనం కోసం వెళ్ళాడు. ఏవో కారణాలు చెప్పి, ఎవరూ ఆయనకు భిక్ష పెట్టలేదు. ఆ రోజుకు ఉపవాసం ఉండామని, మరుసటి రోజు భిక్ష తప్పక దొరుకుతుందని, వ్యాసుడు నిశ్చయించాడు.

ఈశ్వరుడి మాయవల్ల మరుసటిరోజున కూడా ఎవరూ ఆయనకు భిక్ష పెట్టలేదు. వ్యాసుడు కోపంతో భిక్షా పాతను

నడివీధిలో పగులకొట్టి, కాశీ వాసులకు మూడు తరాల పాటు ధనం, మోక్కం, విద్య లేకపోవుగాక అని శపించబోయాడు.

జితలో పార్వతీదేవి ఒక సామాన్య స్త్రీ రూపంలో ఒక బ్రాహ్మణ గృహం వాకిట్లో ప్రత్యక్షమయి, వ్యాసుని మందలించి తన ఇంటికి భోజనానికి రమ్మని ఆహ్వానించింది.

ఆప్మదు వ్యాసుడు “సూర్యుడు ఆస్తమిస్తున్నాడు. నాకు పదివేలమంది శిఘ్రులున్నారు. వారు తినకుండా నేను తినను. ఈ రోజు కూడా నిన్నటి లాగే పస్తుంటాను” అన్నాడు.

ఆప్మదు పార్వతీదేవి నవ్యి “నీవు శిఘ్రులందరినీ వెంట తీసుకొని రా! ఈశ్వరుడి దయతో ఎంతమంది వచ్చినా, కావలసిన పదార్థాలు పెడతాను” అని చెప్పింది.

వ్యాసుడు సరే అని, ‘శిఘ్రులతో గంగలో స్నానం చేసి వచ్చాడు. పార్వతీదేవి వారికి ఎదురేగి స్వాగతం చెప్పి భోజనశాలలో వారందరికి భోజనం పెట్టింది.

ఆ) కోపం కారణంగా వ్యాసుడు కాశీ నగరాన్నే శపించాలనుకున్నాడు కదా! “కోపం-మనిషి విచక్షణను నశింపజేస్తుంది”. అనే అంశం గురించి రాయండి.

జ. “కోపం వస్తే నేను మనిషిని కాను” అని అంటూ ఉంటారు. అది నిజమే. కోపం వస్తే తనను తాను మరచి, మనిషి రాక్షసుడు అవుతాడు. ఆ కోపంతో తాను ఏమి చేస్తున్నాడో, తెలిసికోలేదు. కోపంలోనే అన్నదమ్ములనూ, అక్క చెల్లిండ్రునూ, చివరకు కట్టుకొన్న భార్యనూ, కన్నపిల్లల్నీ కూడా చంపుతూ ఉంటారు. కాబట్టి కోపం మంచిది కాదు.

ఈ కథలో వ్యాసుడి అంతటి బ్రహ్మజ్ఞాని, రెండు రోజులు భిక్ష దొరకలేదని కాశీ నగరాన్ని శపించబోయాడు. భర్త్రహరి నీతి శతకంలో “క్షమ కవచంబు క్రోధమది శత్రువు” అంటాడు. అంటే బెర్రు కవచం లాంటిది. కోపం శత్రువు లాంటిది అని అర్థం. శత్రువులాంటి కోపాన్ని విడిచిపెట్టాలి.

దురోధనుడికి పాండవులపైన, భీముడి మీద కోపం. అందుకే వారితో తగవు పెట్టుకొని యుద్ధంలో తాను మరణించాడు. దేవతలపై కోపంతోనే, రాక్షసులు అందరూ మరణించారు. “కోపమును ఘునత కొంచెమైపోవును” అని వేమన కవి చెప్పాడు.

కాబట్టి మనిషి కోపాన్ని అణచుకోవాలి.

కోపము మనిషికి శత్రువు వంటిది. “తన కోపమే తన శత్రువు” అంటాడు సుమతీ శతక కర్త. కాబట్టి కోపం విడిచిపెట్టాలి.

2. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాలలో సమాధానాలు రాయండి.

ఆ) వ్యాసుని పాత్ర స్వభావాన్ని వివరించండి.

జ. వ్యాసుడు అభిల విద్యలకూ గురువు. ఈయనకు పదివేలమంది శిఘ్రులు ఉండేవారు. ఈయన కాశీ నగరంలో శిఘ్రులకు విద్య నేర్చుతూ, భిక్షాటన చేసుకొంటూ జీవించేవాడు.

ఉదయమే లేచి పాపాత్ముడి ముఖం చూడడం పల్లనే తనకు భిక్ష దొరకలేదని వ్యాసుడు అనుకున్నాడు. సూర్యాస్తమయం అయిన తర్వాత, ఆయన ఆ రోజుకు తినేవాడు కాదు. బ్రాహ్మణ గృహంల వద్ద మాధుకర భిక్షతో జీవించేవాడు.

వ్యాసుడు సులభ కోపి. తనకు రెండురోజులు భిక్ష దొరకలేదని కాశీ నగరాన్ని శపించబోయాడు. ఈయన శిఘ్రులు లేకుండా తాను ఒక్కరూ భుజించననే ప్రతం పట్టిన శిఘ్ర ప్రేమికుడు. నిత్యం పవిత్ర గంగాస్నానం చేసేవాడు.

పార్వతీదేవిచేత మందలింపబడి, తన తప్పును గ్రహించిన ఉత్తముడు వ్యాసుడు.

ఆ) “నేడు నిన్నటికి మరునాండు నిక్కువంబు” ఈ మాటలు ఎవరు ఎవరితో ఏ సందర్భంలో అన్నారు? వీటి అంతర్ార్థమేమిటి?

జ. ‘నేడు నిన్నటి మఱునాడు నిక్కువంబు’ అన్న మాటలు. వేదవ్యాసుడు సామాన్య స్త్రీ రూపంలో కనబడిన పార్వతీదేవితో అన్నాడు. పార్వతీదేవి సామాన్య స్త్రీ రూపంలో కనబడి వేదవ్యాసుని మందలించి, తన ఇంటికి భోజనానికి రమ్మని పిలిచింది. ఆప్మదు వ్యాసుడు ఆమెతో పై మాటలను అన్నాడు.

అంతర్ార్థం : “ఈ రోజు నిన్నటి రోజుకు తరువాతి రోజు అన్నది నిజము” అని ఈ మాటకు అర్థం. అంటే నిన్న ఎలాగైతే భోజనం లేక పస్తు ఉన్నామో అలాగే ఈ రోజు కూడా. నిన్నటిలాగే పస్తు ఉంటామని దీని అంతర్ార్థం.

3. కింది అంశాల గురించి సృజనాత్మకంగా/ప్రశంసిస్తూ రాయండి.

ఆ) “కోపం తగించుకోవడం మంచిది” అనే అంశాన్ని భోధిస్తూ మిత్రునికి లేఖ రాయండి.

జ.

విజయవాడ

మిత్రుడు రఘునందన్కు,

నీ లేఖ అందింది. నేనూ మా తల్లిదండ్రులూ క్షేమంగా ఉన్నాము. నీకు ప్రియ మిత్రుడైన సీతారామ్తో నీకు తగవు వచ్చిందనీ, మీరిద్దరూ దెబ్బలాడుకున్నారనీ రాశావు. మీ ఇద్దరికీ దెబ్బలు తగిలాయని కూడా రాశావు.

నీ ఉత్తరం చూసి నేను చాలా బాధపడ్డాను. సహజంగా నీవు శాంత స్వభావుడవు. నీకు కోపం ఎందుకు వచ్చిందో రాశావు. అయినా దెబ్బలు తగిలే వరకూ మీరు తగవులాడడం బాగోలేదు. ‘తన కోపమే, తన శత్రువు’ అని సుమతీ శతక కర్త రాశాడు. క్రోధం మనకు శత్రువని భర్తుహరి కూడా చెప్పాడు. అయినా నీకు అన్ని విషయాలు తెలుసు.

కోపం వల్ల చాలా అనర్థాలు వస్తాయి. కోపంతో మనకు వివేకం నశిస్తుంది. సీతారామ్తో నీకు వచ్చిన తగవు విషయం, మీ పెద్దలతో చెప్పు. వారు మీ తగవు పరిష్కరిస్తారు. కోపం తగ్గించుకొని శాంతంగా ఉండమని నిన్ను కోరుతున్నాను. త్వరలో నీపూ, సీతారామూ మిత్రులుగా మారుతారని ఆశిస్తున్నా.

ఇట్లు,

నీ ప్రియమిత్రుడు,
అవసరాల వెంకట్రావు,
10వ తరగతి,
మునిసిపల్ హైస్కూలు,
విజయవాడ.

చిరునామా :

కె. రఘునందన్,

5/0 కె.రాజారావు గారు,

ఆంటి నెం. 4.1.104,

మహారాణీ పేట,

విశాఖపట్టణం,

ఆంధ్రప్రదేశ్.

ఆ) భిక్ష, రక్ష, పరీక్ష, సమీక్ష, వివక్ష – వంటి పదాలతో ఒక చక్కని భావాన్ని ప్రకటించే కవిత రాయండి.

జ. వచన కవిత :

నేనిస్తా మిత్రుమా సలహోలు నీకు లక్ష
తోడివారిపై పెంచుకోకు నీవు కక్ష
ఉండాలి మరి మనకు సదా తితిక్ష
మంచిచెడ్డలు మనం చెయ్యాలి సమీక్ష
చెడ్డపనులు చేస్తే తప్పదు శీక్ష

ఉపాధికం

ఉంటుంది మనపై దైవం పరీక్ష
ఉండాలి యోగ్యుడు కావాలనే దీక్ష
మనందరికీ దేవుడే శ్రీరామరక్ష
ఎందుకు మనలో మనకు ఈ వివక్ష
పుట్టించిన దేవుడే వేస్తాడింత భిక్ష

భాషాంశాలు :

పదజాలం

1) కింది వాక్యాల్లో గీత గీసిన పదాలకు పర్యాయపదాలు రాయండి.

ఆ) ద్వాఃకవాటంబు దెఱవదు వనిత యొకతె.

జ. 1) ద్వాఃకవాటంబు : 1) ద్వారబంధము 2) ద్వారం తలుపు

2) వనిత : 1) స్త్రీ 2) పురంధ్రి 3) అంగన 4) పదతి 5) నారి

ఆ) ప్రక్కాళితంబైన వసిండి చట్టువము.

జ. వసిండి : 1) బంగారము 2) సువర్షము 3) కనకము 4) హిరణ్యము 5) పైది

ఇ) పౌరాశర్యందు క్షత్రిపాసా పరవశుండై శపియింపదలంచెను.

జ. పౌరాశర్యండు : 1) వ్యాసుడు 2) బాదరాయణుడు 3) సాత్యవతేయుడు

ఈ) జప్తీ మీద నాగమాము తగునె?

- జ. ఆగ్రహము : 1) కోపము 2) క్రోధము 3) రోషము 4) కిసుక
 ఉ) అస్తుమింపగ జేసినాడు ఆహిమకరుడు.
 జ. ఆహిమకరుడు : 1) సూర్యుడు 2) రవి 3) ఆదిత్యుడు 4) భాస్కరుడు

2. కింది పదాలను సాంతవాక్యాల్లో ఉపయోగించి రాయండి.
- అ) ద్వ్యాకవాటము : (ద్వారము తలుపు)
 జ. ద్వ్యాకవాటము : దొంగలకు భయపడి, మా ఊళ్ళో అందరూ, రాత్రి తొందరగానే ద్వ్యాకవాటములు బిగిస్తున్నారు.
 ఆ) వీక్షించు : చూచు
 జ. వీక్షించు : నేటి కాలంలో బాలురు సినిమాలను ఎక్కువగా వీక్షిస్తున్నారు.
 ఇ) అంగన : స్త్రీ
 జ. అంగన : ప్రతి పురుషుడి విజయము వెనుక, ఒక అంగన తప్పక ఉంటుంది.
 ఈ) మచ్చెకంటి : (చక్కని ఆడది)
 జ. మచ్చెకంటి : తెలుగు సినీ నటీమణిలలో శ్రీదేవి చక్కని మచ్చెకంటి.
 ఉ) కుందాడుట : నిందించుట
 జ. కుందాడుట : గురువులు, శిష్యుల తప్పులను ఎత్తిచూపి, కుందాడుట మంచిది కాదు.
 ఊ) భుక్తిశాల : (భోజనశాల)
 జ. భుక్తిశాల : పెళ్ళివారు భుక్తిశాలలో ఘలహారాలు తెంటున్నారు.

3. కింది వాక్యాలలోని నానార్థాలను గుర్తించి రాయండి.
- అ) వీదు ఏ వీదు వాడో గాని దుష్టార్థములను వీదు చున్నాడు.
 జ. ఈ వాక్యంలో 'వీదు' అనే పదం మూడు అర్థాలలో వాడబడింది.
 1) వీదు (నానార్థాలు) : 1) ఈ మనమ్ముడు 2) పట్టనము 3) పదలు
 ఆ) దేశ భాషలందు తెలుగు లెస్సుయని రాయలు లెస్సుగా బలికెను.
 జ. ఈ వాక్యంలో 'లెస్సు' అనే పదం రెండు అర్థాలలో వాడబడింది.
 2) లెస్సు (నానార్థాలు) : 1) మేలు 2) చక్కని 3) మంచిది
 ఇ) గురుని మాటలు విన్న ఇంద్రుడు కర్మని గురుడైన సూర్యుని కలిసి గురు యోజన చేయసాగినాడు.
 జ. వై వాక్యంలో 'గురుడు' అనే మాట మూడు అర్థాలలో వాడబడింది.
 3) గురుడు (నానార్థాలు) : 1) ఉపాధ్యాయుడు 2) తండ్రి 3) బలీయం

4. కింది ప్రకృతి పదాలకు సరైన వికృతి పదాలను ఎంపిక చేయండి.
అ) విర్యు				(ట)
క) విదియ	చ) విజ్ఞ	ట) విద్ధి	త) విధ్య	
అ) భిక్షము				(త)
క) బత్తెము	చ) బచ్చ	ట) బిచ్చ	త) బిచ్చము	
జ) యూత్				(చ)
క) యతర	చ) జాతర	ట) జైత్ర	త) యతనము	
ఈ) యత్స్వము				(ట)
క) మచ్చ	చ) మత్తియము	ట) మచ్చెము	త) మత్తము	
ఉ) రత్నము				(క)
క) రతనము	చ) రచ్చ	ట) రచ్చము	త) రత్నము	
ఊ) పంక్తి				(ట)
క) పంతులు	చ) పత్తి	ట) బంతి	త) పంకు	

వ్యాకరణంశాలు

1. కింది పాదాల్లోని సంధులను గుర్తించి, సంధి సూత్రాలను రాయండి.

అ) పుణ్యంగనయు భిక్ష యిడదయ్యెంగటా!

- జ. 1. పుణ్యంగన = పుణ్య + అంగన = సవళదీర్ఘసంధి
 2. భిక్షయిడదయ్య = భిక్ష + ఇడదయ్య = యడాగమసంధి
 3. ఇడదయ్య = ఇడదు + అయ్య = ఉత్పసంధి
 4. ఇడదయ్యెంగటా = ఇడదయ్యెన్ + కటా = సరళాదేశసంధి (లేక) ద్రుతప్రకృతిక సంధి

అ) కాశి; యివ్వేటి మీద నాగ్రహము దగునే.

1. కాశి; యివ్వేటి మీద = కాశి + జివ్వేటి మీద = యడాగమ సంధి
 2. జివ్వేటి మీద = జి + వ్వేటి మీద = త్రికసంధి
 3. ఆగ్రహము దగునె = ఆగ్రహము + తగునె = గసడదవాదేశసంధి
 4. అగునె = అగును + ఏ = ఉత్పసంధి

ఇ) ఓ మునీశ్వర! వినవయ్య యున్నయూరు.

1. మునీశ్వర = ముని + శిశ్వర = సవళదీర్ఘసంధి
 2. వినవయ్య యున్నయూరు = వినవయ్య + ఉన్న = యడాగమసంధి
 3. ఉన్నయూరు = ఉన్న + ఊరు = యడాగమసంధి

2. కింది పద్యపాదాల్లోని ఏయే ఛందాలున్నాయో గుర్తించి సమన్వయం చేయండి.

అ) మునివర! నీవు శిష్యగణముంగొని చయ్యన రమ్మ విశ్వనా

	ఒ	ఒ	ఒ	ఒ	ఒ	ఒ ఒ
ము న వ	ర నీ వు	శి ష్ట గ	ఱ ముం గొ	ని చ య్య	న ర మ్ము	వి శ్వ నా
న	జ	భ	జ	జ	జ	ర

1. పై పద్యపాదంలో “న జ భ జ జ ర” అనే గణాలు వరుసగా వచ్చాయి. కాబట్టి ఇది “చంపకమాల” పద్యపాదం.
 2. మొదటి అక్షరానికి, 11వ అక్షరానికి యతిస్థానం. “ము - ముం”.

అ) య్యాదిమ శక్తి: సంయమివరా! యిటురమ్మని పిల్చి హాస్త సం

	ఒ	ఒ	ఒ	ఒ	ఒ	ఒ ఒ
ము న వ	ర నీ వు	శి ష్ట గ	ఱ ముం గొ	ని చ య్య	న ర మ్ము	వి శ్వ నా
న	జ	భ	జ	జ	జ	ర

1. పై పద్యపాదంలో “భ ర న భ భ ర వ” అనే గణాలు వరుసగా వచ్చాయి. కాబట్టి ఇది “ఉత్పలమాల” పద్యపాదం.
 2. మొదటి అక్షరానికి ‘య్యా’కు, 10వ అక్షరం ‘రా’కు, యతిస్థానం. (రా = ర్ + అ)
 3. వేదోక్త శివధర్మ విధి బసవనికి

తగణం	సలము	సలము	సగణం
ఒ ఒ	ఒ		
వే దో క్త	శి వ ధ ర్మ	వి ధి బ స	వ ని కి
ఇంద్ర	ఇంద్ర	ఇంద్ర	హూర్య

1. ఇది ‘ద్విపద’ పద్యపాదం. దీనిలో వరుసగా మూడు ఇంద్రగణాలు, తరువాత ఒక సూర్యగణం ఉంది. కాబట్టి ఇది “ద్విపద” పద్యపాదం.
 2. మొదటి గణంలో మొదటి అక్షరానికి మూడవ గణంలో మొదటి అక్షరానికి యతి మైత్రి. (వే - వి)
3. కింది వాక్యాలను చదండి.
 అ) శివాజీ కళ్యాని దుర్గాన్ని సాధించాడు.
 విరులకు సాధ్యము కానిది లేదు కదా!

అ) గొప్పవారితో ఉన్న సామాన్యులనూ గౌరవిస్తారు.

పూవులతో పాటు దారాన్ని గూడా సిగనెక్కిస్తారు.

గమనిక : ఈ రెండు వాక్యాల్లో ఒక విషయాన్ని మరో విషయంతో సమర్థిస్తున్నాం కదూ!

మొదచి వాక్యంలో :

శివాజీ కళ్యాణి దుర్గాన్ని సాధించడం - (విశేష విషయం)

పీరులకు సాధ్యంకానిది లేదు కదా! - (సామాన్య విషయం)

అంటే ఇక్కడ విశేష విషయాన్ని, సామాన్య విషయంతో సమర్థన చేయటం జరిగింది.

ఇంక రెండవ వాక్యంలో

గొప్పవారితో పాటు సామాన్యులను గౌరవించడం - (సామాన్య విషయం)

పూవులతో పాటు దారం సిగనెక్కటం - (విశేష విషయం)

అంటే ఈ ఉదాహరణలో, సామాన్య విషయాన్ని విశేష విషయంతో సమర్థించడం జరిగింది. ఇలా విశేష సామాన్య విషయాలను పరస్పరం సమర్థించి చెప్పినట్లయితే, అటువంటి అలంకారాన్ని “అర్ధాంతరన్యాసాలంకారం” అంటారు.

1. కింది లక్ష్మీలకు సమస్వయం రాయండి.

అ) హనుమంతుడు సముద్రాన్ని లంఘించాడు.

మహాత్ములకు సాధ్యం కానిది లేదు కదా!

జ. సమస్వయం : పై వాక్యాలలో “అర్ధాంతరన్యాసాలంకారం” ఉంది. ఇందులో “హనుమంతుడు సముద్రాన్ని లంఘించాడు” అన్నది విశేష విషయం. మహాత్ములకు సాధ్యం కానిది లేదు కదా” అన్న వాక్యం. ఇక్కడ సామాన్య వాక్యం సమర్థింపబడింది. కాబట్టి ఈ వాక్యాలలో “అర్ధాంతరన్యాసాలంకారము” ఉంది.

అ) మేఘుంబుధికి పోయి జలంబు తెచ్చి ఇస్తాడు.

లోకోపకర్తలకిది సహజగుణము

జ. సమస్వయం : పై వాక్యాలలో ‘‘అర్ధాంతరన్యాసాలంకారం’’ ఉంది. ఇందులో “మేఘుడంబుధికి పోయి జలంబు తెచ్చి ఇస్తాడు” అన్నది విశేష వాక్యం. “లోకోపకర్తలకిది సహజ గునము” అనేది సామాన్య వాక్యం. ఇక్కడ సామాన్యముచే విశేష విషయం సమర్థింపబడింది. కాబట్టి ఇక్కడ “అర్ధాంతరన్యాసాలంకారం” ఉంది.

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రజ్ఞాత్మక పని

శ్రీనాథుడు సీస పడ్య రచనకు ప్రసిద్ధి, శ్రీనాథుడు రచించిన ఏవైనా 5 పద్యాలు (వేర్వేరు గ్రంథాల నుండి) సేకరించండి. వాటిని రాయండి. తరగతిలో పాడి వినిపించండి. గోడ పత్రికలో ప్రదర్శించండి.

శ్రీనాథుని సీస పద్యాలు

జ. 1. గుణనిధికి తల్లి చెప్పిన హిత వచనాలు శ్రీనాథుని “కాశీభండము” నుండి.

సీ॥ సచ్చోత్తమియులు ననూచానులు సీమసీ ధులుసైన కులము పెద్దలఁ దలచి రాజమాన్యుడు సత్యరతుడు వినిర్మలా చారవంతుండు సైన జనకు దలచి భాగ్యసంవదచ బుణ్యపతి దేవతల లోన సెన్నుంగం దగియెదు నన్నుదలచి వేదశాస్త్ర పురాణ విద్యానిరూధులై వాసికెక్కిన తోడివారిఁ దలచి

తీ॥ చెడ్డుయింటి చెదారమై శివుని కరుణ నివ్వటిలు నిర్వచేనేండ్ర నిన్ను దలచి పదియు నార్వాత్పరంబుల భార్యఁదలచి గోరతనముల మానురా! గొడుకుంగుఱ!

(కాశీ॥ 4. అ. 91 ప)

2. పార్వతీదేవి చిరుతాండనంచి భార్య తిరువేంగనాంచి
పద్మకు, పచ్చిబాలెంతరాలు వేషంలో వచ్చుట

సీ॥ ఫౌల పట్టిక యందు భస్మత్రిపుండ్రంబుఁ గర్జంబులను రాగి కమ్మదోయి
కంఠమందిత్తడి కంబంపుఁ గంటియ ఘన కుచంబుల మీదఁ గావిగంత
కటి మండలంబునఁ గరకంచుఁ బుట్టంబు కుడి సంది గిరి పెండైకొడుకుఁ గుళ్ల
కేలు దామరయందుఁ గేదారవలయంబు జడకుచ్చమీదఁ బచ్చడపుఁ గండ
తీ॥ సంతరించి వదాఱు వర్షముల వయసుఁ బచ్చి బాలెంతరాలు తాపసపురంద్రి
నంబి బామినిఁ దిరువెంగనాంబిఁ జేరి పాలు వోయింపు డమ్మ పాపనికి వనియె.

(హర విలాసం - 2 అ. 94 ప)

3. భీమేశ్వర పురాణములోని పద్యం.

సీ॥ శ్రీ భీమనాయక శివనామధేయంబు చింతింపనేర్చిన జిహ్వ జిహ్వ
దక్కవాటీ పురాధృక్కమోహన మూర్తి చూడంగ నేర్చిన చూపు చూపు
దక్కిణాంబుథి తటస్థాయి పావన కీర్తి చే నింపనేర్చిన చెవులు చెవులు
తారక బ్రహ్మ విద్యాదాత యోదల విరులు పూసుగ నేర్చుకరము కరము
గీ॥ ధవళకర శేఖరునకు ప్రదక్కిణంబు నర్థిందిరుగంగనేర్చిన యదుగులడుగు
లంబికానాయక ధ్యాన హర్షజలథి మధ్యమునఁ దేలియాడెడి మనసు మనసు.

(భీమభండం - 2 అ. 198 ప)

4. శృంగార సైషపథం 2వ ఆశ్వసం-49 పద్యం.

(హంస, నల మహారాజుకు తన వృత్తాంతం చెప్పడం)

సీ॥ నవిన సంభవు సాహిణము వారువంబులు కులము సాములు మాకుఁ గువలయాక్షి
చదలేటి బంగారు జలరుహంబుల తూండ్లు భోజనంబులు మాకుఁ బువ్వు బోణి
సత్యలోకము దాక సకల లోకంబులు నాటపట్టులు మాకు నబ్బవదన
మధురాక్షరములైన మామాటలు వినంగ నమృతాంధనులె యోగ్యులనుంపమాంగి
తీ॥ భారతీయే ముంజేతి పలుకు జిలుక సమదగజయాన సబ్రమ్యాచారిమాకు
వేదశాస్త్ర పురాణాది విద్యలెల్ల దరుణి! నీయాన ఘుంటూపథంబు మాకు.

(శృంగార సైషపథం - 2 అ. 49 ప)

5. శ్రీనాథుడు మరణించే సమయంలో చెప్పిన చాటు పద్యం

సీ॥ కవిరాజు కంఠంబు కౌగిలించెను కదా పురవీథి నెదురెండఁ బొగదదండ
సార్వభోముని భుజాస్తంభ మెక్కెను గదా నగరి వాకిట నుండు నల్లగుండు
ఆంధ్ర సైషపథకర్త యంఫు యుగ్మంబునఁ దగిలి యుండెను గదా నిగళయుగము
వీరాభద్రారెడ్డి విద్యాంసు ముంజేత వియ్యుమందెను గదా వెదురు గొడియ
తీ॥ కృష్ణవేణమ్మ కొనిపోయె నింత ఘలము బీలబలాక్కులు తినిపోయేందిలలు పెసలు
బౌద్ధ పల్లెను గొడ్డేత్తి మోసపోత్తి నెట్లు చెల్లింతు దంకంబు లేదు నూర్లు.

(చాటుపు)

అదనపు సమాచారం

1. సంధులు

1. బీటెండ	=	బీఱు	+	ఎండ	=	ఉత్సవంథి
2. రమ్మని	=	రమ్ము	+	అని	=	ఉత్సవంథి
3. పట్టపగలు	=	పగలు	+	పగలు	=	ద్విరుక్తటకారనంథి
4. నట్టనదుము	=	నదుము	+	నదుము	=	ద్విరుక్తటకారనంథి
5. కట్టనగు	=	కడు	+	అనగు	=	ద్విరుక్తటకారనంథి
6. భిక్షాటనంబు	=	భిక్షా	+	అటనంబు	=	సవర్జదీర్ఘనంథి

7. పాయసాహూపములు	=	పాయస	+	ఆహూపములు	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
8. బ్రాహ్మణాంగనలు	=	బ్రాహ్మణ	+	అంగలు	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
9. పుణాంగన	=	పుణ్య	+	అంగన	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
10. పాపాత్మని	=	పాప	+	ఆత్మని	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
11. కోపావేశము	=	కోప	+	ఆవేశము	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
12. శాకాహోరులు	=	శాక	+	ఆహోరులు	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
13. మునీస్వర	=	ముని	+	ఈశ్వర	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
14. కమలానన	=	కమల	+	ఆనన	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
15. అభీష్టితాస్నము	=	అభీష్టిత	+	అస్నము	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
16. బింబాస్య	=	బింబ	+	ఆస్య	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
17. శాలాంతరము	=	శాలా	+	అంతరము	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
18. సంజ్ఞాదరలీల	=	సంజ్ఞా	+	ఆదరలీల	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
19. శిఖాధిరూఢు	=	శిఖా	+	ఆధిరూఢు	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
20. కటకాభరణంబులు	=	కటకం	+	ఆభరణంబులు	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
21. శిలోంఘప్రక్రముల్	=	శిల	+	ఉంఘప్రక్రముల్	=	గుణసంధి
22. కళ్ళవెట్టి	=	కళ్ళ	+	వెట్టి	=	గసడదవాదేశ సంధి
23. పూజచేసి	=	పూజ	+	చేసి	=	గసడదవాదేశ సంధి
24. అమృతసాధ్వి	=	ఆ	+	మహసాధ్వి	=	త్రికసంధి
25. అయ్యాదిమశక్తి	=	ఆ	+	ఆదిమశక్తి	=	యదాగమ త్రికసంధులు
26. ముత్తెదువ	=	ముత్త	+	ఐదువ	=	అత్యసంధి

2. ఈ పారములోని కింది సమాపొలకు విగ్రహవాక్యములు రాసి, సమాసనామములు రాయండి.

సమాసపదం

విగ్రహవాక్యం

సమాసం పేరు

1. మతిహిసులు	- మతి చేత హిసులు	- తృతీయ తత్పురుష
2. భిక్షాపాత్రంబు	- భిక్ష కొరకైన పాత్రము	- చతుర్థ తత్పురుష
3. భిక్షాటనము	- భిక్ష కొరకు అటనము	- చతుర్థ తత్పురుష
4. భోజనశాల	- భోజనము కొరకు శాల	- చతుర్థ తత్పురుష
5. విప్రగృహవాటికలు	- విప్రగృహముల యొక్క వాటికలు	- షష్ఠి తత్పురుష
6. విద్యాగురుడు	- విద్యలకు గురువు	- షష్ఠి తత్పురుష
7. ద్వారకవాటము	- ద్వారము యొక్క కవాటము	- షష్ఠి తత్పురుష
8. బ్రాహ్మణాంగనలు	- బ్రాహ్మణుల యొక్క అంగనలు	- షష్ఠి తత్పురుష
10) బ్రాహ్మణమందిరములు	- బ్రాహ్మణుల యొక్క మందిరములు	- షష్ఠి తత్పురుష
10) కోపావేశము	- కోపము యొక్క ఆవేశము	- షష్ఠి తత్పురుష
11) శాలాంతరాళము	- శాల యొక్క అంతరాలము	- షష్ఠి తత్పురుష
12) బీణెండ	- బీఱు అయిన ఎండ	- విశేషణ పూర్వపద కర్మదారయం
13) అనుగుణెలులు	- ప్రియమైన చెలులు	- విశేషణ పూర్వపద కర్మదారయం
14) పుణ్యాంగన	- పుణ్యమైన అంగన	- విశేషణ పూర్వపద కర్మదారయం
15) అభీష్టితాస్నములు	- అభీష్టితమైన అస్నములు	- విశేషణ పూర్వపద కర్మదారయం
16) వనజనేత్ర	- వనజముల వంటి నేత్రములు గలది	- బహుశ్రీహి సమాసం
17) లేపిగ బోడి	- లేదీగ వంటి శరీరము గలది	- బహుశ్రీహి సమాసం
18) అపామభానుడు	- వేడి కిరణములు గలవాడు	- బహుశ్రీహి సమాసం
19) ముక్కంటి	- మూడు కన్నలు గలవాడు	- బహుశ్రీహి సమాసం
20) మచ్చకంటె	- మత్స్యము వంటి కన్నలు గలది	- బహుశ్రీహి సమాసం
21) శాకాహోరులు	- శాకములు ఆహోరముగా గలవారు	- బహుశ్రీహి సమాసం

22) కండభోజులు	- కందములు భోజనంగా కలవారు	- బహుశ్రీహి సమాసం
23) చిగురుబోడి	- చిగురువంటి శరీరము గలది	- బహుశ్రీహి సమాసం
24) కమలాసన	- కమలము వంటి ఆసనము గలది	- బహుశ్రీహి సమాసం
25) కాశికానగరము	- కాశి అనే పేరు గల నగరము	- సంభావనా పూర్వపద కర్కృధారయం
26) వేదవురాణ శాస్త్రములు	- వేదములును, పురాణములును, శాస్త్రములును	- బహు ద్వంద్ధము
27) ఇందు బింబాస్య	- ఇందు బింబము వంటి ఆస్యము కలది	- బహుశ్రీహి సమాసం
28) అర్థపాద్యములు	- అర్థమును, పాద్యమును	- ద్వంద్వ సమాసం
29) పుష్టి గంధంబులు	- పుష్టమును, గంధమును	- ద్వంద్వ సమాసం
30) క్షుత్ప్రిపాసనలు	- క్షుత్తు, పిపాస	- ద్వంద్వ సమాసం
31) మధ్యాహ్నము	- అహ్నము యొక్క మధ్యము	- ప్రథమా తత్పురుషం
32) మోక్షలక్ష్మీ	- మోక్షము అనెడు లక్ష్మీ	- రూపక సమాసం
33) మూడుతరములు	- మూడైన తరములు	- ద్విగు సమాసం
34) కాశికా పట్టణము	- కాశి అనే పేరు గల పట్టణం	- సంభావనా పూర్వపద కర్కృధారయం

3. ప్రకృతి - వికృతులు

<u>ప్రకృతి</u>	<u>వికృతి</u>	<u>ప్రకృతి</u>	<u>వికృతి</u>
శిష్ముడు	- చట్టు, సిసువుడు	ముఖము	- మొగము
గృహము	- గీము	బ్రాహ్మణుడు	- బాపడు
విద్యు	- విద్ది	రాత్రి	- రాత్రిరి
కార్యము	- కర్జము	లక్ష్మీ	- లచ్చి
పుష్పము	- పూవు, పుష్ప	పట్టణము	- పట్టుము
గంధము	- గందము	వేషము	- వేసము
స్వర్ణము	- సొన్నము	ఆహారము	- ఓగిరము
పాయసము	- పాసెము	తపస్సి	- తపసి, తచిసి
బహు	- పెక్కు	రూపము	- రూపు
భక్తి	- బత్తి	పంక్తి	- బంతి
విశ్వాసము	- విసువాసము	శాల	- సాల

నానార్థాలు

1. కాయ : 1) చెట్టు కాయ	2) బిడ్డ	3) అరచేతిలో రాపిడివల్ల ఏర్పడిన పొక్కు
2. ఇల్లు : 1) గృహము	2) కుటుంబము	3) స్నానము
3. గృహము : 1) ఇల్లు	2) భార్య	3) రాశి
4. గురుడు : 1) తండ్రి	2) ఉపాధ్యాయుడు	3) బృహస్పతి
5. ముఖము : 1) మోము	2) ఉపాయము	3) ముఖ్యమైనది
6. బంతి : 1) కందుకము	2) ఒక జాతి పుప్పలచెట్టు	3) పంక్తి
7. రూపు : 1) ఆకారము	2) దేహము	3) కన్నె మెడలో బంగారు నాణము
8. గంధము : 1) చండనము	2) గంధకము	3) సువాసన
9. కరము : 1) చేయి	2) తొండము	3) కిరణము
10. ఘలము : 1) పండు	2) ప్రయోజనం	3) లాభం
11. వీధి : 1) త్రోవ	2) వాడ	3) నాటక భేదము
12. లక్ష్మీ : 1) రమ	2) సిరి	3) మెట్టదామర

పర్యాయపదాలు:

1. అంగన : 1) వనిత 2) స్త్రీ 3) మహిళ

2. ఇల్లు	: 1) గృహము	2) భవనము	3) మందిరము
3. పుష్టము	: 1) పుష్టి	2) కుసుమము	3) ప్రసూనము
4. గంధము	: 1) చందనము	2) మలయజము	3) గంధసారము
5. నెఱ్య	: 1) ఆజ్యము	2) ఘృతము	3) నేఱ
6. ముఖము	: 1) వదనము	2) ఆననము	3) మొగము
7. గొడుగు	: 1) ఛత్రము	2) ఆతపత్రము	3) ఖర్చురము
8. బ్రాహ్మణుడు	: 1) భూసురుడు	2) విప్రుడు	3) ద్విజుడు

వ్యాప్తప్రథాలు:

1. వనజనేత్ర (వ్యు) : పద్మముల వంటి కన్నలు కలది. (టై)
2. లే(దీ)గ బోడి (వ్యు) : లేత తీగ వంటి శరీరం కలది. (టై)
3. అతిథి (వ్యు) : తిథి సమయములు లేకుండా వచ్చేవాడు. (అతిథి)
4. పురంద్రి (వ్యు) : గృహమును ధరించునది. (గృహిణి)
5. అహిమభానుడు (వ్యు) : చల్లనివి కాని కిరణములు గలవాడు. (సూర్యుడు)
6. ముక్కంటి (వ్యు) : మూడు కన్నలు కలవాడు. (శివుడు)
7. పంచజనుడు (వ్యు) : ఐదు భూతములచే పుట్టబడేవాడు. (మనిషి)
8. పార్వతి (వ్యు) : పర్వతము యొక్క పుత్రిక. (గౌరి)
9. పారాశర్యుడు (వ్యు) : పరాశర మహర్షి యొక్క కుమారుడు. (వ్యాసుడు)
10. వ్యాసుడు (వ్యు) : వేదములను విభజించి ఇచ్చినవాడు. (వ్యాసమహర్షి)

* * *

చిత్రగ్రీవం

చదపండి - ఆలోచనిచి చెపుండి.

రక్తాలు ఓడుతోన్న మా రాస్పెల్డార్ గబగబా ఏదో రాసి ఆ కాగితాన్ని నా కాలికి కట్టారు. కట్టి నన్ను పంజరం లోంచి వదలిపెట్టారు. అతని కళల్లో కనిపించిన అందోళనను బట్టి వాళ్ళంతా తీవ్రమైన ఆవడలో ఉన్నారనీ, ముఖ్యస్థావరం నుంచి సత్యరసహాయం ఆశిస్తున్నారనీ అరపయింది. వెంటనే కాలికి కట్టిన సమాచార ప్రతంతో సహా గాలిలోకి ఎగిరాను. ఎలాగైనాసరే ఘోండ వేచిఉండే ప్రధాన స్థావరం డగరకు చేరుకొని తీరాలన్న తపన. ‘చేరాలి’, ‘చేరి తీరాలి’. అని మనసులో పదేపదే అనుకొన్నాను. పలికిన ప్రతీసారీ ఆ మాటలు దివ్యమంత్రాల్లు నామనసులో బాగా నాటుకొనిపోయి నాకు నూతన జవసత్తుస్వలను అందించసాగాయి. అప్పటికే బాగా పైకి చేరుకొన్నాను కాబట్టి ఒక్కసారి నాలుగుదిక్కులూ కలయజూసి పడమటదిశను గుర్తుపట్టి ఆ దిశగా ఎగర నారంభించాను. వంకర తీంకర మార్గాలో పిచ్చిగా ఎగిరి చిట్టచివరకు గమ్యం చేరి ఘోండ చేతిమీద వాలాను. రస్సెల్డార్ అందించిన ఆ సమాచారాన్ని ఘోండ గబగబా చదివి సంతోసంతో దుక్కిపెద్దులా రంకె పెట్టారు. ప్రేమగా నా తల నిమిరారు.

ప్రశ్నలు

1. ఈ పేరాలోని మాటలు ఎవరు చెబుతున్నారు?
2. సమాచారాన్ని ఎవరి దగ్గరి నుంచి ఎవరికి చేర్చారు?
3. సమాచారాన్ని చేరవేయడానికి ఏ పక్షిని ఉపయోగించి ఉంటారు? ఎందుకు?
4. సమాచారాన్ని చేరవేసిన పక్షిలోని గొప్ప లక్షణాలు ఏవి?

పాత్మాంశ ఉద్దేశం / నేపత్యం

మన దేశంలో వ్యక్తసంపద, పణిసంపద అపారం. ఐతే వీటిని గురించి తెలియజేసే మంచి పుస్తకాలు అరుదుగా ఉన్నాయి. పూర్వుకాలంలో సమాచారాన్ని చేరవేయడానికి పావురాలను ఉపయోగించేవారు. పావురాల పుట్టుక, వాటి జీవనవివరాలకు సంబంధించిన కథనాలతో కూడిన పుస్తకం చిత్రగ్రీవం. కలకత్తాతో ఓ పెంపుడు పావరం, దాన్ని పెంచే ఓ బాలుడూ, వాళ్ళ కథను మనసుకు హత్తుకుపోయేలా చెప్పిన పుస్తకం చిత్రగ్రీవం. చిత్రగ్రీవం పిల్లలకోసం రాసిన పుస్తకమే ఐనా దీనికి ప్రకృతి పరిశీలకులను కూడా అలరించే శక్తి ఉంది. పావురాల జీవనానికి సంబంధించిన అతిసూక్ష్మవివరాలు తెలియజేపువచే ఈ పారం ఉద్దేశం.

పార్యుభాగ వివరాలు

ఈ పారం కథా ప్రక్రియకు సంబంధించింది. ఇది అనువాద కథ. ప్రశ్నత పార్యుభాగాన్ని ధనగోపాల్ ముఖ్యాల్ రాసిన “చిత్రగ్రీవం – ఓ పావరం కథ” అనే పుస్తకంలో నుంచి స్పీకరించారు. దీన్ని తెలుగులోకి అనువరించినవారు దానరి అమరేంద్ర. దీన్ని నేపనల్ బుక్కిట్టెన్, ఇండియా సంస్కృత ప్రచురించింది. ‘చిత్రగ్రీవం’ అనేది ఒక పెంపుడు పావరం ఏరు. ఈ పారం పక్షులకు సంబంధించిన శాస్త్రియ విజ్ఞానాన్ని అందిస్తుంది.

ప్రవేశిక

పక్షీ ప్రపంచంలో రెండు దృశ్యాలు అతిమానోహరమైనవి. గుడ్డుబద్దులు కొట్టి తల్లిపక్షీ పిల్లపక్షీని ఈ ప్రపంచు వెలుగు వెల్లువలోకి తీసుకొనిరావడం అందులో మొదటిది. అలా వచ్చిన పిల్లపక్షీ నోటికి ఆపోరం అందిస్తూ తల్లి పక్షీ పెంపకం కొనసాగించడం రెండవది. చిత్రగ్రీవం పెంపకం ఎంతో అనురాగంతో సాగింది. ఇంతకూ ‘చిత్రగ్రీవం’ ఎవరు? దాని పెంపకం ఎలా సాగింది? అది ఎలా ఎగరడం నేర్చుకొంది? పారం చదివి తెలుసుకోండి.

ఇవి చేయండి

I. అవగాహన - ప్రతిస్పందన

1. “మనుషుల్లాగే పక్షులకు, జంతువులకు కూడా తమ పిల్లలను పెంచడం ఎలాగో తెలుసు” దీనిమీద మీ అభిప్రాయాన్ని తెలుపండి. కారణాలను వివరిస్తూ మాట్లాడండి.
2. పారం ఆధారంగా కింది పట్టికను పూరించండి.

పేరా సంఖ్య	పేరాలో వివరించిన ముఖ్యమైన విషయాలు	పేరాకు తగిన శీర్షిక
1వ పేరా		
2వ పేరా		
10వ పేరా		
15వ పేరా		
16వ పేరా		

3. పారం ఆధారంగా కింది ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.
- అ) చిత్రగ్రీవం ఏ వయస్సులో ఏమేం చేయగల్లిందో రాయండి.

- ఆ) చిత్రగ్రీవానికి దాని తల్లిపక్షి తండ్రిపక్షి నుండి ఏమేమి సంక్రమించాయి?

జ) చిత్రగ్రీవం గురించి వివరిస్తూ అది సుందరమైనదని, మందకొడిదని, ఏపుగా ఎదిగిందని రచయిత ఎందుకన్నాడు?

శ) చిత్రగ్రీవం గురించి మనకు వివరిస్తున్నది ఎవరు? తాను చేసిన పనికిమాలిన పని అని దేశ్శి గురించి చెప్పాడు?

ఉ) పిల్లలపక్షి నిస్సుహాయంగా ఉన్నప్పుడు, గాథరాపడినప్పుడు తల్లిపక్షి ఏం చేసింది?

ఊ) ధనగోపాల్ ముఖ్యీ చేసిన సాహితీనేవ ఏమిటి?

4. కింది పేరా చదవండి. సరైన వివరణతో ఖాళీలు పూరించండి.

చాతక్కలు ముక్కలు చాలా చిన్నవి. తాము ఎగురుతూనే గాలిలోని కీటకాలను పట్టుకోగలవు. నోరు బార్లు తెరచి తమవైపుకు వచ్చే చాతక్కల బారి నుండి కీటకాలు తప్పించుకోవడం దాదాపు అసాధ్యం. చాతక్కలు పరిషాణంలో చాలా చిన్నవి. వాటికి బరువుల్లే సామర్యం కూడా తక్కువే! అందుకే అవి వాటి గూళ్ళ నిర్మాణంలో గడ్డిగాదం, పీచూప్తి, సన్నపాటి చెట్టురెమ్మలు.... వంటి తేలికపాటి పసుపులనే వాడతాయి. వాటి కాళ్ళ పొట్టిగా ఉంటాయి. పొడవాటి కాళ్ళను పక్కల్లో ఉండే చురుకుదనం ఏలీ కాళ్ళల్లో కనిపించదు. అందుకని ఇవి గెంతడం, దభీమని దూకడం వంటి పనులు చెయ్యలేవు. ఐతే వాటి కొళ్ళలాంటి కాలివేళ్ళ పుణ్యమా అని అవి తమ గోళ్ళతో ఎలాంటి జారుడు ప్రదేశాల్లోనేనా అతుక్కుపోయి ఉండిపోగలవు. కాబట్టి అవి అనితరసాధ్యమైన నైపుణ్యంతో, కుశలతతో పాలరాతి వంటి నున్నటి గోడల్ని, ప్రదేశాలను పట్టుకొని వెళ్గలవు. తమ గూళ్ళను నిర్మించుకోవడానికి ఇళ్ళ చూరుల దిగువన గోడల్ని తొర్రలను ఎన్నుకోంటాయి. రాలిన ఆక్లన్ని, గాలిలో ఎగురాడే గడ్డిపోచల్ని ముక్కన కరచుకొని గూళ్ళకి చేరుస్తాయి. వాటిని తమ లాలాజలాన్ని జిగురులా వాడి గూటి ఉపరితలం మీద అతికిస్తాయి. వాటి లాలాజలం ఓ అమృత పదార్థం. అది ఎండి గట్టిపడిందంటూ మామూలుగా వాడే ఏ జిగురూ డానికి సాటించాడు ఇదీ చాతక్కల వాస్తు కళాపైపుణ్యం.

- ಅ) ಚಾತಕಪಟ್ಟಲು ತೇಲಿಕಪಾಟಿ ವಸ್ತುವುಲ್ಲತ್ತೆ ಗೂಳ್ಯನು ನಿರ್ಮಿಂಚುಕುಂಡಾಯಿ. ಎಂದುಕಂಟೇ .....
 ಆ) ಚಾತಕಪಟ್ಟಲು ದಖ್ಮಿನಿ ದೂರದಂ, ಗೆಂತಡಂ ಚೆಯುತ್ತೇವು. ಎಂದುಕಂಟೇ .....
 ಇ) ನುನ್ನಟಿ ಗೋಡುಲು, ಪ್ರದೇಶಾಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಚಾತಕಪಟ್ಟಲು ಜಾರ್ಕರುಂಡಾ ಉಂಡದಾನಿಕಿ ಕಾರಣಂ .....
 ಈ) ಚಾತಕಪಟ್ಟಲ ಲಾಲಾಜಲಂ ವಾಟಿ ಗೂಟಿ ನಿರ್ಮಾಣಂಲ್ಲೋ ಎಂತೋ ಮುಖ್ಯಮೈಂದಿ. ಎಂದುಕಂಟೇ .....
 ಉ) ವಾಸ್ತುಕಳಾ ಶೈವಣಿಯಂ ಅಂಬೇ .....

II. వ్యక్తికరణ - స్థజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి పదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

అ) చిత్రగీవాన్ని గురించి మీకు ఆశ్చర్యం కలిగించిన విషయాలు ఏవి?

ఆ) మానవులను పాపురాలకు మిత్రులూ, సహచరులని రచయిత ఎందుకు అన్నాడు?

ఇ) చిత్రగీవం తండ్రిపక్షి గురించి రాయండి.

2. కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి పదేసి వాక్యాల్లో సమాధానాలు రాయండి.

అ) చిత్రగీవాన్ని గురించి మీ సాంత మాటల్లో వ్యర్థించండి.

ఆ) శిశువుల పెంపకంలో పక్షులకు, మానవులకు మధ్య ఉన్న సామ్యాలను రాయండి.

3. కింది ప్రశ్నలకు స్వజనాత్మకంగా / ప్రశంసిస్తూ రాయండి.

అ) ‘చిత్రగీవం’ అనే పాపురంపిల్ల ఎలా పుట్టింది ఎలా ఎగరడం నేర్చుకొన్నదీ తెలుసుకొన్నారు కదా! అట్లాగే మీకు తెలిసిన లేదా మీ పరిసరాల్లోని ఏదైనా పక్షి / జంతువు గురించి మీరు కూడా ఒక కథనాన్ని రాయండి. (ఈ పారంలాగా)

ఆ) ఈ మధ్యకాలంలో సెలఫోన్ టలవర్ల నుండి వచ్చే వేడిమికి కొన్ని పక్షిజూలు అంతరించి పోతున్నాయి. అలగే ఎండాకాలంలో తీవ్రమైన వేడికి తాళలేక, తాగడానికి నీరు అందక మృత్యువాతపడుతున్నాయి. పక్షులు ఇందుకోసం కాపాడడానికి తగిన చర్యలు చేపట్టమని తమ తోటకు వచ్చిన విల్లలతో నంభాషించాయి అనుకోండి. ఆ విల్లలకూ, వక్కులకూ మధ్య జరిగే సంభాషణను ఉపాయంచి రాయండి.

III. ભાવેંઠાલ

పదజ్ఞాలం

3. కింద తెలిపిన వాటిని గురించి పారంలో ఏ ఏ పదాలతో వర్ణించారు?
  - అ) గద్దింపులు : .....
  - ఆ) పావురాలు : .....
  - ఇ) గుహ్యలు : .....
  - ఈ) పావురాల గుంపు : .....
  - ఉ) పావురం మెడ : .....
  - ఊ) పుట్టిన పిల్లపక్కి : .....
  - ఋ) చిత్రగ్రీవం ముక్కు : .....
  - ఎ) చిత్రగ్రీవం ఒళ్ళు : .....
  - వ) చిత్రగ్రీవం మెడ ప్రాంతం : .....

వ్యాకరణంశాలు

1. కింది అలంకారాల లక్ష్మణాలు రాయండి.
  - అ) శ్లేష ఆ) అర్ధాంతరన్యాసం
2. కింది భందోరీతుల లక్ష్మణాలు రాయండి.
  - అ) సీసం ఆ) ఆటవెలది ఇ) తేటగేతి
3. కింది వాక్యాల్లోని అలంకారాలను గుర్తించండి.
  - అ) శ్రీమంత్ చోక్కు మల్లిపూరుషులా తెలుగా ఉంది.
4. కింది పద్యపాదాలు పరిశీలించండి.

భ	స	స
ఉ ఉ	ఉ ఉ	ఉ ఉ
అ పర	మ పురం	ధ్రుల యం

గగ	భ	జ	స	స
ఉ ఉ	ఉ ఉ	ఉ ఉ	ఉ ఉ	ఉ ఉ
వే పు	మ పురం	ధ్రుల యం	అ పర	మ పురం

గగ	జ	స
ఉ ఉ	ఉ ఉ	ఉ ఉ
రేపా	డి మేలు	కని యే

గగ	భ	జ	గగ	స
ఉ ఉ	ఉ ఉ	ఉ ఉ	ఉ ఉ	ఉ ఉ
నే పొ	పెత్తుని	ముఖంబు	సీక్కిం	చిత్తినో?

దీంత్లో గగ, భ, జ, స అనే గణాలు వాడారు కదూ!

ఒకటవ పారం, మూడవ పాదంలో గణాల సంఖ్య రెండవ, నాల్గవ పాదాల్లోని గణాల సంఖ్య ఒకే రకంగా ఉంది కదూ!

ఆరవ గణం ‘జ’గణం మాత్రమే ఉంది కదూ!

రెండు నాలుగు పాదాల్లోని చివరి అక్షరం గురువే కదా!

ఇలాంటి లక్ష్మణాలు కలిగి ఉండే పద్యం ఏంటో తెలుసా? అదే కండ పద్యం.

1) గగ (గా), భ, జ, స, నల అనే గణాలుంటాయి.

2) మొదటి పాదం లఘువుతో మొదలైతే అన్ని పాదాల్లో మొదటి అక్షరం లఘువుగాను, గురువుతో మొదలైతే అన్ని పాదాల్లో మొదటి అక్షరం గురువుగాను ఉంటుంది.

3) రెండవ, నాలుగవ పాదాల్లోని చివరి అక్షరం గురువుగానే ఉంటుంది.

4) 1,2 పాదాల్లో (3 + 5) 8 గణాలు, 3,4 పాదాల్లో (3 + 5) 8గణాలు ఉంటాయి. ఆరవ గణం “జ” గణం గాని, “నలం”గాని మాత్రమే ఉండాలి.

5) నాలుగవ గణం మొదటి అక్షరానికి ఏడవ గణం తొలి అక్షరానికి యతి చెల్లుతుంది.

6) ప్రాస నియమం ఉంటుంది.

7) ‘జ’ గణం బేసి గణం కారాదు.

‘వినదగునెవ్వరుజెప్పిన.....’ అనే పద్యానికి లక్షణ సమన్వయం చేయండి.

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు హని

1. “ధనగోపాల్ ముఖ్యీ” రాసిన “చిత్రగ్రీవం ఓ పాపురం కథ” అనే పుస్తకాన్ని లేదా పక్కల గురించి తెలిపే ఏదైనా ఒక పుస్తకాన్ని గ్రంథాలయం నుండి చదపండి. మీరు తెలుసుకొన్న విపరాలు రాసి ప్రదర్శించండి (లేదా) అంతర్జాలం ద్వారా ఏవైనా రెండు పక్కల విపరాలు, వాటి చిత్రాలు సేకరించి రాసి ప్రదర్శించండి.
2. “చిత్రగ్రీవం” అనే పక్కి పేరు పంచతంత్ర కథల్లో కూడా ఉంది. పంచతంత్రం కథల పుస్తకం చదపండి. మీరు చదివిన కథ గురించి రాసి ప్రదర్శించండి.

* * *

www.Sakshieducation.com

ధన్యుడు

పాత్య సందర్భం

హిరణ్యకుడు అనే మూడికరాజు, చిత్రగ్రీవుడు అనే పావురాల రాజుకు స్నేహితుడు. హిరణ్యకుడు ఒకసారి వలలో చిక్కుకున్న చిత్రగ్రీవుడినీ, అతడి అనుచరులయిన పావురాలనూ వల కొరికి రక్కించాడు. అలా రక్కించడాన్ని “లఘువతనకుడు” అనే కాకి చూచింది. ఎంతో నచ్చచెప్పి లఘువతనకుడు హిరణ్యకుడితో స్నేహం చేశాడు. కొంత కాలానికి లఘువతనకుడు తనకు ఆ అరణ్యంలో తిండి దొరకడం లేదనీ, దండకారణ్యంలో కర్ణారగౌరం అనే సరస్వతి తన స్నేహితుడు మంథరుడు అనే కూర్చురాజు (తాబేలు) ఉన్నాడనీ, అతడు తనకు చేపలు వగైరా ఆహారం ఇస్తాడనీ లఘువతనకుడు హిరణ్యకుడు మంథరుడి దగ్గరకు వెళ్ళారు. మంథరుడు వారికి ఆతిధ్యమిచ్చాడు. లఘువతనకుడు హిరణ్యకుని (ఎలుకను) గౌరవించుమని మంథరుడికి చెప్పాడు. అప్పుడు మంథరుడు, హిరణ్యకుడు నిర్ణయ వనంలో నివసించడానికి గల కారణాన్ని అడిగాడు. హిరణ్యకుడు మంథరునకు తన వనవాస వృత్తాంతాన్ని చెప్పడంతో మన పారం మొదలయ్యాంది.

ఉద్దేశం

మంచి స్నేహితులను కలిస్తే, ఆ కలయిక మన జీవితాన్ని ఒక చక్కని దారివైపునకు తిప్పుతుంది. అందుకే ఎప్పుడూ మంచి స్నేహితులను కలిగియుండాలని మన పెద్దవాళ్లు మనకు చెపుతారు. మంచి స్నేహితులతో సాంగత్యం మనకు మేలు చేస్తుందనీ, సత్పురుషులతో కలయిక ఎప్పటికీ మంచిది అనీ చెప్పడమే ఈ పారం ఉద్దేశం.

పాత్యభాగ వివరాలు

ఈ పాత్యాంశం కథా ప్రక్రియకు చెందింది. సంస్కృత భాషలో విష్ణువర్ష్య రచించిన “పంచతంత్రం” ప్రపంచ ప్రసిద్ధి పొందింది. దాన్ని అనుసరించి అనేక గ్రంథాలు వచ్చాయి. వాటిలో లక్ష్మీనారాయణ పండితుడు రచించిన “హితోపదేశం” ఒకటి.

‘హితోపదేశం’ ఆధారంగా చిన్నయసూరి నీతిచంద్రికను తెలుగులో రచించాడు. నీతిచంద్రిక గ్రాంథిక వచనంలో రచింపబడింది.

ఈ నీతిచంద్రికలో పశువులు, పక్షులు మొదలయిన జంతువులే పొతలుగా ఉండి, నీతిని శోధించే కథలు ఉన్నాయి. ప్రస్తుత పాత్యాంశం ‘నీతిచంద్రిక’లోని ‘మిత్రతాభం’ నుండి గ్రహింపబడింది.

వదాలు - అర్థాలు

పెక్కండ్రు	= చాలామంది
వాసము	= నివాసం
పరిప్రాజకుడు	= సన్యాసి
చిలుక కొయ్య	= బుట్టలు, సంచలు తగిలించుకోవడానికి గోడకు బిగించిన చిన్న కొయ్య ముక్క
సద్గు	= శబ్దము
భక్కించు	= తిను
గిలుకకర్	= గిలక తగిలించి, కదిలించినప్పుడల్లా శబ్దం వచ్చే కర్
ఉపద్రవము	= ప్రమాదం
పొదవు	= ఎత్తు
నిమిత్తము	= కారణము
తడవులబట్టి	= చాలా కాలము నుండి
లాగ	= కన్నము
తావు	= స్థానము
చిరకాల + ఉప + ఆర్జితము	= చాలా కాలము నుండి సంపాదించిన
సత్తు + ఉత్సాహములు	= బలం, ఉత్సాహం
నానాడు	= రోజురోజుకి
కృశించి	= చిక్కిపోయి

నిధానము	= పొతర
మూషికము	= ఎలుక
తొంటి	= పూర్వపు
జవసత్యములు	= వేగం, బలం
ఉడిగి	= నశించి
సామ్యమును	= పోలికను
ఆర్థపరిశీలననకు	= ధనం లేని వాడికి
భేదము	= దుఃఖం
నిదాఘనదీ పూరములు	= వేసవి కాలములో నదిలోని నీటిలాగా
మేధాసంపత్తి	= తెలివితేటునే సంపద
లాతివాడు	= ఇతరుడు
విరహితుడు	= లేనివాడు
శూన్యము	= ఖాళీ
దారిద్ర్యము	= పేదరికం
ఆపాతయాతనావహము	= పడిపోయేదాకా కష్టపెట్టేది
యావత్ + జీవము	= బ్రతికినంతకాలం
వేదనాకరము	= బాధ కలిగించేది
వచోధోరణి	= మాటచీరు
తొంటివాడు	= ప్రథముడు
ధనమును + పాసిన	= డబ్బు పోయిన
లాతివాడు	= పరాయివాడు
ఖిన్నుడు	= దుఃఖించేవాడు
చెప్పికోలు	= చెప్పడం
ఆర్థనాశము	= డబ్బుపోవడం
మనస్తాపము	= మనస్సులో బాధ
దుశ్శరితము	= చెడు శీలం
వంచనము	= మోసం
పరాభవము	= అవమానం
ప్రకాశింపజేయ దగదు	= వెల్లడి చేయగూడదు
దైవానుకూల్యము	= దేవుడి అనుకూలత
పౌరుషము	= పురుష ప్రయత్నం
మానవంతుడు	= పరువు గలవాడు
కుసుమస్తబకము	= పూలగుళ్ళి
మూర్ఖము	= శిరస్సుపైన
సమసిపోవు	= నశించిపోవు
యాచన	= బిచ్చమెత్తడం
గర్భితము	= నిందింపదగినది
ప్రముక్కడి	= నీచుడు
తొఱగుట	= తొలగిపోవడం
ఆన్యతము	= అబద్ధం
తిరియుట	= బిచ్చమెత్తుట
పెట్టుపోతలు	= ఆహారం పెట్టడం, నీరు ఇవ్వడం
ఉనికి	= స్థానం
నింద్యము	= హీనమైనది

శోభము త్రిప్పులు	= అధిక కాంక్షలు
అర్థసంగ్రహము	= డబ్బు సంపాదించడం
మోహము	= వలపు
ఉత్సాధించు	= పుట్టించు
జ్వలనము	= మంట
స్వాశ్రయము	= తనపై తానే ఆధారపడటం
పాత కాపు	= ఎంతో కాలం నుండి ఉన్నవాడు
చింతించు	= ఆలోచించు
తత్త్వవర్జనము	= దాన్ని విడవడం
దిగువాడు	= వదిలిపెట్టు
ఉదరము	= పొట్ట
ప్రాప్తలాభము	= లభించింది
సుఖి	= సుఖపడేవాడు
తత్తత్త కర్మను రూపము	= వారి వారి కర్మలకు అనుగుణం
దేహి	= శరీరం గల
ప్రయాసపాటు	= ప్రయత్నం చేయి
నిర్భకము	= నిరుపయోగం
ప్రతాపు	= సానం
కాణాచి	= నిలయము
చెడగరపు బోడకట్టిమోదులు	= క్రూరమైనగట్టి కర్ర దెబ్బలు
విజన	= జనం లేని
శిలాంతరాళము	= రాతిలోపల
నిర్జనవనము	= జనం లేని అడవి
పడియనీరు	= కుంటలో నీరు
సత్సంగతి	= మంచి వారి స్నేహం
అమృతతల్యము	= అమృతంతో సమానం
కవ్యమృతరసపాసము	= కావ్యం అనే అమృతాన్ని తాగడం
సజ్జనసంగతి	= మంచి వారి స్నేహం

ఆలోచించండి - చెప్పండి

1. ఎక్కడి ఎలుక? ఎక్కడి చిలుకకౌయ్య? అనడంలో అంతరాళం ఏమై ఉంటుంది?

జ. “ఎక్కడి ఎలుక?” అంటే, ఎలుక ఎక్కడో భూమిలో కన్నను లోపల దాగి ఉంటుంది. “ఎక్కడి చిలుక కౌయ్య?” అంటే, చిలుక కౌయ్య ఎంతో ఎత్తుగా గోడకు బిగించి ఉంటుంది.

భూమిలో ఎక్కడో ఉన్న ఎలుకకు, ఎత్తుగా గోడ మీద ఉన్న చిలుక కౌయ్య మీదికి ఎగురగల బలం ఉండదు అని దాని అంతరాళం.

2. “ధనము సర్వకేయములకు నిదానము” మీ అభిప్రాయం చెప్పండి.

జ. ధనం అన్ని శుభాలకు మూలం. అనగా డబ్బులు ఉంటేనే, దానివల్ల అన్ని మేళ్ళూ సంభవిస్తాయి. ధనం ఉంటే వ్యాపారం చేయవచ్చు, విద్య చదువుకోవచ్చు, ఉద్యోగం పొందవచ్చు, పెట్టుబడులు పెట్టి లాభాలు సంపాదించవచ్చు, పిల్లలను బాగా పెంచవచ్చు, వ్యవసాయం లాభసాటిగా చేయవచ్చు. అందుకే “ధనమూలం ఇదం జగత్తి” అంటారు.

2. “దారిద్ర్యము సర్వశూన్యము” అనే మాటను బట్టి మీకేమి అర్థమయ్యాంది?

జ. దారిద్ర్యము అంటే బీదతనము. సర్వహాన్యము అంటే ఏమి లేనిది. అంటే ఇంటిలో పదార్థాలు లేకుండా పోతాయి. అందువల్ల సుఖసంతోషాలు పోతాయి. దుఃఖం కలుగుతుంది. భార్యాబిడ్డలకు, కడుపునిండా తిండి పెట్టలేం. కాబట్టి దారిద్ర్యం అన్నింటినీ లేకుండా చేస్తుందని భావం.

3. ‘ఆశ దిగొడినవాడే సత్పురుషుడు’ – ఎట్లు?

జ. ‘ఆశ’ అంటే కోరిక. అత్యాశ అనగా ధనలోభం. ధనలోభం అన్ని ఆపదలకు మూలం. ఆశను విడిచిపెట్టడాన్ని మించిన సుఖం లోకంలో ఉండదు. దురాశ వల్ల దుఃఖం కలుగుతుంది.

1) దురాశ ఎట్టి దురాగతాలకయినా దారితీస్తుంది.

2) దురాశ దుఃఖానికి; నిరాశ సుఖానికి హేతువు. కాబట్టి ఆశను విడిచిన వాడే మంచివాడు.

4. ‘ధనహీనుడై నలుగురిలో ఉండరాదు. ఎందుకు?

జ. ధనహీనుడు అంటే డబ్బులేనివాడు. అటువంటివాడికి సంఘంలో తగిన గౌరవం ఉండదు. అటువంటివాడు డబ్బు ఉన్న వారితో సమంగా తినలేదు. బట్టలు కట్టకోలేదు. ఆడంబరంగా మెలగలేదు. అటువంటి బీదవాడిని సంఘం తక్కువగా చూస్తుంది. కాబట్టి వాడు నలుగురిలో ఉండరాదు.

3. ‘మనస్సు గట్టిపరచుకోవటం’ అంటే ఏమిటి?

జ. మనస్సు చంచలమైనది. అది ఇష్టం వచ్చినట్లు సంచరిస్తుంది. గట్టి పరచుకోవడం అంటే మనస్సును దృఢం చేసికోవడం, నిశ్చయం చేసుకోవడం అని అర్థం.

4. ‘చచ్చిన తరి వెంట రాబోడు’ అనడంలో మీకేమి అర్థమయ్యాంది?

జ. మనిషి చచ్చిపోయే సమయంలో అతడు సంపాదించిన ధనం వగైరా అతడి వెంట వెళ్లదు. కాబట్టి తాను ధనాన్ని హోయిగా వెచ్చించి, కడుపు నిండా తినాలి. ఇతరులకు ఇంత పెట్టాలి. ఇతరులకు ఇవ్వక, తాను తినక, దాచిన డబ్బు చచ్చిపోయేటప్పుడు ఆ వ్యక్తి వెంట వెళ్లదు అని నాకు తెలిసింది.

ఇవి చేయండి

అవగాహన - ప్రతిష్టందన

1. చూడాకర్షుని మాటలను బట్టి మీకు అర్థమైన విషయమేమి? దానిపై మీ అభిప్రాయమేమిటో చెప్పండి.

జ. చూడాకర్షుడు ధనం ఉన్నవాడే బలవంతుడు, పండితులు అనీ, ధనం లేనివాడి జీవితం వ్యర్థమనీ చెప్పాడు. ధనం లేని వాడికి చెప్పాడూ దుఃఖం కలుగుతుందనీ, దుఃఖం వల్ల బుద్ధిహీనత కలుగుతుందనీ, దానివల్ల అన్ని కార్యాలు చెడిపోతాయనీ చెప్పాడు. దారిద్ర్యం కంటే మరణం మంచిదని, దరిద్రం వల్ల జీవితమంతా బాధాకరమనీ చెప్పాడు.

చూడాకర్షుని మాటలను బట్టి మనిషికి ధనం ముఖ్యమని, ధనం లేక దారిద్ర్యం సంభవిస్తే అది చాలా బాధాకరమనీ నాకు అర్థమయ్యాంది.

నేను కూడా ధనం ముఖ్యమని, దారిద్ర్యాన్ని అనుభవించడం కష్టమనీ అభిప్రాయపడుతున్నాను. కానీ, ధన సంపాదన కోసం తప్పుడు దారులు తొక్కురాదనీ, అవినీతిగా సంపాదించరాదనీ, ఉన్న ధనంతో తృప్తిపడడం ముఖ్యమనీ నా అభిప్రాయం.

2. “ఆహా! ధనలోభము సర్వయాపదలకు మూలము కదా!” ఈ విషయాన్ని సమర్పిస్తూ, వ్యక్తిరేకిస్తూ మీ అభిప్రాయాలు చెప్పండి.

జ. ధనలోభం అంటే డబ్బుపై అత్యాశ. ధనం ఎక్కువగా సంపాదించి పోగుచేయాలనే దురాశను ‘లోభం’ అంటారు. కుటుంబాన్ని పోషించుకోవడానికి డబ్బు కావాలి. ఈ లోకం అంతా ధనం మీదే ఆధారపడి ఉంది. ధనం సంపాదించి దానధర్మాలు చేసి పుణ్యం సంపాదించుకోవాలి. తమ పిల్లలకు చదువు చెప్పించి, వారిని పెద్ద వారిని చేసి పెళ్ళిళ్లు చేయాలి. కాబట్టి ధనసంపాదన అందరికీ ముఖ్యమైనదే. కానీ, ధన లోభం మాత్రం పనికి రాదు. సంపాదించిన ధనాన్ని ఖర్చుపెట్టి తినకుండా దాస్తే, దాన్ని దొంగలు ఎత్తుకెళతారు. ఎవరైతే ధనలోభంతో కటకటాలు లెక్కిస్తున్నారు. ధనాన్ని దాచడం కూడా కష్టం. ఆ ధనాన్ని ఎవరైనా దొంగిలిస్తారేమా అని వారికి భయంగా ఉంటుంది. అతాంమశకు పోతే సమూలంగా నాశనం అవుతుంది. కాబట్టి ధనలోభం వల్ల ఆపదలు వస్తాయి అన్న మాట సమర్పిస్తాయి.

3. ఈ పాతానికి పెట్టిన శీర్షికను విశేషిస్తూ చెప్పండి.

జ. ఈ పారానికి ఉన్న శీర్షిక పేరు ‘ధన్యదు’. “ఉదరముకయి పరుల గోజక, ప్రాప్తులాభమునకు సంతోషించువాడు ఒక్కడే లోకమందు ధన్యదు” అని హిరణ్యకుడు నిశ్చయించుకొని, నిర్జనారణ్యంలో (జనులు లేని అడవిలో) నివాసం చేశాడు.

పొట్ట కోసం ఇతరులను పట్టి పీడించకుండా, తనకు లభించిన దానితో తృప్తిపడి, సంతోషపడేవాడు ధన్యదని హిరణ్యకుడి అభిప్రాయం. ఇది చక్కని అభిప్రాయం. మనలను పుట్టించిన భగవంతుడే మనకు కావలసిన దానిని ఇస్తాడు. అందువల్ల మన పొట్టను పోషించుకోవడం కోసం ఇతరుల కాళ్ళ మీద పడి వారిని యాబించనక్కరలేదు.

రాతిలోని కప్పును సైతం దయామయుడైన భగవంతుడు రక్షిస్తున్నాడు. మనం చేసుకున్న కర్మలను బట్టి మనకు దుఃఖాలు వచ్చినట్టే కోరకుండానే నుభాలూ వస్తాయి.

హిరణ్యకుడు అనే ఎలుక మొదట ధన లోభంతో సంచరించింది. చివరకు సన్మాని క్రింది తగిలి, తెలివి తెచ్చుకొని, మనమ్ములు లేని అడవిలో నివసించింది. చివరకు లఘుసంతకం సహాయంతో మంథరుడనే కూర్కూరాజు మైత్రిని సంపాదించింది. తమకు దౌరికిన దానితో ముగ్గురుమా కలిసి సుఖంగా ఉండామని మంథరుడు హిరణ్యకునితో నచ్చ చెప్పాడు.

మంథరుడి అమృతం వంటి మాటల వల్ల తన తాపం పోయిందనీ, తాను ధన్యదిని అయ్యాననీ హిరణ్యకుడు అనుకున్నాడు. కాబట్టి ‘ధన్యదు’ అనే శీర్షిక, ఈ పారానికి సరిపోతుంది.

4. ఈ క్రింది వాక్యాలు ఎవరు, ఎవరితో అన్నారో గుర్తించి ప్రాయంది.

అ) “అసృతమాడుట కంటే మౌనము మేలు”

జ. “అసృతమాడుట కంటే మౌనము మేలు” అనగా అబద్ధం చెప్పడం కంటే మాట్లాడకుండా ఉండడం మంచిది. చూడాకర్షించి మాటలను విని, హిరణ్యకుడు తనలో తాను ఈ మాటలు అనుకున్నాడు.

అ) ‘దీనికేమైనను నిమిత్తము లేక మానదు’.

జ. ‘దీనికేమైనను నిమిత్తము లేక మానదు’ అనే వాక్యాన్ని వీణాకర్షించు అన్నాడు. అతనికి మిత్రుడయిన చూడాకర్షించితో అన్నాడు.

చిన్న ఎలుక ఎత్తైన చిలుక కొయ్య మీదికి ఎగరడానికి ఏదో కారణం ఉండి ఉంటుందని వీణాకర్షించు చూడాకర్షించి చెప్పాడు.

ఇ) ‘సత్పుంగతి కంటే లోకమందు మేలేదియు లేదు’.

జ. ‘సత్పుంగతి కంటే లోకమందు మేలేదియే లేదు’ అనే వాక్యాన్ని హిరణ్యకుడు అనే ఎలుక, మంథరుడు అనే తాబేలుతో అన్నాడు. మంచివారితో స్నేహం కంటే మంచిది లోకంలో మరేది ఉండడు అని దీని భావం.

5. ఈ క్రింది పద్మాన్ని చదివి సూచనల ఆధారంగా భావాన్ని ప్రాయంది.

“ఒక్కడె చాలు నిశ్చల బలోన్నతుండెంతటి కార్యమైన దాచ

జక్కనొనర్చుఁగొరవు లసంబ్యులు పట్టిన ధేనుకోటులం

జెక్కగ నీక తత్త్వబలసేన ననేక శిలీముఖంబులన్

మొక్కపడుంగజేసి తుదముట్టడె యొక్క కిరీటి భాస్కర!

భావం : .....ఎంతటి పని ఐనా.....అవుల మందను.....తన బాణాలతో ఆ బలమైన..... అర్జునుడే కదా!

జ. పద్మభావం : స్థిరమైన భుజబలం గల ఒక్కడె ఎంతటి పని ఐనా సాధించగలడు. కౌరవులు చాలామంది కూడి ఆవుల మందను తోలుకొనిపోవుచుండగా, ఎదిరించి తన బాణాలతో ఆ బలమైన సైన్యాన్ని ఓడించినది ఒక్క అర్జునుడే కదా!

6. చూడాకర్షించి, వీణాకర్షించి మధ్య జరిగిన సంభాషణను ప్రాయంది.

జ. చూడాకర్షించు, వీణాకర్షించు అనే సన్మానులు ఇద్దరూ, స్నేహితులు. ఒకసారి వీణాకర్షించు చూడాకర్షించి ఇంటికి వచ్చాడు. చూడాకర్షించు పైకి చూస్తూ గిలుక కట్టతో నేలమీద మాటిమాటికి కౌడుతున్నాడు. వీణాకర్షించు “ఏమిటి? పైకి చూస్తూ నేలమీద కౌడుతున్నావు?” అని చూడాకర్షించి అడిగాడు.

ఒక ఎలుక రోజుా చిలుక కొయ్యమీదికి ఎగిరి, అక్కడ పాత్రలో పెట్టుకున్న అన్మాన్ని తినిపోతోందని, దాని బాధ తనకు ఎక్కువగా ఉండనీ చూడాకర్షించు మిత్రుడితో అన్నాడు.

ఆ మాటలు విని, “ఎలక ఏమిటి? చిలక కొయ్య మీదికి ఎగరడం ఏమిటి? ఇంత చిన్న జంతువు అంత ఎత్తు ఎగరడానికి దానికి బలం ఎక్కుడి నుండి వచ్చింది? దీని వెనుక ఏదో కారణం తప్పక ఉండి ఉంటుంది” అని వీణాకర్ణుడు అన్నాడు.

ఆప్పుడు “ఆ ఎలక చాలాకాలం నుండి ఈ కన్నంలో ఉంటోంది. దీనికి కారణం తెలియదు. ఈ కన్నం త్రవ్వి చూస్తాను” అని చూడాకర్ణుడు వీణాకర్ణునితో చెప్పాడు.

వ్యక్తికరణ - స్వజనాత్మకత

క్రింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాలలో సమాధానాలు ప్రాయంది.

1. “సంసార విషప్పక్కమనుకు రెండు ఘలము లమ్ముతతుల్యములు”. పారాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని దీని గురించి వివరించండి.
- జ. “సంసార విషప్పక్కమనుకు రెండు ఘలములు అమృత తుల్యములు” అనగా సంసారం అనేది విషప్పక్కం లాంటిది. దానికి అమృతంతో సమానాలయిన రెండు ఘలాలు ఉన్నాయి. విషప్పక్కంలో విషం ఉంటుంది. అలగే సంసారంలో ఎన్నో కష్టాలు, భాదలు, అసౌఖ్యములు ఉంటాయి. విషప్పక్కం వంటి సంసారాన్ని అమృతంలా చేసే రెండు పండ్లు ఉన్నాయి.

అందులో మొదటిది కావ్యమృత రసపానము. రెండవది సజ్జన సాంగత్యము. భారత, భాగవతాల వంటి కావ్యాలలోని అమృతం వంటి రసాన్ని త్రాగడం అనగా వాటిని చదవడం, వినడం చేయాలి. రెండవది సజ్జన సంగతి. అనగా మంచివారితో సాంగత్యం చేయాలి. పైన చెప్పిన రెండించివల్ల విషం వంటి సంసారంలో కష్టాలు పోయి, అమృత ఘలాల వంటి సుఖాలు సిద్ధిస్తాయి అని భావం.

హిరణ్యకుడికి మంథరుడి వంటి సజ్జన సాంగత్యం లభించింది. కాబట్టి మంథరుడి ఆశ్రయం హిరణ్యకుడికి స్వగ్రంలా ఉందని భావం.

2. “అర్థనాశం, మనస్తాపం, గృహమందలి దుశ్శరితం, వంచన, పరాభవం” ఈ పదాల గురించి మీరు ఏ రకంగా అర్థం చేసుకున్నారో సోదాహరణంగా రాయండి.

- జ. 1) ‘అర్థనాశం’ అంటే ధనం నశించడం. వ్యాపారం, వ్యవసాయం వంటి వాటిలో మనకు నష్టం రావడం. మనకు ఉన్న డబ్బు పోవడం వంటిది.
- 2) ‘మనస్తాపం’ అంటే మనస్సులో దుఃఖం కుటుంబంలోని వారి విషయంలోనో, స్నేహితుల, బంధువుల విషయంలోనో మనకు బాధ ఉండవచ్చు. కష్టం కలుగవచ్చు. భార్యాపుత్రులకు వ్యాధులు రావడం వంటిది.
- 3) ‘గృహమందలి దుశ్శరితం’ అనగా మన ఇంట్లోని వారు ఏదయినా తప్ప చేయవచ్చు. మన పిల్లలు తప్పులు చేయవచ్చు. వారు చెడు మార్గాలు పట్టవచ్చు. కుమారె పరపురుషునితో లేచిపోవడం వంటిది.
- 4) ‘వంచన’ అంటే మోసం. మనం చేసే పనులలో ఎవరైనా మనలను మోసం చేయవచ్చు. లేదా మనమే ఎవరినైనా మోసం చేయవచ్చు. అప్పు తీసుకువెళ్లినవాడు బాకీ తీర్చానని మోసం చేయవచ్చు.
- 5) ‘పరాభవం’ అంటే అవమానం. మనకు మన శత్రువుల వల్ల అవమానం కలుగవచ్చు. మన శత్రువులు మనలను జయించి లొంగిస్తున్నాయి. ఆఫీసులో పై అధికారి మందలించడం వంటిది. పైన చెప్పిన ఐదింటినీ, ఎప్పుడూ మనం ఇతరులకు తెలియపరచకూడదు. వాటిని రహస్యంగా ఇతరులకు తెలియకుండా జాగ్రత్తపడాలి.

3. “వివేకహీనుడయిన ప్రభువును సేవించుటకంటే వనవాస ముత్తమం” దీని జెచిత్యాన్ని గురించి చర్చించండి.

- జ. ‘వివేకహీనుడయిన ప్రభువు’ అంటే ఏది మంచో, ఏది చెడ్డో గ్రహింపలేని రాజు అని అర్థం. మంచి చెడ్డలు గ్రహింపలేని రాజును సేవించి, అతని కొలువులో పనిచేయడం కంటే ‘వనవాసం’ అంటే అడవిలో ఉండడం మంచిది.

రాజును సేవించి ఆయన కొలువులో ఉద్దోగం చేయడం చాలా గొప్ప విషయం. అటువంటి వారికి రాజుస్తాన ఉద్యోగి అనే గౌరవం దొరుకుతుంది. అయితే రాజులు అందరూ వివేకం గలవారై ఉండరు.

ఈ ఉద్యోగి కష్టపడి కొంచెం ఆలస్యంగానైనా రాజు చెప్పిన పని చేసుకొని రావాలి. అలా కార్యం సాధించుకు వచ్చిన సేవకుడిని పని చేయడంలో ఆలస్యం అయ్యిందని రాజు శిక్షించాడంటే, అతడు వివేకహీనుడు అనే చెప్పాలి. అటువంటి వివేకం లేని రాజు వద్ద ఉద్యోగం చేసి, ధనం, గౌరవం సంపాదించడం కన్నా, హాయిగా అడవిలో దొరికే ఏ కాయో, పండ్సో తింటూ, అడవిలోనే బ్రతకడం అనేది మంచిపని అని చెప్పడంలో జెచిత్యం ఉంది.

4. ఈ పారంలోని కథన విధానాన్ని, రచయిత రచనా విధానాన్ని ప్రశంసిస్తూ ప్రాయంది.

జ. ‘ధన్యుడు’ అనే ఈ పాతాన్ని పరవస్తు చిన్నయసూరి రచించాడు. ఈ పారం ఆయన రచించిన నీతిచంద్రికలోని ‘మిత్రులాభం’ లోనిది.

చిన్నయసూరి నీతిచంద్రిక వచన రచనలో ‘కావ్య భాషా శైలిని’ ఆదరించాడు. చిన్నయసూరి “బాలవ్యాకరణం” రాశాడు. ఆ వ్యాకరణం అందరికీ శిరోధార్యం అయ్యింది. అందువల్ల వచనశైలి గ్రాంథికానికి మారిపోయింది. ఈ పారంలోని వచన రచనాశైలి “కావ్యశైలి”.

ఈ పారంలో సూరి కథను చెప్పడంలో సమత, వేగం ఉన్నాయి. వాక్యానిర్మాణ పద్ధతిలో “పద గుంఫన శైలి” కనబడుతుంది. నానార్థపదాలు, పర్యాయ పదాలు ఎక్కువగా వాడబడ్డాయి. పదాల ఎన్నికలో సైతం ఆర్థం, రసం మొదలయిన వాటికి చిన్నయసూరి ప్రాధాన్యం ఇచ్చాడు. అందుకే “పద్యానికి నన్నయ, గ్యానికి చిన్నయ” అనే పేరు వచ్చింది.

చిన్నయసూరి నీతిచంద్రిక రాసినప్పటి నుండి అది విద్యార్థులకు పాత్యగ్రంథంగా నిర్ణయింపబడింది. చిన్నయసూరి వచనం, ఆయన రాసిన బాలవ్యాకరణంలోని లక్ష్మణాలకు లక్ష్మిగ్రంథంగా పేరు తెచ్చుకుంది.

ఈ పారంలోని కథలోని పాత్రలు అన్ని జంతువులు అయి ఉండడం ఒక ప్రత్యేకత. చిన్న పిల్లలకు ఇష్టమయిన జంతువుల కథల ద్వారా నీతులు చెప్పించడం మరో ప్రత్యేకత. సంఖాపణల ద్వారా నాటకీయతగా కథను సూరి నడిపించాడు. ఉదా: “ఎక్కడి యెలుక? ఎక్కడ చిలుక కొయ్యు”. కథను చెప్పడంలో ఒక విధమైన సమత, వేగం ఉన్నాయి చూడండి. “ధనము గలవాడె బలవంతుడు. ధనము గలవాడె పండితుడు. ధనము లేనివాని జీవనమేల?” వంటివి. ఇందులో చక్కని నీతులు చెప్పబడ్డాయి. చూడండి.

- 1) దారిద్ర్యము కంటే మరణము మేలు.
- 2) ధనము గలవాడె పండితుడు
- 3) సత్యంగతి కంటే మేలేదియు లేదు.
- 4) అసృతమాడుట కంటే మౌనము మేలు.
- 5) ధనలోభము సర్వాపదలకు మూలము - మొంచిని.

ఈ కథారచనలో ప్రాతపదములు వాడబడ్డాయి.

- 1) పరిప్రాజకుడు (సన్మాని) (2) చెడగరపుటోడ (చెడ్డసన్మాని) (3) కాణాచి (చిరకాల వాసస్థానము) (4) పాతకాపు మొంచిని.

చిన్నయ వచన రచనా శైలి, ఆ రోజులలో పండితుల ప్రశంసలు అందుకుంది. చిన్నయసూరి తెలుగు, సంస్కృతములలో మహాపండితుడు.

5. ఈ కథను ఓ చిన్న నాటికగా మలచండి.

జ. నాటికలో పాత్రలు (1) హిరణ్యకుడు (ఎలుక) (2) చూడాకర్ణుడు (3) వీణాకర్ణుడు (4) మంథరుడు (తాబేలు)

1వ రంగం (మంథరుడి నివాసంలో)

హిరణ్యకుడు	:	మిత్రమా! మంథరా! నేను నిర్ణారణ్యంలో ఉండడానికి కారణం అడిగావు కదా! చెపుతా విను.
మంథరుడు	:	హిరణ్యక! చెప్పు వింటా.
హిరణ్యకుడు	:	పూర్వం నేను చూడాకర్ణుడు అనే సన్మాని ఇంట్లో ఉంటూ, అతడు చిలుక కొయ్యుకు తగిలించిన భిక్షాపాత్రలోని అన్నాన్ని తినేవాడిని - ఒక రోజున ఏమయిందంటే!

వెనుకటి కథ - 2వ రంగం (చూడాకర్ణుడి ఇల్లు, చూడాకర్ణుడు, వీణాకర్ణుల సంఖాపణ)

వీణాకర్ణుడు	:	చూడాకర్ణుడా! ఏమిటి? కఱ్పతో కొడుతూ, బెదిరిస్తున్నావు?
చూడాకర్ణుడు	:	ఇక్కడ నాకు హిరణ్యకుడు అనే ఎలుక బాధ ఎక్కువయ్యింది. చిలుక కఱ్పకు తగిలించిన అన్నాన్ని రోజు అది తినేస్తోంది.
వీణాకర్ణుడు	:	ఎక్కడి ఎలుక? ఎక్కడి చిలుక కొయ్య? ఎలుకకు ఇంత ఎత్తు ఎగిరే శక్తి రావడానికి ఏదో కారణం ఉండి ఉంటుంది.
చూడాకర్ణుడు	:	అవును. ఉండు దీని కన్నం తవ్వి చూస్తా. (కన్నం తవ్వి, హిరణ్యకుడి ధనాన్ని చూడాకర్ణుడు అపారించాడు)

3వ రంగం (చూడాకర్ణుడి ఇంచిలో హిరణ్యకుడు నిస్సత్తువుగా తిరుగుతూ ఉంటాడు. దానిని చూచి)

చూడాకర్ణుడు	:	ఇప్పుడు ఈ ఎలుక మెల్లిగా తిరుగుతోంది. దీని పూర్వ శక్తి అంతా పోయింది. ధనం ఉన్నవాడె బలవంతుడు. ధనము లేని వాడి జీవితం వ్యర్థం.

పీరణ్యకుడు (చూడాకర్షుడి మాటలు, విని, తనలో తాను)

- : నేను ఇంక ఇక్కడ ఉండను. ధనలోభం సర్వపదలకు మూలం. దైవానుకూల్యం లేనప్పుడు వనవాసమే మంచిది. (ఇంతలో చూడాకర్షుడు ఎలుకపై కళ్ళ విసిరాడు)

పీరణ్యకుడు (కళ్ళదెబ్బ) తప్పించుకొని తనలో తాను)

- : ఈ ఇల్లు నా తాతముత్తాతలు సంపాదించిన కాణాచి కాదు. ఈ సన్మాసి కళ్ళదెబ్బలు తింటూ ఇక్కడ ఉండడం ఎందుకు? హాయిగా నిర్జనారణ్యంలో ఉంటాము. దేవుడే నన్ను కాపాడతాడు. (అడవిలోకి వెళ్ళిపోయాడు)

4వ రంగం (మంధరుని నివాస స్థానం)

పీరణ్యకుడు : నా కథ విన్నావు కదా మిత్రమా! మంధరా! నీ ఆశ్రయం నాకు స్వర్గంలా ఉంది. సత్సాంగత్యం కంటే లోకంలో మంచిది లేదు.

మంధరుడు : ధనం నిత్యం కాదు. నీవు అతిగా కూడబెట్టావు. అది మంచిది కాదు. సరే! మనందరం కలిసి ఉండా!

పీరణ్యకుడు : నేను ధన్యడిని నీ మాటలు నాకు అమృతంలా ఉన్నాయి.

6. మంధరుని మాటలను మీరు సమర్థిస్తారా? ఎందుకు?

జ. మంధరుడు “ధనము, యౌవనము, నిత్యములు కావనీ, జీవితం బుడగవంటిదనీ సత్యము చెప్పాడు. ధనము ఏదో రకంగా పోవచ్చు. వయస్సు తరిగిపోయి, మరణం వస్తుంది. ప్రాణం, నీటి మీద బుడగలా ఎప్పుడయినా పోవచ్చు. ఇవనీ కలోర సత్యములు.

అందువల్ల బుద్ధిమంతుడు ధనము, యౌవనము, ప్రాణము ఉన్నప్పుడే ధర్మములు చేయాలి. లేకపోతే తరువాత బాధపడవలసి వస్తుంది. కాబట్టి మంధరుని మాటలను, నేను గట్టిగా సమర్థిస్తాను.

భాషాంశాలు

1. క్రింది వాక్యాలకు అర్థాన్ని మీ సాంత పదాల్లో ప్రాయండి.

అ) బుద్ధిహీనత వలన సమస్త కార్యములు నిదాఫునదీపూరములట్లు వినాశము నొందును.

జ. అర్థం : తెలివి తక్కువతనం వల్ల అన్ని పనులూ వేసవికాలంలో నదులలోని నీరులా నశిస్తాయి.

ఆ) ధనమును బాసిన క్షణముననే లాతివాండగును.

జ. దబ్బు పోగానే మనిషి పరాయివాడవుతాడు.

ఇ) పరధనాపవారణము కంటే దిరియుట మంచిది.

జ. ఇతనేల దబ్బు దొంగతనం చేయడం కంటే ముష్టెత్తుకోవడం మంచిది.

ఈ) ఉదరముకయి పరుల గోజక ప్రాప్త లాభమునకు సంతోషించు వాడొక్కడు లోకమందు ధన్యడు.

జ. పొట్టకూటికోనం పక్కవాళ్లను పీడించుకుతినక, దొరికినదానితో సంతోషపడే వాడు ఒక్కడే లోకంలో ధన్యడు.

2. క్రింది పదాలకు ప్రకృతి - వికృతులను పారం నుండి వెతికి ఆ వాక్యాలను ప్రాయండి.

అ) భోనం

జ. భోనం (వికృతి) - భోజనము (ప్రకృతి)

పారంలో వాక్యం : అతడు తాను భోజనము చేసి మిగిలిన వంటకము భిక్షాపాత్రలో పెట్టి చిలుక కొయ్యిమీద నుంచి నిద్రపోవును.

ఆ) శబ్దం

జ. శబ్దం (ప్రకృతి) - సద్గు (వికృతి)

పారంలో వాక్యం : నేను సద్గు చేయక దానిమీద కెగిరి ప్రతి దినము ఆ వంటకము భక్తించి పోవుచుందును.

ఇ) కర్షం

జ. కర్షం (వికృతి) - కార్యము (ప్రకృతి)

పారంలో వాక్యం : బుద్ధిహీనత వలన సమస్త కార్యములు నిదాఫునదీపూరములట్లు వినాశము నొందును.

ఈ) గీము

జ. గీము (వికృతి) - గృహము (ప్రకృతి)

పారంలో వాక్యం : పుత్రమిత్రవిరహితుని గృహమును, మూర్ఖుని చిత్రమును శూన్యములు.

ఉ) గారవం

జ. గారవం (వికృతి)

పారంలో వాక్యం : యాచనావృత్తి సమస్త గౌరవమును హరించును.

ఊ) చట్టం

జ. చట్టం (వికృతి) - శాస్త్రము (ప్రకృతి)

పారంలో వాక్యం : వాడే సర్వశాస్త్రములు చదివినవాడు.

ఋ) దమ్మము

జ. దమ్మము (వికృతి) - ధర్మము (ప్రకృతి)

పారంలో వాక్యం : వాడే సర్వ ధర్మము లాచరించిన వాడు.

ఋగ) సంతసం

జ. సంతసం (వికృతి)

పారంలో వాక్యం : ఉదరముకయి పరుల గోజక ప్రాప్త లాభమునకు సంతోషించు వాడొక్కడు లోకమందు ధన్యదు.

పారంలోని మరికొన్ని ప్రకృతి వికృతులు (అదనం)

ప్రకృతి	-	వికృతి
వట్టంఘము	-	వట్టము
సన్మాసి	-	సన్మాసి
ఆపోరము	-	ఓగిరము
శూన్యము	-	సుస్న
పుణ్యము	-	పుస్నెము
భాగ్యము	-	బాగెము
యముడు	-	జముడు

3. ఈ క్రింది వాక్యాలు చదవండి. వ్యుత్పత్త్యర్థాలకు తగిన పదాలు ప్రాయండి.

అ) పున్యము నరకము నుండి రక్షించువాడు

జ. పుత్రుడు

ఆ) దేవోన్ని ధరించినవాడు

జ. దేవిా

ఇ) ఐశ్వర్యము ఉన్నవాడు

జ. ఈశ్వరుడు

వ్యాకరణంశాలు

1. ఈ క్రింది వాక్యాల్లోని సంధి పదాలను గుర్తించి, వాటిని విడించియండి. అవి ఏ సంధులో సూత్రయుక్తంగా తెల్పండి.

అ) అందు జూడాంకర్షుడను పరిప్రాజకుండు గలడు.

ఆ) తడవులంబట్టి ఈ యొలుక విడువక వాసము చేయుచన్నది.

ఈ వాక్యాలలో సరళాదేశ, గసదదవాదేశ, ఉత్సంధులు, యడాగమము ఉండడాన్ని గమనించారు కదా! ఈ పారంలో

సరళాదేశ, గసదదవాదేశ సంధి పదాలు ఇంకా ఏమున్నాయో గుర్తించి, సంధి సూత్రాలను ప్రాయండి.

జ. సరళాదేశసంధి

1) అందుఁ జూడాకర్షుడు = అందున్ = చూడాకర్షుడు = సరళాదేశసంధి

2) తడవులంబట్టి = తడవులన్ = పట్టి = సరళాదేశసంధి

3) భిక్షాపాత్రలోబెట్టి	= భిక్షాపాత్రలోన్	= పెట్టి	= సరళాదేశసంధి
4) కత్తుతోందట్టు	= కత్తుతోన్	= తట్టు	= సరళాదేశసంధి
5) త్రవ్యిమాచెదంగాక	= త్రవ్యి మాచెదన్	= కాక	= సరళాదేశసంధి
6) సంపాదించుకొనడజాలక	= సంపాదించుకొనన్	= చాలక	= సరళాదేశసంధి
7) వసింపందగదు	= వసింపన్	= తగదు	= సరళాదేశసంధి
8) ప్రకాశింపజేయందగదు	= ప్రకాశింపన్	= చేయన్ + తగదు	= సరళాదేశసంధి
9) నన్నుఁగట్టుతో	= నన్నున్	= కత్తుతో	= సరళాదేశసంధి
10) ఇంకందావు	= ఇంకన్	= తావు	= సరళాదేశసంధి
11) పశ్చాత్తాపముఁబొంది	= పశ్చాత్తాపమున్	= పొంది	= సరళాదేశసంధి

గసడదవాదేశ సంధి పదాలు

1) పెట్టువోతలు	= పెట్టు	= పోతలు	= గసడదవాదేశ సంధి
2) కత్తుమోదులువడి	= కత్తుమోదులు	= వడి	= గసడదవాదేశ సంధి
3) కాయగుసురులు	= కాయ	= కసురు	= గసడదవాదేశ సంధి
4) నిత్యములుగావు	= నిత్యములు	= కావు	= గసడదవాదేశ సంధి

2. ఈ క్రింది పదాలకు విగ్రహవాక్యాలు ప్రాసి, సమాసాలను పేర్కొనడి.

సమాస పదం	విగ్రహవాక్యం	సమాసం పేరు
అ) చంపకవతి పట్టణము	- చంపకవతి అనే పేరుగల పట్టణము	- సంభాషనా పూర్వపద కర్మధారయం
ఆ) మహాభాగ్యము	- గొప్పదయిన భాగ్యము	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం
ఇ) సేవావృత్తి	- సేవచేయట అనే వృత్తి	- రూపక సమాసము
ఈ) పదాభ్యములు	- అబ్బముల వంటి పదములు	- ఉపమాన ఉత్తరపద కర్మధారయం
ఉ) కలువకన్నులు	- కలువల వంటి కన్నులు	- ఉపమాన పూర్వపద కర్మధారయం
ఊ) మామిడిగున్న	- గున్నయైన మామిడి	- విశేషణ ఉత్తరపద కర్మధారయం
వ) మృదుమధురము	- మృదువైనది, మధురమైనది	- విశేషణ ఉభయపద కర్మధారయం

3. పుంప్యాదేశసంధి

ఈ క్రింది పదాలు విడదీయండి. మార్పును గమనించండి.

ఉదా: అచ్చపు పూలతోట	= అచ్చము	+ పూలతోట
అ) నీలపుగండ్లు	= నీలము	+ గండ్లు
ఆ) ముత్తెపుసరులు	= ముత్తెము	+ సరులు
ఇ) సరసపుమాట	= సరసము	+ మాట

మైన పేర్కొన్న వాటిలో రెండు మార్పులను గమనించవచ్చు.

అ) మొదటి పదాల్లో ‘ము’ వర్ణం లోపించింది.

ఆ) ప్రతి సంధిలోనూ మొదటిపదం విశేషణాన్ని తెలుపుతుంది.

మొదటిపదం విశేషణం అయితే ఆ సమాసాలను “విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయ సమాసం” అంటారని మీకు తెలుసు.

అంటే ఈ సంధి కర్మధారయ సమాసాల్లో ఏర్పడుతుందని తెలుస్తుంది. అంటే.....

కర్మధారయ సమాసాల్లో మువర్జుకానికి బదులు వు, అప్పులు వస్తే దాన్ని “పుంప్యాదేశ సంధి” అంటారు. ‘ము’ వర్ణ స్థానాన్ని ‘పు’ వర్ణం ఆక్రమిస్తుంది. దీన్నే వ్యాకరణ పరిభాషలో “అదేశం” అంటారు.

అభ్యాసం

1. ఈ క్రింది పదాలను విడదీసి సంధి సూత్రాన్ని సరిచూడండి.

అ) సింగపుకొదమ	- సింగము	+ కొదమ	= పుంప్యాదేశసంధి
ఆ) ముత్తెపుచిపు	- ముత్తెము	+ చిపు	= పుంప్యాదేశసంధి
ఇ) కొంచెపునరుడు	- కొంచెము	+ నరుడు	= పుంప్యాదేశసంధి

4. పచనంలో శైలీభేదం

క్రింది వాక్యాలు చదపండి. భేదాలు గమనించండి.

- అ) ఆ పరిప్రాజకుడు సెప్పగా విని మిక్కిలి శిన్నుడనయితిని
- ఆ) ఆ సన్యాసి చెప్పగా విని చాలా బాధపడ్డాను.
- ఇ) ఆ సన్యాసి చెప్పింది యిని శాశా దుక్కమొచ్చింది.

మొదటి వాక్యం, ప్రాచీన శైలిని తెలుపుతున్నది.

రెండవ వాక్యం, శిష్టవ్యవహార శైలిని అనుసరించి ఉంది.

మూడవ వాక్యం, మాండలిక పద్ధతికి లోబడి ఉన్నది.

కాలాన్నసరించి, ప్రాంతాన్నసరించి, సందర్భాన్ని బట్టి భాషను ఉపయోగించే విధానంలో మార్పు జరుగుతుంది. ఇది భాషలో వైవిధ్యమే కాని, ఒకటి ఎక్కువ, రెండోది తక్కువ అనే సంకుచిత ర్ఘప్పితో మాడకూడదు.

అభ్యాసం

క్రింది వాక్యాలను ఆధునిక వ్యవహారశైలిలోకి, స్థానిక మాండలిక శైలిలోకి మార్చండి. (ఈ మార్పులు చేసేటప్పుడు ‘ము’ వర్ణాలు, బిందువూర్పుక ‘బు’ వర్ణాలు (ంబు), యడాగమాలు, క్రియారూపాలు (చేయును, జరుగును, చూడుము.... పంచివి) మారడాన్ని గమనించండి.

- అ) వివేకహీనుడయిన ప్రభువును సేవించుటకంటే వనవాసముత్తముము.

జ. 1) వివేకం లేని ప్రభువును సేవించడం కంటే వనవాసం ఉత్తమం. (ఆధునిక వ్యవహార శైలి)

2) తెలివితక్కువ రాజును కొలవడం కన్న ఆడవిలో ఉండడం మంచిది. (స్థానిక మాండలిక శైలి)

- అ) ఎలుక ప్రతి దినము చిలక కొయ్యమీంది కెగిరి పాత్రమునందున్న యన్నము భక్తించిపోవుచున్నది.

జ. 1) ఎలుక ప్రతిరోజు చిలకొయ్యమీందికి ఎగిరి పాత్రలో ఉన్న అన్నం భక్తించి పోతోంది. (ఆధునిక వ్యవహారశైలి)

2) ఎల్లు నిత్తెం చిలకొయ్య పైకెగిరి పాత్రలో అన్నం తింటోంది.

- ఇ) బుద్ధిహీనత వలన సమస్త కార్యములు నిదాఫునదీపూరములట్లు వినాశము నొందును.

జ. 1) బుద్ధితక్కువ వల్ల కార్యాలన్నీ వేనవికాలపు నదిలో నీళ్ళలా నశిస్తాయి.

2) తెలివిలేకపోడం మూలాన, పస్తన్నీ ఏసంకాలం ఏటిలో నీళ్ళలా ఎండుతాయి.

అదనపు సమాచారం

1. సవర్జదీర్ఘసంధి

1) యాతనాపహము	=	యాతనా	+	ఆపహము	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
2) దైవానుకూల్యము	=	దైవ	+	ఆనుకూల్యము	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
3) ధనాపహరణము	=	ధన	+	ఆపహరణము	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
4) స్పౌశయము	=	స్ప్య	+	ఆశయము	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
5) సర్వాపదలు	=	సర్వ	+	ఆపదలు	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
6) కర్మానురూపము	=	కర్మ	+	ఆనురూపము	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
7) శిలాంతరాళము	=	శిలా	+	అంతరాళము	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
8) జీవనార్థము	=	జీవన	+	అర్థము	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
9) వచనామృతము	=	వచన	+	అమృతము	=	సవర్జదీర్ఘసంధి
10) శోకాగ్ని	=	శోక	+	అగ్ని	=	సవర్జదీర్ఘసంధి

2. గుణసంధి :

1) చిరకాలోపార్జితము	=	చిరకాల	+	ఉపార్జితము	=	గుణసంధి
2) సత్క్రోత్సాహములు	=	సత్క్రు	+	ఉత్సాహములు	=	గుణసంధి
3) అతిసంచయేచ్చ	=	అతిసంచయ	+	ఇచ్చ	=	గుణసంధి

3. పుంప్యాదేశసంధి :

1) చెడగరపుబోడ	=	చెడగరము	+	బోడ	=	పుంప్యాదేశసంధి
---------------	---	---------	---	-----	---	----------------

4. శుష్టసంధి :

1) యావజ్జీవము	=	యావత్	+	జీవము	=	శుష్టసంధి
---------------	---	-------	---	-------	---	-----------

5. ఏమ్యాది సంధి :

1) ఏమది	=	ఏమి	+	అది	=	ఏమ్యాది సంధి
2) ఏమయినను	=	ఏమి	+	అయినను	=	ఏమ్యాది సంధి

6. పడ్యాది సంధి :

1) ప్రయాసపాటు	=	ప్రయాసము	+	పాటు	=	ప్రయాసపాటు
2) ఆయసంపాటు	=	ఆయసము	+	పాటు	=	ఆయసంపాటు

ఈ క్రింది సమాసాలకు విగ్రహవాక్యాలు ప్రాణి, సమాస నామాలు (పారములో ముఖ్యమైనవి) ప్రాయండి.

అ) సమాసములు

సమాస పదం	విగ్రహవాక్యం	సమాసం పేరు
1) సత్త్వోత్సాహములు	- సత్త్వమును, ఉత్సాహమును	- ద్వంద్వ సమాసం
2) జవసత్త్వములు	- జవమును, సత్త్వమును	- ద్వంద్వ సమాసం
3) బంధుమిత్రులు	- బంధువులును, మిత్రులును	- ద్వంద్వ సమాసం
4) పెట్టువోతలు	- పెట్టు, పోత	- ద్వంద్వ సమాసం
5) తాతముత్తాతలు	- తాతలును, ముత్తాతలును	- ద్వంద్వ సమాసం
6) కాయకసురులు	- కాయయు, కసురును	- ద్వంద్వ సమాసం
7) ధనహీనుడు	- ధనముచేత హీనుడు	- తృతీయా తత్పురుష సమాసం
8) వివేకహీనుడు	- వివేకముచే హీనుడు	- తృతీయా తత్పురుష సమాసం
9) దైవానుకూల్యము	- దైవము యొక్క ఆనుకూల్యము	- పష్టీ తత్పురుష సమాసం
10) కుసుమ స్తబకము	- కుసుమముల యొక్క స్తబకము	- పష్టీ తత్పురుష సమాసం
11) ధనాపహరణము	- ధనము యొక్క ఆపహరణము	- పష్టీ తత్పురుష సమాసం
12) యములోకము	- యముని యొక్క లోకము	- పష్టీ తత్పురుష సమాసం
13) శిలాంతరాళము	- శిల యొక్క అంతరాళము	- పష్టీ తత్పురుష సమాసం
14) అమృత తల్యము	- అమృతముతో తల్యము	- పష్టీ తత్పురుష సమాసం
15) ధనలోభము	- ధనమందు లోభము	- సప్తమీ తత్పురుష సమాసం
16) సజ్జన సంగతి	- సజ్జనుల యొక్క సంగతి	- పష్టీ తత్పురుష సమాసం
17) మహాభాగ్యము	- మహా అయిన భాగ్యము	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం
18) సర్వ్యక్రేయములు	- స్వయములయిన క్రేయములు	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం
19) సమస్త కార్యములు	- సమస్తమైన కార్యములు	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం
20) అసృతము	- బుతము కానిది	- నశ్చ తత్పురుష సమాసం
21) రెండు ఫలములు	- రెండైన ఫలములు	- ద్విగు సమాసం
22) మిత్రులాభము	- మిత్రుల వలన లాభము	- వంచమీ తత్పురుష
23) సంచయేచ్ఛ	- సంచయమునందు ఇచ్ఛ	- సప్తమీ తత్పురుష సమాసం

పర్యాయ పదాలు

1) ఎలుక	:	1) మూర్ఖికం	2) ఆఖినికం	3) ఖనకం
2) సన్మాని	:	1) పరిప్రాజకుడు	2) భీక్షువు	3) బోడ
3) ధనము	:	1) అర్థం	2) ప్రవ్యం	3) విత్తం
4) అన్నము	:	1) వంటకం	2) కూడు	3) బువ్వ
5) బుధీ	:	1) ప్రజ్ఞ	2) మతి	3) ప్రజ్ఞానం

నానార్థాలు (పారములో ముఖ్యమైనవి)

1) వాసము	:	1) వెదురు	2) బట్ట	3) ఇల్లు	4) కాపురం
2) పాత్రము	:	1) గిస్సె	2) వేషధారణ	3) యోగ్యత	
3) పొడవు	:	1) ఎత్తు	2) నిడివి	3) రూపం	
4) నిమిత్తము	:	1) కారణం	2) శక్తినము	3) గుత్తి	
5) తడవు	:	1) అలస్యం	2) కాలం	3) అవకాశం	

6) నామము	:	1) పేరు	2) బోట్టు	3) ప్రాతిపదిక
7) ప్రథమ	:	1) స్వామీ	2) సమర్థడు	3) సణతీచీఱఎల
8) ధర్మము	:	1) న్యాయం	2) విల్లు	3) స్వభావం
9) ప్రాణము	:	1) జీవుడు	2) గాలి	3) శైతన్యం
10) పుణ్యము	:	1) సుకృతం	2) ఆకాశం	3) నీరు
11) ఘలము	:	1) పండు	2) ప్రయోజనం	3) సంతానం
12) వనము	:	1) అడవి	2) నీరు	3) గుంపు
13) లోకము	:	1) జనం	2) స్వగం వంటి లోకము	3) చూపు
14) మిత్రుడు	:	1) స్నేహితుడు	2) సూర్యుడు	
15) మూర్ఖము	:	1) తల	2) నొసలు	3) శిఖరం
16) శాస్త్రము	:	1) తర్వాతు మొదలయిన శాస్త్రములు	2) చట్టం	3) ఆజ్ఞ
17) ఆశ	:	1) దిక్కు	2) కోరిక	
18) ఉదరము	:	1) కడుపు	2) నడుము	3) యుద్ధం
19) గృహము	:	1) ఇల్లు	2) భార్య	3) గృహస్థాశ్రమం
20) క్షణము	:	1) గడియలో ఆరవ వంతు	2) సమయం	3) ఉత్సవము
21) జీవనము	:	1) బ్రతుకుట	2) గాలి	3) నీరు
22) గౌరవము	:	1) బరువు	2) గొప్పదనము	3) మన్నన, మర్యాద
23) బలము	:	1) సత్తువ	2) సైన్యం	3) బలాత్మారం

* * *

గోరంత దీపాలు

చదపండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

బిడ్డ ఆకలి అమృకి తెలుస్తుంది. ఈ తల్లులకు తమ ఆకలేకాదు, అనాధల క్షుద్రాధా తెలుసు. ఇంత తెలిసిన వీరంతా గొప్ప స్థితిమంతులేం కాదు. అలాంటప్పుడు లేనివారికి గుప్పెడు మెతుకులు పంచేదలా? ఆలోచించగా ఆలోచించగా దారి దొరికింది. రోజుఁ పిడికెడు గింజలు దాచాలన్న ఊహ కలిగింది. పిడికిలి బిగ్నే ఉధ్యమం అవుత్తాంది. ఆ ఊళ్లో జనం పిడికిలి తెరిచారు. తమ దగ్గరున్న గింజల నుంచి ప్రతిరోజు పిడికెడు పంచడం నేర్చారు. ఇప్పుడం సాయం. పంచడం మానవత్వం. సాటి మనుషుల ఆకలి తీర్చడం దైవత్వం.

ప్రశ్నలు

1. ఈ పేరాద్వారా మీరేం తెలుసుకున్నారు?
2. మానవత్వంతో చేసే పనులు ఏవి?
3. సహాయపడే గుణం, మానవత్వం కలిగిన వారి వల్ల సమాజానికి కలిగే మేలు ఏమిటి?
4. మీరు ఇతరులకు ఎప్పుడైనా సాయం చేశారా? ఎప్పుడు? ఎందుకు?

పాత్యాంశ ఉద్దేశం / నేపట్టం

సమాజంలో ఎంతోమంది అనాధ బాలలను మనం చూస్తూ ఉంటాం. ఇటువంటి పిల్లలు కనీస అవసరాలైన తిండి, బట్ట, చదువు మొదలైన వాటికి నోచుకోకుండా ఉంటారు. అనాధభాలలను చేరదీసి వారి ఆకలి తీర్చి విద్యాబుద్ధులు చెప్పినే వీరు కూడా మట్టిలో మాటిక్కుల్లాగా వెలుగొందుతారు. సమాజానికి సేవచేసే గొప్ప మనసున్న వ్యక్తులు, తమ ఆస్తిపాసులతో సంబంధం లేకుండా అనాధలను చేరదీసి చదివించేవారు కూడా ఎంతోమంది ఉన్నారు. అటువంటి ఒక వ్యక్తి చేసిన పనే ఈ కథ.

రైలు ప్రయాణంలో తటసపడిన ఓ బాలుణ్ణి చేరదీసి విద్యాబుద్ధులు చెప్పినే, ఎదిగిన ఆ వ్యక్తి చూపే కృతజ్ఞతాభావం, వాళ్ల మర్యా ఉండే మానవసంబంధాలను తెలియజెప్పడమే ఈ పారం ఉద్దేశం.

పాత్యభాగ వివరాలు

ఈ పాత్యభాగం కథాప్రక్రియకు చెందింది. ఇది మానవసంబంధాలు, సామాజిక సేవ ఇతి వృత్తంతో కళ్ళకు కళ్సీసట్లుగా మనోభావాలను వచ్చికించేలా ఉంటుంది. ఈ పారం పులికంటివారి ‘కథా వాహిని’ లోనిది.

ప్రవేశిక

“ప్రయత్నించి ఫలితాన్ని సాధించడంలో కొందరికి ఆనందం. అసలు ప్రయత్నాల ప్రమేయమే లేకుండా జీవితాన్ని కొనసాగించాలన్నది కొందరికోరిక. నా జీవితమంతా ఇలాంటి ప్రయత్నాలతోనే కొనసాగుతూఉంది. అందుకే ఆ కుర్రవాడి బతుకుమీద కూడా ఓ ప్రయత్నం చేయాలని సంకల్పించాను. అంటూ కాసేపు ఆగారు. ఆ కుర్రవాడ్చి పరీచ్ఛించడానికి నా ప్రయత్నంగా నేను జారవిడిచిన కాగితమది. ఇంతకూ ఆ కుర్రవాడు ఎవరు? ఆయన ఎవరు? ఆయన చేసిన ప్రయత్నమేమటి? ఈ పారం చదివి తెలుసుకోండి.

ఇవి చేయండి

I. అవగాహన - ప్రతిస్పందన

1. “గోరంత దీపాలు” అనే శీర్షిక ఈ పారానికి తగిన విధంగా ఉండా? ఎందుకు? సకారణంగా చల్చించండి.
2. పారం చదపండి. ‘వేపచెట్టు’ గురించి వివరించిన, వర్ణించిన వాక్యాలు ఏమేమి ఉన్నాయి? వాటిని గుర్తించి చదపండి.
3. పారంలోని కింది పేరాలు చదపండి. ఆ పేరాలలో వేటి గురించి వివరించారో తెల్పండి, ఆ పేరాల్లోని వివరణ / వర్ణనకు సంబంధించిన కీలక పదాలను రాయండి.

పేరా	దేని గురించి వివరణ / వర్ణన ఉండి	వివరణ / వర్ణనకు చెందిన కీలక పదాలు
ఆయన నివీలిత		
..... మూగబోయారు.		
దాదాపు రెండు మూడు		
వరవశంతో పాడుతున్నారు.		
ఆ నగరంలో అతడు		
తేలిపోతుంటారు.		
రాత్రి ఏడు గంటల		
కనుల పండువుగా ఉంటుంది.		
పడమటి కొండ కోసం కొమ్మ		
..... వింటున్నాము.		

4. కింది వాక్యాలు చదవండి. ఎవరు, ఎవరితో, ఏ సందర్భంలో అన్నారు?
- అవును బాబూ! నిజంగా అతడు అదృష్టవంతుడే!
  - “పెట్టమన్నచోటంతా కండ్లు మూసుకొని సంతకాలు పెడుతున్నాను. అనాధలయిన పిల్లలు, వాళ్ళ అధోగతికి దారితీస్తే పుట్టగతులుండవు” ఇది మాత్రం మనసులో పెట్టుకోండి!
  - “అదృష్టవంతుడికి కన్నీటితో అభిషేకం జరుగున్నప్పుడు!”
  - ఈ) మీరెక్కడున్నా నేనెక్కడున్నా తమ పాదాలకు ప్రణమిస్తే అవకాశాన్ని మహా అదృష్టంగా భావిస్తాను.
  - ఉ) అవి గోరంత దీపాలే కావచ్చు. ఏనాటికో ఒక నాటికి అవి కొండంత వెలుగునిస్తాయి.

5. పేరా చదివి, ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

బతకడానికి ఉద్యోగం వెతుక్కుంటారు కొందరు. జీవితానికి అర్థం వెతుక్కుంటారు మరికొందరు... లక్ష్మీకాంతం రెండో కోపకు చెందుతారు. ఒక బిడ్డ కన్నీరు తుడవడమే భాగ్యం. ఒక బిడ్డకు తల్లి కావడం ఇంకా భాగ్యం. అలాంటిది లక్ష్మీకాంతం అరవై ఎనిమిది మంది అనాధలకు అమ్మలా మారారు. వాళ్ళకు కంటిపాప అయ్యారు. పైపైన చేస్తే ఉద్యోగం అవత్పుంది. హృదయంలో నుంచి చేస్తే మానవత్వం అపుతుంది. లక్ష్మీకాంతం మానవీయ మూర్తి. వీధి బాలులుగా ముద్రపడిన అనాధలకు విశాఖ వాకిల నేడొక అమృతహస్తం దొరికింది కన్నతల్లి ఒడి దక్కిసట్టయింది. వీళ్ళ జీవితాలకు అందగా నేనుంటానంటూ పోడూరి లక్ష్మీకాంతం ముందుకు వచ్చింది. మాటలు కాదు - గత పదేళ్ళగా ఆప్యాయతానురాగాలను చేతల్లో చూపుతోంది. అరవై ఎనిమిది మంది వీధి బాలల (స్ట్రోచిల్డ్లెన్)కు అమ్మగా అవతరించింది. కన్నబిడ్డల కంటే వీధిభాలలనే ఎక్కువగా చూసుకుంది.

ప్రశ్నలు :

- పై పేరా దేని గురించి తెలియజేస్తుంది?
- పై పేరాలోని కీలకపదాలను ఏరి రాయండి.
- ‘అమృతహస్తం’ అనే పదానికి అర్థమేమిటి?

6. పారం ఆధారంగా కింది ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

- రచయిత ఈ కథానిక ప్రారంభంలో వేటిని గురించి, ఏమని వర్ణించాడు?
- వృద్ధుడి వర్ధకు వచ్చిన ‘కురాడు ప్రపర్తించిన తీరు ఎలా ఉంది? రచయిత అతడి ప్రపర్తనను ఏ ఏ వాక్యాలతో వివరించాడు?
- విద్యానగరం ఒక విద్యాలయం కదా! దాని ఆవరణ, వాతావరణం ఎలా ఉంది?
- వృద్ధుడు చేసేన్ను సేవాకార్యాలకుం గురించి లోకం ఏమనుకునేది? దానికి వృద్ధుడి ప్రతిస్పందన ఎలా ఉంది?
- వారప్రతికలో చదివిన కథ ఏమిటి?
- రైలు పెట్టేలో ఊడుస్తున్న బాలుడి గురించి వృద్ధుడు ఏం చేశాడు?

II. వ్యక్తికరణ - స్వజనాత్మకత

- కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.
- “గోరంత దీపం” కథానిక ద్వారా మీరు గ్రహించిన ముఖ్యమైన ఐదు విషయాలు రాయండి.
- “ఆ కుర్రవాడి బతుకుమీద కూడా ఓ ప్రయత్నం చేయాలని సంకల్పించాను.” అన్న వృద్ధుడు ఏం ప్రయత్నం చేశాడు? దాని ఘతితం ఎలా ఉంది?
- “బాబూ! ఈ వయస్సులో చదువుకొంటే, ఆ వయస్సులో సంపాదించుకోవచ్చు” ఈ వాక్యం గురించి మీ అభిప్రాయాల్ని రాయండి.
- ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు పుస్తకాలే మన నేస్తాలు” అనే వాక్యంతో మీరు ఏకీశ్వరిస్తారా? ఎందుకు?

2. కింది ప్రశ్నలకు వదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- కథానికలోని వృద్ధుని పాత స్వభావాన్ని, గొప్పదనాన్ని సొంతమాటల్లో రాయండి.
- వృద్ధుడు, ప్రయోజకుడైన యువకుని మధ్య ఉన్న సంబంధం ఎలాంటిది? వారి మధ్య ఉన్న సంబంధాన్ని, అనురాగాన్ని మీ సొంత మాటల్లో వివరించండి.

3. కింది అంశాల గురించి స్వజనాత్మకంగా / ప్రశంసిస్తా రాయండి.

- ‘విద్యాలయం’ ఆవరణ ఎలా ఉండో పారంలో వర్ణించిన విధానం చదివారు కదా! దీని ఆధారంగా మీరు మీ పారశాల గురించి లేదా ఒక పర్యాటక క్షేత్రాన్ని గురించి వర్ణించి రాయండి.
- పారంలో “దాదాపు రెండు మూడు..... పరవశంతో పాడుతున్నారు” పేరా చదవండి. దీనికి సంబంధించిన చిత్రం గీయండి. రంగులు వేయండి. కవిత రాయండి.
- వృద్ధుడి రైలు ప్రయాణంలోని వారప్రతిక పరనం విషయం ఆధారంగా వృద్ధుడు, పెద్దమనిషి మధ్య హోస్ట్ సంభాషణ రాయండి.

III. భాషాంశాలు

పదజాలం :

- ఈ కింద ఇచ్చిన రెండేసి పదాలు కలిపి సొంత వాక్యాలు రాయండి.
- వినయం - విధేయత

- ఆ) రాజు - మకుటం
 ఇ) ప్రదేశం - ప్రశాంతత
 ఈ) గుడిసె - దీపం
 ఉ) ప్రయాణం - సౌకర్యం

2. కింది వాక్యాలలో గీతగీనిన పదాలకు అర్థాలు రాయండి.
 ఉదాః సంజవెలుగు లో తటూకంలోని నీరు కొత్తఅందం సంతరించుకుంది.
 సంజవెలుగు = సంధ్యా సమయంలో వెలువదే కాంతి.
 ఆ) నా పుట్టిన రోజున మా నాన్నగారి ఆశీర్వాదం తీసుకున్నాను.
 ఆ) రాజు ప్రకృతి అందాల్ని తదేకంగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు.
 ఇ) శివ పుస్తకాలతో కాలజ్ఞేషం చేస్తూ ఉంటాడు.
 ఈ) రాణి ముఖం నిండా పనుపు పులము కుంది.
 ఉ) లత పొంగాన్ని చక్కుా ఆకశింపు చేసుకుంది.
3. ఈ కింది వాటిని చదవండి. వాటికి సంబంధించిన పదాన్ని రాయండి.
- ఆ) హస్య సంఘటన చూసినప్పుడు ..... వస్తుంది.
 ఆ) చదువు వల్ల ..... వస్తుంది.
 ఇ) బాధ వల్ల ..... వస్తుంది.
 ఈ) ప్రమ వల్ల ..... వస్తుంది.
 ఉ) వ్యాయామం వల్ల ..... వస్తుంది.
4. అనాధలను చేరదీనే సంస్థలను అనాధ శరణాలయాలు అంటారు కదా! ఇలాంటివే మరికొన్ని ఉన్నాయి. కింద ఇచ్చిన సమాచారం ఆధారంగా వాటిని రాయండి.
- ఆ) పక్కలను రక్కించే సంస్థ ..... : .....
 ఆ) జంతువులను రక్కించే సంస్థ ..... : .....
 ఇ) వృద్ధులను చేరదీనే సంస్థ ..... : .....
 ఈ) మనోవైకల్యం గల వాళ్ళ చేయుతనిచ్చే సంస్థ ..... : .....
 ఉ) కుప్పురోగుల పునరావాసకేంద్రం ..... : .....

వ్యాకరణంశాలు

1. కింది పదాల్లోని పుంప్స్వదేశసంధి, టుగాగమ సంధి, అత్స్వసంధి, ద్విరుక్తటకార సంధుల పదాలను గుర్తించి విడదీని సూత్రాలను రాయండి.

సరసంపుమాట,	కట్టెదుట,	చింతాకు,	తూగుటుయ్యేల,	నట్టడవి,
ముద్దుటుంగరము,	మధురంపుకావ్యం,	పల్లెటూరు,	రామయ్య	

శుత్స్వసంధి

2. కింది ఉదాహరణలను పరిశీలించండి.

- ఆ) నిన్ + చింత - నిశ్చింత
 సత్ + ఛాత్రుడు - సచ్ఛాత్రుడు
 శర్త్ + చంద్రికలు - శరచ్ఛంద్రికలు
 జగత్ + జనని - జగజ్జనని
 శారిన్ + జయః - శారిజ్జయః
 ఐలా పదాల్లో ‘స’కార ‘త’ వర్గలు పూర్వప్రధానాంతంగా ఉన్నాయి. ‘శ’కార, ‘చ’వర్గ (చ ఛ జ రు ఇ)లు పరమైనాయి. అలా ఐనప్పుడు మళ్ళీ ‘శ’కార ‘చ’ వర్గాలే వచ్చాయి.

సకార త వర్గం	శకార చ వర్గం
స	శ
త	చ
ఛ	ఛ
చ	జ
రు	రు
న	జు

అంటే - స్ + చి - చ్చి; త్ + చా - చ్చా; త్ + చ - చ్చ;

త్ + జ - జ్జి; న్ + జ - జ్జి

ఇలా ‘స’కార ‘త’ వర్గ (త థ ద థ న) లకు వరుసగా ‘శ’ కార, ‘చ’ వర్గ (చ ఛ జ రు ఇ)లు పరమైతే ‘శ’ కార ‘చ’ వర్గలే ఆదేశమౌతాయి.

న్ + చ - చ్చి	త్ + చ - చ్చా	ద్ + చ - చ్చ
న్ + జ - జ్జి	త్ + జ - జ్జి	ద్ + జ - జ్జి
	న్ + చ - జ్జి	
	న్ + జ - జ్జి	

ఇలా పైన చెప్పిన ఏ అక్షరానికైనా ఆదేశం చెల్లుతుంది.

కింది సంఘలు విడదీయుండి. సూత్రంతో సరిచూడండి.

1. సజ్జనుడు

2. సచ్చరిత్రము.

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్ట్ పని

మీ పారశాల గ్రంథాలయంలోని ఏదైనా కథల పుస్తకం నుండి గాని లేదా ఏదైనా పుత్రిక నుండి గాని సామాజిక నేవ, మానవసంబంధాలు, గురుశిష్యసంబంధం మొదలైన విషయాలకు సంబంధించిన మంచి కథను చదివి ఎంపిక చేయుండి. దాన్ని రాసి ప్రదర్శించండి. అది మీక ఎందుకు నచ్చిందో, దాంట్లోని గొప్పతనమేమిటో నివేదిక రాయండి.

* * *

www.Sakshieducation.com

పార్యాంశ ఉద్దేశం / సేపథ్యం

భారతదేశం వ్యవసాయ ప్రధానమైన దేశం. గాంధీజీ గ్రామ ప్రజలు చదువుకొని, అభివృద్ధి చెందితే, దేశం సంవన్నం ఆవుతుందని చెప్పారు. గ్రామాలు ఎలా ఉన్నాయి? అక్కడ ప్రజల జీవితాలు ఏ విధంగా ఉంటాయి? అనే విషయాలను వివరిస్తూ, గ్రామాల్లోని దళితుల, పేదల జీవితాలను వర్ణిస్తూ “పల్లెటూరి లేఖలు” అనే పేరుతో 1932లో ‘జనవాణి’ పత్రికలో లేఖలు వచ్చాయి. అలాగే 1933లో ‘జానపదుని జాబులు’ అనే పేరుతో “ప్రజామిత్ర”లోనూ మరికొన్ని లేఖలు ప్రచురింపబడ్డాయి.

చదువుకొని, బీదతనం వల్ల పై చదువుకొనసాగించలేక, తన స్వగ్రామానికి వెళ్ళి వనిలో మునిగిపోయిన ‘జానపదుడు’, పట్టంలోని శ్రీమంతుడైన తన మిత్రుడికి తన అవస్థలనూ, గ్రామాల్లోని పరిస్థితులనూ “లేఖల” రూపంలో రాశాడు. గ్రామ పరిస్థితుల గూర్చి తెలపడమే ఈ పార్యభాగ ఉద్దేశం.

పార్యభాగ వివరాలు

ప్రస్తుత పార్యభాగం, లేఖా రూపంలో ఉంది. “జానపదుని జాబులు” పేరుతో డా॥ బోయి భీమన్నగారు రాసిన లేఖల సంపటి నుండి, ఈ పాతాన్ని ఎంపిక చేశారు.

ఈ లేఖా రచన, తూర్పు గోదావరి జిల్లా యాసనలో సాగింది.

కవి పరిచయం

పార్యభాగం పేరు	: “జానపదుని జాబు”
రచయిత	: డా॥ బోయి భీమన్న
జననం	: తూఱాగో॥జిల్లా ‘మామిడికుదురు’ గ్రామంలోని పేద దళిత కుటుంబంలో
జీవితకాలం	: 1911-2005
ఎవరి ప్రభావంతో రచన	: మహోత్సాగాంధీ, డా॥ బాబాసాహేబ్ అంబెద్కర్ బోధనల ప్రభావంతో, అస్పుశ్వతను రూపుమాపాలని భీమన్నగారు కలం పట్టారు.
ఉద్యోగం	: వీరు కొంతకాలం జర్జలిస్టుగా పనిచేశారు. 1940-45 మధ్యకాలంలో ఉపాధ్యాయునిగా పనిచేశారు. స్వాతంత్ర్యద్యుమ కాలంలో “క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం”లో పాల్గొన్నారు.
రచనలు	: ఈయన 11వ ఏట నుండే రచనలు చేశారు. “గుడిసెలు కాలిపోతున్నాయి”. పాలేరు (నాటిక), జానపదుని జాబు (లేఖలు), పిల్లిశతకం, ఉశారులు, ధర్మం కోసం పోరాటం, రాగవైశాఖి మొదలయిన 70 రచనలు చేశారు.
రచయితగా ప్రభావం	: ఈయన రాసిన ‘పాలేరు’ నాటకం ప్రభావంతో ఎంతోమంది పేదలూ, దళితులూ తమ పిల్లలను పాలేరు వృత్తి మాన్యంచి పార శాలల్లో చేరించారు. ఈ నాటకం స్వార్థితో, ఉన్నత విద్యను చదివి, మంచి ఉద్యోగులయిన ఎందరో పేదలూ, దళితులూ ఉన్నారు.
అవార్డు ప్రధానాలు	: వీరి “గుడిసెలు కాలిపోతున్నాయ్” రచనకు, 1975లో కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ అవార్డు లభించింది. కేంద్ర ప్రభుత్వం 1973లో వీరికి పద్మశ్రీ బిరుదునూ, 2001లో పద్మభూషణ బిరుదునూ ఇచ్చింది.
కళాప్రపూర్ణ బిరుదు	: ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయం వీరికి ‘కళాప్రపూర్ణ’ బిరుదునిచ్చింది.
శాసన మండలి సభ్యత్వం	: 1978 - 84 మధ్య ఈయనకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, శాసన మండలి సభ్యత్వం ఇచ్చింది.
రాజ్యలక్ష్మీ అవార్డు	: 1991లో రాజ్యలక్ష్మీ శౌందేష్వర్ వారు “రాజ్యలక్ష్మీ” అవార్డును వీరికిచ్చారు.
మరణం	: డిసెంబరు 16వ తేదీ, 2005వ సంవత్సరంలో మరణించారు.

ప్రవేశిక

పంటను కైలు చేసి, ధాన్యాన్ని రాసులుగా పోసి, తమ కడువులు కాలుతున్నా, కన్నీళ్ళు కారుతూ ఉన్నా, ఇనాందారులకు తమ శ్రమ ఫలితం అయిన పంటను అంతా అప్పగించి, వట్టి చేతులు నలుపుకుంటూ, ఇంటికి వచ్చి రైతులు పస్తు ఉంటారు. ఇటువంటి రైతుల దీనగతిని చూస్తే ఎవరికైనా హృదయం తప్పక కరుగుతుంది.

ఈ మాటలు ఎవరు ఏ సందర్భంలో చెపుతున్నారో తెలుసుకోవడానికి ఈ పారం చదువుదాం.

అవగాహన-ప్రతిస్పందన

- పల్లె గొప్పదా? పట్టుం గొప్పదా? మీరైతే దేన్ని సమర్థిస్తూ మాట్లాడతారు? ఎందుకు?

జ. పట్లె, పట్టణం అనేవి దేనికదే గొప్ప. పట్లెల్లో ఉండే సదుపాయాలు కొన్ని పట్టణాల్లో దొరకవు. పట్టణాల్లో లభ్యమయ్యే సదుపాయాలు కొన్ని పట్లెల్లో దొరకవు.

పట్టణాల్లో విద్యావైద్య సదుపాయాలు, ఉద్యోగ సదుపాయాలు ఉంటాయి. చేతివృత్తి వరలకు సహాతం పట్టణాల్లో ఉపాధి లభిస్తుంది. పట్టణాల్లో వినోదానికి సినీమాలు, పార్యులు ఉంటాయి. అన్ని రకాల వస్తువులు, పండ్లు, మందులు అక్కడ దొరుకుతాయి.

కానీ పట్టణాల్లో నివాసానికి విశాలమైన ఇంద్లు దొరకవు. ఇక్కడ ఇంధ్ల అద్దెలు ఎక్కువ. రోడ్స్ పై జనసమృద్ధం ఎక్కువ. మురికివాడలు ఎక్కువ. దానితో కొత్తరకం జబ్బులు వస్తూ ఉంటాయి. పేద, మధ్య తరగతి వారికి వచ్చే ఆదాయంతో అక్కడ వారి కోర్చెలు తీరవు. రోడ్స్ ప్రమాదాలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. అందువల్ల పట్టణాలు గొప్పవి కావు అనిపిస్తుంది.

పట్లెల్లో చక్కని గాలి, పాడిపంటలు, మంచినీరు లభిస్తుంది. ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. విశాలమైన ఇళ్ళు ఉంటాయి. కానీ పట్లెల్లో మంచిరోష్టు, విద్యావైద్య సదుపాయాలు, ఉద్యోగావకాశాలు లేవు, అందువల్ల పట్లెల కన్నా పట్టణాలు బాగు అనిపిస్తుంది.

నిజానికి పట్లెలోనూ, పట్టణాలలోను సమస్యలు ఉన్నాయి. లేని సదుపాయాలను పట్లెవాసులకు కల్పిస్తే పట్లెలు కూడా పట్టణాల వలె బాగుపడతాయి.

2. గతంతో పోలిస్తే నేడు వ్యవసాయం చేసేవారి సంఖ్య క్రమేణా తగ్గుతోంది. దీనికి కారణాలు ఏమై ఉంటాయి? తెల్పుకొని చర్చలో పాల్గొనండి.

జ. పూర్వం వ్యవసాయదారుల సంఖ్య జనాభాలో 80% ఉండేది. గ్రామాల్లో ఇంచుమించుగా ప్రజలందరూ వ్యవసాయం చేసేవారు. చేతివృత్తులు చేసుకునేవారు కూడా, ఆ వృత్తులు చేసుకుంటూనే వ్యవసాయం ఉపవృత్తిగా జీవించేవారు.

కాగా ఇప్పుడు గ్రామాల్లో వ్యవసాయం లాభసాటిగా లేదు. అతివృష్టి, అనావృష్టి, చీడపీడలు వగైరా ఈతి బాధలు ఎక్కువయ్యాయి. ఎరువుల ధరలు పెరిగాయి. వ్యవసాయ కూలీలు దొరకడం లేదు. వారి కూలిరేట్లు బాగా పెరిగిపోయాయి. పూర్వము వలె కూలీలు ఎక్కువ గంటల నేపు పనిచేయడం లేదు.

ఆదీగాక, పంట గింజల ధరలు కిట్టుబాటు కావట్లేదు. సేద్యానికి ఖర్చులు పెరిగిపోయాయి. రైతులకు పెట్టుబడి దొరకడం లేదు. రైతులకు ప్రభుత్వ సహాయం అంతగా లభించడం లేదు. అందువల్ల యువకులు గ్రామాలు వదలి నగరాలకు వలసపోతున్నారు.

మై పరిస్థితుల వల్లనే నేడు వ్యవసాయం చేసేవారి సంఖ్య తగ్గుతోంది.

3. ఈ క్రింది వాక్యాలు చదివండి. పీటిని ఏ సందర్భంలో ఎవరు అన్నారు?

అ) “అన్నాయ్! ఈ లెక్క చెప్పి పడుకోకూడదా?”

జ. లేఖ రాస్తున్న రచయితను అతని తల్లి “కిరసనాయిలు దీపం పొగ నీ కళ్ళల్లో పడుతోంది. కళ్ళు జబ్బు చేస్తాయి” అంది.

“పొద్దుసమానం పనిచేశావు. పడుకోకూడదా?” అని రచయిత మేనమామ రచయితతో అన్నాడు. ఆ సందర్భంలోనే రచయిత చెల్లెలు, తనకు లెక్క చెప్పి పడుకోమని రచయితను అడిగింది.

అ) “అయితే ఈ రూపాయిని గుణించి అణాలు చేయి.”

పనిచేస్తూ ఉంటే అనుభవం కలుగుతూ ఉంటుంది. అనుభవాన్ని మళ్ళీ ఆచరణలో పెడితే పని మరింత చక్కగా సాగుతుంది. అప్పుడు అనుభవానికి మరింత పదునూ, కాంతి లభిస్తుంది. వాస్తవ జ్ఞాన సముప్పార్జనా పద్ధతి ఇది. వాస్తవ జ్ఞానమే సరియైన జ్ఞానం. వాస్తవ జ్ఞానం ఎడతెగని పని ద్వారా, పరిశీలన ద్వారా లభిస్తుంది. వాస్తవ జ్ఞానం దేశకాల ప్రాంతానుగుణమై ఉంటుంది. దేశకాల ప్రాంతానుగుణంగా మారుతుంది. మన వస్తుధారణ, వివాహాలు, పరిపాలన విధానాలు, ఈ విధంగా విభిన్న విషయాల్లి తీసుకొని మనం పరిశీలించినా, ఈ సత్యం కనిపిస్తుంది. మంచి చెడ్డలు, ఆచార వ్యవహారాలు, విధి విధానాలు అన్ని దేశకాల ప్రాంతానుగుణంగా ఎలా మారి పోతున్నాయా స్పష్టమమతుంది. మార్పుకు అతీతమైంది ఏదీ ఈ లోకంలో లేదు.

జ. మై పేరాలో కీలకమైన పదాలు :

1) అనుభవం 2) పరిశీలన 3) ఆచరణ 4) వాస్తవ జ్ఞానం 5) దేశకాల ప్రాంతానుగుణం 6) మార్పు

మై పేరా ఆధారంగా, కింది వాక్యాలలో ఏమి సరైనవో, వాటిని () గుర్తు ద్వారా గుర్తించండి.

అ) అనుభవం వల్ల మన పనితీరు మెరుగుపడతుంది.

(✓)

- ಅ) 'ಜ್ಞಾನಂ' ಅನೇದಿ ಚದಿವಿತೆ, ವಿಂಹೆ ಲಭಿಂಚೆದಿ. (✗)
 ಇ) ವಾಸ್ತವಜ್ಞಾನಂ ಸ್ಥಿರಂಗಾ ಉಂಡದು. ಅದಿ ಕಾಲಾನುಗಣಂಗಾ ಮಾರುತುಂಟುಂದಿ. (✓)
 ಈ) ಅನುಭವಂ, ಪರಿಶೀಲನ ವಲ್ಲ ವಾಸ್ತವ ಜ್ಞಾನಂ ಸಿದ್ಧಿಸ್ತುಂದಿ. (✓)
 ಈ) ಮನ ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರಾಲು, ವಿಧಿ ವಿಧಾನಾಲು ಎಪ್ಪುದೂ ಸ್ಥಿರಂಗಾ ಉಂಟಾಯಿ. (✗)

5. ಪಾರಂ ಆಧಾರಂಗಾ ಕಿಂದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಲಕ್ಷ್ಯ ಜವಾಬುಲು ರಾಯಂಡಿ.

ಅ) ಜಾನಪದುನಿ ಲೇಖಲೋ ಕವಿ ಏ ಏ ವಿಷಯಾಲನು ಗುರಿಂಚಿ ರಾಶಾಡು?

ಇ. ಜಾನಪದುನಿ ಲೇಖಲೋ ಕವಿ ರಾಸಿನ ವಿಷಯಾಲು:

- 1) ಗ್ರಾಮಾಲ್ಲೋ ಪನಿ ಸ್ಥಿರಂಗಾ ಉಂಡಕಪೋದದಂತೆ, ಲೇಖ ರಾಯದಂ ತನಕು ಆಲಸ್ಯಮಯಿಂದನಿ ಕವಿ ರಾಶಾಡು.
- 2) ಕವಿ ಗಾರಿ ಚೆಲ್ಲೆಲು ಕವಿನಿ ಲೆಕ್ಕೆ ಚೆಪ್ಪಮನಿ ಅಡಿಗಿನಪ್ಪುದು ಜರಿಗಿನ ಚಮತ್ವಾರ ಸಂಭಾವಣ ಗುರಿಂಚಿ ರಾಶಾಡು.
- 3) ಮನಂ ನೇರ್ಪುಕಾನೇ ವಿದ್ಯುಕ್ತಾ, ತರುವಾತ ಜೀವಿತಂಲೋ ಚೇಯಬೋಯೆ ಪನಿಕಿ ತೇಡಾ ಉಂಟುಂದನಿ ರಾಶಾಡು.
- 4) ಚದುವುಕುನ್ನ ವಾಳ್ಳು ಪಟ್ಟಣಾಲ್ಲೋ ಉದ್ದೇಶ್ಯಗಾಲು ಚೇಸ್ತೂ, ತಮ ಗ್ರಾಮಾಲ ಉದ್ದರಣ ವಿಷಯಂಲೋ ಶತ್ರು ಚೇಯಡಂ ಲೇದನಿ ರಾಶಾಡು.
- 5) ಕೋಟಯ್ಯ ಅನೇ ರೈತು ಚೇನುಲೋ ವೇಸಿನ ಕುಪ್ಪ, ನೀಟಿಲೋ ತಡಿಸಿಪೋತೆ, ರಚಯಿತ, ಕೋಟಯ್ಯ ವೆಶ್ವಿ, ಕಷ್ಟಪಡಿ ಆ ನೀಟಿನಿ ಚೇನು ನುಂಡಿ ಬಯಟಕು ಪಂಪಿನ ವಿಷಯಾನ್ನಿ ರಾಶಾಡು.
- 6) ತನ ವದ್ದ ಡಬ್ಬು ಲೇಕಪೋದದಂ ವಲ್ಲ ತಾನು ಚದುವು ಸಾಗಿಂಚಲೇಕಪೋಯಾನನೀ, ತನ ಮಿತ್ರುಣಿ ತನ ಪಲ್ಲೆಟೂರು ವಚ್ಚಿ ತಪ್ಪುಕ ಮಾಸಿ ವೆಶ್ವಮನೀ ಕವಿ ರಾಶಾಡು.

ಅ) ವ್ಯವಸಾಯದಾರುಲ ಕಷ್ಟಾನ್ನಿ ಕವಿ ಏಮನಿ ವಿವರಿಂಚಾಡು?

ಇ. ವ್ಯವಸಾಯದಾರುಲ ಕಷ್ಟಾಲು - ಕವಿಗಾರಿ ವಿವರಣ :

- 1) ವ್ಯವಸಾಯದಾರುಲು, ತೊಲಕರಿ ಕೋಸಂ ಎದುರು ಚೂಡಾಲಿ. ಕಾಲುವಕು ನೀರು ಎಪ್ಪುದು ವಸ್ತುಂದಾ? ಅನಿ ರಾತ್ರಿಂಬಗಳ್ಳು ಎದುರುಚೂಡಾಲಿ.
- 2) ಚೇಲೋ ವಿತ್ತನಾಲು ಚಲ್ಲಿ, ನೀಟಿಕೋಸಂ, ಕೂಲೀಲ ಕೋಸಂ ಪೋಲೀಲು ಪಡಾಲಿ.
- 3) ಆಕುಮಳ್ಳು ಪರುಪುಲು ತೊಕ್ಕುಂಡಾ ರಾತ್ರಿಂಬಗಳ್ಳು ಪೊಲಾಲ್ಲೋನೇ ವಾರು ಪಡುಕೊನಿ ಕಾವಲಾ ಕಾಯಾಲಿ.
- 4) ಜೆತ್ರುಲು, ತೆಳ್ಳು, ಪಾಮುಲು ವಾರಿನಿ ಕುಡುತ್ತಾ ಉಂಟಾಯಿ.
- 5) ವಿಸುಗೂ, ವಿರಾಮಂ ಲೇಕುಂಡಾ ಪೊಲಾಲಕು ವಾರು ನೀರು ಪೆಟ್ಟಾಲಿ. ಪೊಲಾಲು ದುನ್ನಾಲಿ, ಊದ್ದಾಲಿ. ಬಾಡಿ, ಬಂದಾ ಅನಿ ಚೂಡುಕುಂಡಾ ಪೈರುಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಂ ಚೂಸುಕೋವಾಲಿ.
- 6) ಎರುಪುಲು ವೇಯಾಲಿ. ಕಲುಪುಲು ತೀರ್ಯಾಲಿ. ಪಂಟ ಪಂಡಿಂಚಾಲಿ. ಪಂಟನು ಎಲುಕಲೂ, ಚಿಲುಕಲೂ ತಿನಕುಂಡಾ ಜಾಗ್ರತ್ತಪಡಾಲಿ.
- 7) ಪಂಟನು ಕೈಲು ಚೇಸಿ, ರಾಹಲು ಪೋಸಿ, ಇನಾಂದಾರುಲಕು ಫಲಿತಂ ಅಪ್ಪಿಗಿಂಚಿ, ವಾರು ಪಟ್ಟಿ ಚೇತುಲತೋ ಇಳ್ಳುಕು ತಿರಿಗಿ ರಾವಾಲಿ.

ಇ) ಚದುವುಕೊನ್ನ ವಾಳ್ಳು ಗುರಿಂಚಿ, ಪಟ್ಟಣವಾಸುಲ ಗುರಿಂಚಿ ಕವಿ ಏಮನಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಂಚಾಡು?

ಇ. "ಚದುವುಕೊನ್ನ ವಾಳ್ಳು ಪಟ್ಟಾಲ್ಲೋ ಉಂಡಿ ರೂಪಾಯಿನಿ ದಮ್ಮಿಡೀಲಾಗಾ ಭರ್ಪುಪೆಡತಾರು. ವಾರು ಚದುವು ಹೂರ್ತಿಕಾಗಾನೇ ಉದ್ದೇಶ್ಯಗಾಲ ಕೋಸಂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸ್ತಾರು. ಅಂದುಕೋಸಂ ಅಂದರಿ ಕಾಳ್ಜ್ಯಾ ಪಟ್ಟಣಕುಂಟಾರು. ಬ್ರಹ್ಮಕಡಂ ಕೋಸಂ, ಸ್ವಾರ್ಥಂ ಕೋಸಂ ವಾರು ಪಾಟ್ಲು ಪಡತಾರು.

ಚದುವುಕುನ್ನವಾರು ಪಟ್ಟಾಲ್ಲೋ ಸೌಳ್ಳಾಲು ಅನುಭವಿಸ್ತೂ ಕುಲುಕುತ್ತಾ ಉಂಟಾರು. ವಾರು ತಮ ಚುಟ್ಟೂ ಉನ್ನ ಸಂಘುಂ ಏಮಯಿನಾ ಸರೆ, ದೇಶಂ ಅಧ್ಯೋಗತಿಕಿ ದಿಂಚುಕುಪೋಯಿನಾ ಸರೆ, ಪಟ್ಟಿಂಚುಕೋರು. ವಾರಿಕಿ, ವಾರಿ ಇಲ್ಲೇ ಮುಖ್ಯಂ. ಪ್ರಪಂಚಂ ಏಮಯಿನಾ ಸರೆ ವಾರು ಲೆಕ್ಕೆ ಚೇಯರು" ಅನಿ ವಾರಿ ಗುರಿಂಚಿ ಕವಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಂಚಾಡು.

ಈ) ಜಾನಪದು ತನ ಪಟ್ಟಣಂ ಮಿತ್ರುಣಿ ಪಲ್ಲೆಟೂರುಕು ಎಂದುಕು ರಮ್ಮನಿ ಅಪ್ಪೋನಿಂಚಾಡು?

ಇ. ತ್ವರಲೋ ಕ್ರಿಸ್ತಮನ್ ಪಂಡುಗ ವಸ್ತೋಂದಿ. ಕ್ರಿಸ್ತಮನ್ಕೂ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿಕೀ ಕಾಲೇಜೀಕಿ ಸೆಲವುಲು ಇಸ್ತಾರು. ಜಾನಪದು ಕಾಲೇಜೀಲೋ ಚದಿವೇಟಪ್ಪುದು ಅ ಪಂಡಗಲಕು ತನ ಮಿತ್ರುಣಿ ತನ ಊರುಕು ತೀಸುಕೊನಿರಾವಾಲನುಕನ್ನಾಡು.

ಇನಿ ಜಾನಪದು ಚದುವು ಈ ಸಂವತ್ಸರಂ ಡಬ್ಬು ಲೇಕ ಸಾಗಲೇದು. ಅಯಿನಾ ತನ ಮಿತ್ರುಡಿನಿ ಸೆಲವುಲ್ಲೋ ತನ ಊರಿಕಿ ರಮ್ಮನಿ ಜಾನಪದು ಲೇಖ ರಾಶಾಡು.

ಜಾನಪದು ಸ್ನೇಹಿತುದು ಆರ್ಥರ್ಪೂರ್ದಯಂ ಕಲವಾಡು. ಅಂತಿವಂಬಿವಾಡು ತಮ ಪಲ್ಲೆಟೂಳ್ಳುಕು ವಚ್ಚಿ, ಅಕ್ಕಡ ಪ್ರಜಲು ಪಡುತುನ್ನ ಕಷ್ಟಾಲ್ಲಿ, ನಷ್ಟಾಲ್ಲಿ ತೊಲಗಿಂಚಗಲಿಗಿತೆ, ಮಾನವ ಸಂಘಾನಿಕಿ ಎಂತೋ ಆನಂದಂ ಕಲಗುತುಂದಿ.

ತನ ಮಿತ್ರುದು ತಮ ಗ್ರಾಮಂ ವಚ್ಚಿ, ತಾಮು ಪಡೇ ಕಷ್ಟಾಲ್ಲಿ ತೆಲುಸುಕುಂಟಾರನೇ ಉದ್ದೇಶ್ಯಂತೋನೇ, ಜಾನಪದು ತನ ಮಿತ್ರುಣಿ ತನ ಊರುಕು ರಮ್ಮನಿ ಅಪ್ಪೋನಿಂಚಾಡು.

ఉ) బోయి భీమన్న గురించి సాంతమాటల్లో రాయండి.

జ. బోయి భీమన్నగారు 1911లో తూర్పుగోదావరి జిల్లా మామిడికుదురు గ్రామంలో పేద దళిత కుటుంబంలో జన్మించాడు. ఆ రోజుల్లో అంటరానితనం రాజ్యము ఏలుతోంది. భీమన్నగారు ఎంతో కష్టపడి చదువుకొని, గాంధీజీ, అంబేద్కర్ బోధనలతో ప్రభావితుడై, అస్పుశ్యతను తన రచనల ద్వారా పోగొట్టాలని నుమారు 70 రచనలు చేశాడు.

భీమన్నగారు మేధావి. ఈయన “పాలేరు” నాటకం రచన ద్వారా ప్రేరణ పొందిన ఎందరో పేదలూ, దళితులూ, తమ పిల్లలచే పాలేరుతనం మాన్యించారు. వారి పిల్లలను బదులకు పంపి చదివించి వారిని ఉద్యోగుల్ని చేశారు.

కేంద్ర ప్రభుత్వము భీమన్న గారికి పద్మలీ, పర్వతభూషణ్ బిరుదుల నిచ్చింది. ‘గుడిసెలు కాలిపోతున్నాయ్’ అన్న వీరి రచనకు, కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ అవార్డు లభించింది. భీమన్న గార్కి ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయం “కళాప్రపూర్” బిరుదునిచ్చింది. భీమన్నగార్కి “రాజ్యాలక్ష్మీ అవార్డు” వచ్చింది.

భీమన్నగారు బదుగుల, దళితుల జీవితాల గురించి రాసిన గొప్ప విద్యావేత్త. రచయిత, జర్రులిస్తు.

వ్యక్తికరణ-స్వజనాత్మకత

1. క్రింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి ఐదేసి వాక్యాల్లో సమాధానాలు రాయండి.

అ) “ఏమి పని లేకపోవడమే బద్దకానికి కారణం” దీనిపై మీ అభిప్రాయం తెల్పుండి.

జ. తగిన పని చేతిలో లేకపోతే, బద్దకం వస్తుంది అన్నది సరియైన మాట. అనలే పనిలేకపోతే, ఆ వ్యక్తికి పూర్తిగా బద్దకం వస్తుంది. తినడం, పడుకోవడం లేదా ఏదో వినోదంతో కాలం వెళ్ళిదీయడం జరుగుతుంది.

అలాకాక, చేతిలో పని ఉంపే, బద్దకం లేకుండా ఆ పనిని కష్టపడి పూర్తి చేస్తాం. కాబట్టి పని ఏమీ లేకపోతే బద్దకం వస్తుంది అన్న మాట నిజం.

ఆ) “కాలం చాలా విలువైంది” ఎందుకు?

జ. కాలం విలువయింది. గడచిపోయిన క్షణం తిరిగి రాదు. తాను చేద్దమనుకున్న పనిని త్వరగా ముగించాలి. రేపు చేద్దము అనుకుంటే, వీలుకాదు. మన ఆయుర్లాయం చాలా పరిమితంగా ఉంటుంది. ఎంతకాలం బ్రితుకుతామో తెలియదు.

ఈక వ్యక్తికి తన కాలాన్ని వ్యర్థం చేస్తే అతని జీవితమే వ్యర్థం అవుతుంది. ముఖ్యంగా విద్యార్థులు చదువుకొనే సమయంలో కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. చదువువలసిన సమయంలో చదవాలి. ఆడవలసిన సమయంలో ఆడాలి. నిద్రించవలసిన సమయంలో నిద్రించాలి. డబ్బు ఇచ్చినా జరిగిపోయిన కాలం తిరిగి రాదు.

ఇ) చదువుకున్న వాళ్ళంతా తమ కష్టఫలాన్ని తింటూ, పట్టులలో సౌభాగ్యాలు అనుభవిస్తూన్నారన్న రచయిత అభిప్రాయంతో మీరు ఏకీభవిస్తారా? ఎందుకు?

జ. చదువుకున్న వారికి మంచి ఉద్యోగాలు వస్తాయి. అటువంటి వారు పట్టులలోనే పని చేయవలసి ఉంటుంది. సహజంగా గ్రామాల్లో కంటే పట్టులలో సౌభాగ్యాలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. కాబట్టి చదువుకున్నవారు సగరాలకు చేరి, ఏవో పదవులలో ఉండి, సౌభాగ్యాలు అనుభవిస్తున్నారు అన్నది నిజం.

కానీ చదువుకున్నవారు అంతా, సుఖాలు అనుభవించడం లేదు. కొందరు మరింత కష్టపడి పనిచేసి, పరిశోధనలు సాగిస్తున్నారు. రాత్రింబగళ్ళు డాక్టర్లుగానో, ఇంజనీర్లుగానో, ఆఫీసర్లు గానో, శాస్త్ర పరిశోధకులు గానో, కొందరు చదువుకున్నవారు సహాతం కష్టపడుతున్నారు. కొందరు నిరుద్యోగంతో, చిన్న ఉద్యోగాలతో పట్టులలో ఇరుకు గదుల్లో ఉంటూ బాధలు అనుభవిస్తున్నారు. కానీ పట్టులలో ఉండే వారు గ్రామాభివృద్ధికి సాయం చేయడం లేదన్నది నిజం.

ఈ) “కష్టం ఒకక్షుది. ఘలితం మరొకక్షుది” అని అనడంలో రచయిత ఉద్దేశం ఏమై ఉంటుంది?

జ. సామాన్యంగా పల్లెటూళ్ళలో భూకామాందులు తమ పొలాలను తాము సేద్యం చేసుకోకుండా, రైతులకు వాటిని ఇస్తారు. ఆ రైతులు సంవత్సరం అంతా రాత్రింబగళ్ళు కష్టపడి, ఆ పొలాలను దున్ని, ఊఢ్చి, పంటలు పండిస్తారు.

రైతు ముందుగా పండిన పంటలలో ఇనాందారులకు కౌలు ప్రకారం శిస్తు చెల్లిస్తాడు. శిస్తు చెల్లించగా మిగిలిన ధాన్యం అతనికి పెట్టుబడుతున్నారనీ, కానీ దాని ఘలితం ఇనాందారుకు లభిస్తోందనీ చెప్పడమే అందుతుంది.

దీనినే దృష్టిలో పెట్టుకొని, రైతులు కష్టపడుతున్నారనీ, కానీ దాని ఘలితం ఇనాందారుకు లభిస్తోందనీ చెప్పడమే రచయిత ఉద్దేశమై ఉంటుంది.

ఉ) “పల్లెటూళ్ళ మానవ సంఘానికి ఈయగల అనందాన్ని చూసే తెలుసుకోవాలి” అని కవి ఎందుకన్నాడు?

జ. పల్లెటూళ్ళు మానవ సంఘానికి అంటే మానవులకు ఆనందాన్ని ఇస్తున్నాయన్న మాట, నూటికి నూరుపాళ్ళు సత్యము. పల్లెలు మానవులకు ఏ విధంగా ఆనందాన్ని ఇస్తున్నాయో తెలుసుకోవాలంటే ఆ పల్లెటూళ్ళకు వెళ్ళి చూస్తేనే మనకు తెలుస్తుంది.

మానవులకు కావలసిన తిండి, బట్ట మనకు గ్రామాల నుండే వస్తోంది. మనకు బియ్యం, గోధుమలు వగైరయికా తిండి గింజలను గ్రామాల్లోని రైతులే పండించి ఇస్తున్నారు. మనకు కావలసిన కూరగాయలనూ రైతులే గ్రామాల్లో పండిస్తున్నారు.

మనకు కాఫీ తీలు కావాలి. దానికి కావలసిన పాలు మనకు గ్రామాల్లో పెరిగే పశువుల నుండే లభిస్తున్నాయి. మనం కట్టుకొనే బట్టలు సహితం, మన గ్రామాల్లో పండే పత్తి నుండే వస్తున్నాయి.

మనకు కావలసిన స్వచ్ఛమైన నీరు, గాలి, ఎండ, మనకు గ్రామాల్లోనే లభిస్తోంది. అందువల్లే కని పల్లెటూళ్ళను చూసి, అవి మానవ సంఘానికి ఈయగల ఆనందాన్ని తెలుసుకోవాలని అన్నాడు.

డ్యూ) “పల్లెటూళ్ళు కన్నిక్కు పెడుతున్నవి” దీన్ని వివరిస్తూ రాయండి.

జ. చదువుకున్నవాళ్ళు అందరూ గ్రామస్తులు కష్టపడి పండించిన ఘలాన్నే తింటున్నారు. వారు పట్టాలలో ఉంటూ అన్ని సౌకర్యాలూ అనుభవిస్తున్నారు. హోయిగా పట్టాపరుపులపై ఎ.సి. గదుల్లో సుఖంగా నిదిస్తున్నారు.

కానీ వారు తమకు ఎంతో కష్టపడి పంటలు పండించి ఇస్తున్న గ్రామాల్లో ఉన్న రైతులను గురించి, ఆ గ్రామాలలోని అసౌకర్యాలను గురించి, పట్టించుకోవడం లేదు. గ్రామాలలో విద్యావైద్య సదుపాయాలు లేవు. ప్రయాణ సౌకర్యాలు లేవు. రోడ్లు లేవు.

అందుకే తమ కష్టపల్లితాన్ని అనుభవిస్తున్న పట్టవాసులు, తమ గ్రామాల గురించి పట్టించుకోవడం లేదని, పల్లెటూళ్ళ కన్నిరు విడుస్తున్నాయి. అనగా పల్లె ప్రజలు దుఃఖిస్తున్నారని భావం.

2. కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి పదేసి వాక్యాల్లో సమాధానాలు రాయండి.

జ. పల్లెటూళ్ళు సుభిక్షంగా ఉంటేనే, దేశం సుభిక్షంగా ఉంటుంది. అలాంటి పల్లెటూళ్ళు రోజు రోజుకూ తమ ఉనికినీ, సంస్కృతినీ, అత్మనూ కోల్పోతున్నాయి. ఇందుకు గల కారణాలు ఏమై ఉంటాయి? ఇవి కళకళలాడాలంటే మనం ఏం చేయాలి?

జ. ‘పల్లెటూళ్ళు సుభిక్షంగా ఉంటే, దేశం సుభిక్షంగా ఉంటుంది’ అన్నమాట పూర్తిగా నిజం.

గ్రామాల్లో పంటలు పండించే రైతులకు వ్యవసాయం కిట్టబాటు కావట్లేదు. అతివ్యప్తి అనావ్యప్తి వల్ల, చీడపేదల వల్ల వారికి వ్యవసాయం వల్ల వచ్చే ఆదాయం బాగా తగ్గిపోయింది. అదీగాక ఎరువులూ, పురుగుమందులూ, కూలీల ధరలూ పెరిగిపోయాయి. ధాన్యం, పత్తి, కొబ్బరి, గోధుమ ధరలు రైతులకు కిట్టబాటుగా లేవు. అందువల్లనే రైతుల ఆత్మహత్యలు పెరిగిపోయాయి. రైతులు వ్యవసాయం విడిచి, నగరాలకు కూలీలుగా పలనలు వెళ్ళిపోతున్నారు.

అదీగాక గ్రామాల్లో పిల్లలకు చదువులూ, ఉద్దోగాలూ లేవు. తగిన వైద్యసదుపాయాలు లేవు. అందువల్ల గ్రామాల నుండి వలనలు పెరిగిపోయాయి. రైతులు అధిక వడ్డీలకు అప్పులు తెచ్చి బుఱగ్రస్తులు అవుతున్నారు. అప్పులు తీర్చులేక వారు అత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారు. రైతుల పిల్లలకు ఎవరూ ఆడపిల్లలను ఇచ్చి పెళ్ళి చేయడం లేదు. పల్లె ప్రజలు నగరవాసులను చూసి, కాన్చెంటు చదువులు చదువుతున్నారు. వేషభాషలు మారుస్తున్నారు. పల్లెల సంస్కృతిని వారు మరచిపోతున్నారు.

గ్రామీణాభివృధ్భికి కర్తవ్యం : రైతులకు ప్రభుత్వం ఉచితంగా అప్పులు ఇచ్చి, వారికి సలహాలు అందించి, ఆదాయం పెరిగేలా చూడాలి. గ్రామాలలో విద్యావైద్య రవాణా సౌకర్యాలు పెంచాలి. వ్యవసాయం లాభసాటిగా ఉండేలా చర్యలు చేపట్టాలి. గ్రామాల్లో కూలీలకు ఉపాధి సౌకర్యాలు పెంచాలి. రైతులు పండించే పంటలకు, సరయిన విలువ లభించేలా చూడాలి.

ఆ) ‘పల్లెటూళ్ళు ప్రశాంత జీవిత సౌభాగ్యానికి పుట్టిక్కు’ దీన్ని సమర్థిస్తూ సమాధానం రాయండి.

జ. పల్లెటూళ్ళలో జీవితం ప్రశాంతంగా ఉంటుంది. చక్కని గాలి, ఎండ, ప్రతి ఒక్కరికి లభిస్తుంది. అక్కడ చక్కని ప్రకృతి శోభ ఉంటుంది. పచ్చని పొలాలు కలకలలాడుతూ, గాలికి తలలాడిస్తూ గ్రామ ప్రజలను సుఖసంతోషాలతో ముంచెత్తుతాయి.

పల్లెల్లో ఒకరి ఇంట్లో పెళ్ళయితే, ఊరందరికి అది పండుగ. పల్లెల్లో ముఖ్యంగా సంక్రాంతి పండుగకు ముగ్గులు, గొబ్బిళ్ళు, భోగి మంటలు, సంక్రాంతి ప్రభలు మహాశైఖవంగా తీర్థాలూ సాగుతాయి. హరిదాసులు, గంగిరెద్దులు, పగదివేషధారులూ, వారి చక్కని పొటలూ ఆనందాన్ని ఇస్తాయి.

గ్రామీణులు ఆనందంగా నవ్వుతూ కలకలలాడుతూ ఒకరిని ఒకరు బంధుత్వంతో పలకరించుకుంటూ, కష్టసుభాల్లో అందరూ పాలు పంచుకుంటారు. గ్రామాలు పాడిపంటలకు నిలయాలు. అవి ప్రకృతి రమణీయతకు పుట్టిక్కు.

3) కింది అంశాల గురించి స్వజనాత్మకంగా/ప్రశంసిస్తూ రాయండి.

అ) మీరు చూసిన పల్లెటూళురులోని మనుష్యుల మధ్య సంబంధాలు, అక్కడి ప్రకృతి దృశ్యాలను వర్ణిస్తూ మీ మిత్రుడికి లేఖ రాయండి.

మిత్రుడు రంగారావుకు/స్నేహితురాలు కవితకు,
స్నేహితురాలు కవితకు,

నీ లేఖ అందింది. ఈ మధ్య నేను మా అన్న పెళ్ళికి ‘కొమరగిరి పట్టణం’ అనే తూర్పు గోదావరి జిల్లా అల్లవరం మండలంలోని ఒక పల్లెటూరికి వెళ్ళాను. ఆ పల్లెటూరిలో సుమారు 16 వేల మంది జనాభా ఉన్నారట. సుమారు 20 వేల ఎకరాలలో వరిపంట, ఐదు ఆరువేల ఎవరాలలో కొబ్బరి తోటలు ఆ ఊరిలో ఉన్నాయట.

ఊళ్ళో అన్ని కులాల వారూ, అన్ని వృత్తుల వారూ ఉన్నారు. ఆ పెళ్ళి చేయించే పురోహితుడ్ఱి, ఆ ఊరి కావుగారు ‘బాబయ్యగారూ’ అని ప్రేమగా పిలిచేవాడు. ప్రజలు ఎక్కువగా పేర్లు పెట్టికాక, పెద్దమ్మ, పిన్నమ్మ, అక్క, బావ, మొదలయిన వరుసలు పెట్టి ప్రేమగా పిలుచుకున్నారు. ఆ గ్రామస్తుల పక్షుత చూస్తే ఆనందం వేసింది.

ఇంక ఆ పల్లెటూరిలో ప్రకృతి శోభ, మహాద్వాతం. ఊళ్ళో పంటకాలువలూ, చెరువులూ ఉన్నాయి. పంటచేలు గాలికి తలలాడిస్తూ, మనల్ని పిలుస్తున్నట్లుంటాయి. కొబ్బరి తోటల్లో చెట్లు, నిండుగా గెలలతో కలకలలాడుతుంటాయి. కొబ్బరిచెట్లు, కల్పవృక్షం లాంటిది.

అదీగాక ఈ ఊరి ప్రకృతే కొశికీ నది, దాని పక్కగా బంగాళాభాతం ఉంది. ఆ సముద్ర కెరటాల శోభ వర్ణించడం అసాధ్యం. సముద్రతీరాన సరుగుడు తోటలు, ఏవో పాటలు పాడుతూ ఉంటాయి.

పల్లెలు, దేశ సౌభాగ్యానికి నట్టిఉన్న. ప్రశాంత జీవితానికి పుట్టిఉన్న, ఉంటాను. లేఖ రాయి.

ఇట్లు,

నీ మిత్రుడు / మిత్రురాలు,
గోపాలరావు / రాథ.

చిరునామా	
పి. రంగారావు / పి. కవిత,	☐
లేదా పి. వరప్రసాద్,	
గాంధీరోడ్డు, వరంగల్లు (ఆంధ్రప్రదేశ్)	

అ) ఈ పాఠం ఆధారంగా కొన్ని నినాదాలు. సూక్తులు రాయింది.

జ. 1. నినాదాలు :

- 1) పల్లెటూరు ప్రశాంత జీవిత సౌభాగ్యానికి పుట్టిఉన్న.
- 2) కష్టం రైతులదీ, సుఖం పట్టుం బాటులది.
- 3) కష్టం రైతులదీ. ఘలితం కామందులది.
- 4) వెనక్కి తిరిగి చూడు నిన్న పోషిస్తున్న పల్లెను కాపాడు.
- 5) పల్లెను మరచినోడు, తల్లిని మరచినోడు, కృతఫున్నలే.

2. సూక్తులు :

- 1) బిడ్డల సాన్నిధ్యాన్ని తల్లులు అనుభవించే ఆనందం, అనిర్వచనియం.
- 2) పట్టుల్లో రూపొయిని దమ్మిడిలాగా ఖర్చు చేస్తారు.
- 3) చదువు అవ్యాసానే ఎవరికైనా ఉద్యోగాల దేవుళ్ళాట తప్పదు.
- 4) చాలామంది చదువుకున్నవాళ్ళకు, దేశం అధోగతికి దించుకుపోయినా, చీమకుట్టిన చందం అయినా ఉండదు.
- 5) మన ఇల్లు ఉండి, తక్కిన ప్రపంచం అంతా మునిగిపోతున్నా, మనం లెఖ్మ చేయం.
- 6) ప్రజా సముదాయం కోరే ప్రత్యక్ష ఫలం, ఆడంబరం కాదు.
- 7) ‘కష్టం ఒకళ్ళది, ఘలితం మరొకళ్ళది.’
- 8) “డబ్బులేని చదువు ఇబ్బందుల చేటు.”
- 9) కాలం జరిగోయే కొద్దీ, స్నేహంలు పాతబడి పోతూ ఉంటాయి.
- 10) కొత్త పరిచయాలు కలిగే కొద్దీ, పాత పరిచయాలు అడుగున పడిపోతూ ఉంటాయి.

పదజాలం

1. కింది పదాలు చూడండి. వీటికి సంబంధించిన పదాలతో కలపండి.

ఉదా: రైల్వేస్టేషను, ... , ... చేరుకోవడం.

జ. రైల్వేస్టేషను, టీకెక్కల్లు, ప్రయాణం, చేరుకోవడం.

అ) వర్షాకాలం, ... , ... , ధాన్యం.

జ. వర్షాకాలం, వర్షాలు, సేద్యం, ధాన్యం.

ఆ) మడిదున్నదం, ... , ... పంట.

జ. మడిదున్నదం, నాగలి, రైతు, పంట.

ఇ) పారశాల, ... , ... జీవితంలో స్థిరపడడం.

జ. పారశాల, గురువులు, విద్యాబోధన, జీవితలో స్థిరపడడం.

ఈ) లేఖ, ... , ... చేరడం.

జ. లేఖ, పోస్టాఫీసు, పోస్టుమేన్, చేరడం.

ఉ) పనిచేయడం, ... , ... ఆనందంగా జీవించడం.

జ. పనిచేయడం, ప్రశ్న, ఫలితం, ఆనందంగా జీవించడం.

2. కింది పదాలను ఉపయోగించి, సాంతవాక్యాలు రాయండి.

అ) పొద్దస్తమానం = పగలంతా

జ. నా తమ్ముడు పొద్దస్తమానం కష్టపడి పనిచేస్తాడు.

అ) చమత్కారం = నేర్చు

జ. మా గురువు గారు మంచి చమత్కారంగా కబుర్లు చెపుతారు.

ఇ) సాన్నిధ్యం = సామీప్యం, ఎదురు

జ. దేవుని సాన్నిధ్యంలో అందరూ సమానులే

ఈ) కష్టఫలం = శ్రమకు ఫలితం

జ. అతివృష్టి వల్ల పంటలు పాడయి, నాకు కష్టఫలం దక్కలేదు.

ఉ) కడుపులు మాడ్చుకొను = పస్తులుండడం

జ. నా తల్లిదండ్రులు వారి కడుపులు మాడ్చుకొని నాకు చదువు చెప్పిస్తున్నారు.

ఊ) అడుగున పడిపోవు = కనిపించకుండా పోవు

జ. కలెక్టరు గారికి నేను ఇచ్చిన అర్చీ, అడుగునపడిపోవడం జరిగింది.

3. కింది పదాలు / వాక్యాలను వివరించి రాయండి.

అ) పురిటిలోనే సంధి కొట్టడం :

జ. పిల్లవాడు పుట్టిన నాటి నుండి, పదిరోజుల వరకూ, ‘పురుడు’ రోజులు అంటారు. ఆ రోజులలోనే ‘సంధి కొట్టడం’ అంటే సన్నిపొత రోగము రావడం. సన్నిపొత రోగం వస్తే మరణం తప్పగలదు. కాబట్టి “పురిటోనే సంధి కొట్టడం” అనే లోకోక్తిని, “పని పొరంభించగానే, ఆ పనికి విఘ్నం కలిగి ఆ పని చెడిపోవడానికి” బదులుగా వాడతారు.

అ) కలుపుదీయడం

జ. పైరులో కలిసి మొలకెత్తే పనికిరాని గడ్డి మొక్కలను “కలుపు” అంటారు. ‘పైరు’ సక్కమంగా ఏపుగా పెరగాలంటే, పైరులో మొలిచిన కలుపు మొక్కలను తీసి పారవేయాలి. రైతులు వరి పొలాల్లో, వరి బాగా పెరగడానికి, చెత్త మొక్కలను ఏరి తీసి పారవేయస్తారు. దీనినే ‘కలుపుదీయడం’ అంటారు.

ఇ) కలుపుదీయడం

జ. పైరులో కలిసి మొలకెత్తే పనికిరాని గడ్డి మొక్కలను “కలుపు” అంటారు. ‘పైరు’ స్క్రమంగా ఏపుగా పెరగాలంటే, పైరులో మొలచిన కలుపు మొక్కలను తీసిపారవేయాలి. రైతులు వరి పొలాల్లో, వరి బాగా పెరగడానికి, చెత్త మొక్కలను ఏరి తీసి పారవేయాలి. దీనినే ‘కలుపుదీయడం’ అంటారు.

ఇ) గ్రామోద్దరణం

జ. “గ్రామోద్దరణం” అంటే గ్రామాలను ఉద్దరించడం. ‘ఉద్దరించడం’ అంటే పైకెత్తడం, బాగుచేయడం అని భావం. గ్రామాలలో త్రాగడానికి రక్కిత మంచినీటి సాకర్యము, వైద్యవిధ్య సదుపాయాలు, పోష్టలు, బ్యాంకింగ్, రవాణా వంటి సదుపాయాలు కల్పించి, గ్రామాలను అన్ని విధాలా బాగు చేయడాన్ని ‘గ్రామోద్దరణం’ అంటారు.

ఈ) ఉన్నదంతా ఊడ్చుకుపోవడం.

జ. ఊడ్చుకుపోవడం అంటే పూర్తిగా నాశనం కావడం. ఆధిక వర్షాలు, గాలివాన, వంటి ఉపద్రవాలతో పంటలు నష్టపోగా, ఇంతలో వరదలు, ఉప్పేనలు వంటివి వచ్చి, పూర్తిగా పంటలు కొట్టుకుపోవడం వంటివి జరిగితే “ఉన్నదంతా ఊడ్చుకుపోయిందని” అంటారు. పూర్తిగా నష్టం కలిగించిందని భావం.

వ్యాకరణాంశాలు

1. కింది వాక్యాల్లోని సంఘలను విడదీసి, సంధి సూత్రంతో సమన్వయం చేయండి.

అ) ఆహోహో! ఎంత వైపరీత్యము!

జ. ఆహోహో = ఆహో + ఆహో = ఆమ్రేడిత సంధి

సమన్వయం : ఆహో, ఆహో అని విడదీస్తే, రెండవసారి వచ్చిన ‘ఆహో’ అనేది ఆమ్రేడితం అవుతుంది. ‘ఆహో’ అనేది మొదటి పదం. ఆహో చివర ‘ఆ’ అనే అచ్చు ఉంది. ఆ అచ్చుకు, ‘ఆహో’ అనే ఆమ్రేడితం పరమయ్యింది. కాబట్టి సంధి వచ్చి ‘ఆహోహో’ అనే రూపం తయారయ్యింది.

అ) జంతు ప్రదర్శనశాలలో ఏమేమి చూశావు?

జ. ఏమేమి = ఏమి + ఏమి = ఆమ్రేడిత సంధి

ఇక్కడ ఇత్పుసంధి వచ్చింది.

ఆమ్రేడిత సంధి సూత్రం : ఏమ్మాదుల ఇకారానికి సంధి వైకల్పికంగా వస్తుంది.

ఉదా : ఏమేమి = సంధి వచ్చిన రూపం

ఏమియేమా = సంధి రాని రూపం (యడాగమం వచ్చింది)

సమన్వయం : ఏమి, ఏమి అన్నప్పుడు - రెండవ సారి వచ్చిన ‘ఏమి’ని, ఆమ్రేడితం అంటారు. ఇది ఆమ్రేడితం పరమైతే వచ్చిన సంధి. కాబట్టి ఇది ‘ఆమ్రేడిత సంధి’.

‘ఏమి’ అన్నది ఏమ్మాదులలోని పదం. ‘ఏమి’ అన్నచోట చివర ‘ఇకారం’ ఉంది. దానికి పై సూత్రం వల్ల సంధి ఒకసారి వస్తుంది. అప్పుడు ‘ఏమేమి’ అవుతుంది. సంధిరాకపోతే, ‘ఏమియేమి’ అవుతుంది.

ఇ) అక్కడక్కడ కొన్ని సమన్వయాలు తలెత్తవచ్చు.

జ. అక్కడక్కడ = అక్కడ + అక్కడ = ఆమ్రేడిత సంధి

ఆమ్రేడిత సంధి సూత్రం : అచుచనకు ఆమ్రేడితం పరమైతే, సంధి తరచుగా వస్తుంది.

సమన్వయం : అక్కడ, అక్కడ అనే వాటిలో రెండవ సారి వచ్చిన ‘అక్కడ’ అనేది, ఆమ్రేడితం. మొదటి ‘అక్కడకు చివర అచ్చు ఉంది. దానికి ఆమ్రేడితం పరమైంది. కాబట్టి సంధి జరిగి, ‘అక్కడక్కడ’ అనే రూపం ఏర్పడింది.

ఈ) వెన్నెల పట్టపగలును తలపిస్తున్నది.

జ. పట్టపగలు = పగలు + పగలు = ఆమ్రేడిత సంధి

ఆమ్రేడిత సంధి సూత్రం : ఆమ్రేడితము పరమైనప్పుడు కడాదుల తొలియచ్చ మీది వర్షాలకెల్లా అదంతమైన ద్విరుక్త టకారం వస్తుంది.

సమన్వయం : పగలు, పగలు అని విడదీసినపుడు, రెండవసారి వచ్చిన ‘పగలు’ అనేది, ఆమ్రేడితం అవుతుంది. పై సూత్రం ప్రకారం ఆమ్రేడితం పరమయినపుడు, ‘పగలు’ లోని ‘ప’ తర్వాతి హల్లులు పోయి, ‘ట్ట’ వస్తుంది. అపుడు ‘పట్టపగలు’ అని ఏర్పడుతుంది.

2. కింది వాక్యాలను సంశోష్ట వాక్యాలుగా మార్చండి.

అ) రాము పారం చదివాడు. రాము పారం అర్థం చేసుకున్నాడు.

జ. రాము పారం చదివి, అర్థం చేసుకున్నాడు.

ఆ) వైద్యుడు ప్రథమ చికిత్స చేస్తాడు. వైద్యుడు మందులు ఇస్తాడు.

జ. వైద్యుడు ప్రథమ చికిత్స చేసి, మందులు ఇస్తాడు.

ఇ) అక్క టీవీ చూస్తున్నది. అక్క నృత్యం చేస్తున్నది.

జ. అక్కటు టీవీ చూస్తూ నృత్యం చేస్తున్నది.

గమనిక : పై ఉండాహారణలలో రెండు వాక్యాలను ఏకవాక్యంగా కలిపినపుడు ‘సంశోష్టవాక్యాలు’ ఏర్పడాయి అని మీరు గ్రహిస్తారు.

3) కింది వాక్యాలను సంయుక్త వాక్యాలుగా మార్చండి.

అ) రామకృష్ణుడు గురువు. వివేకానందుడు శిష్యుడు.

జ. రామకృష్ణుడు గురువు, వివేకానందుడు శిష్యుడు.

సమన్వయం : పై రెండు వాక్యాలు సమప్రాధాన్యం కలవి. అందువల్ల అవి కలిపితే, ‘సంయుక్త వాక్యం’ అవుతుంది.

అ) సీత సంగీతం నేర్చుకుంటున్నది. సీత నృత్యం నేర్చుకుంటున్నది.

జ. సీత సంగీతం, నృత్యం నేర్చుకుంటున్నది.

సమన్వయం : పై వాక్యాలు రెండూ సమప్రాధాన్యం కలవి. అందువల్ల అవి కలిపితే ‘సంయుక్త వాక్యం’ అవుతుంది.

ఇ) రంగారావుకు పాడటమంటే ఆసక్తి. రంగారావుకు వినడమంటే విరక్తి.

జ. రంగారావుకు పాడటమంటే ఆసక్తి, వినడమంటే విరక్తి.

సమన్వయం : పై రెండు వాక్యాలూ సమప్రాధాన్యం కలవి. అందువల్ల అవి కలిపితే “సంయుక్త వాక్యం” ఏర్పడింది.

ఈ) శ్రీను బడికి వచ్చాడు. జాన్‌రెడ్డి బడికి వచ్చాడు, హస్తుత్ బడికి వచ్చాడు.

జ. శ్రీను, జాన్‌రెడ్డి, హస్తుత్ బడికి వచ్చారు.

సమన్వయం : పై మూడు వాక్యాలూ సమప్రాధాన్యం కలవి. అవి ఏకవాక్యంగా కలపడం వల్ల, ‘సంయుక్తవాక్యం’ ఏర్పడింది.

ఊ) ఆయన కవి, ఆయన గాయకుడు. ఆయన విద్యావేత్త.

జ. ఆయన కవి, గాయకుడు, విద్యావేత్త.

సమన్వయం : పై మూడు వాక్యాలూ సమప్రాధాన్యం కలవి. వాటిని ఏకవాక్యంగా కలపడం వల్ల “సంయుక్త వాక్యం” ఏర్పడింది.

4. ప్రాతాది సంధి :

1. కింద గీత గీసిన పదాలను విడదీయండి. మార్పులు గమనించండి.

అ) పూర్ణార్థమై అందంగా ఉన్నది.

జ. పూర్ణార్థమై = పూర్ణ + రెమ్మ = పూర్ణార్థమై

ఆ) గురుశిష్యులు పూర్ణార్థమై వెళ్లారు.

జ. పూర్ణార్థమై = పూర్ణ + తోట = పూర్ణార్థమై

ఇ) రవికి పాల మీంగడ అంటే చాలా ఇష్టం.

జ. మీంగడ = మీదు + కడ = మీంగడ

ఈ) కొలనులో కెందామరలు కొత్తశేభను వెదజల్లుతున్నాయి.

$$\text{జ. } \text{కెందామరలు} = \text{కెంపు} + \text{తామరలు} = \text{కెందామరలు}$$

మీరు చేసిన సంధి విచ్చేదనలు సరిచానుకోండి.

$$\text{ఆ) పూవు} + \text{రెమ్మ} \quad \text{అ) పూవు} + \text{తోట} \quad \text{ఇ) మీదు} + \text{కడ} = \text{మీగడ} \quad \text{ఈ) కెంపు} + \text{తామరలు}$$

గమనిక :

1) ఈ నాలుగు సంధి పదాల్లోనూ మొదటి పదంలోని మొదటి అక్షరం తర్వాత ఉన్న వర్ణం లోపించడం తెలుస్తోంది.

2) అది కాక, పరుషాలు క,త అనేవి సరళాలుగా అంటే గ, ద లగా మారడం అవగతమవుతోంది. పై ఉండాహారణములను బట్టి ప్రాతాది సంధి నియమాన్ని ఈ విధంగా అర్థం చేసుకోవచ్చు.

ప్రాతాది సంధి సూత్రం :

1) సమాసాల్లో ప్రాతాదుల తోలి అచ్చ మీది వర్ణాలకు లోపం బహుళంగా వస్తుంది.

2) లోపం రాగా మిగిలిన అక్షరానికి, పరుషాలు పరమైతే ‘నుగాగమం’ వస్తుంది. నుగాగమం అంటే ‘ను’ (లేక)నీ.... ఈ నుగాగమంలోని ‘ను’ అరసున్న రూపంలో కాని, నిండుసున్న రూపంలో కాని వస్తుంది.

ఉదా : మీంగడ = (మీదు + కడ)

ప్రాతాదిలోపం వస్తే మీ + కడ అవుతుంది. తరువాత నుగాగమం వచ్చి, ‘ఆను - అరసున్నగా మారి, ‘మీంగడ’ అయ్యంది.

ప్రాతాదులు అంటే ఏవి?

జ. ప్రాతాదులు అంటే ప్రాత మొదలయిన మాటలు.

1) ప్రాత 2) లేత 3) క్రొత్త 4) క్రిందు 5) కెంపు 6) చెన్న మొదలయినవి.

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు పని

అందమైన పల్లెటూరు ఎలా ఉంటుందో ఊహించండి. ప్రకృతి శేభలతో అలరారే అలాంటి గ్రామసీమ చిత్రాన్ని సేకరించండి. దాన్ని వర్ణిస్తూ వివరాలను రాసి ప్రదర్శించండి. మీ మిత్రులు కూడా ఇల్లగే రాస్తారు కదా! పీటిణీ “అందమైన గ్రామ సీమలు” అనే పుస్తక సంకలనం చేయండి. దానికి ముఖచిత్రం కూడా గీయండి. విషయసూచిక, ముందు మాట రాసి ప్రదర్శించండి.

జ.

‘అందమైన గ్రామ పౌరులు’

విషయ సూచిక :

1) గ్రామంలో చెరువు అందం	2) వరిపొలాలు - వాటి చక్కడనం	3) చెఱకు పొలాలు
4) గ్రామంలో సంతలలో పాడావిడి	5) అమృవారి కోవెలలో సంబరం	6) రామాలయం-కల్యాణ వైభవం
7) గ్రామంలో బడి	8) పంట కాలువ - లాకు	9) గ్రామ పెద్దల రచ్చబండ

ముందుమాట

‘గ్రామసీమలు దేశ సౌభాగ్యానికి పట్టుకొమ్ములు’ అని గాంధీజీ చెప్పిన మాట అక్షరాలా నిజం. ప్రకృతి శేభను దర్శించాలంటే, గ్రామ సీమలకు పోవడాన్ని మించిన విహోరయాత్ర ఉండదు. అందులోనూ మా ఊరు పాడి పంటలకు నిలయం. మా గ్రామం ప్రక్క నుండే, పెద్ద పంటకాలువ ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. దానిలో పొద్దున్నా, సాయంకాలం, మేము ఈతలు కొడతాం. ఈత, మంచి వ్యాయామ సాధనం. మా ఊరిలో రామాలయం, దాని పరిసరాలూ చూడముచ్చటగా ఉంటాయి.

ఊళ్ళో పరిచేలు గాలికి ఊగుతూ అతిథులను చేతులతో రమ్మని పిలుస్తూ ఉన్నట్లు ఉంటాయి. ఆ పైరుగాలి పదిరోజులు తగిలితే, ఎంత రోగమైనా పారిపోవాల్సిందే. మా పల్లె బడిలో గురువులు గొప్ప ఆదర్శమూర్తులు. మమ్మల్ని తీర్చిదిద్దుతున్న వాళు కు మహాన్నత విజ్ఞాన మూర్తులు. ఇక్కడ పిల్లలంతా ఆటపాటలతో కలిసిమెలిసి ఉంటాం. మా ఊరిలో కులమత భేదాలు లేవు. మద్యపానం లేదు. ఇదో ఆదర్శగ్రామం. దీని పేరు “గాంధీపురం” వివరాలకు పుస్తకం తిరగేయండి.

అదనపు సమాచారం

అ) పారంలోని మరికొన్ని ముఖ్య సంఘలు.

1. నెచ్చెలి	=	నెఱ	+	చెలి	- ప్రాతాది సంధి
2. మాయమ్మ	=	మా	+	అమ్మ	- యడాగమ సంధి

3. మామయ్య	=	మామ	+	అయ్య	- ఆత్మసంధి
4. స్వర్ణాన్ని	=	స్వీ	+	అర్ణాన్ని	- సవర్ణదీర్ఘ సంధి
5. సంవత్సరాది	=	సంవత్సర	+	ఆది	- సవర్ణదీర్ఘ సంధి
6. చైత్రారంభం	=	చైత్ర	+	ఆరంభం	- సవర్ణదీర్ఘ సంధి
7. గ్రామోద్ధరణము	=	గ్రామ	+	ఉద్ధరణము	- గుణసంధి
8. పట్టాలు	=	పట్టము	+	లు	- లులన సంధి
9. సౌఖ్యాలు	=	సౌఖ్యము	+	లు	- లులన సంధి
10. మనోహరము	=	మనః	+	హరము	- విసర్గ సంధి
11. పల్లెటూరు	=	పల్లె	+	ఊరు	- టుగాగమసంధి

అ) పారంలోని మరికొన్ని ప్రకృతి-వికృతులు (అదనం) :

ప్రకృతి	-	వికృతి
1) ఆశ్వర్యము	-	అక్కజము, అచ్చెరువు
2) నిత్యము	-	నిచ్చలు
3) పక్కము	-	పక్క
4) రాశులు	-	రాశులు
5) హృదయము	-	ఎద, ఎడద
6) నిద్ర	-	నిద్దర
7) గర్జము	-	కడుపు

ఇ) సమాసములు-విగ్రహవాక్యములు :

సమాస పదం	విగ్రహవాక్యం	సమాసం పేరు
1) గ్రామోద్ధరణం	- గ్రామముల యొక్క ఉద్ధరణం	- వష్టీ తత్పురుష సమాసం
2) మానవ సంఘుం	- మానవుల యొక్క సంఘుం	- వష్టీ తత్పురుష సమాసం
3) జీవిత సౌఖ్యం	- జీవితమందు సౌఖ్యం	- సష్టమీ తత్పురుష సమాసం
4) అస్థిరభావం	- అస్థిరమైన భావం	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం
5) పాత పరిచయాలు	- పాతవైన పరిచయాలు	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం
6) కొత్త పరిచయము	- కొత్తదైన పరిచయము	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం
7) సర్వభోగాలు	- సర్వమైన భోగాలు	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం
8) ఆర్ద్ర హృదయము	- ఆర్ద్రమైన హృదయము	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం
9) పదిరోజులు	- పది సంఖ్యగల రోజులు	- ద్విగు సమాసం
10) పదహారు అణాలు	- పదహారు సంఖ్యగల అణాలు	- ద్విగు సమాసం
11) నాలుగు వందలు	- నాలుగైన వందలు	- ద్విగు సమాసం
12) బాడిబందలు	- బాడియు, బందయు	- ద్వ్యంద్వ సమాసం
13) రాత్రింబగళ్ళు	- రాత్రియు, పగలును	- ద్వ్యంద్వ సమాసం
14) నారింజ పళ్ళు	- ‘నారింజ’ అనే పేరుగల పళ్ళు	- సంభావనా పూర్వపద కర్మధారయం
15) వెలగపళ్ళు	- ‘వెలగ’ అనే పేరుగల పళ్ళు	- సంభావనా పూర్వపద కర్మధారయం

***

మా ప్రయత్నం

చదవండి - ఆలోచించి చెపుండి.

ఈ శతాబ్ది నాదే అని సగర్హంగా ప్రకటించుకున్న మహాకవి శ్రీలీ. వారి మహాప్రసాదం ఆధునిక తెలుగు సాహిత్యంలో దీపస్తంభంగా నిలబడింది. అటువంటి ప్రసిద్ధ కవితాసంపుటికి ప్రభ్యాతరచయిత చలం ‘యోగ్యతాపత్రం’ అనే పేరుతో గొప్ప ముందుమాట రాశాడు. అపీలికలోని ప్రతివాక్యం సాహితీ అభిమానుల నాలుకల మీద నాట్యం చేసింది. అందులోని కొన్ని వాక్యాలను చూడండి!

“తన కవిత్వానికి ముందుమాట రాయమని శ్రీలీ ఆగిపే, కవిత్వాన్ని తూచేరాళ్ళు తన దగ్గర లేవన్నాడు చలం.”

“నెత్తురూ, కన్నీకూ కలిపి కొత్తటానికి తయారుచేశాడు శ్రీలీ ఈ వృద్ధ ప్రపంచానికి”.

ప్రశ్నలు

1. పై పేరా ఏ విషయాన్ని గురించి తెలియజేస్తుంది?
2. శ్రీలీ పుస్తకానికి ఎవరు ‘ముందుమాట’ రాశారు?
3. ముందుమాట ఎందుకు రాస్తారు?
4. ‘చలం’ శ్రీలీ గురించి రాసిన వాక్యాలు చదివారు కదా! దీన్ని బట్టి శ్రీలీ కవిత్వం ఎలా ఉంటుందని భావిస్తున్నారు?

పాత్యాంశ ఉద్దేశం / నేపట్టు

ఒక పుస్తకం తాత్ప్రికతను, అంతస్సారాన్ని, ఆశయాన్ని, శ్రమమును తెలియజేసేదే ముందుమాట. ముందుమాట వల్ల పుస్తకాన్ని చదవాలనే ఆసక్తి పెరుగుతుంది. మంచి పుస్తకాన్ని ఎలా ఎంపిక చేసుకోవాలో తెలుస్తుంది. అలాంటి ‘ముందుమాట’ను పరిచయం చేయడమే ఈ పాత్యాంశం ఉద్దేశం.

పాత్యభాగ వివరాలు

ఒక గ్రంథాన్ని, ఆ గ్రంథ నేపథ్యాన్ని, లక్ష్మీలను పరిచయం చేస్తూ ఆ గ్రంథ రచయితగాని, వేరే రచయిత, విమర్శకుడుగాని రాసే పరిశీలనాత్మక పరిచయ వాక్యాలను పీరిక అంటారు. దీనికి ముందుమాట, ప్రస్తావన, తొలిపలుకు, మున్నుడి, ఆముకం మొదలైన పేర్లన్నే ఉన్నాయి. ‘మహితాపరణం’ అనే పుస్తకంలోని ముందుమాట ప్రస్తుత పాత్యాంశం.

ప్రవేశిక

“వాళ్ళ అనుభవాలు వింటుంటే ఉద్యేగం కలిగేది. చరిత్రను మా కళ్ళ ముందు పరిచిన వారి జీవితాలను వినటం ఈ పనిలో మాకు అన్నిటికంటే ఆనందాన్నిచ్చిన విషయం.... సంస్కరణోద్యమ రథవ్రాల కింద నలిగిన ఎందరో స్త్రీలు మా కళ్ళముందు మెదిలి కన్నీరు కార్యారు. స్త్రీలేమంటున్నారో వినకుండా, స్త్రీలేం కావాలనుకుంటున్నారో పట్టించుకోకుండా సాగిన ఎన్నో ఉద్యమాలు, వాటిలో ఘర్షణదపడి నిగ్గుదేలి కొత్త చరిత్రను స్ఫ్టైంచిన స్త్రీలూ - వీళ్ళందరి అనుభవాలతో చరిత్ర కొత్తగా పరిచయమయినట్లనిపించింది” ఈ వివరాల గురించి తెలుసుకోవడానికి పారం చదవండి.

ఇవి చేయండి

I. అవగాహన - [ప్రతిస్పందన]

1. పారం ఆధారంగా కింది అంశాల పై మాట్లాడుండి.
- a) ఇరవయ్యా శతాబ్దాన్ని స్త్రీల శతాబ్దంగా గుర్తించవచ్చా? చర్చించండి.
- a) మహితా దినోత్సవం సందర్భంగా పారశాలలో కింది వాటిలో ఏ అంశంపై ఏమేం మాట్లాడతారు?

  - 1) బాలికా చిద్య - ఆవశ్యకత
  - 2) నీకు నచ్చిన మహితా - గుణగణాలు
  - 3) మహితాల సాధికారత - స్వావలంబన
  - 4) పురుషులతో దీటుగా మహితాల ప్రగతి నిజమేనా?

2. కింది వాక్యాలు పాత్యాంశంలో ఎక్కడ వచ్చాయో గుర్తించి వాటి సందర్భాన్ని వివరించండి.

- a) సంప్రదాయ చరిత్రకారులు స్త్రీలను చరిత్రలో అక్కడక్కడా పొడర్ అధినట్లు అద్దుతుంటారు.
- a) ఊహాలకూ, ఆలోచనలకూ లేని పరిమితులు పనిలో ఉన్నాయి.
- a) శాల్యాట్లన్నే హీరోలకే, హీరోయిన్ల ఆ తర్వాతే... ఇదీ మన సమాజ విధానం.

3. కింది గడ్యం చదవండి. ప్రశ్నలకు సమాధానాలు రాయండి.

50వ దశకపు రెండవ భాగం నుంచీ డెబ్బియవ దశాబ్దం వరకూ రచయితులు ఒక వెల్లువలా తెలుగు సాహిత్యాన్ని ముంచేత్తారు. ఆచంట శారదాదేవి, ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి, మాలతీ చందుల్ల, లత, శ్రీదేవి, వాసిరెడ్డి సీతాదేవి, రంగనాయకమ్మ, ద్వివేదుల విశాలాక్షి, యద్దునపూడి సులోచనాటి, ఆనందారుం, డి.కామేశ్వరి, బీనాదేవి మొదలైన రచయితుల పేర్లు ఇంటీంటా వినిపించే పేర్లయ్యాయి. రచయితుల నవలలతో నవలా సాహిత్యానికి తెలుగులో విస్తృతమైన మార్కెట్ ఏర్పడింది. రచయితలు ఆడవారి పేర్లతో తమ రచనలను ప్రచురించుకోవాల్సిన పరిస్థితి వచ్చింది. 1980వ దశకం తెలుగు సాహిత్యంలో స్త్రీల దశాబ్దంగా చెప్పువచ్చు. నవలా సాహిత్యంలో కథలలో తమ ముద్ర వేశారు. అంతవరకు కవిత్వం తమదనుకైనే పురుషుల భ్రమలను బద్దులు కొట్టారు. కవిత్వం రాయిడమే కాదు. అంతవరకు కవిత్వంలోకి రాని స్త్రీల అణచివేతలోని పలుకోణాలను తమ కవితావస్తువుగా స్పీకరించారు. ఈ శతాబ్దంలో వచ్చిన రెండవ ఉత్తమ కవితా సంకలనంగా

‘నీలిమేఘాలు’ స్త్రీవాద కవితా సంకలనాన్ని ప్రచురించారు. ‘బల్గా ‘రాజీకీయకథలు’, ‘నైచ్చ’ నవల స్త్రీల శరీర రాజీకీయాలనూ, కుటుంబ అణచివేతనూ కొత్త పద్ధతిలో పరిచయం చేశాయి. జయప్రభ, కొండేపూడి నిర్వుల, పాటిబండ్ల రజని, పి.సత్యవతి, సి.సుజాత, మృణాళిని, కె. వరలక్ష్మి, కె.గీత, కుప్పిలి పద్మ, జానకీబాల, జయ వంతి స్త్రీవాద రచయిత్రులు తెలుగుసాహిత్యంలో స్త్రీవారాన్ని స్థిరపరిచారు.

అ) తెలుగు సాహిత్యంలో రచయిత్రులు ఏ కాలంలో వెల్లువలా వచ్చారు?

ఆ) 80వ దశకం స్త్రీల రశాల్భమని ఎలా చెప్పగలవు?

ఇ) స్త్రీవాద కవయిత్రులు సాధించిన విజయాలు ఏమిలీ?

ఈ) స్త్రీవాద సాహిత్యంలో ఏ వస్తువులు ప్రాధాన్యం వహించాయి?

ఉ) పై పేరాకు ఆర్థవంతమైన శీర్షికను పెట్టండి.

4. పారం ఆధారంగా కింది ప్రశ్నలకు సమాధానాలు రాయండి.

అ) సంపాదకులు మహిళావరణం పుస్తకాన్ని ఎందుకు తీసుకురావాలనుకున్నారు?

ఆ) మహిళావరణం రచయిత్రులు ఏ ఏ రంగాలకు చెందిన స్త్రీల వివరాలు సేకరించాలనుకున్నారు?

ఇ) మహేశురుత్తలైన స్త్రీల విశేషాలు సేకరిస్తున్న సందర్భంలో సంపాదకులు పాందిన అనుభూతులు ఏమిలీ?

ఈ) మహిళావరణం పుస్తకంలోకి ఎంతో మంది స్త్రీలను తీసుకోవాలని ఉన్నా కొద్ది మందిని మాత్రమే ఎంపిక చేసుకోవడాననికి గల కారణాలు ఏమిలీ?

ఉ) మహిళావరణం పుస్తక ప్రచురణలో సంపాదకులకు సహాయపడిన వారేవరు?

II. ప్ర్యక్షికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

అ) “సామాన్యంగా చరిత్ర నిర్మాతలుగా స్త్రీలకు గుర్తింపు దొరకదు” దీంతో మీరు ఏకీభవిస్తారా? ఎందుకు?

ఆ) రచయిత్రులు సంకలనం చేసిన పుస్తకానికి “మహిళావరణం” అనే పేరు సరిపోయిందని భావిస్తున్నారా? ఎందుకు?

ఇ) “ప్రతివాళ్ళూ ప్రశ్నించారు చరిత్ర సాగినక్రమాన్ని!” అని స్త్రీల గురించి రచయిత్రులు ఎందుకు పేరొ్పున్నారు?

2. కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి పదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

అ) చరిత్ర నిర్మాతలుగా స్త్రీలు ప్రధానంగా ఉన్నారనే భావన సంపాదకులకు కలగడానికి గల కారణాలను వివరించండి.

ఆ) “ఈ స్త్రీలందరు ఈ చరిత్రను నిర్మించేందుకు ఎంత మూల్యం చెల్లించారో తలచుకుంటే మా గుండెలు బరువెక్కాయి” అనడంలో హితికాకర్తల ఆంతర్యం ఏమిలీ?

3. కింది ప్రశ్నలకు సృజనాత్మకంగా / ప్రశంసిస్తా రాయండి.

అ) ఒక ప్రముఖ స్త్రీవాద రచయిత్రి మీ పారశాల వార్లోకోప్సవంలో ముఖ్య అతిథిగా పాల్గొనడానికి వస్తున్నారు. వారిని మీరు ఏమి ప్రశ్నించదలచుకున్నారో ఆ ప్రశ్నల జాబితా రాయండి.

ఆ) మహిళల పట్ల చూపుతున్న వివక్షలను, వారి మీద జరుగుతున్న దాడులను ఖండిస్తూ, మహిళలందరూ ధైర్యంతో మెలగాలని తెలియజేసేలా ఒక కరపత్రం తయారుచేయండి.

III. భాషాంశాలు

పదజాలం

1. కింది వాక్యాలలో గీతగీసిన పదాలకు పర్యాయపదాలు రాయండి.

అ) సామాన్యంగా చరిత్ర నిర్మాతలుగా స్త్రీలకు గుర్తింపు దొరకదు. (....., ..., ...

ఆ) అందరికీ ఒక పద్ధతి పాటించడమే బాగుంటుంది. (....., ..., ...

ఇ) ఎన్నో అనుభవాలు స్వరణలోకి తెచ్చుకున్నాను. (....., ..., ...

2. ఈ పారంలో శబ్దాలంకారం ఉన్న వాక్యాలను గుర్తించి రాయండి.

ఉదాః “అప్పుడు మా కులం వారిని అడవడ్నాన్నారు.” } అంతానుప్రేస తర్వాత అన్ని కులాలవారిని ఆడవచ్చున్నాన్నారు.

3. పారం ఆధారంగా కింది జాతీయాలు ఏ సందర్భాలలో వాడతారో వివరించండి.

అ) గుండెలు బరువెక్కడం ఆ) నీరుకారిపోవడం ఇ) కనువిప్పు ఈ) కాలధర్మం చెందడం

ఉ) తునాతునకలు

4. కింది పదాలను గుర్తించి వివరించండి.

అ) సామాజిక మార్పు	:	.....
ఆ) విజయోత్సవం	:	.....
ఇ) సామాజికాభీవృద్ధి	:	.....
ఈ) సాంస్కృతిక వారసత్వం	:	.....
ఉ) ఆగ్రాంబాలం	:	.....

వ్యక్తరణాంశాలు

1. కింది వాక్యాలు ఏ రకమైన వాక్యాలో గుర్తించి రాయండి.

ఉదా : మీరు రావద్దు - నిషేధార్థక వాక్యం.	
అ) దయచేసి నన్ను కాపాడు.	ఆ) మీరు రావచ్చు
జ) వారందికి ఏమైంది?	ఈ) నేను తప్పక వస్తాను.
ఉ) ఆహ! ఎంత బాగుంది!	ఊ) వారు వెళ్ళవచ్చా?

2. కింద ఇచ్చిన సంఘలు - పదాల మధ్య సంబంధాన్ని గుర్తించి వాటిని జతచేసి, సూత్రాలు రాయండి.

ఇత్యంధి,	గుణ సంధి,	సపర్జదీఫ్ఫరసంధి,	ఉత్సంధి,	విసర్గసంధి
సహస్రాద్ధం,	నిరాశ,	జీవనోపాధి,	మేమంతా,	అనందాన్నిచ్చిన

3. కింద ఇచ్చిన సమాసాలు - పదాలు వేటికి ఏచి వర్తిస్తాయో గుర్తించి ఆయా పదాలకు సంబంధించిన సమాసాలను, విగ్రహవాక్యాలు రాయండి.

సమాసం పేరు	సమాస పదం
తృతీయ తత్పురుష సమాసం	వితంతు వివాహం
సుఖావనా పూర్వపద కర్మధారయ సమాసం	విద్యార్థికులు
పష్టి తత్పురుష సమాసం	గంగానది
ద్విగు సమాసం	ముప్పురుసంవత్సరాలు
ద్వంద్వ సమాసం	ట్రైపురుషులు
	భారతదేశం

4. కింది ఉదాహరణలు ఏమే అలంకారాలకు చెందినవో గుర్తించండి. సమన్వయం రాయండి.

అ) సుదతీ నూతన మదనా!	మదనాగతురంగ పూర్వమణిమయసదనా!
	సదనామయ గజ రదనా!
	రదనాగేంద్ర నిభక్తి రస నరసింహా!
ఆ) మానవా! నీ ప్రయత్నం మానవా?	
ఇ) తండ్రి! హరి జేరుమనియెడి తండ్రి తండ్రి.	

5. కింది సమాస పదాలను వాటి విగ్రహ వాక్యాలను పరిశీలించండి.

అ) ప్రతి దినము	దినము దినము
ఆ) యథాశక్తి	శక్తి ఎంతో అంత (శక్తినుసరించి)
ఇ) ఆబాలగోపాలం	బాలుడి నుండి గోపాలుని వరకు
ఈ) మధ్యాహ్నం	అహ్నం మధ్య భాగం
ఉ) ఆనువర్ధం	వర్ధమునుసరించి వీటన్నింటిలోను పూర్వపదాలుగా అవ్యయాలు ఉన్నాయి కదూ! అంటే ఈ సమాసాల్లో పూర్వపద ప్రాధాన్యత ఉంటుంది. పూర్వపదాలు లింగ, వచన, విభక్తి శూన్యంగా ఉంటాయి. ఇలాంటి భావంతో ఉన్న సమాసాన్ని ‘అవ్యయాభావసమాసం’ అని అంటాం.

6. కింది ఉదాహరణలకు విగ్రహవాక్యాలు రాయండి.

అ) అనుకూలం	ఆ) యథామూలం	ఇ) ప్రతిమాసం
------------	------------	--------------

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు పని

వివిధ రంగాలలో ప్రసిద్ధులైన మహిళల ఫోటోలను, జీవిత విశేషాలను సేకరించి ఒక మోడల్ మహిళావరణం పుస్తకాన్ని తయారుచేయండి.

చదవండి - ఆలోచించి చెప్పండి

“సాందర్భం ఆరాధించేవాడా!
 కవితలో, శిల్పంలో
 పురుగులో, పుష్టంలో
 మెరుపులో, మేఘంలో
 సాందర్భం ఆరాధించేవాడా! దు:
 భించేవాడా!
 జీవించేవాడా!
 సుఖించేవాడా! దు:భించేవాడా!
 విష్ణులుడా! వీరుడా!
 ప్రేమించేవాడా!
 వియోగీ!యోగీ!భోగీ! త్యాగీ!
 ఆలోచనలు పోయేవాడా!
 అనునిత్యం అన్యేషించేవాడా!
 చెట్టూ, చెరువూ, గట్టూ, పుట్టూ
 ఆకసంలో సముద్రంలో
 అన్యేషించేవాడా!”

-తీర్మతి

ప్రశ్నలు

1. ఈ కవిత ఎవరిని గురించి తెలుపుతుంది?
- జ. ఈ కవిత “మానవుడు” గురించి తెలుపుతుంది.
2. కవితలో పేర్కొన్న మానవుని ప్రత్యేకతా లక్షణాలేవి?
- జ. కవితలో పేర్కొన్న మానవుడు సాందర్భాన్ని ఆరాధించేవాడు. జీవించేవాడు. సుఖించేవాడు. దు:భించేవాడు. ఈ మానవుడు విష్ణులుడు. వీరుడు. ప్రేమించేవాడు. యోగీ, భోగీ, త్యాగి, ఆలోచించేవాడు. అన్యేషించేవాడు.
3. మానవుడైని కోణాల్లో ఈ కవితలో దర్శించవచ్చు?
- జ. పై కవిత్వంలో మానవుడైని, సాందర్భాధకునిగా, జీవించేవానిగా, సుఖించేవానిగా, దు:భించేవానిగా, ప్రేమించేవానిగా, ఆలోచించేవానిగా, అన్యేషించేవానిగా, యోగిగా, భోగిగా, త్యాగిగా దర్శించవచ్చు.
4. మానవునికి వివిధ లక్షణాలు ఎలా సంక్రమించి ఉండవచ్చు?
- జ. మానవుడు నిరంతరం ఆలోచిస్తూ జ్ఞానాన్ని అన్యేషిస్తూ ఉండడం వల్ల, ఈ పై లక్షణాల మానవుడిలో సంక్రమించి ఉండవచ్చు.
5. మీ దృష్టిలో మానవుడెలాంచివాడు?
- జ. మానవుడు సఖాలను కోరుకొని, దు:ఖాన్ని అనుభవిస్తూ, చివరకు సత్యాన్ని తెలుసుకొంటాడని నా ఆభిప్రాయం.

పార్యం నేపద్యం ఉద్ధేశం

నేపద్యం : “ఆంధ్రప్రభ” వారపత్రికలో, విద్యాన్ విశ్వం “మాణిక్యవీణ” అనే శీర్షికతో అనేక వ్యాసాలు, కవితు రచించారు. “మాణిక్యవీణ” లో అన్ని అంశాలమైనా వీరు రచనలు సాగించారు.

కక, కవిత్వం అనేవి, మనిషి జీవనప్రస్తానంతో పెనవేసుకున్నవి అనీ, మనిషి నిరంతరం జ్ఞానాన్ని అన్వేషిస్తూ ఉంటాడనీ ఈ కవిత్వం

తెల్పుతుంది.

మాణిక్యవీణను మీటి, మానవీయరాగాల్ని పలికించిన ఈ కవిత, చారిత్రక ఘట్టాల్ని తరిచి చూపి, మనిషి శాశ్వతత్వాన్ని తెలుపుతుంది.

ఉద్ధేశం : నేటితరం సాంకేతిక రంగంలోని ఆభివృద్ధిని మాత్రమే, ఆభివృద్ధి అనుకుంటోంది.

కకలనూ, సాహిత్యాన్ని విడిచిపెడుతోంది. మానవ జీవితంతో పెనవేసుకున్న కకలూ, సాహిత్యం అనేవి.

మానవుడికి అనాదిగా సంక్రమించిన ఆస్తి అని తెలియపరుస్తూ, విజ్ఞాన మార్గంలో ప్రయాణించేసి,

సంస్కృతినిగౌరవిస్తే మనిషి శాశ్వతుడు అవుతాడని తెల్పుడమే ఈ పారం ఉద్ధేశం.

పార్యభాగ వివరాలు

ఈ పార్యభాగం ‘వచన కవిత’ అనే సాహిత్య ప్రక్రియకు చెందినది.

వచన కవిత : వద్యాలలో, గేయాలలో ఉండే ఛందస్సు, మాత్రాగణాలు వంటి వాటితో సంబంధం లేకుండా, వ్యాహోరిక భాషలో రానే కవితను ‘వచన కవిత’ అంటున్నారు. చిన్న చిన్న పదాలతో, వాక్యాలతో ధ్వని గర్భితంగా ఉండే కవితయే ‘వచన కవిత’.

ఈ పారం విద్యాన్ విశ్వం రచించిన ‘రచనా సంపత్తి’ లోనిది.

పార్యభాగం

: “మాణిక్యవీణ”

రచయిత

: విద్యాన్ విశ్వం

జననం

: అనంతపురం జిల్లా తరిమెల గ్రామంలో జన్మించారు.

జన్మించిన తేది

: 21, అక్టోబరు 1915 (21.10.1915)

కవి పరిచయం

: “ఇంత మంచి పెన్నతల్లి, ఎందుకిట్టుమారెనో?

ఇంత మంది కన్నతల్లి ఎందుకెండి పోయెనో?

అని ఆవేదనతో ‘పెన్నేటి పాట’ ను రచించిన మానవీయ కవి ఇతడు.

కవి పూర్తిపేరు

: ‘మీసరగండ విశ్వరూపాచారి’

తల్లిదంప్రాలు

: తల్లి లక్ష్మిమ్మ, తండ్రి రామయ్య

రచయిత పనిచేసిన

: సంస్కృతాంచ్రాంగ్లభాషా పండితులయిన విశ్వంగారు, మీజాన్,

ప్రజాశక్తి, ఆంధ్రప్రభ, ఆంధ్రజ్యోతి పత్రికల్లో వివిధ పేఖాదాల్లో పనిచేశారు.

సాహిత్య సేవ

: అనేక సంస్కృత గ్రంథాల్ని తెలుగులోనికి అనువదించారు. అందులో భట్టబాణాడు

రచించిన ‘కాదంబరి’ గర్వకావ్యం కూడా ఒక్కటి.

ఈయన పత్రికలో నిర్మాంచిన

కొన్ని శీర్షికలు	=	'అవి - ఇవి' 'తెలుపు - నలుపు, 'మాణిక్యవీణ' వంటి శీర్షికలు ప్రసిద్ధాలు.
విశ్వంగారి		
సంపాదకీయాలు	=	భాష సాహిత్యం, సమాజం, సైషిక విలువలు మొదలయిన అంశాలపై వీరు రాసిన సంపాదకీయాలు ఆచంద్రతారార్థంగా నిలుస్తాయి.
రచనలు	=	'ప్రేమించాను' అనే నవలనూ, "బకనాడు", "పెన్సేట్లిపాట" అనే కావ్యాలనే రాశారు.
సన్మానాలు	=	వివిధ విశ్వవిద్యాలయాలు విద్యాన్ విశ్వంగార్థి "కళాప్రపూర్ణ", "డి.లిట్" వంటి డిగ్రీలను ఇచ్చి గౌరవించాయి.
అస్తమయం (మరణం)	=	19, అక్టోబరు 1987 (19.10.1987)

పార్యభాగ సారాంశం

మంత్రాలతో చింతకాయలు ఎలా రాలవో, అలాగే పద్యాల ధారీతో చింతు తొలగిపోవు. యంత్రాలతో రోగాలు నయం కానట్టే, తంత్రాలతో సమాజ సమస్యలు దారికిరావు.

కడుపులో కేన్సరుతో సంఘం బాధపడుతూ ఉంటే, అంతరిక్షంలోకి రాకెట్లు పంపితే మాత్రం ఏ ప్రయోజనం ? మనిషి పుట్టగానే ప్రకృతిని చూచి అనందించాడు. దాన్ని తన ఆధీనంలోకి తెచ్చుకోవాలని అతడు ప్రయత్నించాడు. ప్రకృతిలోని రంగులనూ, ధ్వనులనూ అనుకరించాడు.

మానవుడు గుహలలో జీవించే ఆదిమకాలంలోనే, గోడలపై జంతువుల బొమ్మలు గీశాడు. ఎందిన చెట్లు చిగిరేలా పొడాడు. గజ్జెకట్టి నాట్యం చేశాడు. చక్కని తీరుగా పదాలు పొడుకున్నాడు.

'చక్రం' కనుక్కొన్న రోజు, కళలను పండించిన రోజు గొప్పరోజులు. మానవచరిత్రలో అవి అన్నీ పండుగరోజులు.

కళలు, కవితలు, విజ్ఞానం, ప్రజ్ఞానం కలగలసి, మానవుడిని మహోన్నతంగా నడిపిస్తాయి. ఈ విధంగా నేలనుండి ఎదిగి మానవుడు ఆకాశాన్ని అందుకున్న చిన్నవాడు. మానవుడు చిరంజీవి. అతి ప్రచీనుడు.

అనాదిగా నడుస్తున్న ఈ మానవడి జీవనయుత్తరులో, కళకవితలా, జ్ఞాన విజ్ఞానాలూ, మానవడి వెంటనే ఉండి అతనితో నడుస్తూ, అతణ్ణి నడిపిస్తున్నాయి.

అర్థాలు - భావాలు

1 వ గేయం :

మంత్రాలతో చింతకాయలు
రాలనప్పుడు పద్య
సంత్రాసంతో చింతలు
పొరిపోతాయా?

యంత్రాలతో జబ్బులు
నయం కానప్పుడు
తంత్రాలతో సమాజరుగ్గుతలు
దారికి వస్తాయార్యు

అంటూ అనవచ్చు,
జెనని కొండఱతో
అనిపించనూ వచ్చు).

అర్థాలు:

మంత్రాలతో చింతకాయలు

రాలనప్పుడు

పద్య, సంత్రాసంతో

చింతలు పారిపోతాయా

యంత్రాలతో జబ్బులు

నయం కానప్పుడు

సమాజ రుగ్గుతలు

దారికి వస్తూయా

అంటూ ఆనవచ్చు

జౌనని

అనిపించనూ వచ్చు

= మంత్రాలు చదివినంత మాత్రం చేత, చెట్టుమీద ఉన్న చింతకాయలు నేలమీదకు రాలి పడని విధంగానే

= పద్యాలు చదివి బెదరించడంతో (పద్యాలు ధాటిగా చదవడం వల్ల)

= దు:ఖాలు దూరంగా పారిపోవు గదా !
(దు:ఖాలు పోడానికి దేవలతలను పద్యాలతో ప్రార్థించినా,
ప్రయోజనం లేదని భావం)

= యంత్రాలు ఉపయోగించి వైద్యం చేసినా, రోగాలు తగ్గనట్టే

= మానవ సంఘము యొక్క జబ్బులు (సామాజిక సమస్యలు)

= దారికి రావు (తొలగిపోవు)

= అని చెపుతూ ఉండవచ్చు

= అది నిజమేనని

= కొందరి చేత చెప్పించవచ్చు

భావం : “మంత్రాలతో చింతకాయలు రాలని విధంగానే, స్త్రీత పద్యాల ధాటికి చింతలు దూరం కావు. యంత్రాలతో రోగాలు తగ్గని విధంగానే, తంత్రాలతో అనగా మాయ మాటలతో సమాజంలోని సమస్యలు తొలగిపోవు.” అని కొందు అంటారు.
ఆ మాట నిజమే అని, మరికొందరు చేత కూడా అనిపించవచ్చు. కొందరు ఈ మాటలను అంగీకరించినట్లు నటిస్తారు.
(యాధార్మమైన కార్యాచరణ, నిబధ్వత, అంకితభావం అన్న వానితోనే, సమాజంలోని సమస్యలు పరిష్కారం అవుతాయని కవి గారి ఉద్దేశ్యం.

2వ గేయం : “పొట్టలోని పుట్టకురుపుతో సంఘం
కట్టెదుట కళవళపడి పోతుంటే
నిట్టనిలువున రోదసిలోనికి
కట్టలు కట్టుకొని దూసుకొనిపోయి
కట్టుకొని పోయేదేమిటని
అంటే అనసూవచ్చు
జౌనని కొందరుతో
అనిపించనూవచ్చు

అర్ధాలు :

పొట్టలోని, పుట్టకురుపుతో

= కడుపులోని కేస్సర్ వ్యాధితో

సంఘం

= సమాజం

కట్టెదుట

= మన ఎదురుగానే

కళవళపడి పోతుంటే

= తొట్టుపాటు పడిపోతూ ఉంటే (కలవరపడిపోతూ ఉంటే) (కడుపులోని

భయంకర వ్యాధిలా, సమాజంలో ఉన్న అసమానతలు అనే రోగాలు, కంటిముందు కనబదుతూ కలవరపెడుతూ ఉన్నాయని భావము).

నిట్టనిలువున రోదసిలోనికి

= నిటారుగా అంతరిక్షంలోకి

కట్టలు కట్టుకొని

= గుంపులు గుంపులుగా

దూసుకుపోయి

= పైకి వెళ్ళి

కట్టుకొని పోయేది	= సాధించేది
విమిటని (విమిటి + అని)	= ఏముందని (ఓరిగేది ఏముందని)
అంటే అనవచ్చు	= కొందరు అనడానికి వీలుంది (కొందరు అంటారు)
జౌని	= వారు చెప్పింది నజమని అనిపించనూ వచ్చు. కొందరి చేత చెప్పించనూవచ్చు

భావం : ఒక పక్క కడుపులోని భయంకర వ్యాధి కేస్సర్లా, సమాజంలోని అసమాతలు అనే రోగాలు మన కళ్ళ ముందు కన్నిస్తూ కలవరం కల్గిస్తున్నాయి. మరోపక్క అంతరిక్షంలోకి ఉపగ్రహాలు దూసుకుపోతూ, శాస్త్ర సాంకేతిక ప్రగతి సాధించబడుతోంది. అటువంటి రోగాల వంటి సమాజ సమస్యలను తీర్చుకుండా, అంతరిక్ష యూత్రలవల్ల ఒరిగేది ఏముందని కొందరు అనవచ్చు. మరికొందరి చేత కూడా అలా ప్రశ్నించేటట్లు చేయవచ్చు.

(శాస్త్ర సాంకేతిక ప్రగతితో సమానంగా, సామాజిక జీవన పరిస్థితులు బాగుపడటంలేదని, సగటు జీవి ఇంకా పాతాళంలోనే ఉన్నాడనే రచయిత ఉద్దేశ్యము (కవి భావన).

అలోచించండి - చెప్పండి

1. ఈ కవితలో ప్రాసపదాలు ఏమున్నాయి?
- జ. కవితలో ప్రాసపదాలు : 1) యంత్రాలు - తంత్రాలు 2) అనవచ్చు - అనిపించనూవచ్చు 3) కట్టులు కట్టుకొని - కట్టుకొని, మంత్రాలు - సంత్రాసం, చింతకాయలు - చింతలు అనేవి కూడా ప్రాస పదాలే.
2. “అంటే అనవచ్చు, జౌని కొందరఱతో అనిపించనూవచ్చు” అనే వాక్యాల ద్వారా మీరేమి గ్రహించారు?
- జ. “అంటే అనవచ్చు” - అంటే, కొందరు ఆ మాటలను అంగీకరించి, తాము కూడా ఆ మాటలు అనవచ్చును అని అర్థం. “జౌని కొందరఱతో అనిపించనూవచ్చు” అంటే, తాను చెప్పిన మాటలు సరియైనవే అని, మరి కొందరిని బలవంతం చేసి. వారిచేత కూడా అలాగే చెప్పించవచ్చును అని అభిప్రాయం.
3. ‘సమాజ రుగ్మతలు’ అంటే ఏమిటి? కొన్ని ఉండావారణలు చెప్పండి.
- జ. ‘సమాజ రుగ్మతలు అంటే సమాజానికి అనగా సంఘానికి పట్టిన జబ్బులు.
  - 1) అంటానితనాన్ని పాటించడం
  - 2) కులమతధీంచాలు పాటించడం
  - 3) మూడునమ్మకాలు కలిగియుండడం
  - 4) అవినీతి దురాచారం వంటివి.
4. “పొట్లలోని పుట్టు కురుపుతో సంఘం కట్టెదుట కళవళ పడిపోవడం” అంటే ఏమిటి?
- జ. ‘పుట్టుకురుపు’ - అంటే కేన్నర రోగం. పొట్లలో కేన్నరు రావడం అని భావం. సంఘంలోని సామాజిక సమస్యలను, కవి ఇక్కడ పొట్లలోని పుట్టుకురుపులని చెప్పాడు. ఇక్కడ పొట్లలో పుట్టుకురుపు అనేది. సంఘంలో పెరిగిన సామాజిక సమస్యలకు ప్రతీక.

3వ గేయం :

“మనిషి కనువిచ్చినప్పుడే
వాని అందచందాలు చవిగొన్నాడు.

ఆనాడే ప్రకృతిని
అధీనం చేసుకోవడానికి
అందలి రంగులనూ రవళిసీ
అనుకరించడానికి కూడా ఆయత్తమయినాడు.
గుహలలో నివసించేనాడే
గోడలపై గుర్రాలూ, జింకలూ గీసుకున్నాడు .....

అర్థాలు :

మనిషి కనువిచ్చినప్పుడే	=	మనిషి కళ్ళు తెరవగానే (అంటే పుట్టిన వెంటనే కళ్ళు తెరవగానే)
దాని అందచందాలను	=	తనచుట్టూ ఉన్న ఆ ప్రకృతి యొక్క అందాలను
చవిగొన్నాడు	=	అనుభవించాడు (అందాలను చూసి పరవశించి పోయాడు)
ఆనాడే	=	ఆ ప్రకృతిని అందాలను చూచి పరవశించిన రోజుననే
ప్రకృతిని	=	తనచుట్టూ ఉన్న ప్రకృతిని
అధీనం చేసుకోవడానికి	=	లొంగదీసుకోవడానికి, ప్రయత్నించాడు.
అందలి రంగులను	=	ఆ ప్రకృతిలోని రంగులనూ
రవళీనీ	=	ధ్వనినీ
అనుకరించడానికి కూడా	=	ప్రకృతిలోని రంగులనూ, ధ్వనులనూ చూచి, తాను కూడా అలా ధ్వని చేస్తూ అనుకరించడానికి.
ఆయత్తమయినాడు	:	సిద్ధమయ్యాడు (ప్రయత్నించాడు)
గుహలలో నివసించేనాడే	:	ఆదిమానవుడు ఇళ్ళు నిర్మించడం తెలియక గుహలలో నివసించే రోజుల్లోనే
గోడలపై	:	గుహలలోని గోడలమీద
గుర్రాలూ, జింకలూ	:	గుర్రాలు, జింకలు వంటి జంతువులు చిత్రాలు
గీసుకున్నాడు	:	చిత్రించాడు (అంటే తనలోని చిత్రలేఖన నైపుణ్యాన్ని మెరుగు పరచుకున్నాడు) (అంటే మనిషి ఆదిమకాలం నుండి, కళలతో సహజీవనం సాగించాడన్న మాట.)

భావం : మనిషి కళ్ళు తెరవగానే తనచుట్టూ ఉన్న ప్రకృతి అందచందాల్ని చూసి పరవశించాడు. ఆనాటి నుండి ప్రకృతిని తన అధీనంలోకి తెచ్చుకోవడానికి ప్రయత్నం చేశాడు. ప్రకృతిలోని రంగుల్లో, రకరాల ధ్వనుల్లో అనుకరించడానికి సిద్ధమయ్యాడు.
ప్రకృతితో సంపూర్ణగా తాదాత్మ చెందాడు. మానవుడు పుట్టి గుహలలో నివసించే తొలినాళ్ళలోనే, ఆ గుహల గోడలపై, గుర్రాల్లో, జింకల్లో గీస్తూ తన చిత్రలేఖనంలోని నేర్చును మెరుగుపరచుకున్నాడు.

విశేషం : ప్రకృతిని అధీనంలోకి తెచ్చుకోడానికి ప్రయత్నించాడంబే, నీటి ప్రవాహాలకు అడ్డకట్టలు వేసి, విద్యుచ్ఛక్తి తయారు చెయ్యడం, పొలాలకు నీరు అందించడం, గాలి మరల ద్వారా నీటిని పైకి తోడడం వంటి పనులు చెయ్యడం కావచ్చు.

ప్రకృతిలోని రంగుల్ని అనుకరించడం అంటే, అటువంటి రంగుల బట్టలు ధరించడం, ఆ రంగులను ఇళ్ళకు వెయ్యడం, ఆ రంగులతో బొమ్మలు గీయడం వంటి పను కావచ్చు.

ధ్వనుల్ని అనుకరించడం అంటే, పక్కల్లా కూయడం, (కోకిలల వలె), పక్కినాదాలవలె సంగీతం పాడడం వంటివి కావచ్చు.

4వ గేయం :

కాడు వీచినప్పుడే
మోదుల చివురించేలా
పాడడం ఆరంభించినాడు
గులక్కాల ములుకుమీదే
గొబ్బున కాలికి గజ్జె కట్టినాడు.

అర్థాలు :

కాడు, వీచినప్పుడే	=	అడవి, విసిరినప్పుడే (అడవిలో తిరిగే రోజులలోనే)
మోదులు, చివురించేలా	=	అకులురాలిన చెట్లు చిగిరించేలా (ఎండిన చెట్లు చిగిర్చేలా)
పాడడం ఆరంభించినాడు	=	పాటపాడడం మొదలు పెట్టడు.
గులక్కాల	=	గులక్కాల్లు

ములుకుమీదే	=	మొనదేలిన భాగం మీదే
గొబ్బున	=	తీప్పుముగా
కాలికి	=	తన కాలికి
గజ్జ కట్టినాడు	=	గజ్జలు కట్టుకొని నాట్యం చేశాడు.

5వ గేయం :

దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా
ఫ్లుంకరించుపే కాదు
మొక్కలు నిక్కి చూచేలా
చక్కని నొక్కులతో
చిక్కని పదాలు పాడుకొన్నాడు

అర్థాలు :

దిక్కులు	=	దశదిశలూ
పిక్కటిల్లేలా	=	నిందేలా (ప్రతిధ్వనించేలా)
ఫ్లుంకరించుపే కాదు	=	ఫ్లుంకారం చేయడమే కాదు
మొక్కలు	=	వృక్షాలు
నిక్కి చూచేలా	=	పైకి తలలు ఎత్తి చూసే విధంగా
చక్కని నొక్కులతో	=	అందముగా వంకలు సవరిస్తూ
చిక్కని పదాలు	=	మనస్సుకు హత్తుకొనే గేయాలు
పాడుకున్నాడు	=	గానం చేశాడు

భావం : పది దిక్కులూ అదీరేలా గర్జించాడు. అంతేకాదు. మొక్కలు తలలెత్తిచూచేలా, సుకుమార స్వరాల నొక్కులతో మనస్సుకు హత్తుకొనే పాటలు పాడాడు.

6వ గేయం :

“చక్రం కనుక్కన్న రోజేంత
చరిత్రలో ప్రముఖ దినమో
చరచరా నాలగు గీతలతో ఓ ఆకారం
విరచించిన రోజు అంతే ప్రముఖం
నిప్పును కనుక్కన్న నాడెంత శుభదినమో
తప్పటిడుగులు మాని
తాండవం చేసిననాడు అంతే శుభదినం.

అర్థాలు :

చక్రం కనుగొన్న రోజు	=	చక్రాలను కనిపెట్టిన రోజు ఎంతగా (యంత్రాలను చక్రాలతో తిప్పిన పారిత్రామికాభివృద్ధి ప్రారంభమైన రోజు)
ఎంత చరిత్రలో	=	మానవ వికాస చరిత్రలో
ప్రముఖదినమో	=	ఎంతగా ముఖ్యమైన రోజో
చర, చరా గబగబా		
నాలుగు గీతలతో	=	నాలుగు గీతలు గీయడం ద్వారా

ఓకారం	:	ఒక అక్కరం ఆకారం
విరచించిన రోజు	:	విశేషంగా రాసిన రోజు
అంతే ప్రముఖం	:	అంతే ముఖ్యం
నిష్పును కనుక్కున్నాడు	+	ఎంత : నిష్పును గూర్చి తెలుసుకొని ఆదిమానవుడు వస్తువులను ఉడికించి తిన్నరోజు
ఎంత శుభదినమో	:	మానవ వికాస చరిత్రలో ఎంత మంచిరజో
తప్పటడుగులు మాని	:	చిన్నపిల్లలు పాదాలు నిలుపలేక, తడబడుతూ అడుగులు వేసినట్లు నడవడం మాని (చక్కగా నిలబడి)
తాండవం చేసిననాడు	:	శివునివలె తాండవ సృత్యం చేసిన రోజు
అంతే శుభదినం	:	మానవాభ్యుదయ చరిత్రలో అంతే మంచిరోజు.

భావం : చక్రం కనుగొన్న రోజు మానవ వికాస చరిత్రలో ఎంత ప్రముఖమైనదో, చకచకా నాలుగు గీతలతో అక్కరలిపిని కనుగొన్నరోజు కూడా అంతకన్నా విశేషమైనది. చక్రం కనుక్కున్న రోజు, మానవుని ప్రయాణానికి, చలనానికి, యంత్రాలు తిరగడానికి దోహదపడిన మంచిరోజు, అలాగే నాలుగు గీతలతో అక్కర లిపిని కనుక్కున్న రోజు సహితం, భావ వినిమయానికి అది వేదికగా నిలచింది. స్మాజనాత్మక ప్రపంచంలోకి అది దారి చూపింది.

నిష్పును కనుక్కున్న రోజు ఎంత గొప్పదో, తప్పటడుగులు మాని, మహోన్వత నాట్యాలు చేసిన రోజు కూడా అంతే గొప్పది. ఈ మార్పులు మానవుడు రాత్రియుగం చీకటను చీల్చుకొని, నవీన వైజ్ఞానికయుగం వెలుతురులోకి ప్రవేశించిన గొప్ప రోజులని కవి భావించాడు.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ప్రకృతికి మనిషికి ఉండే సంబంధం ఏమిటి?
- జ. మనిషి కళ్ళ తెరవగానే తనచుట్టూ ఉన్న ప్రకృతి యొక్క అందచందాలకు పరవశుడయ్యాడు. ప్రకృతిని అతడు తన అధినంలో ఉంచుకోవడానికి కూడా ప్రయత్నం చేశాడు. ప్రకృతిలోని రంగుల్లో, ధ్వనుల్లో అనుకరించడానికి ప్రయత్నం చేశాడు. ఈ విధంగా ప్రకృతితో మనిషి తాదాత్మం చెందాడు.
2. ఈ కవితలో పద సాందర్భంతో వినసాంపుగా ఉన్న పదాలు ఏవి?
- జ. వినసాంపైన పదాలు :

1) అందచందాలు	2) రంగులనూ - రవళీనీ	3) గుర్రాలూ - జింకలూ
4) మోడులు చివరించేలా	5) కాలికి గజ్జకట్టినాడు	6) దిక్కులు పిక్కటీల్లోలా
7) చక్కని నొక్కలు	8) మొక్కలు నిక్కి చూచు	9) విరచించిన రోజు
10) తప్పటడుగులు		
3. చక్రం కనుగొనడం, నిష్పును కనుగొనడం చరిత్రలో అతి ముఖ్యమైనవని ఎందుకంటారు?
- జ. 1) చక్రం కనుగొనడం : చక్కని కనుగొన్న తరువాతే బళ్ళు, రిక్షలు, సైకిళ్ళు, మోటారు సైకిళ్ళు, రైళ్ళు, యంత్రాలు వగైరా వాడుకలోకి వచ్చాయి. నేటి పారిశ్రామిక అభివృద్ధి అంతా ‘చక్రం’ తిరగడం మీదే ఆధారపడింది.
- 2) నిష్పును కనుగొనడం : చెకుముకి రాయతో దూడిని వెలిగించి నిష్పును తయారుచేశారు. నిష్పు గురించి తెలియని ఆదిమానవుడు మొదట వచ్చి పదార్థాలు తిన్నాడు. పచ్చిమాంసం తిన్నాడు. నిష్పు కనిపెట్టక పదార్థాలను ఉడకబెట్టి, రుచికరంగా తిన్నాడు. కాబట్టి, నిష్పును కనుగొనడం, చక్రంను కనుగొనడం అనేవి ఆధునిక నాగరికతకు, మానవ ప్రగతికి సంకేతాలు.
4. ‘తప్పటడుగులు మాని తాండవం చేసిననాడు శుభదినం’ అంటే ఏమిటి?
- జ. చిన్నపిల్లలు తప్పటడుగులు వేస్తారు. నడకలు నేర్చాక తాండవం సృత్యం చేస్తారు. మనిషి రాత్రియుగంనాటి చీకటిని

చీల్పుకొని, నవీన విజ్ఞానపు వెలుతురులోకి ప్రవేశించడాన్నే తాండ్రవ సృత్యంగా కవి సంకేతించాడు.

7వ గేయం :

“కిలకిలలు మాని కలభాషలు నేర్చుకున్న రోజు
 అలతి మాటలతో పదాలల్లుకున్న రోజు
 కలమ ధాన్యం పండించుకున్న రోజు
 కళలను పండించుకున్న రోజు
 అన్ని గొప్ప రోజులే
 మానవ చరిత్రలో
 అన్ని అసాధారణ పర్వదినాలే”

అర్థాలు :

కిలకిలలు మాని	=	మనిషి ఏదో స్ఫుర్త లేని కిల కిల ధ్వనులు (అరుపులు) చేయడం మానివేసి
కలభాషలు, నేర్చుకొన్న రోజు	=	మనిషి ధ్వనులు (అరుపులు) చేయడం మానివేసి
కలభాషలు, నేర్చుకొన్నరోజు	=	అవ్యక్త మధురమైన భాషలు మాటల్లడటం నేర్చిన రోజు
అలతి మాటలతో	=	చిన్న చిన్న పదాలతో
పదాలలుకొన్నరోజు	=	జానపద గీతాలు రాయడం నేర్చిన రోజు
కలమధ్యానం, పండించు		
కొన్నరోజు	=	వరిధాన్యం, భూమి నుండి పండించడం నేర్చినరోజు
కళలను పండించు		
కొన్నరోజు	=	64 కళలనూ (విధ్యలను) నేర్చుకొన్న రోజు
అన్ని గొప్పరోజులే	=	మానవ చరిత్ర మహాల్లసంలో పైన చెప్పినవన్నీ గొప్ప రోజులే
మానవ చరిత్రలో	=	మనిషి రాతియగం నుండి నేటి వోజ్ఞానిక దాకా యగంలోకి అడుగు పెట్టే దాకా నడచిన చరిత్రలో
అన్ని అసాధారణ		
పర్వదినాలే	=	అన్ని, బహుగొప్ప పండుగ రోజులే

భావం : మనిషి అరుపులు, కిలకిలు విడిచి అర్థవంతమైన భాషలు నేర్చుకొన్నరోజు, ఆ భాషా పదాలతో జానపద గీతాలు అల్లుకొన్నరోజు, సారవంతమైన భూమి నుండి వరిపంట పండించిన రోజు, తన మానసికమైన ఉల్లాసానికి మానవుడు కళలను నేర్చుకొన్నరోజు (ఆవిష్కరించిన రోజు). ఈ విధంగా అన్నిగొప్పరోజులే. మానవుని జీవన పరిశ్రమ చరిత్రలో నిలిచిన అసాధారణ సంఘటనలు జరిగిన ప్రతిదినమూ శుభదినమే. విశేషం : ఆదిమ దశనుండి నేటి ఆధునిక దశ వఱక మనిషి చేసిన ప్రయాణంలో ప్రతి విషయమూ ఎంతో అపురూపమైనదని కవి భావించాడు. మొదట్లో మనిషి సరిగా మాటలాడలేక భాష రాక కిచ కిచ ధ్వనులు చేసేవాడట.

8 వ గేయం :

“అలా అలా కలగలిపి
 చెనవేసుకొని
 కళలూ కవితలూ
 విజ్ఞానం ప్రజ్ఞానం

తళతళలతో తన్న నడిపింపగా
 మిన్నులు పద్ద చోటుసుండి
 తిన్నగా ఎదిగి మిన్నందుకుంటున్న
 చిన్నవాడు మానవుడు
 చిరంజీవి మానవుడు
 చిరంతనుడు మానవుడు.”

అర్థాలు :

అలా అలా కలగలిపి	=	ఆ విధంగా కలిసిమెలిసి పెనవేసుకొని, మెలివేసుకొని
కళలూ, కవితలూ	=	లలితకళలూ, కవిత్వాలే
విజ్ఞానం, ప్రజ్ఞానం	=	శాష్ట్రజ్ఞానం, తెలివి
తళతళలతో తన్న	=	మానవుడి మహాజ్ఞాలంగా
నడిపింగా	=	తీర్పిదిద్దగా
మిన్నులు పద్దచోటు సుండి	=	ఆకాశం నేలమీదకు పడినట్లు, కంటికి కనిపించే బహుదూర ప్రదేశంలో సుండి
తిన్నగా ఎదిగి	=	నిటారుగా పెరిగి
మిన్నందుకుంటున్న	=	ఆకాశాన్ని తాకిన
(మిన్న + అందుకుంటున్న)	=	(అభివృద్ధియైన)
చిన్నవాడు మానవుడు	=	చిన్న మానవుడు (పిల్లవాని వంటి మానవుడు)
చిరంజీవి మానవుడు	=	చాలాకాలంగా జీవిస్తున్నవాడు ఈ మానవుడు
చిరంతనుడు మానవుడు	=	ప్రాచీన కాలం సుండి ఉన్నవాడు ఈ మనిషి

భావం : ఆ విధంగా కలగలిసిపోయి, ఒకదానితో ఒకటి పెనవేసుకొని, (అల్లుకొని) కళలూ, కవిత్వమూ, విజ్ఞానమూ అనేవి మనిషిని మహా ప్రకాశపంతంగా నడిపిస్తున్నాయి.

ఈ విధంగా బహుదూరపు నేల సుండి తిన్నగా ఎదిగి, ఆకాశాన్ని ఈ చిన్న మానవుడు అందుకున్నాడు. ఈ మానవుడు చిరంజీవి. ఈ మానవుడు మిక్కిలి ప్రాచీనుడు.

9వ గేయం :

అనాదిగా నడుస్తున్న ఈ మహోప్రస్తానంలో
 అతగానిని వదలని
 జతలు కళా కవితా
 జ్ఞానం విజ్ఞానం వానితో నడిచేసీ
 వానిని నడిపించేవీ అవే -
 అవే కళాకవితా
 జ్ఞానం విజ్ఞానం
 ప్రజ్ఞానం

అర్థాలు :

అనాదిగా నడుస్తున్న	=	(అనాది = మొదలులేనిది)
		(చిరకాలంగా సాగుతున్న)
ఈ మహోప్రస్తానంలో	=	ఈ జీవనయాత్రలో (రాతియుగం వరకూ సాగించిన జీవన యాత్రలో)
అతగానిని వదలని	=	ఆ మానవుడి విడిచిపెట్టని

కళా కవితా జ్ఞానం	=	కళల యొక్క కవితల యొక్క జ్ఞానం
విజ్ఞానం	=	తెలివి
వానితో నడిచేవీ	=	ఈ కవితా కళలు మానవనితో పాటే నడుస్తాయి
అవే అవే	=	ఆ కవిత్వమూ, ఆ కళ
కళా కవితా జ్ఞానం	=	కళల, కవితల జ్ఞానమూ
విజ్ఞానం, ప్రజా&జ్ఞానం	=	శాస్త్రజ్ఞానం, తెలివి అన్నవే మానవని నడిపిస్తాయి. అంటే మానవడి జీవనచరిత్రలో కళలు, కవిత, జ్ఞానం. విజ్ఞానం అన్నవి కలసిమెలసిపోయి

అతణ్ణి అవే నడిపిస్తున్నాయని కవి చెప్పాడు.

భావం : కళలతో, విజ్ఞాన కాంతులతో సాగించిన జీవనయాత్రలో నేలనుండి ఆకాశానికి ఎగిరిన చిన్నమానవుడు, శాశ్వతుడు అయ్యాడు. మానవడి జీవన ప్రస్తానంలో మానవణ్ణి విడిచిపెట్టినివి 1) కళలు 2) కవితలు 3) జ్ఞాన విజ్ఞానాలు.

మానవుడు జీవితయాత్రలో ఎదురయ్యే అలనటనూ, యాంత్రికతనూ దూరం చేయడానికి అతడు కళలనూ, కవితలనూ ఆలంబనంగా చేసుకున్నాడు. మానవుడు విజ్ఞాన మార్గంలో ప్రయాణించాడు. మానవణ్ణి ఆ కళా కవితలే నడిపించాయి. మానవుడు వాటితోనే నడుస్తున్నాడు.

మనిషి మరణించినా అతడి మేధస్సులోంచి ఆవిష్కారమైన కళ, కవిత్వం, విజ్ఞానం, సకల మానవులకూ దిశా నిర్దేశం చేస్తాయి. అవి మానవణ్ణి శాశ్వతం చేస్తాయి.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

1. కవి వేటిని గొప్పరోజులన్నాడు? ఎందుకు?

జ. మానవుడు

- 1) కిలకిలలు మాని కలాభాషలు నేర్చుకొన్నరోజు.
- 2) చిన్నచిన్న మాటలతో జానపదాలు అల్లుకొన్నరోజు
- 3) వరిధాన్యం పండించుకున్నరోజు.
- 4) కళలను పెంపాందించుకున్న రోజు గొప్ప రోజులని కవి చెప్పాడు.

ఎందుకంటే మానవుడు కళలను కవితలను ఆధారం చేసుకొని, నాడు విజ్ఞాన మార్గంలో ప్రయాణించాడు.

2. మీ దృష్టిలో ఏవి గొప్పరోజులు? ఎందుకు?

జ. 1) మానవుడు చంద్రమండలానికి విశోరయాత్రలు వెళ్ళి తిరిగివచ్చిన రోజు.

2) మానువులందరికి ప్రభుత్వం కూడు, గూడు, గుడ్డ సమకూర్చలకిగిన రోజు.

3) చదివిన ప్రతివానికి మంచి ఉద్యోగం దొరికినరోజు, గొప్పరోజులని నా అభిప్రాయం.

ఎందుకంటే శాస్త్ర విజ్ఞానం ఆనాడు ఘలోన్నభం అయ్యాంది. ప్రజలు అందరు సుఖవంతంగా తమ జీవన యాత్ర సాగిస్తారు.

3. ‘కళలూ, కవితలూ – పెనవేసుకోవడం’ అనే వాక్యాలను సమర్థిస్తూ మాట్లాడండి.

జ. మానవుల జీవిత చరిత్రలో ఏనాడు కళలూ, కవితలూ పెనవేసుకొంటాయో, ఆరోజు మానవచరిత్రలో పందుగరోజు అని కవి చెప్పాడు. లలిత కళలయిన సంగీతం, కవిత్వం, చిత్రలేఖనం, నాట్యం అనేవి మానవడి జీవితాన్ని సుఖమయం చేస్తాయి. కవిత్వం, కళలు అనేవి సకల మానవాళికి దిశా నిర్దేశం చేస్తాయి. అందుకే మానవుల బ్రతుకలో అవి అంతర్భాగంకావాలి. కళలు, కవితలు మానవడి జీవితంలో ఎదురయ్యే అలనటనూ, యాంత్రికతనూ దూరం చేసి, ఆనందాన్ని ఇస్తాయి.

4. “మిన్నండుకుంటున్న చిన్నవాడు” అని కవి ఎందుకన్నాడు కవి?

జ. మానవుడు ఆదిమకాలంలో అనగా రాతియుగం రోజుల్లో నాగరికత లేకుండా జీవించేవాడు. అంటే బట్ట కట్టకోవాలని కూడా తెలియని చిన్నపిలవాడిలా చిన్నవాడుగా ఉన్నాడు.

ఇప్పుడు వోజ్ఞానిక యుగంలో కళలతో, కవిత్వంతో మిన్న అందుకున్నాడు. అంటే ఆకాశం ఎత్తుకు పెరిగాడు. అంటే వోజ్ఞానికంగా అభ్యున్నతిని పొందాడని భావం.

ఇవి చేయండి

అవగాహన - ప్రతిస్ఫుందన

1. ‘మాణిక్యవీణ’ శీర్షికన ఉన్న కవిత విన్న తర్వాత, మీకు ఎలాంటి అనుభూతి కలిగిందో చెప్పండి.
- జ. మానవుని జీవితయాత్రలో కళ, కవిత్వం పెనవేసుకున్నాయనీ, అవే మానవుడు వెంట ఉండి మానవుళ్ళి నడిపిస్తున్నాయని అనుభూతి కలిగింది. మానవుడు నిత్యం జ్ఞానాన్ని అస్వేషిస్తాడని అనుభూతి కలిగింది. మానవ జీవితంతో పెనవేసుకున్న కళలు, సాహిత్యం అన్నవి, మానవుడికి అనాదిగా సంక్రమించిన ఆస్తి అనీ, మానవుడు విజ్ఞాన మార్గంలో ప్రయాణిస్తా, సంస్కృతిని గౌరవిస్తే చిరంజీవి అవుతాడనీ అనుభూతి కలిగింది. శాస్త్ర సాంకేతిక ప్రగతితో సమానంగా సామాజిక జీవనశైలి కూడా ఎదగాలని అనుభూతి కల్గింది.
2. ‘మాణిక్యవీణ వచన కవితను భావయుక్తంగా పాడండి. దీని భావాన్ని సాంతమాటల్లో చెప్పండి.
- జ. వచన కవితను భావయుక్తంగా పాడడం, మీ గురువు గారి దగ్గర నేర్చుకొని పాడండి. మాణిక్యవీణ (భావం సాంతమాటల్లో) (కవితా సారాంశం) : మంత్రాలతో చింతకాయలు ఎలా రాలవో, అలగే స్తుతి పద్మాల ధాటితో చింతలు తొలగిపోవు. యంత్రాలతో రోగాలు నయం కానట్టే, తంత్రాలతో సమాజ సమస్యలు దారికిరావు. కడుపులో కేస్సురుతో సంఘం బాధపడుతూ ఉంటే, అంతరిక్షంలోకి రాకెట్లు పంపితే మాత్రం ఏం ప్రయోజనం? మనిషి పుట్టగానే ప్రకృతిని చూచి అనందించాడు. దాన్ని తన ఆధీనంలోకి తెచ్చుకోవాలని అతడు ప్రయత్నించాడు. ప్రకృతిలోని రంగులనూ, ధ్వనులనూ అనుకరించాడు. మానవుడు గుహలలో జీవించే ఆదిమకాలంలోనే, గోడలపై జంతువుల బొమ్మలు గేశాడు. ఎండిన చెట్లు చిగ్గేర్లా పాడాడు. గడ్జెకట్టి నాట్యం చేశాడు. చక్కని తీరుగా పదాలు పాపుకున్నాడు.
- ‘చక్రం’ కనుక్కొన్న రోజు, ‘లిపి’ తో రాసిన రోజు, నిప్పును కనిపెట్టినరోజు, మానవ చరిత్రలో మంచిరోజులు. మానవుడు అర్థవంతమైన భాషలు నేర్చుకొన్నరోజు, చిన్నమాటలతో జానపదగీతాలు అల్లుకున్న రోజు, ధాన్యంపండించిన రోజు, కళలను పండించిన రోజు గొప్పరోజులు. మానవచరిత్రలో అవి అన్నీ పండుగరోజులు. కళలు, కవితలు, విజ్ఞానం, ప్రజ్ఞానం కలగలసి మానవుడిని మహోన్నతంగా నడిపిస్తాయి. ఈ విధంగా నేలనుండి ఎదిగి మానవుడు ఆకాశాన్ని అందుకున్న చిన్నవాడు. మానవుడు చిరంజీవి. అతి ప్రాచీనుడు. అనాదిగా నడుస్తున్న ఈ మానవుడి జీవనయాత్రలో కళాకవితలూ, జ్ఞాన విజ్ఞానాలూ, మానవుడి వెంటనే ఉండి, అతనితో నడుస్తా, అతణ్ణి నడిపిస్తున్నాయి.
3. పొట్లపల్లి రామారావు రాసిన కింది కవితను చదివి ప్రశ్నలకు జవాబులివ్వండి.

వచన కవిత :

“ఎన్ని దినములు నీవు, ఇల గడిపినను ఏమి?

ఎన్ని జన్మాలింక, ఎదిరి చూచిన ఏమి?

ఎన్నాళ్ళకైన నీ, బెస్తుట్యమును నీవె

సాధించ వలెనోయి, శోధించ వలెనోయి !

నీలోన వెలుగొందు, నీ స్వశక్తిని మరచి

పరుల పంచల జూడ, ఘలమేమి కలదోయి!”

- అ) పై కవితకు పేరు పెట్టండి.
- జ. పై కవితకు పేరు “స్వశక్తి ఔన్నత్యము”.
- అ) జెన్నత్యం పొందడానికి, కవి ఏం చేయాలని చెప్పున్నాడు?
- జ. జెన్నత్యం పొందడానికి, స్వశక్తిని వినియోగించి శోధించి సాధించాలని చెప్పున్నాడు.
- ఇ) స్వశక్తికి, ఇతరులపై ఆధారపడడానికి గల తేడా ఏమిటి ?
- జ. స్వశక్తితో శోధిస్తే కార్యం సాధించగలం. పరులపై ఆధారపడితే ఘలితం ఏమీ ఉండదు.
- ఈ) పరుల పంచ : పరుల పంచన పరమాన్న త్రాగడం కన్న, మనం ఇంట్లో గంజి త్రాగడం మేలు.
4. ఈ పారంలోని “అంత్యప్రాస” పదాలు వెదకండి. అలాంటివే మరికొన్ని పదాలను రాయండి.
- జ. పారంలోని అంత్యప్రాస పదాలు :
- 1) అనవచ్చ - అనిపించనూవచ్చ
  - 2) ఆరంభించనాడు - కట్టినాడు
  - 3) ప్రముఖదినమో - శుభదినమో
  - 4) నేర్చుకొన్నరోజు - పదాలల్లు కొన్నరోజు
  - 5) పండించుకున్న రోజు - పండించుకున్నరోజు
  - 6) చిన్నవాడు మానవుడు - చిరంజీవి మానవుడు - చిరంతనుడు మానవుడు
- మరికొన్ని అంత్యప్రాసలు :
- 1) ఆరుద్ర గారి కూనలమ్మ పదాల నుండి :
    - 1) భాగవతమున భక్తి - భారతములో ముక్తి - రామకథయే రక్తి
    - 2) సర్వజనులకు శాంతి - స్వస్తి సంపద క్రాంతి - నే కోరు విక్రాంతి
  - 2) గంగాపురం హనుమచ్ఛర్మగారి ‘దుందిభి’ నుండి :
    - 1) జామీ ఘలములై - తాంబూల దళములై - ఇట్లు దండములై
  - 3) శ్రీ శ్రీ గారి ‘ప్రతిజ్ఞ’ గేయం నుండి :

1) పొలాల నన్నీ - హలాల దున్నీ	2) ఘర్ష జలానికి - ధర్ష జలానికి
3) సంధానిస్తూ - సంరావిస్తూ	4) దారిద్ర్యాలూ - దౌర్జన్యాలూ
5. కింది ప్రశ్నలకు పారం ఆధారంగా జవాబులు రాయండి.
- అ) “మంత్రాలతో చింతకాయలు ..... ” అనే కవి వేటితో పోల్చాడు?
- జ. మంత్రాలతో చింతకాయలు, వర్ణసంత్రాసంతో చింతలుగా, తంత్రాలతో సమాజరుగృతలుగా కవి పోల్చాడు.
- అ) కవి వేటిని శుభదినాలని వరించాడు?
- జ. మానవుడు చక్రాన్ని కనుకొన్న రోజునూ, నాలుగు గీతలతో ఒక అష్టరాన్ని విరచించిన రోజునూ, నిష్పును కనిపెట్టిన రోజునూ, కిలకిలు మాని కలభాషలు నేర్చుకున్న రోజునూ, చిన్న చిన్న మాటలతో పదాలు అల్లుకున్న రోజునూ, వరిధాన్యం పండించిన రోజునూ, కళలను పండించుకున్న రోజునూ శుభదినాలని, గొప్ప రోజులనీ అవి పండుగ రోజులనీ కవి వర్ణించాడు.
- ఇ. మానవణ్ణి శాశ్వతంగా నిల్చేవి ఏవి ?
- జ. కళలు, కవతలు, విజ్ఞానం, ప్రజ్ఞానం కలగలిసి మానవణ్ణి నడిపిస్తాయి. అప్పుడు మానవుడు నేల నుండి ఆకాశాన్ని అందుకుంటాడు. మానవుడు ఆ విధంగా చిరంజీవి, చిరంతనుడు అవుతాడు. అనాదిగా నడుస్తున్న మానవ మహాప్రసాదంలో, కళా కవితలు, జ్ఞాన విజ్ఞానాలు అతని వెంట నుండి నడిపస్తూ అతణ్ణి శాశ్వతుణ్ణి చేస్తాయి.
- ఈ. విద్యాన్ విశ్వం గురించి, ఆయన కవితాశైలిని గురించి ఐదు వాక్యాలు రాయండి.
- జ. విద్యాన్ విశ్వం, మానవీయకవి, సాహితీవేత్త, సంస్కృతాంధ్ర, ఆంగ్లభాషలలో పండితుడు, మీజాన్, ప్రజాశక్తి, ఆంధ్రప్రభ. ఆంధ్రజ్యోతి ప్రతికలలో వివిధ శైలాలలో పనిచేండు.

ఆంధ్రప్రద్వా వారపత్రికలో ఈయన ‘మాణిక్యవీణ’ శీర్షికతో కవితలు రాశాడు. మాణిక్యవీణను మీటి.

మానవీయరాగాల్ని పల్చించిన ఈ కవిత, మానవుడి చరిత్ర ఘుట్టల్ని తరచి చూపి, మనిషి శాశ్వతత్వాన్ని తెల్పింది.

మానవ జీవన ప్రస్తావనంతో కళ, కవిత్వం పెనవేసుకున్నాయని, మనిషి జ్ఞానాన్వేషియని ఈ కవిత వెల్లడించింది. ఇది “వచన కవిత” అనే ప్రతియ, విశ్వంగారి కవితాశైలికి ఉండాపారణం.

“మానవ చరిత్రలో అన్ని అసాధారణ పర్వదినాలే”

“తంత్రాలతో సమాజ రుగ్మతలు, దారికి పస్తాయా?” మొంచి.

వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత

కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- ఆ. చరిత్రలో మైలురాళ్ళుగా నిల్చిన అంశాలేవి? ఇవి దేనికి ప్రతీకగా భావిస్తున్నావు?
- జ. మానవుడు చక్రం కనుక్కున్న రోజు, నాలుగు గీతలతో ఆకారం విరచించిన రోజు, తప్పటడుగులు మాని తాండ్రవం చేసిన రోజు, భాషలు నేర్చుకున్నరోజు, అలతి మాటలతో పదాలు అల్లుకున్న రోజు, ధాన్యం పండించుకున్న రోజు, కళలను పండించుకున్న రోజు మానవ జీవనచరిత్రలో మైలురాళ్ళుగా నిలుస్తాయి.

ఇవి మానవుని జీవనయాత్రలో అభ్యుదయానికి, విజ్ఞానానికి ప్రతీకగా భావిస్తున్నాను.

- ఆ. “మిన్నులు పడ్డచోటి నుంచి ..... తిన్నగా ఎదిగి మిన్నుందుకుంటున్న చిన్నవాడు మానవుడు” అని కవి వర్ణించాడు ఈవాక్యాల మీద నీ అభ్యుదాయమేమిటి?

- జ. ‘మిన్నులు పడ్డచోటు’ అంటే ఆకాశం కిందకు పడింది అన్నట్లు కనిపించే దూరాన ఉన్న నేల. ఆ నేల నుండి మానవుడు ఆకాశం అందుకున్నాడట. అంటే ‘మానవుడు కళలు, కవితలు, విజ్ఞానం, ప్రజ్ఞానం క్రమంగా నేర్చుకొని, అభ్యుదయం పొందాడని దీన భావం. మానవుడు వైజ్ఞానిక మహాప్రస్తావంలో నేల నుండి ఆకాశానికి దూసుకుపోయాడని భావం.

- ఇ. మానవ చరిత్రలో అన్ని అసాధారణ పర్వదినాలే అనడంలో ఆంతర్యం ఏమై ఉంటుంది?

- జ. అసాధారణ పర్వదినాలు, అంటే గొప్ప పండుగరోజులు. మానవుడు పుట్టినప్పుడు ఇల్ల కట్టకోవడం తెలియక గుహలలో నివసించాడు. ‘చక్రం’ గురించి తెలియక నడచి ప్రయాణం సాగించాడు. నిప్పు గురించి తెలియక పచ్చిమాంసం తిన్నాడు. అక్కరం తెలియక గీతలు గీశాడు. భాషలు తెలియక కిచకిచ లాడాడు.

అటవంటి ఆదిమానవుడు కనిపెట్టిన చక్రం, నిప్పు, కళలు, భాష, కవిత్వం, వ్యవసాయ పడ్డతలు మొదలయినవన్నీ, మానవుడు అభ్యుదయ యాత్రలో గొప్ప పండుగ రోజులని కవి ఆంతర్యం.

2. కింది ప్రశ్నలకు పదేశి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- ఆ) మానవ ప్రస్తావంలో కళ, కవిత, విజ్ఞానం తోడున్నాయని కవి వర్ణించాడు గదా! దీనినెలా సమర్థిస్తావు?

- జ. మానవ ప్రస్తావంలో కళ, కవిత, విజ్ఞానం తోడుగా ఉన్నాయని కవి చెప్పిన మాట నిజం.

ఆదిమ మానవుడికి కళలు తెలియవు. అతడు ప్రకృతిని చూచి పరవశుడయి, ప్రకృతిని అధీనం చేసుకోవడానికి యత్నించాడు. ఆ ప్రయత్నంలో అతడు ఎంతో విజ్ఞానం సంపాదించాడు. చిత్రలేఖనం నేర్చుకున్నాడు. రంగులనూ, ధ్వనులను అనుకరించాడు. ఎండిన మోళ్ళు చివరించేలా పాటలు పాడడం నేర్చాడు. కాలికి గజ్జెకట్టి నాట్యం చేయడం నేర్చుకున్నాడు. చిక్కని పదాలతో కవిత్వం చెప్పడం నేర్చుకున్నాడు.

గీతలు గీయడం ద్వారా లిపిని నేర్చుకొని తన అభ్యుదాయాన్ని ఇతరులకు తెలుపగలిగాడు. చిన్న చిన్న మాటలతో చక్కగా జానపదగీతాలు అల్లుకున్నాడు. ధాన్యం పండించుకొని దానిని ఆహారంగా తిన్నాడు. అతనికి జీవితంలో కలిగిన అలసటనూ, యాంత్రికతనూ కళా కవితల ద్వారా దూరం చేసుకున్నాడు.

విజ్ఞానం అభ్యవ్ధి చేసుకొని చక్రం కనిపెట్టి దాని ద్వారా పరిశ్రమలు, వాహనాలు, యంత్రాలు కనిపెట్టి ఎంతో వైజ్ఞానికంగా ముందుకుసాగాడు. నిప్పును కనిపెట్టి, అనేక పంటకాలు పండుకొని తిన్నాడు.

ఆదిమ మానవుడు ఈ విధంగా కళలు, కవిత్వం, విజ్ఞానం నేర్చుకోవడం ద్వారా, మిన్నులు పడ్డచోటు నుండి ఎదిగి మిన్నుందుకున్నాడు. అతని ప్రస్తావంలో కళ, కవిత, విజ్ఞానం తోడుగా ఉన్నాయి.

- ఆ) మాణిక్యవీణ కవితా సారాంశాన్ని సొంతమాటల్లో రాయండి.
- జ. మంత్రాలతో చింతకాయలు ఎలా రాలవో, అలాగే పద్మల ధాటితో చింతలు తొలగిపోవు. యంత్రాలతో రోగాలు నయం కానబ్లే, తంత్రాలతో సమాజ సమస్యలు దారికి రావు.

కదువులో కేస్పరుతో సంఘం బాధపడుతూ ఉంటే, అంతరిక్షంలోకి రాకెట్లు పంపిఁచే మూర్తం ఏం ప్రయోజనం? మనిషి పుట్టగానే ప్రకృతిని చూచి ఆనందించాడు. దాన్ని తన ఆధీనంలోకి తెచ్చుకోవాలని అతడు ప్రయత్నించాడు. ప్రకృతిలోని రంగులనూ, ధ్వనులనూ అనుకరించాడు.

మానవుడు గుహలలో జీవించే ఆదిమకాలంలోనే, గోడలూ జంతువుల బొమ్మలు గీశాడు. ఎండిన చెట్లు చిగిర్చేలా పాడాడు. గజ్జెకట్టి నాట్యం చేశాడు. చక్కని తీరుగా పదాలు పాడుకున్నాడు.

‘చుక్కం’ కనుక్కొన్న రోజు, ‘లిపి’ తో రాసిన రోజు, నిప్పును కనిపెట్టిన రోజు, చక్కగా నాట్యం చేసిన రోజు, మానవ చరిత్రలో మంచిరోజులు. మానవుడు అర్థవంతమైన భాషలు నేర్చుకొన్న రోజు, చిన్నమాటలతో జానపదగీతాలు అల్లుకున్న రోజు, ధాన్యం పండించిన రోజు, కళలను పండించిన రోజు గొప్పరోజులు. మానవచరిత్రలో అవి అన్నీ పండుగరోజులు.

కళలు, కవితలు, విజ్ఞానం, ప్రజ్ఞానం కలగలసి మానవుడిని మహోన్వతంగా నడిపిస్తాయి. ఈ విధంగా నేల నుండి ఎదిగి మానవుడు ఆకాశాన్ని అందుకున్న చిన్నవాడు. మానవుడు చిరంజీవి. అతి ప్రాచీనుడు.

అనాదిగా నదుస్తున్న ఈ మానవుడి జీవనయాత్రలో కళాకవితలూ, జ్ఞాన విజ్ఞానాలూ, మానవుడి వెంటనే ఉండి, అతనితో నదుస్తూ, అతణ్ణి నడిపిస్తున్నాయి.

3. కింది అంశాల గురించి స్మృజనాత్మకంగా/ప్రశంసిస్తూ రాయండి.

ఆ) నీ చుట్టూ ఉన్న పరిసరాల్లో, మానవ జీవితంలో కలిగిన మార్పులను, అభివృద్ధిని వర్ణిస్తూ 10 ఘంటులకు తక్కువ కాకుండా ఒక కవితను రాయండి.

జ. అభ్యుదయం - అభ్యుదయం - ఇంటింటా నవోదయం

మా చుట్టూ గొప్ప మార్పు - ప్రగతి కిదియు కొత్త తూర్పు

పాకలు పడుకున్నాయి - డాబాల్ మేలొన్నాయి

దీపం బుడ్డి, లాంతరు దివికి జారుకున్నాయి - ట్యూబులైట్లు, ప్లోరుసెంటు టల్పుమనీ మెరిశాయి

పొగపొయిలు అటకలెక్క - గాయసు పొయి వంటకెక్క

కుండనీళ్ళ బండలయ్య - ప్రిణ్ణి భాక్షులండయయ్య

రేడియోలు ముసుగుర్నై - కలరు తీవి మిన్ను తన్నై

బంతీ చేమంతి త్రుంచి - కాగజ్ పూల్చాంతి మించె

బడిపాకలు భగ్గమనయే - కాన్సెంటుల నిగ్గలదరె

సూతులన్నీ పూడిపోయె - సిల్చుచీర ఒంటి కమరె

సైకిళ్ళ తూకమయ్య - మోటార్లూ మోజులయ్య

సెల్ఫోన్లూ సరదా అయ్య - గ్రామఫోన్లు గ్రోండుపడియె

నాటకాలు పాతపడియె - సినిమాలు పెరిగిపోయె

అభ్యుదయం - అభ్యుదయం - మా గ్రామం మహోదయం.

ఆ) విద్యాన్ విశ్వం కవితా శిల్పాన్ని ప్రశంసిస్తూ మిత్రనికి లేఖ రాయండి.

జ.

మిత్రునకు లేఖ

గుంటూరు,

ది: 10.04.2015.

మిత్రుడు రామారావునకు,

శుభాభినందనలు, నీ లేఖ అందింది నేను ఈ మధ్య విద్యాన్ విశ్వంగారి ‘మాణిక్యవీణ’ వచన కవిత చదివాను. విశ్వంగారు గొప్ప కవి పండితుడు. ఆయన ‘విశ్వరూపి నా హృదయం’ అని ప్రకటించుకున్నాడు. ఈ కవితలో చక్కని అభ్యుదయ భావాలు వెలిబుచ్చాడు.

మానవులు కేన్సరుతో బాధపడుతూ ఉంటే, దానికి మందులు కనుక్కోకుండా, రోదసీలోకి ఉపగ్రహాలు పంపడం వల్ల ప్రయోజనం ఏముంటుందని శాస్త్రజ్ఞులను ప్రశ్నించాడు.

తంత్రాలతో సమాజ సమస్యలు దారికి రావని హెచ్చరించాడు. శాస్త్రజ్ఞులు నిష్పునూ, చక్కనీ కనిపెట్టినరోజు నిజంగా, మానవ చరిత్రలో పండుగరోజు అని గుర్తు చేశాడు.

మానవ జీవితాన్ని కళలూ, కవిత్వం, విజ్ఞానం నడిపిస్తున్నాయన్న యథార్థాన్ని విశ్వంగారు చెప్పాడు.

వచన కవితా రచనలో ఆయన చిన్న చిన్న పదాలతో లోతైన భావాలను తేలికగా అందించాడు.

విశ్వంగారు మాణిక్యవీణను మీటి, మానవీయ రాగాల్ని పలికించాడు. చక్కని లలిత పదాలతో, అనుష్ఠానలతో కవిత మనోహరంగా చెప్పాడు.

తప్పక నీవు ఈ కవిత చదువు. ఉంటా.

ఇట్లు

నీ ప్రియమిత్రుడు,
యన్. శ్రీకాంత.

చిరునామా :

యన్. రామారావు,

S/O యన్. కృష్ణరావు గారు,
రామారావు పేట,
కాకెనాడ, తూర్పుగోదాజిల్లా.

3.భాషాంశాలు

పదజాలం

1) కింది వాక్యాలు చదివి గీత గీసిన పదాలకు అర్థం రాయండి. పదాలతో సాంతవాక్యాలు రాయండి.

ఆ) రోదసిలోకి దూసుకెళ్విన మరో ఉపగ్రహం.

జ. రోదసి = అంతరిక్షం

సాంతవాక్యం : మనదేశం భాస్కర-2 అనే ఉపగ్రహాన్ని రోదసిలోకి పంపింది.

ఆ) విద్యార్థులంతా పరీక్షలకు ఆయత్తమవుతున్నారు.

జ) ఆయత్తమవుతున్నారు = సిద్ధమవుతున్నారు.

సాంతవాక్యం : ప్రపంచకవ్య పోటీలకు మన క్రికెట్ జట్టు ఆటగాళ్ళు ఆయత్తమవుతున్నారు.

ఇ) రుగ్గత ఉన్న ఈ సమాజానికి, మానవీయ విలువలతో చికిత్స అవసరం.

జ. రుగ్మత = జబ్బి

సాంతవాక్యం : అవినీతి అనే రుగ్మత, మనదేశాన్ని నేడు పట్టి వీడిస్తోంది.

ఈ) కళవళపడటమెందుకు ? నెమ్ముదిగా జవాబు చెప్పు.

జ. కళవళం = తొట్టుపొటు

సాంతవాక్యం : ఇంటర్వ్యూలో కళవళము పడకుండా దైర్యంగా జవాబులు చెప్పాలి.

2. పారం ఆధారంగా కింది వాక్యాలకు సమానమైన పదాల్చి వెతికి రాయండి.

ఒకరిని చూసి మరొకరు చేయడం	
పనిచేయడానికి సిద్ధమవడం	
అద్భుతంగా నాట్యమాడటం	
పనిని మొదలుపెట్టడం	

ఒకరిని చూసి మరొకరు చేయడం	అనుకరించడం
పనిచేయడానికి సిద్ధమవడం	ఆయత్తమవడం
అద్భుతంగా నాట్యమాడటం	గజ్జె కట్టడం
పనిని మొదలుపెట్టడం	ఆరంభించడం

3. కింది జాతీయాలను ఏమే సందర్భాల్లో ప్రయోగిస్తారో తెలిపి సాంతవాక్యాల్లో ఉపయోగించండి.

అ) మంత్రాలకు చింతకాయలు రాలడం :

జ. మంత్రాలు చదవడానికి, చెట్టుపై ఉన్న చింతకాయలు నేలపై రాలడానికి సంబంధం లేదు. ఇలా బొత్తిగా సంబంధం లేనిదని చెప్పే సందర్భంలో ఈ పదబంధాన్ని ప్రయోగిస్తాం.

అ) మిన్నందుకోవడం :

జ. మిన్న అందుకోవడం అంటే ఆకాశాన్ని అందుకోవడం అని అర్థం. సంతోషంతో ఉప్పాంగి పోవడం అనే సందర్భంలో ఈ పదబంధాన్ని ప్రయోగిస్తాం.

ఇ) గజ్జెకట్టడం :

జ. గజ్జెకట్టడం అంటే కాలికి గజ్జెలు కట్టుకొని నాట్యం చేయడం అని అర్థం. ఈ పదబంధాన్ని అద్భుతంగా నాట్యం చేయడం అనే సందర్భంలో ప్రయోగిస్తాం.

4. కింది పదాలకు అదే అర్థం వచ్చే మరి రెండు పదాలు రాయండి.

అ) అమ్మ బాసలోనే నేను మాట్లాడతాను.

జ) అమ్మ బాపులోనే నేను మాట్లాడతాను.

అ) మన కవులు రచించిన కైతలు భారతి మెడలో అలంకరించిన హోరాలు.

జ) మన కవులు రచించిన కవితలు, భారతి మెడలో అలంకరించిన హోరాలు.

ఇ) విన్నాణము పెంచుకోకపోతే, భవిష్యత్తు అంధకారమవుతుంది.

జ) విజ్ఞానము పెంచుకోకపోతే, భవిష్యత్తు అంధకారమవుతుంది.

ఈ) సింహలు గొబల్లో నిద్రిస్తున్నాయి.

జ. సింహలు గృహల్లో నిద్రిస్తున్నాయి.

వ్యాకరణం శాలు

- 1) కింది పదాల్లో నుగాగమ సంధి పదాలను గుర్తించి, విడదీసి సూత్రం రాయండి.
- నిట్టనిలువు, తెల్లందనము, పోమేదేమి, తళుకుం గజ్జెలు, మహాపకారం, సరసపు(దనము
1. తెల్లందనము = తెల్ల + తనము = నుగాగమ సంధి
- సూత్రం : అదంత గుణవాచకాలకు తనము పరమైతే నుగాగమం వస్తుంది.
- ఉదా : తెల్ల + న్ + తనము
- తరువాత సరళాదేశసంధి రాగా ఉదా : తెల్లందనము.
2. తళుకుం గజ్జెలు = తళుకు + గజ్జెలు = నుగాగమ సంధి
- సూత్రం1 : ఉదంత ట్రై సమాలకు పుంపులకు పురుష సరళాలు పరమైతే నుగాగమం వస్తుంది.
- ఉదా : తళుకు + న్ + గజ్జెలు
- సూత్రం2 : ద్రుతానికి సరళ స్థిరాలు పరమైతే, బిందు సంఖేషము విభాపగా వస్తాయి.
- ఉదా : తళుకుం గజ్జెలు
3. సరసపు(దనము = సరసము + తనము = నుగాగమ సంధి
- సూత్రం1 : కర్మధారయంలో మువర్జుకానికి పుంపులు ఆదేశంగా వస్తాయి.
- ఉదా : సరసపు + తనము
- సూత్రం2 : ఉదంత ట్రై సమాలకు పుంపులకు పురుష సరళాలు పరమైతే నుగాగమం వస్తుంది.
- ఉదా : సరసపు + న్ + తనము
- తరువాత సరళాదేశసంధి రాగా. ఉదా : సరసపు(దనము
- 2) కింది వాటిని జతపరచండి.

సమానపదం	విగ్రహవాక్యం	సమాసంపేరు
1) ప్రముఖ దినం ( ) క) మానవుల మొక్క చరిత్ర ( ) గ) నజ్జ తత్పురుష సమాసం		
2) నాలుగు గీతలు ( ) చ) సాధారణం కానిది ( ) జ) విశేషణ పూర్వుపద కర్మధారయం		
3) అసాధారణం ( ) ట) నాలుగుసంఖ్యగల గీతలు ( ) డ) షట్టి తత్పురుష సమాసం		
4) మానవ చరిత్ర ( ) త) ప్రముఖమైన దినం ( ) ద) ద్విగు సమాసం		

జ. జతపరచడం

సమానపదం	విగ్రహవాక్యం	సమాసంపేరు
1) ప్రముఖ దినం (త) క) మానవుల మొక్క చరిత్ర (డ) గ) నజ్జ తత్పురుష సమాసం		
2) నాలుగు గీతలు (ట) చ) సాధారణం కానిది (గ) జ) విశేషణ పూర్వుపద కర్మధారయం		
3) అసాధారణం (చ) ట) నాలుగుసంఖ్యగల గీతలు (డ) డ) షట్టి తత్పురుష సమాసం		
4) మానవ చరిత్ర (క) త) ప్రముఖమైన దినం (జ) ద) ద్విగు సమాసం		

అ) మానవ జీవనం సుకుమారం

- అర్థం 1. మా నవ (ఆధునిక) జీవితం సుకుమారమైనది.
2. మానవ (మనిషి) జీవితం సుకుమారమైనది.

గమనిక : పై అర్థాలను గమనించారు కదా. ఒకే శబ్దం రెండు వేర్పేరు అర్థాలను అందిస్తున్నది.

అంటే విభిన్న అర్థాలు ఆశ్రయించి ఉన్నాయి. ఇలి ఉంటే వాటిని శ్లేషాలంకారం అని అంటారు.

శ్లేషాలంకారం (లక్షణం) : నానార్థములను కలిగి ఉండే అలంకారం, శ్లేష

అభ్యాసం : కింది లక్ష్యాలలో ఉన్న అలంకారాన్ని గుర్తించి సమన్వయం చేయండి.

1. **రాజు కువలయానందకరుడు**

అర్థం : 1. రాజు (చంద్రుడు) కువలయములకు (కలువలకు) ఆనందకరుడు.
2. రాజు (దేశాన్ని పొలించే ప్రభువు) కువలయములకు (భూమండలానికి) ఆనందకరుడు.

సమన్వయం : రాజు కువలయానందకరుడు అనే వాక్యానికి.

1. చంద్రుడు కలువలకు ఆనందాన్ని ఇస్తాడు.
2. రాజు భూమండలానికి ఆనందాన్ని ఇస్తాడు.

అని రెండు ఆర్ధాలు వస్తున్నాయి. ఇది నానార్ధాలు కలిగి ఉన్న వాక్యం కాబట్టి, ఇక్కడ శ్లేషాలంకారం ఉంది.

2. **నీవేల వచ్చేదవు**

అర్థం : 1. నీవు ఏల (ఎందుకు) వస్తావు?
2. నీ వేలకు వస్తావు

సమన్వయం : నీవేల వచ్చేదవు అనే దానికి నానోర్ధాలు ఉన్నాయి. కాబట్టి ఈ వాక్యంలో శ్లేషాలంకారం ఉంది.

బాషా కార్యకలాపాలు - ప్రాజెక్టుపని

దిన, వార ప్రతికల ఆధారంగా, మీకు నచ్చిన రెండు కవితల్ని సేకరించి, అంశాల ఆధారంగా కింది పట్టికను పూరించండి.

క్ర.సం	కవితా శీర్షిక	ప్రతిక తేదీ, రచయిత	కవితలో మీరు గుర్తించిన ప్రత్యేక అంశాలు	కవితలో నీకు బాగా నచ్చిన పంకులు
1.	తేనల తెలుగు	తెలుగు వెలుగు మాస ప్రతిక సెప్టెంబరు 12 2013	తెలుగు కమ్మని భాష అంతు చిక్కని సాబగు తెలుగు	1) వేలూరి పాటలో ఊటలా ఉపికింది 2) త్యాగయ్య గళములో రాగాలు పొదిగింది. 3) మరుమలైపూలలో పరిమళమ్మలు తెచ్చి దరహస చంద్రికల్ విసరు తెలుగు.
2.	అక్షరం నా ఊపిరి	తెలుగు వెలుగు అక్షాబరు 2013 వాసప్రతిక ఇంద్రగంటి నరసంహమూర్తి	పుస్తక పరసం వృద్ధాప్యాన్ని అర్థవంతంగా తీర్చిదిద్దింది.	1) ఎవడైనా ఊకొడితే చాలు స్వేత్యర్థ గంటలతరబడి హితబోధలు, విరామం లేకుండా శ్రేతలె కరువు. 2) మనవరాలికి తాత మాట తలపోటు
3.	మూర్తి మాట	సెప్టెంబరు. 2014 చైతన్యం కీశీ. మంగళం వల్లి రామనరసిం హమూర్తి.	1) తేనె లొలకు పలుకు మీనుల విందురా. 2) అన్ని యాచ్చు శివుడు సున్నగా మిగులురా.	1) కండ్లజోడు బరువు కనని ముక్కు నేల. 2) చిలిపి చేష్టలందు చిన్ని కృష్ణదు ముద్దు. 3) చినుత పదములందు సిరిమువ్వు సవ్వడి.
4.	సంక్రాంతి	జనవరి 2015 తె లుగు వెలుగు డి. జయంత్	1) భోగిమంటల వెచ్చదనం 2) పిండి పంటల తియ్యదనం 3) రంగవల్లుల చక్కదనం	1) సంక్రాంతి తెచ్చింది తెలుగుదనం 2) ఇంటిల్లిపాదికి అభినందనం

అ) పారంలో మరికొన్ని సందులు సూత్రాలు :

1) ద్విరుక్తటకారాదేశ సంధి :

సూత్రం : కులు, చిలు, కడు, నడు, నిదు శబ్దాలలోని ఐ, ద లకు, అచ్చ పరమైతే ద్విరుక్తటకారం వస్తుంది.

ఉదా : కట్టదుట = కడు + ఎదుట = ద్విరుక్తటకారాదేశ సంధి.

2) ఆమ్రేడిత ద్విరుక్తటకారాదేశ సంధి :

సూత్రం : ఆమ్రేడితం పరమైనప్పుడు, కడాదుల మొదటి అచ్చ మీది వర్ణాలకు అన్నింటికి,

అదంతమైనద్విరుక్తటకారం వస్తుంది.

ఉదా : నిట్టనిలువు = నిలువు + నిలువు = ఆమ్రేడిత ద్విరుక్తటకారాదేశ సంధి.

3) లులన సంధి :

సూత్రం : లులనలు పరమైనప్పుడు, ఒకానొకప్పుడు ముగాగమానికి లోపం, దాని పూర్వస్వరానికి దీర్ఘం వస్తాయి.

ఉదా : గుర్తులు = గుర్తుము + లు = లులన సంధి

పదాలు = పదము + లు = లులన సంధి

4. ఉత్సు సంధి :

సూత్రం : ఉత్సునకు అచ్చ వస్తునప్పుడు సంధి తస్సుకుండా వస్తుంది.

ఉదా : మిన్నందుకొన్న = మిన్న + అందుకొన్న = ఉత్స సంధి
ఆయత్తమయినాడు = ఆయత్తము + అయినాడు = ఉత్స సంధి

5. ఇత్యసంధి :

సూత్రం : ఏమ్మాదుల ఇత్తునకు సంధి వైకల్పికంగా వస్తుంది.

ఉదా : ఏమిటని = ఏమిటి + అని = ఇత్యసంధి

అ) పారంలో కొన్ని సమాసాలు :

సమాస పదం	విగ్రహవాక్యం	సమాసం పేరు
1) మానవ చరిత్ర	- మానవుల మొక్క చరిత్ర	- షష్ఠితత్పురుష సమాసం
2) పద్యసంత్రాసం	- పద్యము యొక్క సంత్రాసం	- షష్ఠితత్పురుష సమాసం
3) సమాజ రుగ్మతలు	- సమాజంలోని రుగ్మతలు	- షష్ఠితత్పురుష సమాసం
4) చక్కని నొక్కలు	- చక్కనెన నొక్కలు	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయ సమాసం
5) చిక్కని పదాలు	- చిక్కనెన పదాలు	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయ సమాసం
6) శుభదినం	- శుభమైన దినం	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయ సమాసం
7) తప్పటిడుగులు	- తప్పటి అయిన అడుగులు	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయ సమాసం
8) అలతి మాటలు	- అలతియైన మాటలు	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయ సమాసం
9) అనాది	- అది కానిది	- నఞ్జ తత్పురుష సమాసం
10) అందచందాలు	- అందమును, చందమును	- ద్వంద్వ సమాసం

ఇ) పాతంలోని మరికొన్ని ప్రకృతి - విక్రతలు

ప్రకృతి	-	విక్రతి	ప్రకృతి	-	విక్రతి
విజ్ఞానము	-	విన్యాణము	పర్యము	-	పబ్లము
భాషలు	-	బాసలు	గుహ	-	గోబి
పద్యము	-	పద్మము	యంత్రము	-	జంత్రము

ఈ) పర్యాయపదాలు

1) మాట :	1) పలుకు	2) వచనము	3) ఉక్కి
2) అడుగు :	1) పాదం	2) చరణం	3) పదం
3) గుర్రాలు :	1) అశ్వములు	2) హాయములు	3) తురంగములు
4) పొట్ట :	1) కడుపు	2) కుక్కి	3) ఉదరం

సూక్తి :

విద్యార్థాతి వినయం విద్య వల్ల వినయం, వినయం వల్ల మోగ్యత,
వినయాద్యాతి పాత్రతామ్ యోగ్యత వల్ల ధనం, ధనం వల్ల దానం,
పాత్రతాత్మాద్ధనమాపోతీతి దానం వల్ల సుఖం లభిస్తాయి.
ధనాధ్యర్థం తత్సమాప్తి

- పొతోపదేశం

మాతృభాషన

ప్రశ్నలు

1. “పావనంబైన జనయిత్తి పాదజలము” అంటే ఏమిటి?
2. తల్లి పాదజలం దేనికంటే గొప్పదని తెలుసుకొన్నారు? ఎందుకు?
3. కుమారునికి అన్నింటికంటే ఏది ఏమిను? ఎందుకు?
4. ఈ పద్యం ద్వారా తల్లికిగల స్థానమేమిటని గ్రహించారు?
5. “ప్రతి స్త్రీమూర్తి మనకు తల్లితో సమానం” అని ఎందుకంటారు?

నేపథ్యం

మొదటి దండయాత్రలో ‘కళ్యాణి’ దుర్గం జయించిన తరువాత అబ్బాజీసోన్నేదేవుడు, విజయోత్సాహంతో శివాజీ వద్దకు వస్తాడు. అప్పుడు సోన్నేదేవుడు శివాజీతో “దేవా మీ ఆజ్ఞ ప్రకారం కళ్యాణిని జయించి దాని సర్దారులను పట్టి బంధించి, సర్వస్వాన్ని, రాణివాస స్త్రీలను బందిలుగా తెచ్చాను” అని మనవి చేశాడు. ఇది ఏమిను శివాజీ పరప్రీలు తల్లూలతో సమానం అని చెప్పి, ఆమెకు అగోరవం కల్పించినందుకు చింతిస్తూ, ఇలా చేయడం తగదని హితవు పలికిన సందర్భంలోనిది పాత్యంశం.

కవి పరిచయం

ఆధునికాంధ్ర కవుల్లో ప్రముఖులు, శతావధాని డా॥ గడియారం వేంకటశేఖవాస్త్రి. ఈయన తల్లిదంప్రులు – నరసమాంబ, రామయులు. కడపజిల్లా, జమ్ములమడుగు తాలూకా నెమళ్ళ దినై గ్రామంలో జన్మించాడు.

ఈయన దుర్మాక రాజశేఖర శతావధానితో కలసి కొన్ని కావ్యాశాటకాలు రాశాడు. గడియారం వారి పేరు చెప్పగానే “శ్రీ శివభారతము” కావ్యం గుర్తుకు వస్తుంది. పారతంత్రాన్ని నిరసించి స్వాతంత్య కాంక్షను అఱువణువునా రగుల్చౌల్చిన మహాకవ్యం ఇది. ‘మురారి’, ‘పుష్పాభాణవిలాసము’, ‘రఘునాథీయము’, ‘మల్లికామారుతము’ మొదలైన కావ్యాలు, ‘హాస్తు జంత్రి’ (అముద్రిత వచన రచన), ‘శ్రీనాథ కవితా సాప్రాజ్యము’ (విమర్శ) ఈయన లేఖిని సుండి వెలువడ్డాయి. ‘కవితావతంస’, ‘కవిసింహా’, ‘అవధాన పంచాసన’ అనే బిరుదులను అందుకున్నాడు.

- శా. “ఆ-యేమీ? యొక్క రాణివాసమును బుణ్ణావాసమున్ దెచ్చినా వా? యేప్రాందవుండైన నీ గతి నమర్యాదన్ బ్రావర్తించునే? మా యాజ్ఞన్ గమనింపవో? జయ మదోన్నాదంబునన్ రేంగి, నీ యాయుస్సాతము లీవ త్రుంచుకొనేదో? యొద్దత్వ మోర్పొన్ జమీ”

ప్రతిపదార్థం :

ఆ + ఏమి	= (ఆశ్వర్యం, కోపంతో) ఆం ఏమిటి?
ప్రాం + ఆవాసమున్	= పుణ్ణానికి నిలయమైన
ఒక	= ఒకానోక
రాణివాసమును	= అంతఃపురమును (మహారాణిని)
తెచ్చినావు + ఆ	= (బంధించి) తీసుకొని వచ్చావా?
ఏ ప్రాందవుడు + ఐన్న	= ఏ హిందువైనా (భారతీయుడెవరైనా)
ఈ గతిన్	= ఈ విధంగా
అమర్యాదన్	= గొరవం లేకుండా
ప్రవర్తించును + ఏ	= ప్రవర్తిస్తాడా? ((ప్రవర్తించడు)
మా + ఆజ్ఞన్	= మా ఆజ్ఞను (రాజాజ్ఞను)
గమనింపవు + ఓ	= పట్టించుకోవా?
జయ	= జయం వలన
మద	= గర్వంతో
ఉన్నాదంబునన్	= మితిమీరిన పిచ్చితనముతో
రేంగి	= విజ్ఞంభించి
నీ	= నీ యొక్క
అయుస్సాతములు	= అయుర్దాయువు సూలిపోగులు (ప్రాణాలు)
ఈవ	= నీవే
త్రుంచుకొనెదు + ఓ	= త్రైంచుకొంటావా?
బెద్దత్తుము	= గర్వంతో చేసే పనులను
ఓర్చ్చన్	= సహించను
చుమీ	= సుమా!

తాత్పర్యం : “ఆ-ఏమిటీ? పుణ్యానికి నిలయమైన ఒక రాణి వాసాన్ని బంధించి తీసుకొనివచ్చావా? ఏ భారతీయుడైనా ఈ విధంగా గౌరవం లేకుండపెదా ప్రవర్తిస్తాడా? రాజుజ్ఞను కూడా పట్టించుకోవా? జయం వలన గర్వంతో, మితిమీరిన పిచ్చితనంతో విజృంభిస్తావా? నీ ప్రాణాలు నీవే త్రైంచుకొంటావా? గర్వాన్ని సహించను నుమా!” అని శివాజీ, సోన్నదేవునితో ఆగ్రహంగా అన్నాడు.

మ. అనుచున్ జేపులుమీఱు కన్నుగవతో నాస్పందదోష్టంబతో
ఘన హుంకారముతో నటప్ర్యుకులీతో గ్రీల్లు నా భోన్సలే
శునిచ జూడన్ బుయలోడెం గొల్పు, శివుండీసున్ గుత్తుకన్ మ్రింగి, బో
రన నవ్వారల బంధ మూడ్చి గొనితేరన్ బంచె సోన్నదేవునిన్

ప్రతిపదార్థం :

అనుచున్	= పై విధంగా పలుకుతూ
జేపులుమీఱు	= బాగా (కోపంతో) ఎరుపెక్కిన
కన్నున్ + కవతో	= రెండు కళ్లు కలవాడై
ఆస్పందత	= పూర్తిగా అదురుచున్న
ఓష్టంబతో	= పై పెదవి కలవాడై
ఘన	= గొప్పదైన
హుంకారంబతో	= హుంకరిస్తూ
నటత్	= కదలుచున్న
భ్రుకులీతో	= బొమముడి కలవాడై
గ్రీల్లున్	= గ్రీసున్న
భోన్సలేవునిన్	= శివాజీని
చూడన్	= చూచుటకు
కొల్పు	= రాజసభ
పుయలోడెన్	= సంకోచించెను (జంకెను)
శివుడు	= శివాజీ
ఈసున్	= కోపమును
కుత్తుకన్	= గొంతులో
మ్రింగి	= మ్రింగి
సోన్నదేవునిన్	= సోన్నదేవుని
బోరన	= లీప్పుముగా (వెంటనే)
ఆ + వారల	= ఆ రాణివాసము యొక్క
బంధము + ఊట్టి	= సంకెళ్లు తీయించి
కొనితేరన్	= తీసుకొని వచ్చుటకు
పంచె	= ఆజ్ఞాపించెను

తాత్పర్యం : పై విధంగా పలుకుచున్న శివాజీ కళ్లు ఎత్తుబడ్డాయి. పై పెదవి అదురుతోంది. కదులుతున్న బొమముడితో హుంకరిస్తూ గ్రీసున్నాడు. అటుపంచి శివాజీని చూడడానికి రాజసభ జంకింది. శివాజీ తన కోపాన్ని గొంతులోనే మ్రింగాడు. వెంటనే వెళ్లి ఆ రాణి వాసమును విడిపించి తీసుకొని రమ్మని సోన్నదేవుని ఆజ్ఞాపించాడు.

మ. త్వరితుండై యతం డట్టలే సలిపి “దేవా! నన్ను మన్మింపు, మీ సరదారున్ గొని తెచ్చుచో సరభసోత్సాహంబు కన్నపై, దు శ్చరితాలోచన లేదు, లేదు భవదాజ్ఞా లంఘనోద్ఘటి, మీ చరణద్వంద్వము లాన” యంచు వినిపించన్, సుంత శాంతించుచున్

ప్రతిపదార్థం :

త్వరితుండు + ఐ	= తొందర కలవాడై
అతడు	= ఆ సోన్నదేవుడు
అట్టలే	= ఆ విధంగానే (శివాజీ చెప్పినట్లుగానే)
సలిపి	= చేసి
దేవా	= దేవా (శివాజీని దైవమా! అని సంబోధించి)
నన్ను	= నన్ను (సోన్నదేవుని)
మన్మింపుము	= అపరాధమును క్షమింపుము
ఈ సరదారున్	= (ఓడిపోయిన) ఈ వీరుడిని
కొని తెచ్చుచో	= తీసుకొని వచ్చేటపుడు
సరభసు + ఉత్సాహంబు	= ఉవ్విత్తూరు ఉత్సాహము

కన్పె)	=	కళకు క్రమేణింది
దున్ + చరిత + ఆలోచన	=	చెడు చేయాలనే తలంపు
లేదు	=	లేదు
మీ	=	తమ యొక్క
చరణద్వంద్వంబులు	=	పాదాలు
ఆన	=	సాక్షి
భవత్	=	తమ యొక్క
ఆజ్ఞ	=	ఆజ్ఞను
ఉల్లంఘన	=	అతిక్రమించాలనే
ఉద్ధుతి	=	గర్వము
లేదు	=	లేదు
అంచు	=	అనుచు
వినిపించన్	=	నివేదించగా
సుంత	=	కొద్దిగా
శాంతించుచున్	=	శాంతిని పొందినవాడై (కోపం తగ్గినవాడై)

తాత్పర్యం : శివాజీ ఆజ్ఞాపించిన పనిని సోన్నదేవుడు తొందరగా చేశాడు. “దేవా! నన్ను మన్మించండి. ఓడిపోయిన ఈ వీరుడిని బంధించి తెచ్చేటప్పుడు ఉవ్వొక్కారు ఉత్సాహం కళకు క్రమేణింది. మీ పాదాల సాక్షిగా నాకు చెడు చేయాలనే ఆలోచన లేదు. తమ ఆజ్ఞను అతిక్రమించాలనే గర్వంలేదు.” అని నివేదించగా శివాజీ కొద్దిగా శాంతించాడు.

అలోచించండి - చెప్పండి.

- ‘విజయగర్వంతో నీవు చేసిన పని సరికాదని’ అనే మాటలను బట్టి శివాజీ ఎలాంటివాడని భావిస్తున్నారు?
- ప్రీలపట్ల మర్యాదగా ప్రవర్తించడం అంటే ఏమిటి?
- శివాజీ కోపానికి కారణమేమిటి? కోపంలో శివాజీ ఎలా ఉన్నాడూ?
- “సరభసోత్సాహంబు కన్పె” అంటే మీకేమర్థమైంది?

మ. శివరాజంతట మేల్చుసుంగుఁ దెరలో - స్నీగ్రాంబుదచ్ఛాయలో నవసౌధామినిఁ బోలు నా యవనకాంతారత్నమున్ భక్తి గో రపముల్ వాఱింగుఁ జూచి పల్కె “వనితారత్నంబు లీ భవ్యత్తొం దవభూజంగమ పుణ్యదేవతలు, మాతా! తప్పు సైరింపుటీ!”

ప్రతిపదార్థం :

అంతట	=	ఆప్పుడు
శివరాజు	=	భత్రపతి శివాజీ
మేల్చుసుంగు	=	పైన గల ముసుగు అనెడు
తెరలో	=	పరదాలో
స్నీగ్ర	=	దట్టమైన
అంబుద	=	మేఘముల యొక్క
చాయలో	=	నీడలో
నవ సౌధామినిన్	=	క్రొత్త మొరపు తీగను
పోలున్	=	పోలినటువంటి
ఆ యవన కాంతారత్నమున్	=	యవన జాతికి చెందిన క్రేష్టమైన ఆ స్త్రీని
భక్తి గౌరవముల్	=	భక్తియును, గౌరవమును
పాఱగన్	=	ప్రవహించగా (ఎక్కువ కాగా)
చూచి	=	ఆమె వైపు చూచి
వనితారత్నంబులు	=	ప్రీలు
ఈ భవ్య	=	ఈ యోగ్యమైన
పైందవ భూ	=	పొందూ భూమిపై (భారతదేశంలో)
జంగమ	=	తిరిగడు, కదిలడు
పుణ్యదేవతలు	=	పవిత్రమైన దేవతాస్వరూపులు
మాతా!	=	తల్లి!
తప్పు సైరింపుము+ఈ	=	మా తప్పును సహించుము
పల్కె	=	అని పల్కెను

తాత్పర్యం : అప్పుడు భత్తపతి శివాజీ మేలిముసుగు పరదాలోని ట్రైని చూశాడు. ఆమె దట్టమైన మేఘాల నీడలో క్రొత్త మెరుపు గీత వలె ఉంది. భక్తి గౌరవాలు పొంగిపొర్కగా ఆ యవనకాంతను చూశాడు. “ఈ భారతదేశంలో స్ట్రేలు - సంచరించే పవిత్రమైన దేవతాస్వరూపులు తల్లి! మా తప్పను సహించు” అని అన్నాడు.

సీ. హరి హర బ్రహ్మలం బురిబిధ్దలం జేసి
జోలంబాడిన పురంధ్రీలలామ,
యమధర్మరాజుపాశముం ద్రుంచి యదలించి
పతిభిక్ష గొన్న పావనవరిత్,
ధగధగ ధృతానమధ్యము పూలరాసిగా
విహారించియున్న సాధ్యమతల్లి,
పతి నిమిత్తము సూర్యభగవానును దయంబు
నరికట్టి నిలుపు పుణ్యములవంట,
తే. అట్టి యెందళో భరతాంబ యాండుబిధ్ద
లమల పతిదేవతాత్మ భాగ్యములు వోసి
పుట్టినిలు మెట్టినిలం బెంచు పుణ్యసతులు
గలరు, భారతావని భాగ్యకల్పలతలు

ప్రతిపదార్థం :

హరిహర బ్రహ్మలన్	= విష్ణువును, శివుని, బ్రహ్మాను
పురిబి బిధ్దలన్ + చేసి	= పసిబిల్లలుగా చేసి
జోలన్	= జోలపాటను
పాడిన	= పాడినటువంటి
పురంధ్రీలలామ	= శ్రేష్ఠరాలైన గృహిణి (అనసూయ)
యమధర్మరాజు	= మృత్యుదేవత యొక్క
పాశమున్	= త్రాపును
త్రుంచి	= త్రుంచి
అదలించి	= గర్జించి
పతిభిక్షన్	= భర్తను భిక్కగా
కొన్న	= సంపాదించిన
పావన చరిత్	= పవిత్రమైన చరిత్ గలది; (సావిత్రి)
ధగధగత్	= ధగధగ మండుమన్న
గహన మధ్యము	= చిత్త మధ్యభాగము
పూలరాసిగా	= పూలకుపు వలె
విహారించియున్న	= సంచరించి ఉన్నటువంటి
సాధ్యమ తల్లి	= శ్రేష్ఠరాలైన ట్రై (సీత)
పతి నిమిత్తము	= పతి కొరకు
సూర్యభగవానుని	= సూర్యదేవుని యొక్క
ఉదయంబును	= ఉదయమును
అరికట్టి	= నిరోధించి
నిలుపు	= నిలిపిన
పుణ్యముల వంట	= తల్లిదండ్రుల పుణ్యఫలము (సుమతి)
అట్టి	= అటువంటి
ఎందళో	= ఎంతోమంది
భరతాంబ	= భరతమాత యొక్క
అండుబిధ్దలు	= స్ట్రే సంతానం
అమల	= స్వచ్ఛమైన
పతిదేవతాత్మ	= పతిప్రతా ధర్మనెడు
భాగ్యములు + వోసి	= సంపదలను ఇచ్చి
పుట్టిన + ఇలు	= పుట్టినింటిని
మెట్టిన + ఇలున్	= అత్తవారింటిని
పెంచు	= అభివృద్ధి చేయు
భరత + అవని	= భారతదేశము యొక్క
భాగ్య కల్పలతలు	= సంపద అనెడు దేవతాపృష్ఠల వంటి

పుణ్యసతులు	= పుణ్యాత్మకైన ప్రీతిలు
కలరు	= ఉన్నారు

తాత్పర్యం : బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులను పసిపిల్లలుగా చేసి నిద్రపుచ్ఛినది అనసూయ అను పేరు గల ఒక గృహిణి. యమధర్మరాజు పాశమును కూడా త్రైంచి, గ్రించి, పతి ప్రాణాలు సాధించిన పవిత్రమైన చరిత్ర కలది సావిత్రి. నిష్పుల రాశి మధ్యను పూలరాశిగా సంచరించిన క్రేష్టురాలైన ప్రీతితో ప్రాణాలు కాపాడడానికి సూర్యోదయాన్ని నిలిపిన పుణ్యాత్మకైన పుణ్యాత్మకైన ప్రీతిలు స్వచ్ఛమైన పతిత్రతలు. వారి పాతిత్రత్యే మహిమతో పుట్టింటిని, అత్తవారింటిని అభివృద్ధి చేస్తున్నారు. వారు ఈ భారతదేశపు సంపదమెన్నెడు దేవతావ్యక్తిలు. అటువంటి పుణ్యాత్మకైన ఉన్నారు.

మ. అనలజ్యోతుల నీ పతిత్రతలం బాపాచారులై డాయు భూ జనులెల్లన్ నిజసంపదల్ దొఱంగి యస్తధ్వన్నులై పోరే? ఏ త్తనమే నిల్చునే? ము స్నేహింగమే పులస్యైలహ్యసంతాన? మో జనసీ! హైందవ భూమి నీ పగిది దుశ్శారితముల్ సాగునే?

ప్రతిపదార్థం :

ఓ జనసీ!	= ఓ తల్లి!
పాప + ఆచారులు + ఐ	= పాపము చేయట ఆచారముగా గలవారై
అనల జ్యోతులను	= అగ్నికంతుల వంటి (అగ్ని వంటి తేజస్సుగల)
ఈ పతిత్రతలను	= పాతిత్రత్యే గల పుణ్యాత్మకైన పుణ్యాత్మకైన
డాయు	= సమీపించు
భూజనులు + ఎల్లన్	= భూమిపై నున్న మానవులందరూ
నిజ సంపదల్	= తమ సంపదలు
తొఱగి	= తొలగి
అస్త ధ్వనులు + ఐ	= మరణించి, నాశనమై
పోరే	= పోరా (పోతారు)
విత్తనము + ఏ	= వంశమైనా, సంతానమైనా
నిల్చునే?	= నిలబడుతుందా? (నిలబడు)
ముస్ను	= ఇంతకుమందు
పులస్యైలహ్యసంతానము	= పులస్యైలహ్య యొక్క సంతానమైన రావణాసుర వంశం
ఎలుంగము + ఎ	= (ఏ విధంగా నశించిందో) ఎలుగుచుము)
ఈ పగిది	= ఈ విధమైన
దున్ + చారితముల్	= చెదు ప్రవర్తనలు
హైందవ భూమిని	= హిందూదేశంలో (భారతదేశంలో)
సాగును + ఏ	= సాగుతాయా! (సాగవు)

తాత్పర్యం : అగ్నికంతితో ప్రకాశించు పతిత్రతలను పాపపు ఆచారం కలవారై సమీపించకూడదు. అలా సమీపించిన వారు తమ సంపదము కోలోతారు. మరణిస్తారు. సశిస్తారు. వంశం కూడా నిలబడదు. పూర్వం, పులస్యైలహ్య సంతానమైన రావణాసురుని వంశం నశించడం తెలియదా? భారతదేశంలో ఈ విధమైన చెదు నడతలు సాగవు.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- స్తులను ఎవరితో పోల్చారు? ఎందుకు?
- స్తుల పట్ల సమాజంలో ఎలాంటి అభిప్రాయాలు ఉన్నాయి? దీనిపై మీ అభిప్రాయాలు తెల్పండి.
- స్తుల వల్ల భారత కీర్తి ప్రతిష్ఠలు పెరుగుతున్నాయనడానికి ఉదాహరణలు తెల్పండి.
- “అనలజ్యోతుల ..... సాగునే?” అనే పద్యం ద్వారా మీకేమర్ఖమైంది?

టే. యవన పుణ్యాంగసామచి వగుదుగాక
హైందవులహ్య తల్లియట్లందరాదే?
సీదురూపము నాయందు లేద ద్యైనం
గనని తల్లివిగా నిన్న గారవింతు

శా. మా సద్గురుండు తొందరన్ బడి యసన్నార్థంబున్ బోయే, నీ దోసంబున్ గని నొచ్చుకోకు, నినుఁ జేర్మన్ నీ గృహం బిష్పుడే,
నా సైన్యంబును దోడుగాఁ బనిచెదన్, నాతల్లిగాఁ దోడుగా,
దోసిక్కన్ నడిపింతు, నీ కనులయందున్ దాల్చి సారింపుమీ!”

ప్రతిపదార్థం :

తల్లి	= ఓ మాతా!
-------	-----------

మా సర్దారుడు	=	మా వీరుడు (సోన్నదేవుడు)
తొందరన్ + పడి	=	కంగారు పడి
అసత్త + మార్గంబున్న	=	మంచిది కాని దారిలో
పోయెను	=	ప్రయాణించెను
ఈ దోసంబున్	=	ఈ తప్పును
కని	=	చూచి
నొచ్చుకోకు	=	బాధపడకు
జప్పుడే	=	వెంటనే
నినున్	=	నిన్ను
నీ గృహంబు	=	నీ ఇంటికి
చేర్తున్	=	చేరుస్తాను
నా సైన్యంబును	=	నా యొక్క సైన్యాన్ని
తోడుగాన్	=	నా సహాదరి వలె
దోసిళ్లన్	=	అరచేతులపై
నడిపింతు	=	నడిపిస్తాను
నీ కనుల + అందున్	=	నీ చూపులో
తాల్చి	=	ఓర్చును, క్షమను
సారింపుము	=	ప్రదర్శించుము

తాత్పర్యం : మా వీరుడు కంగారు పడి చెడుమార్గంలో ప్రయాణించాడు. ఈ తప్పును చూచి బాధపడకు. వెంటనే నీ ఇంటికి చేరుస్తాను. నా సైన్యాన్ని నీకు సహాయంగా పంపుతాను. నా తల్లిని వలె, నా సోదరిని వలె నిన్ను అరచేతులపై నడిపిస్తాను. నీ చూపులలో ఓర్చును ప్రదర్శించుము అమ్మా! అని శివాజీ అన్నాడు.

మ. అని కొండాడి, పతివ్రతా హిత సపర్యాధుర్యండాతుండు యా వన కాంతామణి కర్మసత్కారులు లౌనర్పున్ జేం, చేసేతున జి క్రీన సర్దారుని గారవించి హితసూక్తిన్ బల్చి, బీజాపురం బునకున్ బోవిడె - వారితోఁ దనబలంబుల్ గొన్ని తోడంపుచున్

ప్రతిపద్ధార్థం :

అని	=	పై విధంగా పలికి
కొండాడి	=	స్తుతించి
పతివ్రతా	=	పతివ్రతల యొక్క
హిత	=	జప్పుమునకు
సపర్యా	=	పూజ అనెడు
ధుర్యాదు	=	భారము వహించువాడు
అతండు	=	ఆ శివాజీ
యువన	=	యువన సంబంధమైన
కాంతామణికి	=	క్రేపురాత్నన ఆ స్త్రీకి
అర్థా	=	తగినటువంటి
సత్కుతులు	=	గొరవాదరాలు
ఒనర్పున్	=	అతిశయించునట్లు
చేసి	=	చేసి
చేత + చేత	=	చేతులారా
చిక్కిన్	=	తనకు బందీ అయిన
సర్దారుని	=	(ఓడిపోయిన) వీరుని
గారవించి	=	గొరవించి
హిత	=	మంచిని కల్గించే
సు + ఉక్కిన్	=	మంచి మాటను
పల్చి	=	చెప్పి
తన బలంబుల్	=	తన సైన్యము
కొన్ని	=	కొంత
వారితో	=	ఆ యువన దంపతులతో
తోడు + అంపుచున్	=	సహాయంగా పంపుతూ
బీజాపురంబునకున్	=	బీజాపూర్క
పోన్ + విడె	=	పోవుటకు విడిచిపెట్టెను.

తాత్పర్యం : శివాజీ పై విధంగా ఆ యవన కాంతను స్తుతించాడు. పలిప్రతల ఇష్టోనికి తగినట్లు పూజించాడు. ఆ యవనకాంతకు తగిన గౌరవ మర్యాదలు చేశాడు. తనకు చికిత్స వీరుడైన ఆమె భర్తను గౌరవించాడు. మంచి మాటలు చెప్పాడు. వారికి సహాయంగా తన సైన్యం కొంత పంపాడు. వారిని బీజాహూర్ వెళ్ళడానికి విడిచిపెట్టాడు.

మ. శివరా జంతు సోనదేవమొగై “స్త్రీరత్నముల్ పూజ్య, లే యవమానంబు ఘుటీంపరా, దిది మదీయాదర్య మస్తుష్టమూ ధపు లీయాజ్జ నవశ్య మోమవలె, నీతాత్పుర్యమున్ జూచి, లో కువ చేకూరమి నెంచి, నీయెడ దొసంగు లేమి భావించితిన్” (అని వాక్కుచ్చెను).

ప్రతివర్ధార్థం :

అంతట	= అంతలో
శివరాజు	= ఛత్రపతి శివాజీ
సోనదేవ మొగై	= సోనదేవును వైపు తిరిగి
స్త్రీ రత్నముల్	= శ్రేష్ఠులైన స్త్రీలు
పూజ్యలు	= పూజ్యింప తగినవారు
వి అవమానంబు	= ఏ విధమైన అవమానమును
ఘుటీంపరాడు	= జరుగరాడు
ఇది	= ఈ పద్ధతి
మదీయ	= నా యొక్క
ఆదర్శము	= ఆశయము
అస్తృత్	= నా యొక్క
చమాధపులు	= సైన్యాధికారులు
ఈ + ఆజ్ఞను	= ఈఉత్తర్వును
అవశ్యము	= తప్పునిసరిగా
ఓమవలె	= రక్కించాలి
నీ తాత్పుర్యమున్	= నీ భావమును
చూచి	= పరిశేలించి
లోకువ	= తక్కువ
చేకూరమిన్	= కలుగబోవుటను
ఎంచి	= పరిశేలించి
నీ + ఎడ	= నీ వట్ట
దొసంగుల్ + లేమి	= తప్పులు లేకబోవుటను
భావించితిన్	= గ్రహించితిని

తాత్పర్యం : అప్పుడు ఛత్రపతి శివాజీ సోనదేవుని వైపు తిరిగి, “స్త్రీలు పూజ్యానీయులు. వారికి ఏ అవమానం జరగకూడదు. ఇది నా ఆశయం. మన సైన్యాధికారులందరూ ఈ ఆజ్ఞను రక్కించాలి. నీ భావం గ్రహించాను. మమ్మ తక్కువ చేయకబోవుటను తెలుసుకొన్నాను. నీ తప్పు లేదని గ్రహించాను” అన్నాడు.

అలోచించండి - చెప్పండి

1. తల్లిగా గౌరవించడం అంటే ఏమిటి? ఆ ప్రవర్తన ఎలా ఉంటుంది?
2. సన్మానంలో నడవడం అంటే ఏమిటి? విద్యార్థులుగా మీరు చేయాల్సిన కొన్ని పనులను తెల్పండి.
3. “స్త్రీరత్నముల్ పూజ్య, లే యవమానంబు ఘుటీంపరాడు,” అంటే ఏమిటి?
4. “పొత్తుకొక్కిన బల్లు” అంటే ఏమిటి?

భావాలు

1. ఆ .... ఏమిటి? పుణ్యానికి నిలయమైన ఒక రాణివాసాన్ని బందీగా తెచ్చావా? ఏ సైందవుడైనా ఈ విధంగా మర్యాద తప్పి ప్రవర్తిస్తాడా? నా ఆజ్ఞను నీవు గమనించలేదా? విజయగర్వం మత్తులో చెలరేగి నీ ప్రాణానికి నీవే ఆపద తెచ్చుకొంటావా? నీవు చేసిన ఈ పనిని నేను సహాయచును.
2. అంటూ ఎరుబడిన కన్నులతో, అదిరిపడే పై పెడవితో, గొప్ప హంకారముతో, కదలాడే కనుబొమ్మ ముడితో గర్జిస్తాన్న భోంసలేశుని చూసి సభంతా నిశ్చేషితమైంది. శివాజీ తన కోపాన్నంతా దిగమింగి “వెళ్ళి వారి బంధనాలు తొలగించి ఇక్కడకు తీసుకురండి” అని సోనదేవుని పంపించాడు.
3. సోనదేవుడు త్వరిత్వరగా శివాజీ ఆజ్ఞను పాటించి “దేవా! నన్న మన్నించండి. ఈ సర్దారును పట్టి తెచ్చే ఉత్సాహ తీవ్రత నా కళ్ళను కప్పేసింది. అంతేగాని ఇందులో ఎటువంటి చెడు అలోచన నాకు లేదు. మీ ఆజ్ఞను మీరి ప్రవర్తించాలనే ఉద్దేశం కూడా లేదు. మీ పాదాల మీద ఒట్టు” అని మనవి చేయగా, శివాజీ కొంత శాంతిస్తూ.

4. అంతలోనే మేలిముసుగు తెరలో దట్టమైన నీలిమేఘం మాటున ఉన్న మెరుపుతీగ లాంటి యవనస్త్రీని భక్తి గౌరవాలతో చూస్తూ ఇలా అన్నాడు “స్త్రీలు శుభప్రదమైన ఈ హైందవభూమిపై సంచరించే పుణ్యదేవతలు. అమ్మా ఈ తప్పను మన్మించు”.
5. త్రిమార్తులను (బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు) తన పాతివర్త్యంతో చంటిబిడ్డలుగా చేసి వారికి జోలపాడిన మహానీయురాలు (అనసూయ). యమధర్మరాజు పాశన్ని ఎదిరించి తన భర్త ప్రాణాన్ని రక్షించుకున్న పాపన చరిత (సాచిత్రి). భగవాగు మండే అగ్ని గుండంలో కూడా పూలరాసిలో తిరిగినట్టు తిరుగాడి బయటకువచ్చిన పతిప్రత (సీత). భర్తకోసం సూర్యభగవానుని ఉదయించకుండా నిలిపిన పుణ్యస్త్రీ (సుమతి). ఇలా భారతీయ స్త్రీలు ఎందరో తమ పాతివర్త్యంతో పుట్టినింటికి మెట్టినింటికి కీర్తిని పెంచిన వారు ఉన్నారు. వారు భారతదేశానికి అదృష్టకల్పలతలు.
6. ఓ! తల్లి! అగ్నిజ్యాలల వంటి పతిప్రతలపట్ల ఆపచారం చేసేవారు తమసంపదలు కోల్పోయి నాశనమై పోరా? అసలు వంశం నిలుస్తుందా? పులస్త్రుబ్రహ్మ సంతానమైన రావణాసురుని పతనం గురించి మనకు తెలియదా? భారతభూమిపై ఇటువంటి దుశ్శర్యలు సాగుతాయా? సాగవు.
7. నీవు యవన దేశ పుణ్యస్త్రీవి కావచ్చు. అయినా హైందవుల పూజను స్వీకరించు. నీ రూపం నాలో లేకపోయినా నన్ను కనని తల్లివి నీవు. నిన్ను నా తల్లిగానే గౌరవిస్తాను.
8. మా సర్వారు తొందరపాటు వల్ల జరిగిన ఈ దోషానికి బాధపడకు. నిన్ను ఇప్పుడే నీ ఇంటికి చేరుస్తాను. నా సైన్యాన్ని తోడుగా పంపిస్తాను. నా తల్లిగా భావించి నిన్ను దోసిళ్ళపై నడిపిస్తాను. నీ కన్నుల్లో సహనం పూనం.
9. అని స్తుతించి పతిప్రతా స్త్రీల మంచిని కోరుకునే శివాజీ యవన స్త్రీకి తగిన సత్యారాలు జరిపించి, తన చేతికి చికిత్స సర్వార్థము గౌరవించి వారితో మంచి మాటలు పలికి వారికి తోడుగా తన బలగాలను బీజాపురానికి పంపించాడు.
10. తరువాత శివాజీ సోన్నేపని వైపు తిరిగి “స్త్రీలు పూజింప డగినవారు. వారికి ఏ అవమానం చేయగూడదు. ఇది నా ఆదర్శం. నా సైన్యాన్నిపతులందరూ ఈ ఆజ్ఞను తప్పని సరిగా ఆచరించాలి. నీ ఉద్దేశం చూసి, లోపం లేదని తలచి నీ తప్పేమీ లేదని భావించాను” అని అన్నాడు.

I. అవగాహన - ప్రతిస్పందన

1. కింది అంశాల గురించి చర్చించండి.
  - అ) “ప్రశ్నతం స్త్రీలపై జరిగే దాడులకు కారణాలు - నివారణోపాయాలు”
  - ఆ) “కుటుంబం - సమాజం అభివృద్ధిలో స్త్రీల పాత్ర”.
2. గుర్తుగల పద్యాలకు ప్రతిపదార్థాలు రాయండి.

ఉదాః “ఆ-యేమీ? యొక్క రాణివాసమును బుణ్యావాసమున్ దేఖినా వా? యే హైందవుడైన నీగతినమర్యాదన్ బ్రవర్తించునే మా యాజ్ఞన్ గమనింపవో? జయ మదోన్మాదంబున్న రేంగి, నీ యాయుస్సాత్రము లీవ త్రుంచుకొనేదో? యోద్ధత్య మోర్యన్ జమీ, ప్రతిపదార్థాలు

ఆ - యేమి	=	(ఆశ్చర్యం, కోపం కలిపి) ఆ ఏమిటి?
పుణ్య + ఆవాసమున్	=	పుణ్యానికి నిలయమైన
ఒక	=	ఒక
రాణివాసమును	=	రాణివాసాన్ని
తెచ్చినావా	=	బండిగా తీసుకొచ్చావా?
ఏ హైందవుడు + ఐననూ	=	హైందవుడు ఎవడైనా
ఈ గతిన్	=	ఈ విధంగా
అమర్యాదన్	=	మర్యాద తప్పి (మర్యాద లేకుండా)
ప్రవర్తించును + ఏ	=	ప్రవర్తిస్తాడా?
మా + ఆజ్ఞన్	=	నా ఆజ్ఞను
గమనింపవు + ఓ	=	గమనించలేదా? (పట్టించుకోలేదా?)
జయ	=	(యుద్ధంలో) విజయం పొందిన
రేంగి	=	అతిశయించి
నీ	=	నీ యొక్క
అయుః + సూత్రములు	=	ప్రాణాలనే సూత్రాలు (దారాలు)
ఈవ	=	నీవే
త్రుంచుకొనేదు + ఓ	=	తేంచుకుంచావా?
జెద్దత్యము	=	ఈ తెగింపును (ఏపు)
ఓర్పున్ + సుమీ	=	సహించను సుమా!

తాతుర్యం : “ఆ-ఏమిటి? పుణ్యానికి నిలయమైన ఒక రాణివాసాన్ని బంధించి తీసుకొనివచ్చావా? ఏ భారతీయుడైనా ఈ విధంగా గౌరవం లేకుండా ప్రవర్తిస్తాడా? రాజుజ్ఞను కూడా పట్టించుకోవా? జయం వలన గర్వంతో మితిమీరిన పిచ్చితసంతో విజ్యంభిస్తావా? నీ ప్రాణాలు నీవే తేంచుకొంటావా? గర్వాన్ని సహించను సుమా!” అని శివాజీ, సోన్నేపనితో ఆగ్రహంగా అన్నాడు.

3. పారం ఆధారంగా కింది ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.
- శివాజీ కొలువులోని వారంతా నిశ్చేష్ములవడానికి కారణం ఏమిటి?
  - సోన్నేఫుడు శివాజీని ఎలా శాంతపరిచాడు?
  - భారతదేశ భాగ్య కల్పలతలని శివాజీ ఎవరిని, ఎలా కీర్తించాడు?
  - శివాజీ యవన కాంత పట్ల చూపిన ఆదరాభిమానాలు ఎటువంటివి?

II. వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో సమాధానాలు రాయండి.
- సోన్నేఫుని మస్తుత్వాన్ని గురించి పారం ఆధారంగా సొంతమాటల్లో రాయండి.

జ. రాణివాసాన్ని సోన్నేఫుడు బంధించి తెచ్చినందుకు శివాజీ అనుగ్రహించాడు. వెంటనే వారిని విడిపించి తీసుకొని రమ్మని శివాజీ ఆజ్ఞాపించాడు. శివాజీ ఆజ్ఞనుసారం సోన్నేఫుడు రాణివాసాన్ని వెంటనే బంధనాలు తొలగించి తీసుకొని వచ్చాడు. దీనిని బట్టి శివాజీ ఆజ్ఞను వెంటనే అమలు జరిపే నమ్మినటంటు సోన్నేఫుడని తెలుస్తోంది. ముందు వెనుకలు ఆలోచించకుండా రాజభక్తితో రాజాజ్ఞను అమలు జరిపే మనస్తత్వం కలవాడు సోన్నేఫుడు. సోన్నేఫుడుకు స్వామిభక్తి ఎక్కువ.

“దేవ! నన్ను మన్నించు. ఈ వీరుడిని బంధించిన విజయం నా కళకు కప్పింది. చెదు ఆలోచన లేదు. తమ ఆజ్ఞను ఉల్లంఘించే గర్వం లేదు. మీ పాదాల సాక్షిగా కావాలని తప్పుచేయలేదు” అన్నాడు సోన్నేఫుడు శివాజీతో.

పై మాటలను బట్టి తను తప్పుచేస్తే సోన్నేఫుడు క్షమార్ఘణ కోరతాడు. ఆత్మ ఏమర్య చేసుకొని తన తప్పునకు కారణం తెలుసుకొంటాడు. సిగ్గుపడకుండా దానిని చెబుతాడు. అహంకారం లేదు. గర్వం లేదు. నిజాయితీ కలవాడు. నిర్భయంగా నిజం చెబుతాడు. మంచి స్వభావం గల సైన్యాధికారి. కొంచెం తొందరపాటు గలవాడు. తనను తాను సరిచేసుకుంటాడు.

- శివాజీ రాజై ఉండి తన వద్దకు బంధిగా తెచ్చిన యవన కాంతతో “మాతా! తప్పు సైరింపుమీ!” అన్నాడు. దీని మీద మీ అభిప్రాయాలేమిటి?
- శివాజీకి స్త్రీలంటే గౌరవం ఎక్కువ. స్త్రీలకు అవమానం జరిగించే సహించలేదు. దీనికి కారనం శివాజీ చిన్నతనం నుండి వినిన మంచి కథలు కావచ్చును. వాళ్ళ అమ్మగారు పురాణ కథలు చెప్పి ఉండవచ్చును. మన భారతీయ సాహిత్యం చదివి ఉండవచ్చును. అందుచేతనే ఆ యవన కాంతను ‘అమ్మ!’ అని సంబోధించాడు. తన చదివిన ఉత్తమమైన సాహిత్యం అతనికి ఆ సంస్కరం నేర్చింది. అందుకే తను రాజునని కూడా మరచిపోయాడు. అహంకారం ప్రదర్శించలేదు. తన వలన తప్పు జరిగిందని తెలుసుకొన్నాడు. అందుకే క్షమార్ఘణ కోరాడు. ఇది శివాజీ ఉత్తమ సంస్కరానికి నిదర్శనం.
- “శివాజీ ఆదర్శం” లోని గొప్పతనాన్ని సొంతమాటల్లో రాయండి.
- స్త్రీలను ఏ రకంగానూ అవమానించడం శివాజీ సహించడు. ఇదే అతని ఆదర్శం. ఈ ఆదర్శం కోసమే జీవించాడు తన చేతికి చికిత్స శత్రు సైనికుడి భార్యకు క్షమాపణ చెప్పాడు. ఆమెను సాదరంగా పంపాడు. శత్రువు భార్యను కూడా తల్లిగా భావించడం, సంబోధించడం అతని గొప్పతనం. ఒక స్త్రీకి అవమానం జరిగిందని, తన సైన్యాధికారిని కూడా కలినంగా మందలించాడు. ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ స్త్రీలకు అవమానం జరిగితే సహించనని హెచ్చరించాడు. శివాజీ ప్రవర్తనను ఆదర్శంగా తీసుకొంటే, సమాజం ఉన్నతంగా తీర్చిదిద్దబడుతుంది.
- పోతో బాలికలను మీరెలా గౌరవిస్తారు?
- మా పోతో బాలికలను మాతో సమానంగా గౌరవిస్తాం. కలసి ఆడుకొంటాం. చదువుకొంటాం. అల్లరి చేస్తాం. పారాలు వింటాం.

అడవిల్లలను అగౌరవించం. సహాయం చేస్తాం. మా అక్కచెల్లెళ్ళలూ భావిస్తాం. ఏ అమ్మాయిలోషైనా మా అక్కనో, చెల్లినో చూస్తాం. ఎవరైనా అమ్మాయిల్లి అగౌరవపరిస్తే సహించం. కించపరిస్తే ఊరుకోం. ఆకతాయిలెవరైనా అల్లరి పెడితే, అందరం కలిసి బుద్ధి చెబుతాం. అమ్మాయిలు దైర్యంగా ఉండేలాగా చేస్తాం. వారికి అన్నదమ్ములు లాగా తోడు నీడ బోతాం.

2. కింది ప్రశ్నలకు పదేసి వాక్యాల్లో సమాధానాలు రాయండి.

- మీ పారం ఆధారంగా శివాజీ వ్యక్తిత్వాన్ని విశ్లేషించండి.
- “ఆ – ఏమీ ఒక రాణివాసాన్ని బంధించి తెచ్చావా?” అని సోన్నేఫుడతో శివాజీ అన్నాడు. ఈ మాటలను బట్టి అతను స్త్రీలను అవమానిస్తే సహించడు. అగ్రహం వస్తుంది. ఎంతటి వారిస్తైనా నిలదీస్తాడు. అటవంటి చర్చలకు ద్విగ్ంభితి చెందుతాడు అని తెలుస్తోంది.

“ఏ హైందవదైన నీగతి నమర్యాదన్ బ్రావరించునే?” అన్న మాటలను బట్టి హిందూదేశ వాసులు స్త్రీలంటే చాలా గౌరవమని తెలుస్తోంది. తాను భారతీయుడుగా జన్మించినందుకు శివాజీ చాలా గర్వపడేవాడు. సోన్నేఫుడు చేసిన పని భారతీయతకు తగదని శివాజీ అభిప్రాయం.

“మా యాజ్ఞన్ గమనింపవో” అనే మాటను బట్టి, శివాజీకి చక్రవర్తికి ఉండవలసిన పశుందాతనం ఉండని తెలుస్తోంది.

“నీ ఆయస్సాతము లీవ త్రుంచుకొనదో?” అనే వాక్యాన్ని బట్టి స్త్రీలను అవమానించిన వారిని చంపడానికైనా శివాజీ వెనుదీయడని తెలుస్తోంది. ఆ పని చేసినవారు ఎంత గొప్పవారైనా క్షమించడు. ఎంత బలవంతులతోషైనా పోరాదతాడు.

“అనుమన్ జేవులుమీయు.....” అనే పద్యంలో శివాజీ కోపం తెలుస్తోంది. అతని కళ్ళ ఎత్తిబడ్డాయి. పెదవలు అదిరాయి. పశుంకరించాడు. గర్భంచాడు. అతని కోపసికి రాజసభ మొత్తం భయపడింది. అంటే శివాజీ కోపం చాలా భయంకరంగా ఉండి తన ఏలుబడిలోని వారే స్త్రీలను అవమానించారంటే ఆ కోపం ఇంకా ఎక్కువైతుంది.

సోన్దేవుడు క్షమార్పణ కోరాడు. అనేక విధాలుగా ప్రాథీయపడ్డాడు. అప్పుడు శివాజీ శాంతించాడు. అంటే శివాజీకి ఎంత కోపం వచ్చినా విచక్ష మరచిపోడు. ఇతరులు చెప్పింది వింటాడు. వివేకంతో ఆలోచిస్తాడు. కోపం తగ్గించుకొంటాడు. శాంతిస్తాడు. జరిగిన తప్పను సరిచేసుకొనే మార్గాన్ని అన్వేషిస్తాడు.

అందుకే ఆ యమ కాంతను మన్మించమని కోరాడు. హిందూదేశస్తులకు స్త్రీలు చాలా పవిత్రమైన వారని చెప్పాడు. అనసూయ, సావిత్రి, సీత, సుమతుల వంటి మహావతిప్రతలను ఉదాహరించాడు. పుట్టినించీకి, మెట్టినించీకి కీర్తి ప్రతిష్ఠలు పెంచే స్త్రీలను దేవతలన్నాడు. వారికి అపచారం తలపెడితే మరణం తప్పదన్నాడు. సర్వాశంం తప్పదన్నాడు. అందుకు రావణాసురుని ఉదాహరించాడు.

ఇలాగ ఉత్తమ నాయకునికి ఉండవలసిన మంచి లక్ష్మాలస్తో శివాజీలో ఉన్నాయి. కేవలం మాటల వ్యక్తి కాదు. తను నమ్మిన ఆశయం కోసం జీవించే వ్యక్తి. తన, పర అనే భేదం లేనివాడు. తన చేతల ద్వారా పదిమందికి మంచి మార్గం చూపినవాడు, పదిమందిని మంచి మార్గంలో నడిపించాడు. శివాజీ వంటి వ్యక్తి మండలానికి ఒక్కరున్నా స్త్రీలకు రక్షణ ఉంటుంది. భద్రత ఉంటుంది. గౌరవం పెరుగుతుంది. భద్రతమాత సంతోషిస్తుంది.

- ఆ. “స్త్రీరత్నములు పూజ్యాలు” అన్న శివాజీ మాటలను మీ సాంత అనుభవాల ఆధారంగా సమర్థించండి.
జ. తొమ్మిది నెలలు తన కడుపులో పెట్టుకొని మోసింది అమ్మ. మనకు జన్మనిచ్చింది అమ్మ. కంటిరెప్పులా కాపాడుతున్నది అమ్మ. అటువంటి అమ్మ నాకు పూజ్యారాలు.

ఒకసారి అటలలో భయపడ్డాను. ఇంటికి వెళ్లినా భయం తగ్గలేదు. నాన్నకు చెప్పాను. పట్టించుకోలేదు. అమ్మకు చెప్పాను. దగ్గరగా తీసుకొని వెన్ను నిమిరింది. దైర్యం చెప్పింది. లాలసగా అడిగింది. అసలు విషయం చెప్పాను. అదేమిటంటే మేము ఆడుకొనే చోట ఒక ఎముక కనిపించింది. అది తీశను. అది ఎవరో చనిపోయిన వారిదని నా స్నేహితులు భయపెట్టారు. ఆ దెయ్యం నన్ను పట్టుకొంటుంది భయపెట్టారు. అదే చెప్పాను.

అమ్మ పకపకా నవ్వింది. ‘నీకు భయం లేదు చిన్నా’ అంది. హనుమంతుడంటే దెయ్యాలకు భయం అని చెప్పింది. హనుమంతుడు దెయ్యాలని తోకతో పట్టుకొని కొట్టేస్తాడంది. హనుమంతుని కథ చెప్పింది. ఊ కొడుతూ నిద్రపోయాను. నన్ను భయం నుండి కాపాడింది మా అమ్మ.

ఇలాగే ఎన్నోసార్లు మా అమ్మ దైర్యం చెప్పింది. అందుకే అమ్మ నాకు పూజ్యారాలు, అలాగే మా అక్క కూడా. అనేక సార్లు నాకు సహాయపడింది.

తరగతిలో చెప్పిన పాశ్యాంశాలు నాకు అర్థం కాకపోతే మా అక్షము అడుగుతాను. చక్కగా అరబీపండు ఒలిచిపెట్టినట్లు అర్థమయ్యేలా చెబుతుంది. నా అనుమానాలన్నీ పట్టాపంచలవుతాయి.

మాకు పాశాలు చెప్పే ఉపాధ్యాయినులు పారం చక్కగా అర్థమయ్యేలా చెబుతారు. కసరకుండా, తెట్టకుండా చెబుతారు. అర్థం కాలేదంటే విసుక్కోరు. మళ్ళీ చెబుతారు. వారు చెప్పే తీరు చాలా బాగుంటుంది. వారంతా నాకు పూజ్యాలే.

ఇదే విధంగా నాకు చాలాసార్లు ‘స్త్రీ రత్నములు పూజ్యాలు’ అనిపించింది.

3. కింది అంశాల గురించి సృజనాత్మకంగా / ప్రశంసిస్తా రాయండి.

ఆ. పాశ్యాంశాన్ని “వికాంకిక” రూపంలో రాసి ప్రదర్శించండి.

ఆ. ఈ పాశం ఆధారంగా స్త్రీల పట్ల మనం ఎలా ప్రవర్తించాలో, మన బాధ్యతలు ఏమిటో తెలిపేలా నినాచాలు / సూక్తులు రాయండి.

III. భాషాంశాలు

పదజాలం

1. కింది పర్యాయ పదాలకు సంబంధించిన పదాన్ని పాతంలో గుర్తించి గడిలో రాయండి.

ఆ. ఆజ్ఞ - ఆదేశము, ఆన, ఉత్తరువు, నిర్దేశము.

ఆ. కన్ను - అడ్డి, చక్కవు, నేత్రము, నయనము.

ఇ. ..... - అగ్ని, నిష్ఠా, వహి, జ్వలనము.

ఈ. ..... - మగువ, కొమ్మ, ఇంతి, పడతి.

2. కింది ఆధారాలను బట్టి గళను పూరించండి.

1		2		3		4	
6							7
10		11		12	13		
				14			

అడ్డం

1. సీతకు అగ్నిగుండం కూడా ఇలా ఉంటుంది. (4)
2. ‘అంబుదం’ దీన్నే ఇలా కూడా అంటారు. (2)
3. సావిత్రి చరిత్ర విశేషణం (3)
4. పాపం కాదు పుణ్యానికి నిలయం (4)
5. కుడివైపు నుండి సీతకు మరో పేరు (3)
6. కుడివైపు నుండి శివాజీ కోపించిన సేనాని (4)
7. ఈ పారం కవి ఇంటి పేరు (4)
8. పారంలో శివాజీ తోలిపలుకు (1)

నిలువు

1. సోన్నదేవుడు దీనిని బంధించాడనే శివాజీ కోపించింది (4)
2. శివాజీ గౌరవించిన కాంత వంశం (3)
3. రావణుని తాత (4)
4. యవన కాంత స్ఫురిలం (4)
5. సోన్నదేవుని మదోస్వాధానికి కారణం (2)
6. శివాజీని సోన్నదేవుడు పిలిచినట్టు మీరూ పిలవండి. (2)
7. శీర్షాసనం వేసిన త్వరితం, వేగం (2)

3. కింది ప్రకృతులకు సరైన వికృతులను జతపరచండి.

ప్రకృతి		వికృతి
అ. రాళ్ళ	(4)	1. ఆన
ఆ. ఆజ్ఞ	(1)	2. రతనము
ఇ. ఛాయ	(5)	3. బత్తి
ఈ. రత్నము	(2)	4. రాణి
ఊ. భక్తి	(3)	5. చాయ

4. కింది పదాల్లోని ప్రకృతి - వికృతి పదాలను వేరుచేసి రాయండి.

గౌరవము	బమ్మ	పుణ్యము	బ్రహ్మ	జోతి	పున్మై	అంబ	
రాసి	గీము	జోతి	దోషము	గూర్చము	గారవము	రాశి	బాగ్గిము
అమ్మ		భాగ్యము		దోసము		గారవము	వికృతి
ప్రకృతి	-	వికృతి		ప్రకృతి		-	
గౌరవము	-	గారవము		బ్రహ్మ		-	బమ్మ
పుణ్యము	-	పున్మై		జోతి		-	జోతి
రాశి	-	రాసి		గూర్చము		-	గీము
అంబ		అమ్మ		భాగ్యము		-	బాగ్గిము
దోషము	-	దోసము					

వ్యాకరణంశాలు

1. కింది పదాలు పరిశీలించండి. వాటిలో సవర్జదీర్ఘ గుణ, వృద్ధి సంధులున్నాయి. గుర్తించి, విడదీసి సూత్రాలు రాయండి.

సవర్జదీర్ఘసంధి :

$$\begin{array}{llll} \text{అ. పుణ్యావాసము} & = & \text{పుణ్య} & + \quad \text{ఆవాసము} \\ \text{ఇ. స్విగ్ంబుద} & = & \text{స్విగ్} & + \quad \text{అంబుద} \end{array} = (\text{అ} + \text{అ} = \text{అ})$$

గుణసంధి :

$$\begin{array}{llll} \text{అ. మదోస్వారము} & = & \text{మద} & + \quad \text{ఉస్వారము} \\ \text{ఈ. సరభసోత్సాహం} & = & \text{సరభస} & + \quad \text{ఉత్సాహం} \end{array} = (\text{అ} + \text{ఉ} = \text{ఉ})$$

వృద్ధిసంధి :

$$\begin{array}{llll} \text{ఊ. గుణౌదత్యం} & = & \text{గుణ} & + \quad \text{జౌదత్యం} \\ \text{ఊ. రసైక స్థితి} & = & \text{రస} & + \quad \text{వికసితి} \end{array} = (\text{అ} + \text{జ} = \text{జ})$$

2. కింది పదాల్లో ఉత్సు, త్రిక, రుగాగమ, లులనల సంధులున్నాయి. పదాలు విడదీసి, సంధి జరిగిన తీరును చర్చించండి.

(అ) బంధమూడ్చి (అ) అవ్వారల (ఇ) భక్తురాలు (ఈ) బాలెంతరాలు (ఊ) గుణవంతురాలు (ఊ) దేశాలలో

(బు) పుస్తకాలు   (బుంగారు) సమయాన

ఉత్సవంధి :

$$\text{అ) బంధమూడ్చి} = \text{బంధము} + \text{ఊడ్చి} = (\text{ఓ} + \text{ఊ} = \text{ఊ})$$

త్రికసంధి :

$$\text{అ) అవ్యారల} = \text{ఆ} + \text{వారల}$$

రుగాగమసంధి :

$$\text{జ) భక్తురాలు} = \text{భక్త} + \text{ఆలు} = \text{భక్తురు(క్ర)} + \text{ఆలు}$$

$$\text{ఈ) బాలెంతరాలు} = \text{బాలెంత} + \text{ఆలు}$$

$$\text{ఉ) గుణవంతురాలు} = \text{గుణవంత} + \text{ఆలు} = \text{గుణవంతురు(క్ర)} + \text{ఆలు}$$

లు, ల, న, ల సంధి :

$$\text{ఊ) దేశలలో} = \text{దేశము} + \text{లలో} = (\text{'ము'} \text{ లోపం} - \text{దాని పూర్వపు 'శ'కు దీర్ఘం వచ్చింది})$$

$$\text{బు) పుస్తకాలు} = \text{పుస్తకము} + \text{లు} = (\text{'ము'} \text{ లోపం} - \text{దాని పూర్వపు 'క'కు దీర్ఘం వచ్చింది})$$

$$\text{బుంగారు) సమయాన} = \text{సమయము} + \text{న} = (\text{'ము'} \text{ లోపం} - \text{దాని పూర్వపు 'య'కు దీర్ఘం వచ్చింది})$$

3. కింది పద్యపాదాల్లోని అలంకారాన్ని గుర్తించండి. లక్షణాలను సరిచూసుకోండి.

అ. అనుచున్ జేవులుమీఱు కన్యుంగవతో, నాస్పందదోష్టంబుతో ఘన హంకారముతో నట్ర్యుకులితో, గర్జిలునా భోన్సలేపుని జూడన్.....

4. కింది పద్యపాదాలకు గురులఘువులను గుర్తించి, గణవిభజనచేసి, అవి ఏ పద్యాలకు సంబంధించినవో నిర్ణయించండి. లక్షణాలను చర్చించండి.

అ. ఆ - యేమీ యెంకరాణివాసమును బుణ్ణువాసమున్ దెచ్చినా

అ. అనల

జ్యోతుల నీ పతిప్రతలఁ బాపాచారులైదాయు భూ

5. కింది పదాలను విడదీయండి.

అ. వాజ్యయం = వాక్ + మయం = వాజ్యయం = 'క్' స్థానంలో 'జ' వచ్చింది.

అ. రాణ్ణపోంద్రవరం = రాట్ + మపోంద్రవరం = రాణ్ణపోంద్రవరం = 'ట్' స్థానంలో 'ణ' వచ్చింది.

ఇ. జగన్నాథుడు = జగత్ + నాథుడు = జగన్నాథుడు = 'త్' స్థానంలో 'న' వచ్చింది.

పై మూడు సందర్భాల్లో పూర్వపదాంతంలో పరుసగా క, ట, త లున్నాయి.

వాటికి 'మ' గాని, 'న' గాని పరమయినాయి -

అప్పుడు పదాంతంలోని 'క' కారం కవర్ అనునాసికమైన 'జ' (క ఖ గ ఘ 'జ') గాను, 'ట' కారం దాని అనునాసికమైన 'ణ' (ట, ర, ద, ధ, 'ణ') గాను, 'త' కారం దాని అనునాసికమైన 'న' (త థ ద ధ 'న') గాను మారాయి. దీన్నమునుసరించి -

వర్గపదమాక్రాలకు (క, చ, ట, త, ప లక్ష) 'న' గాని, 'మ' గాని పరమైనప్పుడు అదేవర్గ అనునాసికాలు ఆదేశమవుతాయి. దీన్నే 'అనునాసిక సంధి' అంటారు.

కింది పదాలను విడదీసి, అనునాసిక సంధి సూత్రంతో అన్వయించి చూడండి.

అ) తన్మయము = తత్ + మయము - 'త్'కు బదులుగా 'మ' వచ్చింది.

ఇ) రాణ్ణణి = రాట్ + మణి - 'ట్' కు బదులుగా 'ణ' వచ్చింది.

ఈ) మరుస్పందనుడు = మరుత్ + నందనుడు - 'త్' కు బదులుగా 'న' వచ్చింది.

అంటే క,చ,ట,త,ప వర్గమాక్రాలకు స,మ లు పరమైతే వాని అనునాసికాక్రాలు వికల్పంగా వచ్చును.

6. ఉపజాతిపద్యాల్లో తేటగీతి, ఆటవెలది పద్యాల లక్షణాలను తెల్పుసుకున్నారు కదా! ఇప్పుడు సీసపద్యం లక్షణాలను పరిశీలించాం.

సీసపద్యంలో ప్రతిపాదం రెండు భాగాలుగా ఉంటుంది. ప్రతిభాగంలో నాగ్నేసి గణాల చౌపూన ఒక్కొక్క పాదంలో ఎనిమిది గణాలుంటాయి.

ఈ 8 గణాల్లో మొదటి ఆరు ఇంద్రగణాలు. చివరి రెండు సూర్యగణాలు. (పాదం మొదటి భాగంలో 4 ఇంద్రగణాలు, 2వ భాగంలో పరుసగా రెండు ఇంద్రగణాలు, రెండు సూర్యగణాలుంటాయి.)

యతి ప్రతిపాదంలోనూ తివ గణం మొదటి ఆక్షరంతో సరిపోతుంది. యతిలేని చేట ప్రాసయతి చెల్లుతుంది.

పై పాదంలో ప్రాసయతిని గమనించారు కదా!

ప్రాసయినుంటే లేదు.

సీసపద్యం నాల్సపాదాల తర్వాత తేటగీతిగాని, ఆటవెలదిగాని తప్పనిసరిగా ఉంటుంది.

ఈ కింది పద్యపాదాన్ని గణవిభజన చేసి లక్షణ సమన్వయం చేయండి.

ధగధగ్గహన మధ్యమ పూలరాగిగా

విహరించియున్న సాధ్వీమతల్లి.

మీ పాదంలోని కవ పద్యం సీసం. ఆ పద్యం లక్షణాలను సరిచూడండి.

సూక్తి

యత్నార్యస్త పూజ్యంతే, రమంతే తత్త్వదేవతా:

యత్నేతాస్త నపూజ్యంతే, సర్వస్తుతా ఫలా:క్రియా:

స్త్రీలను పూజించేచేటనే దేవతలు ఆనందిస్తారు. స్త్రీలను

గౌరవించనిచేట జరిగే సర్వక్రియలూ నిష్పలమలే.

సముద్రలంఘనం

పార్యంశ నేపథ్యం

సీతాన్వేషణలో రాములక్ష్మణులు కిపిగ్యంధను చేరుకుంటారు. సుగ్రీవునితో స్నేహం చేస్తారు. సుగ్రీవుడు సీతను వెతకడానికి వానర సైన్యాన్ని నాలుగు దిశలకు పంపిస్తాడు, ఆంజనేయుని బృందం దక్షిణ దిశకు వెళ్తుంది. జాంబవంతుని ప్రోత్సాహంతో ఆంజనేయుడు మహాంద్రగిరి నుంచి సముద్రలంఘనానికి సిద్ధహోతాడు. ప్రస్తుత పార్యభాగం అయ్యలరాజు రామభద్రుడు రచించిన ‘రామాభ్యుదయము’ అను ప్రబంధంలోని ఆరవ ఆశ్వాసంలోది.

కవి పరిచయం :

పార్యభాగం పేరు	:	“సముద్రలంఘనం”
దేనినుండి గ్రహింపబడింది	:	“రామాభ్యుదయము” ఆరవ ఆశ్వాసం నుండి.
కవి పేరు	:	అయ్యలరాజు రామభద్రుడు
కాలం	:	రామభద్రుడు 16వ శతాబ్దివాడు
ఏ ప్రాంతము వాడు	:	కడప జిల్లా, ఒంటిమిట్ట ప్రాంతంవాడు.
ఎవరికి అంకితం	:	అయ్యలరాజు రామభద్రుడు, తన రామాభ్యుదయ కావ్యాన్ని ఆశియ రామరాయల శ్లోనల్లుడైన గొబ్బారి నరసరాజుకు అంకితం ఇచ్చాడు.
అష్టదిగ్గజకవి	:	రామభద్రుడు శ్రీకృష్ణదేవరాయల ఆస్థానంలోని అష్టదిగ్గజ కవులలో ఒకడు.
ఇతర రచనలు	:	ఈ కవి మరొక రచన, “సకల కథాసార సంగ్రహం”.
రామాభ్యుదయ కావ్య విశిష్టత	:	రామాభ్యుదయ కావ్యం, ప్రబంధరీతిలో ఎనిమిది ఆశ్వాసాల కావ్యం. ప్రతి పద్యంలో కల్పనాచాతుర్యం కనిపిస్తుంది. ఈ కావ్యంలో శ్రీరాముడి చరిత్ర ఉంది. రామాయణంలో ‘ఉత్తర కాండ’ను మాత్రం ఈ కవి వ్రాయలేదు.
ఖిరుదులు	:	ఈ కవికి ‘చతురస్మాహిత్య లక్ష్మణ చక్రవర్తి’, “ప్రతివాదిమదగజ పంచానన” అనే ఖిరుదులు ఉన్నాయి.
కవితా సామర్థ్యం	:	రామభద్రుని కవితా సామర్థ్యం అంతా చమత్కారంతో కూడినదని, ఆయన వర్ధనల ద్వారా ప్రస్తుతము అవుతుంది.

ప్రక్రియ - ప్రబంధం :

వర్షాన ప్రధానమైన కావ్యాలు “ప్రబంధాలు”. శ్రీకృష్ణదేవరాయల కాలాన్ని అనగా 16వ శతాబ్దాన్ని “ప్రబంధయుగం” అంటారు. “పురాణము, ఇతిహసాల నుండి చిన్న కథను తీసుకొని, వర్షానలు కలిపి, పెంచి, స్వతంత్ర కావ్యంగా రచిస్తే దాన్ని “ప్రబంధం” అంటారు. ప్రబంధంలో “అష్టాదశ వర్షానలు” అనగా 18 రకాల వర్షానలుంటాయి.

ప్రవేశిక :

సీతాన్యేషణకోసం వాయుపుత్రుడైన హనుమంతుడు తోకతో ఎగరడం చూసిన దేవతలు “సూర్యుడు చాలా వేగంతో పెద్ద కాడిపున్న తన రథాన్ని నడిపిస్తూ ఇటు వచ్చాడేమో” అని అనుకున్నారు. దేవతల యొక్క ఊహను నిజంచేస్తూ హనుమంతుడు సముద్రాన్ని ఏవిధంగా లంఘించాడో చూద్దామా!

మ॥ తన చూ పంబుధిమీదఁ జాచి శ్రవణద్వంద్వంబు రిక్కించి వం చిన చంచద్భుజముల్ సముత్సుటుకటీసీమంబులన్ బూన్ని తోఁ
క నభోవీధికిఁ బెంచి యంప్రు లితీయంగాఁ బెట్టి బిట్టుది గ్ర
కున్ నక్కొండ యడంగఁ గ్రొక్కి పయికిం గుప్పించి లఫ్మించుచోన్

ప్రతిపదార్థం :

తన చూపు	=	తన కంటి చూపును
అంబుధిమీదన్	=	సముద్రంపై
చాచి	=	బాగా ప్రసరింపజేసి
శ్రవణ ద్వంద్వంబున్	=	చెవుల జంటను (తన చెవులు రెండింటీనీ)
రిక్కించి	=	నిక్కించి (నిక్కుపొడిచేటట్లు చేసి)
వంచిన	=	కొంచెము వంచిన
చంచద్భుజముల్ (చంచత్ + భుజముల్)	=	కదలుతున్న చేతులను

సముత్సుటుకటీసీమంబులన్;

సముత్సుటు	=	మిక్కిలి విశాలమైన
కటీ సీమంబులన్	=	మొలపై భాగములందు
పూన్ని	=	గట్టిగా ఉంచి
తోకన్	=	తన తోకను

నభోవీధికిన్	=	ఆకాశములోనికి
పెంచి	=	ఎత్తగా పెంచి
అంఘ్రులు	=	పాదములు
ఇతియంగాం బెట్టి		
(ఇతియంగాన్ + పెట్టి)	=	బిగించి పెట్టి
బిట్టుంది		
(బిట్టు + డాడి)	=	గట్టిగా గాలి పీల్చి
గ్రస్కున్నన్	=	వెంటనే
ఆ కొండ (ఆ + కొండ)	=	ఆ మహేంద్ర పర్వతము
అడంగన్	=	అణిగి పోయేటట్లు
త్రౌక్కి	=	కాళ్ళతో తొక్కిపెట్టి
పయికిన్	=	ఆకాశములోనికి
కుప్పించి	=	ఎగిరి
లంఫ్మించుచోన్	=	దూకేటప్పుడు (దూకాడు)

భావం: హనుమంతుడు తన కంటి చూపును సముద్రము వైపు ప్రసరింపజేశాడు. రెండు చెవులూ రిక్కించి, వంగి కదలుతున్న చేతులను తన విశాలమైన నడుముపై ఆనించాడు, తోకను ఆకాశవీధికి పెంచి, తన రెండు పాదాలు దగ్గరగా పెట్టి, గట్టిగా గాలి పీల్చాడు. తాను నిలబడిన కొండను ఒక్కసారిగా అణగడ్రాక్కి పైకి ఎగిరి దూకాడు.

ఇవి చేయండి

I. అవగాహన - ప్రతిస్పందన :

1. పారంలోని పద్యాలను రాగ, భావయుక్తంగా చదవండి.
- జ. మీ ఉపాధ్యాయుల సహాయంతో పారంలోని పద్యాలను, రాగముతో, భావం తెలిసేలా చక్కగా చదవడం నేర్చుకోండి.
2. ‘కటకట.....పో యన దగెగా’ - పద్యభావాన్ని సాంతమాటల్లో చెప్పండి.
- జ. కవులు సామాన్యంగా సముద్రాన్ని భూమి అనే స్థ్రీ ధరించిన వస్తుంలా ఉండని ఉత్సేఖిస్తారు (ఊహిస్తారు). ఇక్కడ లంక చుట్టూ సముద్రం ఆవరించి ఉండడం వల్ల కవి, ఆ సముద్రాన్ని, లంకా నగరం కోటగోడ చుట్టూ, శత్రువులు రాకుండా తవ్విన లోతైన కండకమేమో అన్నట్టుండని ఉత్సేఖించాడు. (ఊహించాడు)
3. పాతానికి “సముద్రలంఘనం” శీర్షిక సరిపోయిందా? ఏ విధంగానో తెలపండి.
- జ. ఈ పారంలో మహేంద్రగిరి నుండి త్రికూట పర్వతం మీదికి హనుమంతుడు ఎగిరి వెళ్లిన ఘుట్టాన్ని కవి వర్ణించాడు. హనుమంతుడు ఎగిరినప్పుడు ఏమయ్యిందో ఈ పారంలో చెప్పారు. హనుమంతుడు ఎగిరే ముందు ఏమి చేశాడో ఈ పారంలో ఉంది. సముద్రం మీద వెడుతున్న హనుమంతుడు బాణంలా దూసుకుపోయాడని చెప్పారు. ఎగిరి వెళ్ళేటప్పుడు అతని పిక్కల గాలి వేగానికి సముద్రం చీలిపోయి అది చూసే వారికి ఎలా కనిపించిందో కవి చెప్పాడు.

II. వ్యక్తికరణ-సృజనాత్మకత :

1. కింది భావం వచ్చే పద్యపాదాలు గుర్తించి, సందర్భం వివరించండి.
- అ) ప్రవాహ తరంగాలు ఆకాశాని కెగిశాయి.
- జ. “రుఖీతరంగఫుట లెల్లెడల నుప్పరంబు లెగసి పడి” - అన్న పద్యపాదం పై భావాన్ని ఇస్తుంది. హనుమంతుడు మహేంద్ర పర్వతంపై అడుగువేసి ఎగరడంతో ఆ పర్వతం కంపించడంతో ఆ పర్వత శిఖరంపై గల సెలయేళ్ళ కెరటాలు అన్నీ ఆకాశమునకు ఎగిరాయి అని కవి చెప్పిన సందర్భంలోనిది.
- ఆ) ఒకచోట నిలబడి దక్కిణం వైపు చూశాడు.
- జ : “ఒక్కచో నిల్చి దక్కిణ దిక్కుజూచి” - అన్న పద్యపాదం పై భావాన్ని ఇస్తుంది. హనుమంతుడు సముద్రం మీదికి ఎగిరేటప్పుడు అతని వేగానికి పర్వత శిఖరాలు చలించాయి అనీ, హనుమంతుడు

పర్వతాన్ని ఎక్కు అంతటా తిరిగాడనీ, ఒకచోట నిలబడి దక్కిణ దిశవైపు చూచాడనీ కవి వర్ణించిన సందర్భంలోనిది.

- ఇ) ఒక గొప్పధ్వని పుట్టింది.**
- జ. “బక మహారవం బుదయింపన్”** - అనే పద్యపాదం పై అర్థాన్ని ఇస్తుంది. కొండ అనే విల్లు నుండి వెలువడిన హనుమంతుడు అనే బాణం గొప్ప ధ్వని వచ్చేలా రాక్షసుల పట్టణం వైపు వేగంగా వెళ్ళిందని కవి చెప్పిన సందర్భంలోనిది.
- ఈ) బలిచక్రవర్తి ఇంటి వాకిలా అన్నట్లున్నది.**
- జ.** “బలిమందిరంబు వాకిలియొ యనంగ” అన్న పద్యపాదం పై భావాన్ని ఇస్తుంది. హనుమంతుని పిక్కల నుండి పిట్టిన గాలికి సముద్ర బలం లోతుగా చీలింది. ఆ దృశ్యం ఆదిశేషుడు హనుమంతుని చూడ్డానికి వచ్చి తలుపులు తెరచిన బలి చక్రవర్తి ఇంటివాకిలా ? అన్నట్లు ఉందని కవి చెప్పిన సందర్భంలోనిది.
- 2. పారంలోని పద్యాలలో హనుమంతుని సముద్రలంఘనానికి సంబంధించిన వర్ణనలు ఉన్నాయి కదా!**
- కవి కింది అంశాలను వేటితో పోల్చాడు ? ఆ పద్య పాదాల కింద గీత గీయండి. చదవండి.
- అ) హనుమంతుని అడుగులు**
- జ.** “అడుగులోత్తిన పట్లఁ బిడుగు మొత్తినయట్లు”. అడుగులను పిడుగులతో పోల్చాడు.
- ఆ) హనుమంతుని చూపు**
- జ.** “భావిసేతు వచ్చుపడ లంకకడకును సూత్రపట్టుమాడ్చిం జూడ్చి వెలుంగ”. హనుమంతుని చూపును దారంతో పోల్చాడు.
- ఇ) హనుమంతుడు ఆకాశంలో ప్రయాణించడం**
- జ.** “విపరీతగతిన్ దోల దొరకానెనొ, రవియిటు దేలం బెనుగాడితోడి తేరు”. హనుమంతుని సూర్యరథంతో పోల్చాడు.
- 3. కింది పద్యం చదివి ప్రశ్నలకు సరైన సమాధానాన్ని కుండలీకరణా ( )లలో రాయండి.**
- తే॥ గీ॥** పవన తనయ నీ వర్ణము, స్వర్ణసమము
వాయుపుత్ర నీ వేగము, వాయుసమము
అసుర వనమును కాల్య నీ వగ్నిసమము
రామదూత నీ చరితము, రమ్యమయము

- ಅ) ಅಂಜನೆಯನಿ ದೇಹಾಂತಿ ಸ್ವರ್ಗಸಮಂ ಕದಾ ! ಸ್ವರ್ಗಮಂಟೆ (3)
 1) ವೆಂಡಿ 2) ಇತ್ತಡಿ 3) ಬಂಗಾರಂ 4) ರಾಗಿ
- ಆ) ಹನುಮಂತನಿ ವೆಗಂ ದೀನಿತೋ ಸಮಾನಮೈಂದಿ (4)
 1) ವಿಮಾನಂತೋ 2) ಪಕ್ಕಿತೋ 3) ಗುರುಡುನಿತೋ 4) ವಾಯುವತ್ತೋ
- ಇ) ಅಸುರಲು ಎವರಂಟೆ (3)
 1) ದೇವತಲು 2) ಪಾಮಲು 3) ರಾಕ್ಷಸುಲು 4) ಗಂಥರ್ಯಾಲು
- ಈ) ರಮ್ಯಚರಿತುದೈನ ಹನುಮಂತುಡು ಈ ವಿಧಂಗಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಡು. (4)
 1) ಶಿವದೂತಗಾ 2) ಇಂದ್ರದೂತಗಾ 3) ಬ್ರಹ್ಮದೂತಗಾ 4) ರಾಮದೂತಗಾ
- ಆ) ಅಸುರವನಾನ್ನಿ ಕಾಲ್ಪೇ ಸಮಯಂಲೋ ಹನುಮ ಎಲಾಂಟಿವಾಡು ? (1)
 1) ಅಗ್ನಿ 2) ವಾಯುವು 3) ಇಂದ್ರಿಡು 4) ರಾಮುಡು
- 4.) ಪಾರಂ ಆಧಾರಂಗಾ ಕಿಂದಿ ಪ್ರಶ್ನಲಕ್ತ ಜವಾಬುಲು ರಾಯಂಡಿ.
- ಅ) ಹನುಮಂತುಡಿಕಿ ಲಂಕ ಎಲಾ ಕನಿಪಿಂಚಿಂದಿ ?
- ಇ. ಸಹಜಂಗಾ ಸಮುದ್ರಂ ಭೂದೇವಿ ನಡುಮುನಕು ಕಟ್ಟಿನ ವಸ್ತ್ರಂಲಾ ಶೋಭಿಸ್ತುಂದಿ. ಅಟುವಂಟಿ ಸಮುದ್ರಂ ಲಂಕ ವೈಪುನಕು ವಚ್ಚಿ ದುಷ್ಪರಾಕ್ಷಸುಲುನ್ನ ಲಂಕಾ ನಗರಂ ಕೋಟಕು ಚುಟ್ಟೂ ತ್ರಿವೀನ ಕಂದಕಂಲಾ ಇಪ್ಪುಡು ಹನುಮಂತುಡಿಕಿ ಕನಿಪಿಂಚಿಂದಿ.
- ಆ) ಹನುಮಂತುಡು ಸಮುದ್ರಲಂಘನಾನಿಕಿ ಮುಂದು ಎಲಾ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥೆ ಲಂಘಿಂಚಾಡು ?
- ಇ. ಹನುಮಂತುಡು ಸಮುದ್ರಾನ್ನಿ ದಾಟಡಾನಿಕಿ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥೆ, ಗಟ್ಟಿಗಾ ಕೊಂಡಪೈ ಒತ್ತಿ ಅಡುಗುಲು ವೇಶಾಡು. ತನ ತೋಕನು ಅಟು ಇಟ್ಟಾ ತಿಪ್ಪಾಡು, ತನ ಚೆತಿತೋ ಕೊಂಡನು ಬಲಂಗಾ ಚರಿചಾಡು. ಗಟ್ಟಿಗಾ ಸಿಂಹನಾಡಂ ಚೇಶಾಡು. ವಾಯುದೇವನಿಲಾ ಪರ್ವತ ಶಿಖರಾಲು ಕದಿಲೇಲಾ ತನ ಶರೀರಾನ್ನಿ ಪೆಂಚಾಡು. ಕೊಂಡಪೈಕಿ ಎಕ್ಕಿ ಅಟು ಇಟ್ಟಾ ತಿರಿಗಾಡು. ತರುವಾತ ಒಕವೋಟ ನಿಲಬಡಿ, ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕುವೈಪು ಚೂಶಾಡು.
- ಇ) ಹನುಮಂತುಡು ಆಕಾಶಂಲೋಕಿ ಎಗಿರಿನಪ್ಪುಡು ಸಮೀಪಂಲೋನಿ ವಾರಿಕಿ ಏಮನಿಪಿಂಚಿಂದಿ?
- ಇ. ಹನುಮಂತುಡು ಕೊಂಡನು ಅಣಗದ್ರಾಕ್ಕಿ ಆಕಾಶಂಪೈಕಿ ಎಗಿರಿ, ಪ್ರಯಾಣಿಸ್ತೂ ಉಂಟೆ, ಸಮೀಪಂಲೋನಿ ವಾರಿಕಿ ಹನುಮಂತುಡು ಎಗಿರಿನಟ್ಲು ಕಾಕುಂಡಾ, ಒಕ ಪರ್ವತಮು ಎಗಿರಿನಟ್ಲು ಅನಿಪಿಂಚಿಂದಿ.
- ಈ) ಹನುಮಂತುಡು ಲಂಕವೈಪು ಎಲಾ ಎಗಿರಾಡು ?
- ಇ. ಹನುಮಂತುಡು ಸಮುದ್ರಂವೈಪು ಚೂಸಿ, ತನ ರೆಂಡು ಚೆವುಲೂ ರಿಕ್ಕಿಂಬಿ, ವಂಗಿ ತನ ಚೇತುಲನು ನಡುಮುನಕು ಅನಿಂಬಿ, ತೋಕನು ಆಕಾಶ ವೀಧಿಲೋಕಿ ಪೆಂಬಿ, ಪಾದಾಲು ದಗ್ಗರಗಾ ಪೆಟ್ಟಿ, ಗಟ್ಟಿಗಾ ಗಾಲಿ ಪೀಠಿ, ತಾನು ನಿಲಬಡಿನ ಕೊಂಡನು ಒಕ್ಕಸಾರಿಗಾ ಅಣಗದ್ರಾಕ್ಕಿ ಪೈಕಿ ಎಗಿರಿ ಲಂಘಿಂಚಾಡು. ಹನುಮಂತುಡು ಅಪ್ಪುಡು ಕೊಂಡ ಅನೇ ವಿಲ್ಲು ನುಂಡಿ ವೆಲುವಡಿನ ಬಾಣಂಲಾ ಲಂಕ ವೈಪುಕು ದೂಸುಕುಷೋಯಾಡು.

- ఉ) మహావేగంతో వెడుతున్న హనుమంతుని చూసి దేవతలు ఏమనుకున్నారు ?
- జ. వాయుపుత్రుడైన హనుమంతుడు తన తోకతో పాటు ఎగరడం చూసి, దేవతలు “సూర్యుడు విపరీతమైన వేగంతో పెద్ద కాడి ఉన్న తన రథాన్ని నడిపిస్తూ అటు వచ్చాడేమో” అనుకున్నారు.
- 5.** కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో సమాధానాలు రాయండి.
- ఆ) హనుమంతుడు సముద్రాన్ని లంఘించడానికి సిద్ధమై అడుగులు వేసినపుడు పెద్దపెద్ద కొండలు బద్దలై, చెట్లు పెకలింపబడి, ఏనుగులూ, సింహాలు పరుగులు పెట్టాయి. కొండ గుహలు ప్రతిధ్వనించాయి. దీన్ని బట్టి హనుమంతుని బలం ఎంతటిదో ఊహాంచి రాయండి.
- జ. హనుమంతుని బలం వర్ణనాతీతం. అతడు కొండలను పిండి చేసేటంత బరువూ, శక్తి, బలం కలవాడు. అందుకే అతడు అడుగులు వేస్తే, పెద్ద పెద్ద రాళ్ళు పగిలి పడిపోయాయి. అతడు వాయుదేవుని అంత వేగం గలవాడు. అందుకే అతడు తోకను తిప్పితే, అక్కడి చెట్లు అన్ని కూలిపోయి బయళ్ళు ఏర్పడ్డాయి. అతడు చేతితో గట్టిగా చరిస్తే ఏదో కర్రతో కొట్టినట్లు, త్రూర జంతువులు అన్ని బెదరి పారిపోయాయి. అతడు సింహాండం చేస్తే అక్కడి కొండ గుహలు ప్రతిధ్వనించాయి. దీన్ని బట్టి హనుమంతుని కంతధ్వని, మహాగంభీరమైనదని తెలుస్తాంది.
- హనుమంతుడు మహా బలవంతుడు, శక్తిమంతుడు అయినందువల్లనే తాను ఒక్కడూ, నూరు యోజనాల సముద్రం దాటి వెళ్ళి లంకిణి చంపి, అశోక వనాన్ని భగ్నం చేసి, లక్షల కొద్ది రాక్షసులను చంపి, లంకను అగ్నితో కాల్ప రావణునికి బుద్ధి చెప్పి, సీత జాడను తెలిసికొని రాముని వద్దకు తిరిగివచ్చాడు.
- ఆ) వానర సైన్యంలో ఎంతోమంది వీరులుండగా సముద్రలంఘనానికి హనుమంతుణ్ణే ఎన్నుకోడానికి గల కారణాలు ఏమై ఉండవచ్చు ?
- జ. మిగిలిన వానరులలో కొందరు తాము నూరు యోజనాల దూరం ఎగిరి వెళ్ళేమన్నారు. మరికొందరు ఎగిరి వెళ్ళినా, తిరిగి రాలేమన్నారు.
- హనుమంతుడుడికి బ్రహ్మ శాపం వల్ల తన బలం తనకు తెలియదు. అతడు వాయుదేవుని పుత్రుడు. అతడు వాయుదేవునితో సమాన బలం గలవాడు. 10వేల యోజనాల దూరం దాటగలవాడు. అదీగాక శ్రీరాముడు హనుమంతుని బలాన్ని ముందే గుర్తించి, హనుమంతుని చేతికి సీతమ్మకు ఇమ్మని తన ఉంగరాన్ని కూడా ఇచ్చాడు.
- హనుమంతునివల్లే ఆ కార్యం నెరవేరుతుందని జాంబవంతుడు సలహా చెప్పాడు. జాంబవంతుడు హనుమంతుని వెళ్ళి రమ్మని ప్రోత్సహించాడు. ఈ కారణంగా హనుమంతుణ్ణే, సముద్రలంఘనానికి వానరులు ఎన్నుకున్నారు.

- ඇ) హనుమంతుడు సముద్రలంఘనానికి ముందు చేసిన చేష్టల ఆంతర్యం ఏమై ఉంటుంది ?**
- జ.** సముద్రలంఘనానికి ముందు హనుమంతుడు గట్టిగా ఒత్తి అడుగులు వేసి, రాళ్ళను పగులకొట్టి, చెట్లను కూలగొట్టి, క్రూర జంతువులను సైతం పారిపోయేలా చేసి, గుహలు ప్రతిధ్వనించేలా సింహాదం చేశాడు. అతని పాదాల ఒత్తిడికి పర్వత శిఖరాలు కంపించి పోయాయి. హనుమంతుడు తన శక్తిని మిగిలిన వానరులకు ఈ విధంగా చూపించాడు. తాను నీత జాడను తెలిసికొని రాగలనని తనవారికి ఆ విధంగా దైర్యం కల్పించాడు. తాను మహశక్తిమంతుడననీ, కొండల్ని పిండి చేయగలననీ నిరూపించాడు. తాను వాయుదేవుని అనుగ్రహం కలవాడినని, మిగిలిన వానరులకు తెలియపరచి, వారికి దైర్యం కల్పించాడు. హనుమంతుడు తాను తప్పక నీత జాడను తెలిసికొని రాగలడని, ముందుగానే తన తోటి వానరులకు ఈ విధంగా భరోసా ఇచ్చాడు. అందుకే హనుమంతుడు ఆ చేష్టలు చేశాడు.
- ఈ) హనుమంతుడు ఆకాశంలోకి ఎగరగా సమీపంలోని వారికి ఒక పెద్ద కొండ ఎగిరిందా! అని అనిపించింది. అలా ఎందుకు అనిపించిందో రాయండి.**
- జ.** హనుమంతుడు సముద్రాన్ని దాటడానికి ముందు తన శరీరాన్ని బాగా పెంచాడు. పర్వదినాలలో ఉప్పాంగే సముద్రుడిలా శరీరాన్ని పెంచాడు. అతడు పర్వతమంత శరీరాన్ని ధరించాడు. హనుమంతుడు సముద్రం మీద ఎగిరేటప్పుడు అతని నీడ, పది యోజనాల పొదవు, ముపై యోజనాల వెడల్పు ఉందని రామాయణంలో చెప్పబడి ఉంది. అంత గొప్ప శరీరం కల హనుమంతుడు చూసేవారికి తెక్కులున్న పర్వతం వలె కనిపించాడు. అందుకే హనుమంతుడు ఆకాశంలోకి ఎగిరినప్పుడు ఒక పెద్ద కొండ ఎగిరిందా అని ప్రకృతున్న వాళ్ళకి అనిపించింది.
- 6. కింది ప్రశ్నలకు ఏడేసి వాక్యాల్లో సమాధానాలు రాయండి.**
- అ)** హనుమంతుణ్ణి గురించి మీ సొంతమాటల్లో రాయండి.
- జ.** హనుమంతుడు మహాబలవంతుడు. అతడు సముద్రాన్ని దాటేముందు శరీరాన్ని పెంచి మహేంద్రగిరిపై అడుగులు వేశాడు. అప్పుడు పిడుగులు పడ్డట్లు అక్కడి రాళ్ళు పగిలిపోయాయి. హనుమంతుడు తోకను త్రిప్పినప్పుడు వచ్చిన గాలి వేగానికి అక్కడి చెట్లు కూలిపోయాయి. అతడు చేతితో చరిస్తే భయపడి క్రూర జంతువులు పారిపోయాయి. అతడు చేసిన సింహాదానికి గుహలు ప్రతిధ్వనించాయి. కొండలు కంపించాయి. కొండలపై సెలయేళ్ళ కెరటాలు ఎగసిపడి ఆకాశాన్ని తాకాయి. హనుమంతుడు పెరిగి మహేంద్రగిరిపై నిలిచాడు.

హనుమంతుడు సముద్రాన్ని చూసి, చెవులు రిక్కించి, చేతులు నడుముకు ఆనించి, తన తోకను ఆకాశం వైపుకు పెంచి, పాదాలు దగ్గరగా పెట్టి, తాను నిలబడ్డ కొండను క్రిందకు అణగదొక్కి పైకి ఎగిరాడు. అప్పుడు చూచేవాళ్ళకు పర్వతం ఎగురుతున్నట్లు అనిపించింది. బాణంలా ధ్వని చేసుకుంటూ అతడు వేగంగా సముద్రం మీంచి ఎగిరాడు. హనుమంతుని పిక్కల గాలి వేగానికి సముద్రం చీలి, రాముని కోప ప్రవాహం, లంకకు చేరడానికి తవ్విన కాలువలా కనిపించింది. ఆదిశేషుడు వచ్చి తలుపులు తెరిచిన బలిచక్రవర్తి ఇంటి వాకిలిలా కనిపించింది. సేతు నిర్మాణానికి త్రవ్విన పునాదిలా కనిపించింది.

ఆ) హనుమంతుడు సముద్రాన్ని లంఘించిన విధానాన్ని కవి ఎలా వర్ణించాడు ?

(లేదా)

సీతాన్వేషణ నిమిత్తం హనుమంతుడు చేసిన “సముద్ర లంఘనాన్ని” కవి అయ్యలరాజు రామభద్రుడెలా వర్ణించాడో తెలుపండి.

జ. హనుమంతుడు సముద్రం వైపు చూసి, తన రెండు చెవులూ రిక్కించి, కిందికి వంగి, తన చేతులను నడుముకు ఆనించి, తోకను ఆకాశం మీదికి పెంచి, తన పాదాలు దగ్గరగా పెట్టి, గాలి గట్టిగా పీల్చి, తాను నిలబడ్డ కొండను క్రిందకు అణగదొక్కి పైకి ఎగిరాడు.

హనుమంతుడు ఎగురుతూ ఉంటే, పర్వతము ఎగురుతున్నట్లు అనిపించింది. హనుమంతుడు విల్లు నుండి విడిచి పెట్టబడిన బాణంలా పెద్ద ధ్వనితో లంకవైపు దూసుకుపోయాడు.

హనుమంతుడు తోకతో ఎగరడం చూసిన దేవతలు, సూర్యుడు కాది ఉన్న తన రథాన్ని వేగంగా తోలుకు వస్తున్నాడేమో ఆనుకొన్నారు. హనుమంతుని పిక్కల నుండి వచ్చిన గాలి వేగానికి, సముద్రం లోతుగా చీలింది. ఈ గాలి పాతాళంలో ఉన్న పాములకు ఆహారం వచ్చిందేమో అనిపించింది.

హనుమరుడి పిక్కల బలంతో వీచిన గాలి వేగానికి సముద్రం చీలినట్లు కాగా అది, రాముని క్రోధరసం లంకకు చేరడానికి తవ్విన కాలువలా, రాబోయే కాలంలో కట్టే సేతువునకు పునాదిలా, ఆదిశేషుడు తలుపులు తెరిచిన బలిమందిరం వాకిలిలా కనిపించింది. ఆ విధంగా, హనుమ త్రికూట పర్వత శిఖరం చేరాడు.

7. కింది అంశాల గురించి సృజనాత్మకంగా / ప్రశంసిస్తూ రాయండి.
1. హనుమంతుడి సముద్రలంఘనానికి ముందు వానరులందరూ మహేంద్రగిరికి చేరుకున్నారు. ఎవరు సముద్రాన్ని దాటగలరు ? అనే చర్చ బయలుదేరింది. హనుమంతుడు, జాంబవంతుడు, అంగదుడు ఇతర వానరులు ఉన్నారు. వాళ్ళ ఏమేమి మాటల్లాడుకొని ఉంటారు ? సంభాషణ రూపంలో రాయండి.

మహేంద్రగిరి వద్ద

హనుమంతుడు - జాంబవంతుడు - అంగదుడు

ఇతర వానరుల మధ్య సంభాషణ

- అంగదుడు :** వానరులారా ! మనలో ఎవరు సముద్రాన్ని దాటి, మా పినతండ్రి సుగ్రీవుని ప్రతిజ్ఞను నిలబెట్టగలరు ? మీరు ఎంతెంత దూరం సముద్రం దాటగలరో చెప్పండి.
- శరభుడు :** యువరాజా ! నేను 30 యోజనాల దూరం దాటగలను.
- మైందుడు :** యువరాజా ! నేను 70 యోజనాల దూరం వరకూ దాటగలను.
- జాంబవంతుడు :** మనము తప్పక రామకార్యం సాధించాలి. ఒకప్పుడు నాకు ఎగిరేందుకు మంచిబలం ఉండేది. నేనిప్పుడు ముసలివాళ్ళి అయ్యాను. నేను ఇప్పటికే 100 యోజనాలు దూరం దాటగలను. కానీ తిరిగి రాలేనేమో ? అంగదా ! నీవు నూరు యోజనాల దూరం దాటి తిరిగి వెళ్ళి రాగలవు. కానీ యువరాజువైన నిన్న మేము పంపగూడదు. నేను సరయిన వాళ్ళి మీకు చూపిస్తా.
- అంగదుడు:** తాతా ! జాంబవంతా ! మనలో సముద్రం దాటి తిరిగి రాగల వీరుళ్ళి మాకు చూపించు.
- జాంబవంతుడు:** ఆంజనేయా ! నీవు రామ, సుగ్రీవులంతటి బలం కలవాడవు. నీవు చిన్నప్పుడే 300 యోజనాల దూరం ఎగిరి సూర్యుడిని చేరిన వాడవు. మన వానరులంతా దిగులుగా ఉన్నారు. నీవు సముద్రం దాటి తప్పక తిరిగి రాగలవు. వెళ్ళిరా ! నాయనా !
- హనుమంతుడు:** తాతా ! నీవు చెప్పినది నిజము, నేను గరుడునికి అనేక వేల పర్యాయాలు ప్రదక్షిణం చేయగలను. నేను సీతమ్మను చూడగలను. నేను వాయువుతో సమానుడిని. 10వేల యోజనాలు దూరం వెళ్ళి రాగలను.
- అంగదుడు:** భేషి ! ఆంజనేయా ! నీవే మా విచారాన్ని తీర్చగలవు. నీవు సముద్రం దాటి వెళ్ళి సీతమ్మ జాడ తెలిసికొనిరా.

హనుమంతుడు: వానరులారా ! నన్ను దీవించండి.

జాంబవంతుడు: మంచిది నాయనా ! నీవు తప్పక కార్యం సాధిస్తావు. నీకు నా దీవెనలు. నాయనా వెంటనే బయలుదేరు.

హనుమంతుడు: మీరు ఘైర్యంగా ఉండండి. నేను తప్పక కార్యం సాధించి వస్తా.

(లేదా)

మీ పారంలో హనుమంతుని శక్తియుక్తులను వర్ణించిన కవిని ప్రశంసిస్తూ, అతని రచనలు చదపమని సలహ ఇస్తూ, మిత్రునికి ఒక లేఖ రాయండి.

మిత్రునికి లేఖ

నరసాపురం,
25/11/2019

మిత్రుడు స్వరూప్కు,

మిత్రమా ! నీవు మన పదవ తరగతి తెలుగు పార్యపుస్తకంలో 8వ పారం ‘సముద్రలంఘనం’ చదివావని అనుకుంటున్నాను. మాకు ఈ మధ్యనే మా తెలుగు పరండితులు ఈ పారం చెప్పారు. ఈ పారం ‘అయ్యలరాజు రామభద్రుడు’ పారంలో హనుమంతుడు సముద్రం దాటిన ఘుట్టమును కవి “అద్భుతంగా” వర్ణించాడు.

రామభద్రుడు సాహితీసమరాంగణ సార్వబోముడైన శ్రీకృష్ణదేవరాయల అష్టదిగ్గజ కవులలో ఒకడు. రామాయణము ఒక తియ్యని కావ్యము. ఈ రామాభ్యదయంలో కవి హనుమంతుని శక్తిని, పరాక్రమాన్ని గొప్పగా వర్ణించాడు. ఈ కవి ‘సకల కథాసార సంగ్రహం’ అనే మరో చదువు. ఆ కవిని గూర్చి, నీ అభిప్రాయం నాకు రాయి. ఉంటా.ఇట్లు,

నీ మిత్రుడు,
మై. ఆదిత్య
మునిసిపల్ ఉన్నత పారశాల,
నరసాపురం, ఆంధ్ర.

చిరునామా :

మై. స్వరూప్
తండ్రి. మై. కిషోర్ బాబు,
జంటి నెం. 2-6-15, అమలాపురం,
తూర్పుగోదావరి జిల్లా, ఆంధ్ర.

III. భాషాంశాలు :

పదజాలం

1. కింది వాక్యాలలో గీత గీసిన పదాలకు సమానార్థక పదాలను భాలీల్లో రాయండి.
- అ) హనుమంతుడు కొండకొమ్మున నిలబడ్డాడు, ఆ.....న అతడు సూర్యగోళంలా ఉన్నాడు (కూటూగ్రము)
- ఆ) వివరములో సర్పముంది. ఆ ..... లో చేయిపెట్టకు. (రంధ్రము)
- ఇ) హనుమంతుడెగిరితే ధూళి నభమునకు ఎగిసింది. అది ..... అంతటా వ్యాపించింది. తర్వాత ..... లోని సూర్యని కూడా కమ్మేసింది. (ఉప్పరము, ఆకాశము)
2. కింది ప్రకృతులకు వికృతులు, వికృతులకు ప్రకృతులు రాసి సొంతవాక్యాలలో ప్రయోగించండి.
- అ) సముద్రాన్ని వార్ధి అని కూడా అంటారు.
- జ. సముద్రము (ప్ర) - సంద్రము (వి) ఓడలు సంద్రంలో తిరుగుతుంటాయి.
- ఆ) దక్కిణ దిశ యముని స్థానం.
- జ. దిశ (ప్ర) - దెస (వి) రాజుగారి కీర్తి దెసలందు వ్యాపించింది.
- ఇ) మంచి గొనములు అలవరుచుకోండి.
- జ. గుణములు (ప్ర) - గొనములు (వి) మంచి గుణములు కలవారిని అందరు గౌరవిస్తారు.
- ఈ) నిముసమైనా వృథా చేయకు.
- జ. నిమిషము (ప్ర) - నిముసము (వి) విద్యార్థులు నిమిషం వృథా కాకుండా చదువుకోవాలి.
- ఉ) అగ్నిలో చేయిపెడితే కాలుతుంది.
- జ. అగ్ని (ప్ర) - అగ్ని (వి) అగ్నిలో ఏ వస్తువు వేసినా తగలబడిపోతుంది.
3. కింది ఇచ్చిన పదాలకు వ్యుత్పత్తుర్ధాలను జతచేయండి.
పదం	వ్యుత్పత్తుర్ధం
- అ) కార్యకం (4) 1. అపారమైన తీరం గలది.
- ఆ) అమరులు(7) 2. దనువు అనే స్త్రీ యందు పుట్టిన వాళ్ళు
- ఇ) ఉదధి (5) 3. జూలు కలిగినది.
- ఈ) ప్రభంజనం (6) 4. కర్కుకారునిచే చేయబడినది.
- ఉ) దానవులు (2) 5. ఉదకమును దీనియందు ధరించబడును.

- ఊ) కేసరి (3)   6. వృక్షశాఖలను విరగ్గాటేది.
- బు) ధరాధరం (8)   7. మరణము లేనివారు.
- బుఱ) పారావారం (1)   8. ధరను ధరించునది.

వ్యాకరణంశాలు :

సంధులు, సమాసాలు :

1. కింది పదాలు విడదీసి, సంధిపేరు రాయండి.
  - అ) హరియపుడు
  - బ.) హరి + అపుడు = హరి + య్యి + అపుడు - యడాగమ సంధి
  - అ) కూటాగ్రవీధి
  - జ.) కూట + అగ్రవీధి = (అ + అ = అ) - సవర్ణదీర్ఘ సంధి
  - బ.) పురాభిముఖుడు
  - జ.) పుర + అభిముఖుడు = (అ + అ = అ) - సవర్ణదీర్ఘ సంధి
  - ఈ) అణగదొక్కి
  - జ.) అణగన్ + తొక్కి = ('త' - 'ద' గా మారింది) - సరళాదేశ సంధి (లేక) ద్రుత ప్రకృతిక సంధి.
  - ఉ) వాడుగొట్టె
  - జ.) వాడు + కొట్టె = ('క' - 'గ' గా మారింది) - గసడదవాదేశ సంధి
  - ఊ) నీవుడక్కరివి
  - జ.) నీవు + టక్కరివి = ('ట' - 'ద' గా మారింది) - గసడదవాదేశ సంధి
  - బు) వారువోరు
  - జ.) వారు + పోరు = ('ప' - 'వ' గా మారింది) - గసడదవాదేశ సంధి
  - బుఱ) రారుగదా
  - జ.) రారు + కదా = ('క' - 'గ' గా మారింది) - గసడదవాదేశ సంధి
- 2) పాత్యాంశం నుండి షష్ఠి తత్పురుష సమాసానికి ఉదాహరణలు రాయండి. వాటికి విగ్రహవాక్యాలు రాయండి.
- ఉదా : కూటాగ్రము = కూటము యొక్క అగ్రము - షష్ఠి తత్పురుష సమాసం
- జ.) సమాసములు = తరంగముల యొక్క ఫుటలు - షష్ఠి తత్పురుష సమాసం
- 1) తరంగ ఫుటలు = తరంగముల యొక్క ఫుటలు - షష్ఠి తత్పురుష సమాసం
- 2) తమ తండ్రి = తమ యొక్క తండ్రి - షష్ఠి తత్పురుష సమాసం
- 3) కూటకోటులు = కూటము యొక్క కోటులు - షష్ఠి తత్పురుష సమాసం
- 4) గాడ్ప కొడుకు = గాడ్ప యొక్క కొడుకు - షష్ఠి తత్పురుష సమాసం

- 5) ధరణీ కటి తటము = ధరణి యొక్క కటి తలము - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 6) వప్ర పరిఫు = వప్రమునకు పరిఫు - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 7) గాడ్పువేల్పుపట్టి = గాడ్పువేల్పునకు పట్టి - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 8) ఏటిజోటి మగడు = ఏటి జోటి యొక్క మగడు - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 9) శ్రవణ ద్వంద్వంబు = శ్రవణముల యొక్క ద్వంద్వము - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 10) కటిసీమ = కటి యొక్క సీమ - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 11) నభోవీధి = నభస్సు యొక్క వీధి - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 12) పురాభిముఖంబు = పురమునకు అభిముఖము - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 13) సురగరుడురవలోకము=సురగరుడులకు దురవలోకము- షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 14) కరువలి వేలుపు కొడుకు=కరువని వేలుపునకు కొడుకు - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 15) పవనజ జంఘు = పవనజుని యొక్క జంఘు - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 16) పవనాశనకోటి = పవనాశనుల యొక్క కోటి - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 17) రఘువరేణుడు = రఘువంశజులలో వరేణ్యుడు - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 18) రఘువరేణ్య క్రోధరసము=రఘువరేణ్యని యొక్క క్రోధరసము - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 19) సేతుబంధము = సేతువు యొక్క బంధము - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం
- 20) బలిమందిరము = బలి యొక్క మందిరము - షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసం

అలంకారాలు :

శబ్దాలంకారాల్లో పృత్యునుప్రాస, అంత్యానుప్రాస లాంటివే మరికొన్ని ఉన్నాయి. వాటిని గురించి తెలుసుకుండాం.

1. ముక్తపదగ్రస్తం

కింది పద్యాన్ని పరిశీలించండి. ప్రత్యేకతను గుర్తించండి.

కం. మన నేటికి నూతనమా !

తన మానినిఁ దనకుఁ దక్కితి ననుమా

నను మానక దయ దనరం

దనరంతులు మాని నరసధవు రమ్మనవే.

పై పద్యంలోని ప్రత్యేకతులు గమనించారు కదా !

- 1) పద్యంలో మొదటి పాదం చివర ఉన్న తనమా అనే అక్షరాలు, రెండవపాదం మొదట తిరిగి ప్రయోగింపబడ్డాయి.
- 2) రెండవ పాదము చివర ఉన్న ననుమా అనే మూడు అక్షరాలు, మూడవపాదం మొదట తిరిగి ప్రయోగింపబడ్డాయి.
- 3) మూడవపాదము చివరన ఉన్న దనరం అనే మూడుక్కరాలు, తిరిగి నాల్స పాదం మొదట ప్రయోగింపబడ్డాయి.
- 4) ఈ విధంగా ముందు పాదం చివర విడిచిపెట్టబడ్డ పదాలే, తరువాతి పాదాల మొదట తిరిగి వాచ్చాయి.

ముక్తపదగ్రస్త అలంకారం వివరణ :

- 1) ఒక పద్యపాదంగానీ, వాక్యంగానీ, ఏ పదంతో పూర్తి అవుతుందో, అదే పదంతో తర్వాత పాదం (లేక) వాక్యం మొదలవుతుంది. దీన్నే ‘ముక్తపదగ్రస్త అలంకారం’ అంటారు.

2. యుమకము :

కింది వాక్యాలు పరిశీలించండి. ప్రత్యేకతను గుర్తించండి.

అ) లేమా ! దనుజుల గెలువఁగలేమా

(‘లేమ’ అంటే స్త్రీ : ‘గెలువగలేమా’ ? అంటే గెలవడానికి మేము ఇక్కడ లేమా ? అంటే ఉన్నాం కదా! అని భావము.)

ఆ) ఆ తోరణం శత్రువులతో రణానికి కారణమైంది.

(‘తోరణం’ అంటే ద్వారానికి కట్టే అలంకారం : ‘రణం’ అంటే యుద్ధము)

గమనిక : పై రెండు ఉదాహరణములలోనూ, ఒకే పదం, అర్థభేదంతో ప్రయోగించబడింది.

దీనినే ‘యమకాలంకారం’ అంటారు.

యమకము : (వివరణ) రెండు లేక అంతకంటే ఎక్కువ అక్షరాలు ఉన్న పదములు, తిరిగి తిరిగి అర్థభేదంతో వస్తే అది ‘యమకాలంకారము’.

3. లాటానుప్రాస :

కింది కవితా విభాగాలను / వాక్యాలను చదపండి. ప్రత్యేకతను గమనించండి.

అ) హరి భజియించు హస్తములు హస్తములు ..... (చేతులే, నిజమైన చేతులు)

గమనిక : పై వాక్యములో హస్తములు అనే పదము ఒకే అర్థంతో వరుసగా రెండుసార్లు వచ్చాయి. ఇక్కడ హస్తములు అన్న పదం యొక్క అర్థము ఒకటే అయినా, వాటి తాత్పర్యము భేదముంది. అందులో ‘హస్తములు’ అనే మొదటి పదానికి ‘చేతులే’ అని భావము. ‘హస్తములు’ అనే రెండవసారి వచ్చిన దానిని, నిజమైన చేతులు అని భావము.

అ) చిత్తశుద్ధితో జేసెడి సేవ సేవ. (సేవయే నిజమైన సేవ)

గమనిక : ఇక్కడ ఈ వాక్యంలో ‘సేవ’ అనే పదము రెండుసార్లు వచ్చింది. వాటి అర్థాలు సమానమే. కాని తాత్పర్యం వేరుగా ఉంటుంది.

అందులో మొదటి ‘సేవ’ అనే పదానికి, సేవించుట అని భావము. రెండవ ‘సేవ’ అనే పదానికి, ‘నిజమైన సేవ’ అని తాత్పర్యము.

పై రెండు సందర్భాల్లోనూ ఒకే పదం అర్థంలో తేడా లేకున్నా భావంలో తేడా ఉండేటట్లు ప్రయోగించారు. ఈవిధంగా ఒకే పదాన్ని, అర్థం ఒకటే అయినా తాత్పర్యభేదంతో ప్రయోగించడాన్ని ‘లాటానుప్రాసాలంకారం’ అంటారు.

నుగాగమ సంధి :

కింది పదాలను విడదీయండి. మార్పును గమనించండి.

- అ) చేయునతడు
- జ. చేయు + అతడు
- అ) వచ్చునప్పుడు
- జ. వచ్చు + అప్పుడు

గమనిక : చేయు, వచ్చు అనే క్రియలకు చివర ‘ఉత్తు’ ఉంటుంది. అనగా ప్రాస్వమైన ‘ఉ’ కారము ఉంది. ఏటికి అచ్చు కలిసింది. అతడు, అప్పుడు అనే పదాల మొదట, ‘అ’ అనే అచ్చు ఉంది. ఆ విధంగా క్రియాపదాల చివరన ఉన్న ఉత్తుకు, అచ్చు పరమైతే, అప్పుడు ఆ రెండు పదాలలోనూ లేని ‘న్’ అనే హల్లు, కొత్తగా వస్తుంది. ఆ విధంగా కొత్తగా వచ్చిన ‘న్’ అనే హల్లును, ‘నుగాగమము’ అంటారు. ‘న్’ ఆగమంగా వచ్చింది. అంటే దేనినీ కొట్టివేయకుండా

క్రొత్తగా చేరింది. దీనినే ‘నుగాగమ సంధి’ అంటారు.

నుగాగమ సంధి సూత్రం : ఉదంత తద్దర్శక విశేషణానికి, అచ్చు పరమైతే నుగాగమం వస్తుంది. కింది ఉదాహరణలు విడదీసి, లక్షణాలు సరిచూడండి.

1) పోవనట్లు

జ. పోవ + అట్లు : ఇక్కడ ‘పోవ’ అనే క్రియ యొక్క చివర, ‘ఉత్తు’ ఉంది. దానికి ‘అట్లు’ అన్న దానిలోని ‘అ’ అనే అచ్చు కలిసింది. నుగాగమ సంధి సూత్ర ప్రకారము, ‘పోవ’ అనే ఉదంత తద్దర్శక విశేషణానికి, అచ్చు పరమైన నుగాగమం వచ్చింది.

ఉదా : పోవ + న్ + అట్లు = పోవనట్లు = నుగాగమ సంధి.

2) కలుగునప్పుడు

జ. కలుగు + అప్పుడు అని విడదీయండి.

ఇక్కడ ‘కలుగు’ అనేది, ఉత్తు చివర కల తద్దర్శక క్రియా విశ్వాసము, ఆ ఉదంత తద్దర్శక విశేషణానికి, “అప్పుడు” అనే శబ్దములోని ‘అ’ అనే అచ్చు పరమయ్యింది. కాబట్టి నుగాగమము వచ్చింది.

ఉదా : కలుగు + న్ + అప్పుడు = కలుగునప్పుడు = (నుగాగమ సంధి)

నుగాగమ సంధి : పైన చెప్పిన సందర్భంలోనే కాక, మఱికొన్ని స్థలాల్లో సైతమూ ‘నుగాగమం’ వస్తుంది. కింది పదాలను పరిశీలించండి.

ఆ) తళుకు + గజ్జెలు

1) నుగాగమ సంధి సూత్రము (2) : సమాసాలలో ఉదంతములైన స్త్రీ సమములకు, పుంపులకు, పరుష సరళములు పరములైనప్పుడు నుగాగమం వస్తుంది.

ఉదా : కలుగు + న్ + గజ్జెలు (“తళుకు” అనే ఉదంత స్త్రీ సమ శబ్దానికి, సరళము పరమై నుగాగమం)

2) ద్రుతానికి సరళ స్థిరములు పరములైనప్పుడు, లోప సంశేషము విభాషణగా అవుతాయి.

ఉదా : 1) తళుకు గజ్జెలు (ద్రుత లోపము)

2) తళుకున్నజ్జెలు (పూర్ణబిందువు)

పుంప్యాదేశ, నుగాగమ సంధులు :

ఆ) ఉన్నతము + గొడుగు

1) పుంప్యాదేశ సంధి సూత్రము : కర్మధారయములలో మువర్జకమునకు పు, ంపులగు.

ఉదా : ఉన్నతపు గొడుగు

2) నుగాగమ సంధి సూత్రము

(3) : సమాసాలలో ఉదంతాలైన స్త్రీసమాలకు పు, ఓపులకు, పరుష సరళాలు పరములైతే నుగాగమం వస్తుంది.

ఉదా : ఉన్నతపు + న్ + గొడుగు

ఆ) ద్రుతమునకు సరళ స్థిరములు పరములయినప్పుడు, లోప సంశేషులు విభాషనగు

ఉదా : ఉన్నతంపు గొడుగు (ద్రుతలోపము)

ఆ) వర్ధయుక్కరళములు పరములైనపుడు ఒకానొకచో ద్రుతమునకు పూర్ణబిందువు కనబడుతుంది.

ఉదా : ఉన్నతంపుం గొడుగు (ద్రుతమునకు పూర్ణ బిందువు)

అభ్యాసము : కింది ఉదాహరణలు పరిశీలించి, లక్షణాలు సరిచూడండి.

1) సరసపుస్తనము = (సరసము + తనము)

సూత్రము : 1) కర్మధారయములందు మువ్వర్థమునకు పుంపులగు

సరసపు + తనము = పుంప్యాదేశము

నుగాగమ సంధి సూత్రము (4) : ఉదంత స్త్రీ సమములకు, పుంపులకు, అదంత గుణవాచకములకు తనంబు పరమగునపుడు నుగాగమంబగు,

ఉదా : సరసపు + న్ + తనము (పుంపులకు, తనము పరమై, నుగాగమం వచ్చింది)

ఆ) ద్రుత ప్రకృతికము మీద పరుషములకు సరళములగు.

సరసపు + న్ + దనము (సరళాదేశము)

ఆ) ద్రుతంబునకు సరళ స్థిరంబులు పరంబులగునపుడు లోప సంశేషులు విభాషణగు.

ఉదా : సరసపుస్తనము (సంశేషరూపము)

2) తెల్లస్తనము = తెల్ల + తనము

సూత్రము : ఉదంత స్త్రీ సమంబులకు, పుంపులకు, అదంత గుణవాచకంబులకు తనంబు పరమగునపుడు నుగాగమంబగు.

ఆ) ద్రుత ప్రకృతికము మీద పరుషములకు సరళములగు

ఆ) ద్రుతమునకు సరళ స్థిరములు పరములగునపుడు లోప సంశేషులు విభాషనగు

ఉదా : తెల్లస్తనము (సంశేష రూపము)

షష్ఠి తత్త్వరుష సమాసాల్లో నుగాగమ సంధి.

నుగాగమ సంధి (5)

కింది పదాలను విడదీసి, పరిశీలించండి.

అ) విధాతృనానతి - (విధాత యొక్క ఆనతి) = విధాతృ + ఆనతి

ఆ) రాజునాజ్ఞ - (రాజు యొక్క ఆజ్ఞ) = రాజు + ఆజ్ఞ

గమనిక :

1) పై సమాన పదాలకు విగ్రహవాక్యాలను పరిశీలిస్తే, అవి షట్టీ తత్పురుష సమాసానికి చెందినవని తెలుస్తుంది.

2) పై రెండు ఉదాహరణలలోనూ సమాసాలలోని పూర్వాపదాల చివర “బుకారం”, “ఉత్తు” ఉన్నాయి.

3) షట్టీ సమాసపదాల్లో, ఉకార, బుకారములకు అచ్చు పరమైతే నుగాగమము వస్తుంది.

నుగాగమ సంధి సూత్రము : షట్టీ సమాసము నందు, ఉకార బుకారములకు అచ్చు పరమైనపుడు నుగాగమంబగు.

అ) విధాతృ + న్ + ఆనతి = విధాతృనానతి

ఆ) రాజు + న్ + ఆజ్ఞ = రాజునాజ్ఞ

పూర్వస్వరం స్థానంలో ‘బు’కారం, ఉత్తు ఉన్నాయి. వీటికి అచ్చుపరమైనపుడు నుగాగమం వచ్చింది.

అంటే - షట్టీ తత్పురుషాల్లో ఉకారానికి, బుకారానికి అచ్చుపరమైనపుడు నుగాగమం వస్తుంది.

IV. భాషా కార్యకలాపాలు/ప్రాజెక్టు పని :

మీ పారశాలలో జరిగే తల్లిదండ్రుల సమావేశంలో లేదా మరే ఇతర కార్యక్రమంలోనో హనుమంతుని ఏకపాత్రాభినయాన్ని ప్రదర్శించాలి. ఇందుకోసం కావలసిన సామాగ్రిని తయారు చేయండి.

ఉదా : కిరీటం, గద, తోక మొదలయినవి. కావలసిన వాక్యాలను రాయండి. అభ్యాసం చేయండి.

ప్రదర్శించండి !

జ. విద్యార్థి కృత్యం

శతక మధురిమ

చదవండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

- రాజేస్ : రవీ! బాగున్నావా!
- రవి : బాగున్నాను రాజేస్. నువ్వేం చేస్తున్నావు? మన చిన్ననాటి మిత్రులు ఎవరైనా కలుస్తున్నారా?
- రాజేస్ : అ!ఆ! అందరూ కలుస్తున్నారు. సంతోష్ లాయరైనాడు. భాను టీచరైనాడు. మధు వ్యాపారం చేస్తున్నాడు. సుభావ్ రాజకీయనేతగా ఎదగాడు. ఇలా అందరూ ఒకోర్చంగంలో నీతి నిజాయితీలతో రాణిస్తున్నారు.
- రవి : చిన్నప్పుడు మనం చదివిన చదువు, పొందిన జ్ఞానం ఊరికేపోతుందా? ఆ చదువుల ఫలితం, గురువుల దీవెనలు అన్ని కలిస్తేనే మన అభివృద్ధి.
- రాజేస్ : ఔనోను! ముఖ్యంగా శతక పద్యాల్లోని నీతులు మనవ్యక్తిత్వాన్నికి బాటులు వేశాయి. ఆత్మవిశ్వాసాన్ని నింపాయి కదూ!
- రవి : బాగా చెప్పేవు రాజేస్! శతక పద్యాలు నేటికి మార్గదర్శకాలు మీ పిల్లలకు కూడా నేర్చించు బాగా!
- రాజేస్ : నేర్చుతున్నాను. సరే రవీ! బస్సు వచ్చింది. మళ్ళీ కలుద్దాం.

ప్రశ్నలు

1. సంభాషణను బట్టి వారు ఎవరని భావిస్తున్నారు?
2. వారి అభివృద్ధికి కారణాలేవి?
3. వ్యక్తిత్వాన్ని ఏవి తీర్చిదిద్దుతాయి?
4. ఏవి నేటి తరానికి మార్గదర్శకాలని రవి చెప్పాడు?

పార్యాంశ ఉద్దేశం / నేపథ్యం

శతకాలు నైతిక విలువలను పెంపాందింపజేస్తాయి. భావి జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుతాయి. శతక పద్యాల్లోని నైతిక విలువలను తెల్పడమే ఈ పాఠం ఉద్దేశం.

పార్యాగ వివరాలు

శతకపద్యాలలో మకుటం ప్రధానమైంది. ఈ పద్యాల్లో ప్రతి పద్యం చివర మకుటం ఉంటుంది. ఇవి ముక్కాలు, అంటే ఏ పద్యానికదే స్వంతంత్ర భావంతో ఉంటుంది. ప్రస్తుత పాఠంలోని పద్యాలు మల్లభూపాలీయం, చిత్ర శతకం, తరిగొండ నృసింహ శతకం, భక్త చింతామణి శతకం, ఉత్సాహమాల, విశ్వాంధేశ్వర శతకం, నింబగిరి నరసింహ శతకం, లొంకరామేశ్వర శతకం అనే శతకాలలోవి.

ప్రచేశిక

1. విశిష్టమైన సాహిత్య ప్రక్రియల్లో పద్యం ఒకటి. పద్యం ఛందోబ్దమైంది. లయాత్మకంగా గానయోగ్యంగా ఉంటుంది. ధారణకు అనువుగా ఉంటుంది. అందుకే మన ప్రాచీన కవులు స్తుతులు, శాస్త్రవిషయాలు, నైతిక విషయాల్లో పద్యాల్లో చౌప్పించి అందించారు. పద్య ప్రక్రియలో ‘శతకం’ ఒక విభాగం. మేలిముత్యాల్లాంటి శతక పద్యాలనుండి కొన్నింటిని ఈ పాఠం ద్వారా తెలుసుకుండా! పద్య రసానుభూతిని అస్వాదిస్తూ నైతిక విలువల్నీ పెంపాందించుకుండా....

I

- మ॥ సిరిలేకైన విభూషితుండె యయి భాసిల్లున్ బధుండౌదలన్
గురుపాదానతి కేలనీగి చెవులందు న్నిన్ని వక్కంబునన్
స్థిరసత్యోక్తి భుజంబులన్నీజయమున్చిత్తం బున్నన్నన్నో
హర సౌజన్యము గల్లిన న్నురభిమల్లా! నీతి వాచస్పతీ!
- ఎలకూచి బాల సరస్వతి

ప్రతిపదార్థం :

నీతి వాచస్పతీ	=	నీతి విషయంలో బృహస్పతీ!
సురభిమల్లా	=	ఓ సురభి మల్లా!
జెదలన్	=	తలపైన
గురుపాదానతి	=	గురువు యొక్క పాదాలకు పెట్టే నమస్కారం
కేలను + ఏని	=	చేతులకై
ఈగి	=	త్యాగము
చెవులు + అందు	=	చెవులకు మాత్రం
విన్ని	=	వినికిడి
వక్కంబునన్	=	నోటికి
స్థిర	=	శాశ్వతమైన
సత్య + ఉక్తి	=	నిజమైన మాట
భుజంబులన్	=	బాహువులకు

విజయమున్	=	విజయం
చిత్తంబునన్	=	మనస్సుకు
మనోహర	=	అందమైన
సౌజన్యమున్	=	మంచితనం
కల్పినన్	=	ఉన్నట్టయితే
బుధుండు	=	పండితుడు
సిరిలేక + ఇన	=	సంపద లేకపోయినా
విభూషితుండె	=	అలంకరింపబడినవాడె
అయి	=	అవుతూ
భాసిల్లున్	=	ప్రకాశిస్తాడు

తాత్పర్యం : నీతిలో బృహస్పతి వంటివాడా! సురభిమల్ల! తలకు, గురుపాచాలకు పెట్టే నమస్కారం, చేతులకు త్యాగం, చెవులకు మంచి వినే గుణం ఉండాలి. నోటికి సత్యవాక్య ఉండాలి. బాహువులకు విజయం, మనసుకు మంచితనం ఉండాలి. అలాంటి పండితుడు సంపదలేకపోయినా ప్రకాశిస్తాడు.

- ఉ॥ బీదలకున్న వస్తుములు పేర్కొనంగుము తుచ్ఛ సౌఖ్యసం పాదనకై యబ్దముల బల్మకు, వాదములాడబోకు, మర్యాదనతిక్రమింపకు, పరస్పరమైత్తి మెలంగు, మిట్టివో వేదములంచెరుంగుము, వివేకధనంబిదినమ్ముచిత్తమా!
- శ్రీపతి భాస్కర కవి

ప్రతిపదార్థం :

చిత్తమా!	=	ఓ మనసా !
బీదలకు	=	పేదవారికి
అన్నవస్తుములు	=	భోజనము, బట్టలు
పేర్కొని	=	గౌరవంతో
ఒసంగుము	=	జమ్ము
తుచ్ఛ	=	నీచమైన
సౌఖ్య సంపాదనకు + ఇ	=	సౌఖ్యాన్ని సంపాదింపడానికి
అబ్దములన్	=	అసత్యాలను
పల్డుకు	=	మాట్లాడవద్దు
వాదములు	=	తగపులు
అడవద్దు	=	పెట్టుకోవద్దు
మర్యాదను	=	గౌరవాన్ని (హద్దును)
అతిక్రమింపకు	=	మీరవద్దు
పరస్పర	=	ఒకరితో ఒకరు
మైత్రి	=	స్నేహంతో
మెలంగుము	=	ప్రవర్తించుము
ఇట్టి	=	ఇటువంచీవే
వేదములు	=	జీవన వేదములు
అంచు	=	అనుచూ
ఎరుంగుము	=	తెలుసుకో!
ఇదీ	=	ఇదే
వివేక ధనము	=	వివేకమనే సంపద

తాత్పర్యం : ఓ మనసా! బీదవారికి అన్నదానం, వస్తుదానం చేయాలి. నీచమైన సౌఖ్యాల కోసం అబ్దాలు చెప్పకు. తగపులు పెట్టుకోకు. మర్యాదను మీరకు. ఒకరితో ఒకరు స్నేహంగా ఉండాలి. ఇటువంచీవే జీవన వేదాలని తెలుసుకో. వివేకమనే ధనం ఇదే కదా!

II

- ఉ॥ పట్టుగ నీశ్వరుండు తన పాలిట నుండి పుడిచ్చినంతోచ దిట్టక దీనదేహులను తేటగ లాలనజేసి, యన్నమున్ పెట్టు వివేకి మానసముచ బెంపొనరించుచు నూరకుండినన్ గుట్టుగ లక్ష్మీంబుచ; దరిగాండస్సింహ! దయాపయోనిధి!
- తరిగాండ వెంగమాంబ

ప్రతిపదార్థం :

దయాపయోనిధి	=	దయా సముద్రుడా!
తరిగొండ సృసింహ	=	తరిగొండలో వెలసిన నరసింహస్వామీ!
ఈశ్వరుండు	=	భగవంతుడు
పట్టుగన్	=	పట్టురలతో
తన పాలిటను + ఉండి	=	తన పక్కమున ఉండి
జపుడు + జచ్చిన + అంతలోన్	=	జపుడు తనకు ప్రసాదించిన దానికి తగినట్లు
దీనదేహులను	=	దీనులైన వారిని
తిట్టక	=	నిందించకుండా
తేటగ	=	నిర్మలంగా
లాలన + చేసి	=	ఆదరించి
అస్తుమ్న	=	ఆహోరమును (భోజనమును)
పెట్టు	=	పెట్టునటువంటి
వివేకి	=	తెలివైనవాడు
ఊరక + ఉండినన్	=	ఎటువంటి ప్రార్థనలు (పనులు) చేయకపోయినా
మానసమున్	=	మనస్సును
పెంపు + ఒనరించుచున్	=	అభివీధి చేయుచూ
గుట్టగ	=	రహస్యంగా
లక్ష్మీన్	=	సంపదను
పొందున్	=	పొందును

తాత్పర్యం : దయా సముద్రుడా! తరిగొండ నరసింహస్వామీ! ఈశ్వరుడు పట్టురలతో తన పక్కం పహించి ప్రసాదించిన సంపదలో శక్తిమేరకు పేదవారికి పెట్టాలి. అలాగే పేదలను నిందించకుండా అస్తుం పెట్టిన వానికి మనస్సుకు ఆనందం కలుగుతుంది. ప్రయత్నించకపోయినా సంపద చేరుతుంది.

- మ॥ తనదేశంబు స్వేభావు సైజమతమున్ అస్తృస్వరాచారముల్
తనదేహత్వులు నెత్తెఱంగున సదాతానట్లు ప్రేమించి, త
ధ్వనతా వాప్తికి సాధనంబులగు సత్యార్థమ్యులన్ జేయగా
అనువోబుద్ధి యొసంగుమీ ప్రజకు దేవా! భక్త చింతామణి!

- వడ్డాది సుబ్బారాయకవి

ప్రతిపదార్థం :

దేవా	=	ఓ దైవమా!
భక్త చింతామణి	=	భక్తులకు చింతామణి రత్నంవలె కోరిన కోరికలను ఇచ్చే వాడా!
తన దేహత్వులన్ (తన దేహ + ఆత్మలన్)	=	
తన దేహ	=	తన శరీరాన్ని
ఆత్మలన్	=	ఆత్మలను
ఎత్తెఱంగునన్ (ఎ + తెఱంగునన్)	=	ఎ విధంగా మనిషి ప్రేమిస్తాడో, ఆ విధంగా
తన దేశంబున్	=	తన దేశాన్ని
స్వేభావ్న	=	తన భాషణు
సైజమతమున్	=	తన మతమును
అస్తృత్ సదాచారముల్	=	
అస్తృత్	=	తన యొక్క
సదాచారముల్	=	
(సత్త + ఆచారముల్)	=	మంచి ఆచారాలను
సదా	=	ఎల్లప్పుడునూ
తాను	=	తాను
అట్లు	=	ఆ విధంగా
ప్రేమించి	=	ప్రేమతో చూసి
తద్వనతా వాప్తికిన్ (తత్త + ఘనతా + అవాప్తికిన్)	=	
తత్త	=	ఆ దేశము, భాష, మతము సదాచారములు అనేవి
ఘనతా	=	గొప్పతనమును
అవాప్తికిన్	=	పొందుటకు
సాధనంబులగు	=	సాధనములైన

సత్కార్యములన్	= మంచి పనులను
చేయగాన్	= చేయడానికి
అనువో (అనువ + ఔ)	= తగిన
బుద్ధి	= బుద్ధిని
ప్రజలక్ష్య	= ప్రజలకు
ఒసంగుమీ	= ఇమ్ము

తాత్పర్యం : భక్తుల పాలిట చింతామణి రత్నం వంటి వాడవైన ఓ స్థోమీ! ఎవరైనా తన శరీరాన్ని, అత్యన్నా, ఎట్లా అభిమానిస్తారో, ఆ విధంగానే తన దేశాన్ని, తన భాషను, తన మతాన్ని, తన మంచి ఆచారాలను కూడా అభిమానించేటట్లు, వాటి ఔన్నత్యానికి సాధనాలయన మంచి పనులను చేసేటట్లు, తగిన బుద్ధిని ప్రజలకు ప్రసాదించు.

III

- చ॥ అనయము దోషమే పరులయందు కనుంగొని పలుక్కనట్టి యా జనుని కొగిన్ గుణగ్రహణశక్తి నశించును; మంచి మాత్రమే జనములలోన చూడగల చక్కని చూపులు పలుక్కొల్పునాల్గే నా కెనయగనిమ్ము వేంకటపత్తి! అభిలాండపత్తి! శ్రీయఃపత్తి!
- ఉత్పత్తి సత్యానారాయణాచార్య

ప్రతిపదార్థం :

వేంకటపత్తి	= 'వేంకట' అను పర్వతమును పరిపొలించు వాడా!
అభిలాండపత్తి (అభిల + అండ పత్తి)	= బ్రహ్మందానికి అధిపతియైన వాడా!
శ్రీయఃపత్తి	= లక్ష్మీదేవి భర్తవైన వేంకటేశ్వరస్థోమీ!
పరుల + అందు	= ఇతరులలో
అనయము	= ఎల్లప్పుడు
దోషము + ఏ	= తప్పును మాత్రమే
కనున్ + కొని	= కనిపెట్టి
పలుక్కొను + అట్టి	= మాట్లాడేటటువంటి
ఆ జనునికి	= ఆ మానవునకు
ఒగిన్	= క్రమంగా
గుణగ్రహణశక్తి	= మంచి గుణాలను గ్రహించగల సామర్థ్యం
నశించును	= నాశనమైపోతుంది
జనములలోన	= మానవులలో
మంచి మాత్రమే	= మంచితనమును మాత్రమే
చూడన్ + కల	= కనిపెట్టగల
చక్కని చూపులు	= చక్కనేన కన్నులు
పలుక్కొల్పునాల్గే	= మాట్లాడే నాలుక
నాకు	= నాకు (కవికి, భక్తునికి)
ఎనయగన్	= సరిపోయే విధంగా
ఇమ్ము	= ప్రసాదించుము

తాత్పర్యం : సమస్త బ్రహ్మందానికి అధిపత్తి! లక్ష్మీపల్లభా! ఓ వేంకటేశ్వరా! ఇతరులలో ఎల్లప్పుడూ దోషాలనే వెతికి, వాటి గురించి మాత్రమే మాట్లాడేవానికి, మంచిని గ్రహించే సామర్థ్యం క్రమంగా నశిస్తుంది. మానవులలో మంచిని మాత్రమే చూడగల కళలు, మంచిని పలికే నాలుకా నాకు ప్రసాదించు.

- మ॥ ఇతిహసామృత రుక్మ్యభా ధవళితంబీ భారతం బాధ్యసం స్ఫురితి జీవత్సరిదంబు సేవితము; సాహిత్యస్వరానంద దీ పితమున్ పావన భావనాపూపోవేశంబె జాతీయతా వ్రతమ్ ధర్మపరాయణర్థి పరివారా! విశ్వసాధీశ్వరా!

- గుమ్మున్నగారి లక్ష్మీనరసింహశర్మ

ప్రతిపదార్థం :

ధర్మపరాయణర్థి	= ధర్మము నందు
పరాయణ	= మిక్కిలి ఆసక్తి కల (ప్రియమైన)
బుధి	= బుధుముల చేత
పరివారా	= చుట్టుకొనబడిన వాడా!

విశ్వనాథేశ్వరా	=	విశ్వనాథేశ్వరుడా!
ఈ భారతంబు	=	ఈ భారతదేశము
ఇతిహసామృత రుప్రభా ధవళితంబు	=	
ఇతిహస	=	ఇతిహసములనే
అమృత	=	అమృతముతోనూ
‘బుక్ ప్రభా; బుక్	=	ఛందో బద్ధమైన వేదమంత్రముల యొక్క
ప్రభా	=	శోభతోనూ
దవళితంబు	=	తెల్లనిదిగా చేయబడినది (పవిత్రమైనది)
ఆర్ష సంస్కృతి జీవత్సురిదంబు సేవితము	=	
ఆర్ష	=	బుధుల సంబంధమైన
సంస్కృతి	=	సంస్కృతి అనే
జీవత్సురిత్	=	జీవనది యొక్క
అంబు	=	నీటిచే
సేవితము	=	సేవింపబడినది (ఆర్షసంస్కృతీ జీవనది జలం ప్రవహించేది)
సాహిత్య స్వరానంద దీపితమున్;	=	
సాహిత్య	=	సాహిత్యము యొక్క
స్వరానంద (స్వర + ఆనంద)	=	సంగీత స్వరము యొక్క ఆనందముచే
దీపితమున్	=	ప్రకాశింపజేయబడినది
పావన భావనావహ మహావేశంబె;	=	
పావన	=	పవిత్రమైన
భావనా	=	ఆలోచనలను
అవహ	=	కలిగించే
మహావేశంబె (మహో + ఆవేశంబు + ఎ)	=	
మహో	=	గొప్పదైన
ఆవేశంబు + ఎ	=	అభినివేశమే
జాతీయతా ప్రతమో;	=	
జాతీయతా ప్రతము	=	జాతీయతా ప్రతముగా
బోస్	=	అవవుంది

తాత్పర్యం : ధర్మ పరాయణులైన మహర్షులు పరిపారంగా కలిగిన వాడా! ఓ విశ్వనాథేశ్వరా! భారతదేశం, ఇతిహసాలు అనే అమృతంతో, వేదమంత్రాల శోభతో ప్రకాశిస్తోంది. ఆర్ష సంస్కృతి అనే జీవనది జలంతో, సేవింపబడుతోంది. సాహిత్య సంగీత స్వరానందముతో శోభిల్లుతోంది. పవిత్రమైన ఆలోచనలను తీవ్రంగా ఆపాహన చేసుకోవడమే. భారతదేశానికి జాతీయతా ప్రతం.

IV

సీ॥ గుణమింత కుదురక గుచ్ఛు తిరుగుటయేల?

సంస్కృతమబ్బని చదువులే?

చిత్తంబు నిలువని శివహూజలవియేల?

శాంతిగుర్వని యోగసాధనేల?

మంచిని పెంచని మలినమతము లేల?

హితబుద్ధి గలుగని ప్రతములేల?

అభ్యదయము గాని ఆచారతతియేల?

తగురక్క సేయని ధర్మమేల?

తే॥ దమము శమము కూడని జపతపము లేల?

స్నామి! సీభ్రత్తి కలుగని జన్మమేల?

వరశుభ విలాస! శ్రీనింబగిరి నివాస!

భవ్యగుణధామ! నరసింహ! దివ్యనామ!!

- అందె వేంకటరాజం

ప్రతిపదార్థం :

శ్రీనింబగిరి నివాస

= నింబగిరిలో వెలసినవాడా!

వరశుభవిలాస!

= శ్రేష్ఠమైన శుభములు ఇచ్చువాడా!

భవ్యగుణధామ

= అత్యుత్తమ గుణాలకు నిలయమా!

దివ్యనామ!

= దివ్యమైన పేరు గలవాడా!

నరసింహ!

= ఓ నరసింహ దైవమా!

ఇంత

= కొంచెము కూడా

గుణము	= మంచి లక్షణము
కుదురుక	= ఏర్పడకుండా
గుళ్ళు	= దేవాలయాలు
తిరుగుట	= పదే పదే వెళ్ళుట (ప్రదక్షిణములు చేయుట)
ఏల	= ఎందుకు? (వృథా)
సంస్కారము	= ఉత్తమమైన ప్రవర్తన
అబ్బాని	= అలవడని
చదువులు	= విర్యులు
ఏల	= ఎందుకు? (వృథా)
చిత్తంబు	= మనసు
నిలవని	= నిలవడని
శివహూజలు + అవి	= ఆ శివహూజలు
ఏల	= ఎందుకు? (వృథా)
శాంతిన్	= మనశ్శాంతిని
కూర్చుని	= కలిగించని
యోగసాధన	= ప్రాణాయామాది యోగ సాధనలు
ఏల	= ఎందుకు? (వృథా)
మంచిని పెంచని	= మంచితనమును వృధి చేయని
మలిన	= మరికిర్మైన
మతములు	= అనేక మతాలు
ఏల	= ఎందుకు? (వృథా)
హితబుధీ	= మంచి ఆలోచనను
కలుగని	= కలిగించని
ప్రతములు	= ఘూజా విధానములు
ఏల ఆభ్యర్థయము	
(అభి + ఉదయము)	= ప్రగతి, ఆభివృధ్మి
కాని	= కలిగించని
ఆచారంతతి	= ఆచారాల సమూహం
ఏల	= ఎందుకు? (వృథా)
తగు	= తగిన విధంగా
రక్ష + చేయని	= రక్షింపని
ధర్మము	= మానవ ధర్మము
దమము	= ఇంద్రియ నిగ్రహము
శమము	= కామ క్రోధాదులు లేకుండా ఉండడం (కామం, క్రోధం, లోభం, మోహం, మదం,
మాత్పుర్యం-అంతర్గత శత్రువులు)	
కూడని	= కలుగనటువంటి
జపతములు + అవి	= ఆ జపాలు, తపస్సులు
స్వామీ!	= ఓ నరసింహస్వామీ!
నీ భక్తి	= నీ పైన భక్తి
కలుగని	= కలుగనటువంటి
జన్మము + ఏల	= జన్మ ఎందుకు? (వృథా)

తాత్పర్యం : క్రేష్ణమైన శభదములకు నివాసమైనవాడా! నింబగిరి నివాసా! గొప్ప గుణములకు నివాసమైన వాడా! గొప్ప పేరు కలవాడా! ఓ నరసింహ దైవమా! మంచి గుణములు ఏర్పడకుండా దేవాలయ ప్రదక్షిణలు చేయడం వృథా. సంస్కార మేర్పడని చదువుల వలన ప్రయోజనం లేదు. మనసు నిలబడని శివహూజలు అనవసరం. శాంతిని కలిగించని యోగ సాధనలు వ్యర్థం. మంచిని పెంచని మతాలు అనవసరం. మంచిబుధీ కలిగించని ప్రతాలు అనవసరం. ప్రగతి కలిగించని ఆచారాలు అనవసరం. రక్షించని ధర్మాలు వృథా. ఇంద్రియ నిగ్రహం, కామక్రోధాదులను అదుపు చేయిని జపాల వలన, తపస్స వలన ప్రయోజనం లేదు. ఓ నరసింహస్వామీ! నీ పైన భక్తిలేని జన్మ వృథా.

- ఈ ఇల్లాలింటికి దీపమానసగ హీహీయంచు మందుల్ మహో
భల్లూకాకృతి దోష నవ్వుదురు, దీప్యదోషమగంగన్ జటా
వల్లిన్ నీపు ధరించుటన్ వినరో, యొవ్వారెన మర్మాద వ
రిఫ్లాన్ కాంతల జూడకున్న హితమా? శ్రీలోంక రామేశ్వరా!
- నంబి శ్రీధరరావు

ప్రతిపదార్థం :

శ్రీలోంక రామ + ఈశ్వరా	=	లొంకలో వెలసిన రామేశ్వరా!
ఇల్లాలు	=	భార్య
జంటికి	=	గృహమునకు
దీపము + జౌను + అనగ	=	దీపము వంటిది అంటే
మందుల్	=	మందత్వము గలవారు (జడులు)
మహాభల్లాక + ఆకృతిన్	=	పెద్ద ఎలుగుబంటి ఆకారమును
తోప	=	తోచు విధముగా
హీహీయంచు	=	హీహీ అంటూ వికటంగా (వెకిలిగా)
నవ్వురు	=	నవ్వుతారు
దీవ్యత్	=	ప్రకాశవంతమైన
వ్యోమగంగన్	=	ఆకాశ గంగను
నీవు	=	నీవు (ఈశ్వరుడు)
జలావల్లిన్	=	జడలనెడు తీగెలలో
ధరించుటన్	=	(పుష్టయలె) ధరించుటను
వినర్మ	=	విని ఉండలేదో!
(వినరు + ఒ)	=	(విని ఉండరు)
ఎవ్వురైన		
ఎ + వారు + ఐన	=	ఎవ్వైనా
మర్యాద	=	గౌరవం
పర్మల్లన్	=	పెరుగుటకు
కాంతలన్	=	స్త్రీలను
చూడకున్న	=	గౌరవించకపోవుట
హితమూ	=	తగినదా? (కాదు)

తాత్పర్యం : (సిరికొండకు 7 కి.మీ. దూరంలో గల) లొంకలో వెలసిన రామేశ్వరా! ఇల్లాలు జంటికి దీపం వంటిది. అంటే ఎలుగుబంటిలా వెకిలిగా నవ్వుతారు. ఆకాశగంగను తన జటలనే తీగెలలో పవిత్రమైన పుష్టాగా ధరించిన శివుని గూర్చి విని ఉండరు. స్త్రీలను గౌరవించడం వలన మన గౌరవం పెరుగుతంది.

ఇవి చేయండి

I. అవగాహన - ప్రతిప్రంపన

1. కింది అంశాల గూర్చి మాట్లాడండి.
  - సంస్కరం
  - ప్రతాలు
  - ఆచారాలు
  - దానగుణం
2. పొరంలోని పద్మాల ఆధారంగా కింది వాక్యాలకు తగిన పద్యపొదం గుర్తించండి.
  - ఎల్లప్పుడు ఇతరుల దోషాలను చూడటం.
  - పేదవారికి ఆహారం, బట్టలు దానం చేయడం.
  - సంపద రహస్యంగా వచ్చి చేరుతుంది.
3. కింది పద్మాలను పొదఫంగం లేకుండా పూరించండి.
  - ఇల్లాలింటికి .....రామేశ్వరా!
  - సిరిలేక్కెన ..... వాచస్పతి!
4. కింది పద్మాన్ని చదపండి. ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

సత్యసూక్తి ఘుటించు, ధీజడిమ మాన్మ
గౌరవమొసంగు, జనులకుఁగలుషమడచు
కీర్తిప్రకటించు, చిత్ర విస్మూర్తి జేయు
సాధుసంగంబు సకలార్థ సాధకంబు.
ప్రశ్నలు

  - సూక్తి అంటే ఏమిటి?
  - కీర్తి ఎలా వస్తుంది?
  - సాధుసంగం వల్ల ఏం జరుగుతుంది?

ఈ) ఈ పద్యానికి శీర్షిక సూచించండి.

II. ప్యాక్టికరణ - స్వజనాత్మకత

- Kింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.
  - ఏ) వివేకి లక్ష్మణాలేవి?
  - జ. కూడికి, గుడ్డకు లేన పేదలకు అన్నదానం చేయాలి. వస్తుదానం చేయాలి. అదికూడా ప్రేమతో చేయాలి. సమృద్ధిగా (ఎక్కువగా) ఇష్టాలి. ఇది వివేకంతుని లక్షణం. ‘మానవనేవే మాధవనేవ’ అన్నారు కదా! అందుచేత పేదలకు దానం చేస్తే భగవంతునికి దానం చేసిన పణ్ణం వస్తుంది.
- నీచమైన సుఖాల కోసం అబధాలు పలకకూడదు. తగవు పెట్టుకోకూడదు. స్నేహంగా ఉండాలి. ఇవి కూడా వివేకి లక్ష్మణాలే. స్నేహాన్ని మించిన తృప్తిలేదు. తృప్తిని మించిన సుఖం లేదు కదా!
- ఏ) సంపద ఎవరి వద్దకు వచ్చి చేరుతుంది?
  - జ. దైవం మనపై దయతో సంపదలు ప్రసాదిస్తాడు. కలిగినంతలో పేదలకు పెట్టాలి. నిందించకుండా, ఆదరణతో పెట్టాలి. ఆ విధంగా పెట్టినవారు ఏ ప్రయత్నం చేయకపోయినా సంపద వారిని చేరుతుంది.
- దీనిలో విశేషమేమిటంటే విష్ణువుకు (దరిద్ర) నారాయణుడు, (దరిద్ర) దామోదరుడు అని పేర్లు. అంటే దరిద్రులలో నారాయణుడు ఉంటాడు. నారాయణుని భార్య లక్ష్మిదేవి. తన భర్తను ఆదరించిన వారి దగ్గరకే భార్య కూడా వెడుతుంది. కానీ, ఆదరించని వారి దగ్గరకు వెళ్ళదు కదా! అందుచేత పేదలను (నారాయణుని) ఆదరించే వారి దగ్గరకు లక్ష్మి వెడుతుంది. అందుచేత పేదలను (నారాయణుని) ఆదరించే వారి దగ్గరకు లక్ష్మి వెడుతుంది. సంపదలు ప్రసాదిస్తుంది.
- ఇ) దేశభాషల ఔన్నత్యాన్ని పెంచడమంటే ఏంటి?
  - జ. మనం దేశము యొక్క ఔన్నత్యాన్ని అంటే గొప్పతనాన్ని బాగా పెంపాందించాలి. దేశాన్ని సకల సంపదలతో స్వయం సమృద్ధముగా తీర్చిదిద్దాలి. పాడిపంటలు, పరిశుమలు పెంపాందించాలి. దేశంలో విద్య, వైద్యరవాణి సౌకర్యాలు పెంచాలి. యువతకు ఉద్యోగావకాశాలు పెంచాలి. ప్రజలందరికి ఉపాధి చూపించాలి. ప్రజలకు ఆహారభద్రత కల్పించాలి. ప్రజలకు రక్షణ కల్పించాలి.
- బాషల ఔన్నత్యాన్ని పెంచడం అంటే, ఆ భాషలను ప్రజలు బాగా చదివాలి. ఆ భాషలలో మాట్లాడాలి. ఆ భాషలలో పరిశోధనలు సాగించాలి. ఆ భాషలలోని సాహిత్య సంపదను కాపాడి, ప్రజలందరికి దానిని అందించాలి. ఆ భాషలలో నిఫుంటువులు, విజ్ఞాన సర్వాంగాలు, వగ్గీరా రూపొందించాలి. ఆ భాషలో విధి రకములయిన సాహిత్య ప్రక్రియలను ప్రోత్సహించాలి. ప్రభుత్వ వ్యవహారాలన్నీ ఆ భాషలలో సాగాలి.
- కి) “ఇతిహాసామృత....” అనే పద్యభావాన్ని మీ సాంతమాటల్లో రాయండి.
  - జ. ఓ విశ్వాధీశ్వరా! భారతదేశం ఇతిహాసాలు అనే అమృతంతో అలరారుతోంది. ఇది వేదమంత్రాల మహిమతో పవిత్రమయ్యాంది. భారతదేశంలో ఆర్థ సంస్కృతి అనే జీవనదీ జలాలు ప్రవహిస్తాన్నాయి. ఇక్కడ సాహిత్యము అనే సంగీత స్వరాలు వినిపిస్తాయి. పవిత్రమైన ఆలోచనలను కలిగించే గొప్ప ఆవేశమే, ‘జాతీయతా ప్రతం’ అవుతుంది.
- కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి పదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.
  - ఏ) సజ్జన లక్ష్మణాలు పేర్కొనుండి.
  - జ. సజ్జనుడు స్త్రీలను గౌరవిస్తాడు. పరస్తీలను తన తల్లిగా భావిస్తాడు. సోదరిగా కాపాడతాడు. స్త్రీలను చిన్న చూపు చూడడం, అవమానించడం సహించడు.
- మంచి లక్ష్మణాలు అలవరచుకొంటాడు. చదువుతో బాటు ఉత్తమ సంస్కరపంతుడోతాడు. గురువులను, తల్లిదండ్రులను, పెద్దలను గౌరవిస్తాడు. శాంతియతంగా జీవిస్తాడు. తోటివారిని రక్కిస్తాడు. దయ కలిగి ఉంటాడు. దైవభక్తి, దేశభక్తి, స్నామిభక్తి కలిగి ఉంటాడు. ఎవ్వరిపైనా దేపుం ఉండడు. ఇతరులలో తప్పులను పట్టించుకోడు. దోషాలుంటే సపరిస్తాడు. అందరిలోనూ మంచిని మాత్రమే చూస్తాడు. సత్యమే పలుక్కొడు.
- కుల, మత భేదాలుండవు. తనకు దేవుడు ప్రసాదించిన సంపదను పేదలకు పంచి పెడతాడు. పేదలను, వ్యధులను ఆదరిస్తాడు. ఎవరినీ నిందించడు. కించపరచడు. సుఖాలను ఆశించడు. కష్టాలకు భయపడడు. ఎవరితోనూ తగవు పెట్టుకోడు. మర్యాదనతిక్రమింపడు. స్నేహంగా ఉంటాడు. శాస్త్ర చర్చలలో పాల్గొంటాడు. యుధ్యానికి జంకడు. అటువంటి ఉత్తమ లక్ష్మణాలు, ప్రవర్తన కలవాడే సజ్జనుడు.
- ఏ) సైతిక విలువలంటే ఏమిటి? మీరు గమనించిన విలువల్ని పేర్కొనుండి.
  - జ. సైతిగా జీవించడమే సైతికం. సైతి సంబంధమైన జీవన విలువలనే సైతిక విలువలు అంటారు. సమాజంలో ఒకనాటి సైతి కొన్ని రోజులకు మారిపోతుంది. అప్పటికి అది సైతి కాకపోవచ్చును. కానీ, సమాజం అభివృద్ధి గురించి విర్మాటు చేసుకొన్న కట్టుబాటునే నీతులు అంటారు.
- బంధుమిత్రులకు సహాయం చేయడం నీతి. కానీ, ఉద్దోగ దర్శనంలో భాగంగా తన బంధుమిత్రులకు మాత్రమే సహాయం చేయడం అవినీతి. తన ధర్మాన్ని తాను కచ్చితంగా పాటించడం నీతి. అందరిపట్ల సమృష్టితో ఉండడం సామాజిక నీతి. ఒకే భార్య/భర్త కలిగి ఉండడం కుటుంబ నీతి. తనకు చెందని దానిని తాను స్వీకరించకపోవడం నీతి.
- నా స్నేహితులైన కొంతమంది విద్యార్థులు (నేను కూడా) పరీక్లంలో సాంతంగా రాస్తారు. ఎవరి సలహాలనూ అడగరు. ఎవరి దానిలో చూసి రాయరు. ఈ విధంగా సైతిక విలువలు పెంచుకోవాలి' అని మా గురువుగారు చాలాసార్లు అంటారు.

3. కింది ప్రశ్నలకు స్వజనాత్కంగా / ప్రశంసిస్తూ రాయండి.

ఎదుటి వారిలో తప్పులు వెతకటం కన్నా వారి నుండి మంచిని స్వీకరించటం మేలు అని తెలియజేస్తూ, మిత్రుడికి లేఖ రాయండి.
(లేదా)

పొరశాలలో జరిగే భాషోత్సవాన్ని తిలకించడానికి ప్రముఖ శతక కవులు వచ్చారు. వారి ద్వారా శతకాల గురించి, వారి రచనల గురించి తెలుసుకోవడానికి పిల్లలు ఇంటర్వ్యూ చేయాలనుకున్నారు. మీరైతే ఏమని ఇంటర్వ్యూ చేస్తారు? ఇంటర్వ్యూకు అవసరమైన ప్రశ్నావళిని రూపొందించండి.

III. భాషాంశాలు

1. కింది పదాలకు అర్థాలు రాసి వాటితో సాంత వాక్యాలు రాయండి.

ఉదా॥ బుధుడు = పండితుడు

బుధులతో కలిసి ఉండడం వల్ల జ్ఞానం పెరుగుతుంది.

అ) అనయం = ఎల్లప్పుడు

మనం అనయం మంచిమాటలే మాట్లాడాలి. మంచి పనులే చేయాలి.

ఆ) శమం = శాంతి

ప్రజల మధ్య శమం నెలకొన్నప్పుడే, ఐకమత్యం పరిధవిల్లుతుంది.

ఇ) మైత్రి = స్నేహము

మంచివారి మైత్రి విడిచిపెట్టకూడదు.

ఈ) సౌజన్యం = మంచితనము

మన సౌజన్యము మనకు శ్రీరామ రక్ష.

2. కింది పదాలకు వ్యుత్పత్తి అర్థాలు రాయండి.

అ) విశ్వాధుడు : విశ్వమునకు ప్రభువ (ఈశ్వరుడు)

ఆ) శివుడు : శుభముతో కూడినవాడు (లేక) శుభములను ఇచ్చువాడు - ఈశ్వరుడు

ఇ) శ్రియఃపతి : శ్రీదేవి యొక్క భర్త - విష్ణువు.

3. కింది పదాలకు పర్యాయ పదాలు రాసి, వాటితో వాక్యాలు రాయండి.

ఉదా॥ గంగ - భాగీరథి, జాహ్నావి

భాగీరథి తీరంలో బుఘులు తపస్సి చేస్తున్నారు. పరమ పొవనిగా జాహ్నావి పేరు గాంచింది.

అ) శివుడు - ఈశ్వరుడు, శంకరుడు

భక్తులు ప్రార్థిసే ఈశ్వరుడు లోక రక్షణకు విషం త్రాగాడు. అందుకే ఆయన భోతా శంకరుడు.

అ) మైత్రి - స్నేహము, చెలిమి

స్నేహమును మించినది లేదు. ఆ చెలిమి కలిమిలేములు చూడదు.

ఇ) కాంత - 1) స్నేహము, చెలిమి

1) ఎన్నికలలో ట్రీలకు రిజర్వేషన్లు ఇచ్చారు.

2) సీతాదేవి నారీ రత్నము.

3) మా నగరంలో వనితలు వనితామండలి స్థాపించారు.

ఈ) గుడి

ఈ) గుడి - దేవాలయము, కోవెల

శరీరమే దేవాలయం, మనసే కోవెల.

4. కింది వాక్యాలను గమనించండి. ఆయా వాక్యాల్లోని ప్రకృతి వికృతుల్ని గుర్తించి పట్టికగా మార్చండి.

అ) భారతీయ ధర్మం సర్వోత్తమమైంది. బుద్ధుడు దమ్మాన్ని బోధించాడు.

ఆ) ఓ సామి! కుడిషైపుగా వెత్తే స్నామి వారి గుడివస్తుందా?

జ) సిరిని కురిపించి లక్ష్మీదేవి శ్రీమంతుల్ని చేస్తుంది.

ఈ) ఆలోచనలు స్థిరంగా ఉండాలి. తిరమైన బుద్ధి వివేకుల లక్షణం.

జ. ప్రకృతి వికృతి

అ) ధర్మం దమ్మం

ఆ) స్నామి సామి

ఇ) శ్రీ సిరి

ఈ) స్థిరం తిరం

వ్యక్తరహంశాలు

1. కింది సందర్భాలలో పునరుక్తమయిన హల్లులను పరిశీలించండి. అవి వృత్తినుప్రాస అలంకారాలవునో కాదో చర్చించండి.
 అ) నీ కరుణాకట్టక్క వీక్షణములకై నిరీక్షించుచున్నారము.
 అ) అడిగెదనని కషువడింజను
     నడిగినదను మగుడనుడుగడని నడయుడుగున్.
 ఇ) మకరంద బిందు బృంద రసస్యందన మందరమగు మాత్యభాషయే.
 ఈ) చూరుకు, తేరుకు, యేరుకు, నారుకు, దారువును వాడు నరవరులిలలోన్.

విసర్గసంధి :

2. సంస్కృత పదాల మధ్య విసర్గ మీద తరచు సంధి జరుగుతూంటుంది. అది వేర్పేరు రూపాలుగా ఉండటం గమనిధ్యం. కింది ఉ- దాహరణలు విడదీని చూడండి.

$$\begin{array}{llllll}
 \text{అ) నమోసమః} & = & \text{నమః} & + & \text{నమః} & - \\
 \text{అ) మనోహరం} & = & \text{మనః} & + & \text{హరం} & - \\
 \text{ఇ) పయోనిధి} & = & \text{పయః} & + & \text{నిధి} & - \\
 \text{ఈ) వచోనిచయం} & = & \text{వచః} & + & \text{నిచయం} & -
 \end{array} \quad (\text{అః} = \text{ఓ})$$

పై పదాలలో అకారాంత పదాల మీదున్న విసర్గ (అః) లోపించి, అకారం ‘ఓ’ కారంగా మారింది. కనుక దీనినే సూత్రికరిస్తే ఇలాగ రాయవచ్చును.

సూత్రం : అకారాంత పదాల విసర్గకు వర్ద ప్రతమ, ద్వితీయాక్షరాలు (క, ఖ, చ, ఛ, ట, ఠ, త, థ, ప, ఫ), శ, ష, సలు గాక మిగిలిన అచ్చులు కాని, హల్లులు కాని పరమైతే విసర్గ లోపించి, ‘ఆ’ కారం ‘ఓ’ కారంగా మారుతుంది.

- పై పదాలను విడదీస్తే - ఈ కింద విధమైన మార్పులు జరిగాయా?

$$\begin{array}{lll}
 \text{అ) నమః + నమః} & = & \text{అకారాంత పదాల విసర్గకు శ, ష, స లు, వర్ద ప్రథమ, ద్వితీయాక్షరాలు} \\
 \text{అ) మనః + హరం} & = & \left. \begin{array}{l} \text{(క, ఖ, చ, ఛ, ట, ఠ, త, థ, ప, ఫ లు)} \\ \text{గాక మిగతా అక్షరాలు కలిస్తే} \end{array} \right. \\
 \text{ఇ) పయః + నిధి} & = & \text{అకారాంత పదాల మీదున్న విసర్గ లోపించి, అకారం ‘ఓ’కారంగా మారింది.} \\
 \text{ఈ) వచః + నిచయం} & = &
 \end{array}$$

కింది పదాలు కలిపి, మార్పును గమనించండి.

$$\begin{array}{lll}
 \text{అ) మనః + శాంతి} & = & \text{మనశాంతి} & - & \text{(విసర్గకు బదులుగా ‘శ’ కారానికి ద్విత్వం)} \\
 \text{అ) చతుః + షష్టి} & = & \text{చతుషష్టి} & - & \text{(విసర్గకు బదులుగా ‘శ’ కారానికి ద్విత్వం)} \\
 \text{ఇ) సభః + సుమం} & = & \text{సభస్సుమం} & - & \text{(విసర్గకు బదులుగా ‘స’ కారానికి ద్విత్వం)}
 \end{array}$$

పదాలను కలుపగా వరుసగా మనశ్శాంతి, చతుషష్టి, సభస్సుమం అనే రూపాలు ఏర్పడ్డాయి కదా! (విసర్గమీద శ, ష, స లు ద్విత్వాలుగా మారడం గమనించండి.)

కింది పదాలను విడదీయండి.

$$\text{అ) ప్రాతఃకాలము} - \text{ప్రాతః} + \text{కాలము} = \text{ప్రాతఃకాలము} - \text{(మార్పు లేదు)}$$

$$\text{అ) తపఃఫలము} - \text{తపః} + \text{ఫలము} = \text{తపఃఫలము} - \text{(మార్పు లేదు)}$$

‘స’ కారం (స్స) విసర్గరూపంగా ప్రయోగింపబడుతుంది. అందుకే నమశ్శారము, శ్రేయస్సరము, వస్సుతి మొదలగు సందర్భాల్లో మార్పులేదు.

కింది పదాలను కలిపి, మార్పును గమనించండి.

ఉదాః అంతః + అత్తు = అంతర్తాత్తు

$$\text{అ) దుః + అభిమానం} = \text{దురభిమానం} \quad \left. \begin{array}{l} \text{అంతః, దుః, చతుః, ఆశీః, పునః మొదలైన పదాలకు} \\ \text{వర్ద ప్రథమ, ద్వితీయాక్షరాలు. శ, ష, సలు గాక} \end{array} \right.$$

$$\text{అ) చతుః + దశలు} = \text{చతుర్థిశలు}$$

$$\text{ఇ) ఆశీః + వాదము} = \text{ఆశీర్వాదము} \quad \left. \begin{array}{l} \text{మిగతా అక్షరాలు కలిస్తే విసర్గ రేఫ (ర్)గా మారడం గమనించండి.} \end{array} \right.$$

$$\text{ఈ) పునః ఆగమనం} = \text{పునరాగమనం}$$

$$\text{ఉ) అంతః మధునం} = \text{అంతర్థధునం}$$

కింది పదాలు విడదీయండి.

$$\text{ఉదాః ధనుష్టోభీ} = \text{ధనుః + కోభీ} \quad \text{(ధనుస్ + కోభీ)}$$

$$\text{అ) నిష్పత్తిలము} = \text{నిః + ఘలము} \quad \text{(నిస్ + ఘలము)}$$

$$\text{అ) దుష్పూరము} = \text{దుః + కరము} \quad \text{(దస్ + కరము)}$$

ఇస్, (ఇః), ఉన్ (ఉః)లు

విసర్గకు క, ఖ, చ, ఛ లు

పరమైనపుడు విసర్గ (స్స)

ష్ట కారంగా మారుతుంది.

కింది పదాలు విడదీయండి.

$$\text{ఉదాః నిష్టోజము} = \text{నిః + తేజము}$$

$$\text{అ) దుష్పోత్తితము} = \text{దుః + చేపోత్తితము}$$

$$\text{అ) ధనుష్టోపము} = \text{ధనుః + టంకారము}$$

$$\text{ఇ) మనస్తాపము} = \text{మనః + తాపము}$$

విసర్గకు చ, ఛ లు పరమైతే

‘శ’ ట, ఠ లు పరమైతే ‘ష’

త, థ లు పరమైతే ‘స’

వస్తుంది.

- పై ఉదాహరణల్ని పరిశీలించిన మీదట విసర్గ సంధి ఆరు విధాలుగ ఏర్పడుతున్నదని తెలుస్తున్నది.
- అ) అకారాంత పదాల విసర్గకు వర్గ ప్రథమ ద్వితీయక్కరాలు (క,చ,ట,త,ప; ఖ,ఘ,ర,థ,ఫ), శ,ష,స లు గాక మిగతా అక్కరాలు పరమైనప్పుడు విసర్గలోపించి ‘అ’కారం ‘ఓ’కారంగా మారుతుంది.
- ఆ) విసర్గకు శ,ష,సలు పరమైనప్పుడు శ, ష, సలు ద్విత్యాలుగా మారుతాయి.
- ఇ) విసర్గమీద క, ఖ, ప, ఫ లు వస్తే, మార్పురాదు (సంధి ఏర్పడదు).
- ఈ) అంతః, దుః, చతుః, ఆశీః, పునః మొదలైన పదాల విసర్గ రేఫ(రీ)గా మారుతుంది.
- ఉ) ఇన్, ఉన్ల విసర్గకు క, ఖ; ప, ఫ లు పరమైతే విసర్గ ‘ష’ కారంగా మారుతుంది.
- ఊ) విసర్గకు, చ, ఘ లు పరమైతే ‘శ’ కారం; ట, ఠ లు పరమైతే ‘ష’ కారం; త, థ లు పరమైతే ‘స’ కారం వస్తాయి.

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు పని

పారశాల గ్రంథాలయంలో శతక పద్యాలున్న పుస్తకాలు తీసుకొని చదపండి. వాటిలో ఏవైనా ఐదు శతక పద్యాలను వాటి భాషాలను రాసి ప్రదర్శించండి.

సంఘర్షణలు :

1) సవర్జదీర్ఘసంధి :

1) భల్లూకాకృతి	=	భల్లూక	+	ఆకృతి	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
2) అభిలాండపతి	=	అభిల	+	అండపతి	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
3) జనానురంజన	=	జన	+	అనురంజన	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
4) పాదానతి	=	పాద	+	అనతి	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
5) దేహత్యుల్న	=	దేహ	+	త్యుల్న	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
6) ఇతిహాసామృతము	=	ఇతిహాస	+	అమృతము	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
7) మహావేశము	=	మహా	+	అవేశము	-	సవర్జదీర్ఘసంధి
8) భావనావహము	=	భావనా	+	అవహము	-	సవర్జదీర్ఘసంధి

2) గుణసంధి :

1) రామేశ్వరా	=	రామ	+	శంశ్వరా	-	గుణసంధి
2) విశ్వోఽశ్వరా	=	విశ్వోఽశ్వ	+	శంశ్వరా	-	గుణసంధి
3) సత్యేక్తి	=	సత్యే	+	ఉక్తి	-	గుణసంధి

3) యణాదేశ సంధి :

1) అభ్యుదయము	=	అభి	+	ఉదయము	-	యణాదేశసంధి
--------------	---	-----	---	-------	---	------------

4) గసదదవాదేశసంధి :

1) ఆకృతి దెస	=	ఆకృతి	+	తోప	-	గసదదవాదేశసంధి
2) శాంతి గుర్వని	=	శాంతి	+	కూర్వని	-	గసదదవాదేశసంధి
3) రక్షసేయని	=	రక్ష	+	చేయని	-	గసదదవాదేశసంధి

5) ఉత్ససంధి :

1) మేలగునా	=	మేలు	+	అగునా	-	ఉత్ససంధి
2) కీడొనరించు	=	కీడు	+	ఒనరించు	-	ఉత్ససంధి

6) అత్యసంధి :

1) లేకైన	=	లేక	+	ఐన	-	అత్యసంధి
2) ఉండకుండిన్	=	ఉండక	+	ఉండిన్	-	అత్యసంధి

7) విసర్గసంధి

1) శ్రీయఃపతి	=	శ్రీయః	+	పతి	-	విసర్గసంధి
2) దుష్టేష్టితము	=	దుఃసేష్టిత	+	తము	-	విసర్గసంధి
3) మనస్తాపము	=	మనః	+	తాపము	-	విసర్గసంధి

సమాపొలు :

సమాపంపదం

1) భల్లూకాకృతి	-	భల్లూకము యొక్క ఆకృతి	-	ప్యాం తత్పురుష సమాపం
2) శివపూజ	-	శివుని యొక్క పూజ	-	ప్యాం తత్పురుష సమాపం

3) దేహత్వలు	- దేహము, ఆత్మ	- ద్వాంద్వ సమాసం
4) ఇతిహాసమృతము	- ఇతిహాసము అనే అమృతము	- రూపక సమాసం
5) శాఖ్య సంపాదనము	- శాఖ్యము యొక్క సంపాదనము	- షష్ఠి తత్పురుష సమాసం
6) వోయిగంగ	- వోయిము నందలి గంగ	- సష్టమీ తత్పురుష సమాసం
7) జపతపములు	- జపమునూ, తపమునూ	- ద్వాంద్వ సమాసం
8) రాగవిద్యేషములు	- రాగమునూ, విద్యేషమునూ	- ద్వాంద్వ సమాసం
9) అస్తవస్తుములు	- అస్తమునూ, వస్తుమునూ	- ద్వాంద్వ సమాసం
10) జటావల్లి	- వల్లి వంటి జడ	- ఉపమాన ఉత్తరపద కర్కుధారయం
11) తుచ్ఛశాఖ్యములు	- తుచ్ఛమైన శాఖ్యములు	- విశేషణ పూర్వపద కర్కుధారయం
12) మనోహరసౌజన్యము	- మనోహరమైన సౌజన్యము	- విశేషణ పూర్వపద కర్కుధారయం
13) మహాశము	- గొప్ప ఆవేశము	- విశేషణ పూర్వపద కర్కుధారయం

ప్రకృతి-వికృతులు

ప్రకృతి	-	వికృతి	ప్రకృతి	-	వికృతి
1) శ్రీ	-	సిరి	12) ద్వేషము	-	దేసము
2) భుజము	-	బుజము	13) కవి	-	కయి
3) వస్తుము	-	పాంత	14) ప్రతము	-	బతము
4) వాదనము	-	వాదు	15) దీపము	-	దివ్యే దివ్యియ
5) లక్ష్మి	-	లచ్చి	16) ధర్మము	-	దరుమము, దమ్మము
6) కులము	-	కొలము	17) జట	-	జడ
7) భేదము	-	బద్ద	18) తపము	-	తబము
8) కథ	-	కత	19) మర్యాద	-	మరియుద
9) దోషము	-	దోసము	20) స్ఫోదన	-	సామి
10) గుణము	-	గొనము	21) భక్తి	-	బత్తి
11) శక్తి	-	సత్తి			

సాసారాలు

1) కులము	:	1) వంశము	2) జాతి	3) ఇల్లు
2) గురువు	:	1) ఉపాధ్యాయుడు	2) తండ్రి	3) పురోహితుడు
3) గంగ	:	1) భాగిరథి	2) నది	3) నీరు
4) కాంత	:	1) స్త్రీ	2) భార్య	3) ప్రేంకణము
5) గునము	:	1) స్వభావము	2) దారము	3) అల్లెత్తాడు
6) కీడు	:	1) అపకారము	2) పాపము	3) చెడు పని
7) ధర్మము	:	1) న్యాయము	2) పుణ్యము	3) ఆచారము
8) దోషము	:	1) తప్పు	2) దూషణము	3) పాపము
9) లక్ష్మి	:	1) లక్ష్మీదేవి	2) కాంతి	3) సంపద
10) బుద్ధి	:	1) మతి	2) తెలివి	3) మనస్సు
11) బుధుడు	:	1) పండితుడు	2) దేవత	3) బుధ గ్రహము

పర్యాయ పదాలు

1) భల్లుకము	:	1) ఎలుగు	2) ఎలుగు గొడ్డు	3) భల్లము
2) లక్ష్మి	:	1) శ్రీ	2) ఇందిర	3) కమల
3) పయోనిధి	:	1) ఆచ్చి	2) సాగరము	3) సముద్రము
4) ధనము	:	1) ప్రవృత్తము	2) అర్థము	3) విత్రము
5) కాంత	:	1) అంగన	2) స్త్రీ	3) పడతి
6) మానసము	:	1) మనస్సు	2) చిత్తము	3) మనసు
7) ఇల్లులు	:	1) భార్య	2) అర్ణంగి	3) పత్ని

పృత్పత్రాలు

1) బుధుడు	:	అన్నింటిని ఎత్తిగినవాడు (పండితుడు)
2) ఈశ్వరుడు	:	ఐశ్వర్యము గలవాడు (శివుడు)
3) పయోనిధి	:	ఉదకములను ధరించునది (సముద్రము)
4) విశ్వసాధుడు	:	ప్రపంచమునకు భర్త (శివుడు)

* * *

ఉపవాచకం

రామాయణం

1. రామాయణాన్ని ఎందుకు చదవాలి?

జ) 'రామాయణం' మానవ జీవితాన్ని సంస్కరించగల మహాకావ్యం. ఈ కథ మానవహృదయాల నుండి ఎప్పటికీ చెరగదు. రామాయణం జీవిత పార్శ్వాలను ఎన్నింటినో కనబరుస్తుంది.

రామాయణంలో అమృతాన్నల అనురాగం, పుత్రుల అభిమానం, అన్వయమ్యుల అనుబంధం, భార్యాభర్తల సంబంధం, గురుభక్తి, శిష్యులు రక్తి, స్నేహాభం, ధర్మాలలం, వినయంతో ఒదగడం, వివేకంతో ఎదగడం, జీవకారుణ్య భావన, ప్రకృతి లాలన వంది జీవిత పార్శ్వాలు ఎన్నో కనబడతాయి.

రామాయణాన్ని చదవడం అంటే, జీవితాన్ని చదవడమే. రామాయణం ఆచరణ ప్రధాన గ్రంథం. ఉత్తమమైన ధర్మాలను ఆచరిస్తే, మనిషి మనీషిగా ఎలా ఎదగగలడో, రామాయణం నేర్చుతుంది. చిన్న చిన్న పాత్రల ద్వారా రామాయణం గొప్ప సందేశాన్ని అందిస్తుంది.

రామాయణంలో వాల్మీకి మహర్షి మార్కిషుని వంటి రాక్షసుని నోటి నుండి, "రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః, సత్యధర్మః పరాక్రమః" అనే గొప్పమాటను పలికించాడు.

రాముడి వంటి ఆదర్శమూర్తి, రామాయణం వంటి ఆదర్శకావ్యం 'సభూతో సభవిష్టతి!' అంటే "పూర్వమందు లేదు, ముందు కాలంలో రాబోదు" మనిషి ఉన్నంత వరకూ రామాయణం ఉంటుంది.

రామాయణం ప్రపంచ సాహిత్యంలోనే 'ఆదికావ్యం'. వాల్మీకి మహర్షి సంస్కృతంలో దీనిని 24 వేల శ్లోకాలతో రాశాడు. రామాయణం ముందు తరాల వారికి స్వార్థిని ఇస్తుంది. అందువల్లనే మనం, రామాయణాన్ని తప్పక చదవాలి.

బాలకాండం

1. దశరథునికి పుత్రజననం గురించి ప్రాయంది. (లేదా) రామలక్ష్మణ భరత శత్రువులు జననం.

జ) సరయునది తీరంలో "కోసల" దేశం ఉంది. దాని ముఖ్యునగరం 'అయోధ్య' దాన్ని దశరథ మహారాజు పాలిస్తున్నాడు. దశరథుడు ధర్మపరాయణుడు. ఇతని పాలనలో దేశం భోగభాగ్యాలతో విలసిల్లేది. ప్రజలు సుఖంగా ఉండేవారు. దశరథునకు సంతానం లేదు. సంతానం కోసం ఆయన అశ్వమేధయాగం చేద్దామనుకున్నాడు. దశరథుని మంత్రి సుమంత్రుడు అందుకు బుఘ్యశృంగమహర్షిని పిలవమన్నాడు.

బుఘ్యశృంగుడు ఉన్నచోట వర్షాలు ఎక్కువగా కురుస్తాయి. బుఘ్యశృంగుడు మూడురోజులు అశ్వమేధయాగం చేయించాడు. పుత్రుల కోసం యజ్ఞం చేయించమని దశరథుడు, బుఘ్యశృంగుని కోరాడు. ఇంతలో దేవతలు రావణాసురుడు తమను చిత్రపీంస పెడుతున్నాడని బ్రహ్మకు చెప్పారు. రావణాసురుని బాధ తప్పే ఉపాయం చెప్పమని, దేవతలు బ్రహ్మను కోరారు.

బ్రహ్మ దేవతలతో రావణాసురునికి మానవుల వల్లనే మరణం ఉందని చెప్పాడు. ఇంతలో శ్రీమహావిష్ణువు వచ్చాడు. దేవతలు మానవుడిగా పుట్టి రావణాసురుని సంహరించమని విష్ణుమూర్తిని కోరారు. దశరథ మహారాజు ముగ్గురు భార్యలకూ నాలుగురూపాలలో పుత్రుడిగా పుట్టుమని దేవతలు విష్ణువును కోరారు. విష్ణువు వారికి అభయం ఇచ్చాడు.

దశరథుడి పుత్రకామేష్టి యజ్ఞకుండం నుండి, బ్రహ్మ పంపించగా ఒక దివ్యపురుషుడు బంగారు పాత్రతో దివ్యపాయసం తీసుకొనివచ్చాడు. ఆ పాయసపాత్రమను అతడు దశరథుడికి ఇచ్చాడు. దశరథుడు ఆ పాయసాన్ని తన భార్యలయిన కౌసల్య, సుమిత్ర, కైకీయిలకు పంచాడు. కౌసల్యకు రాముడు, కైకకు భరతుడు, సుమిత్రకు లక్ష్మణ శత్రువులు పుట్టారు.

2. రామలక్ష్మణులు విశ్వామిత్ర యాగాన్ని రక్షించిన వృత్తాంతాన్ని తెలుపండి.

జ) దశరథ పుత్రులు రామలక్ష్మణ భరత శత్రువులు, వేదశాస్త్రాలు, ధనుర్దీధ్య నేర్చారు. లక్ష్మణుడు రాముడికి బహిః ప్రాణం. తన కుమారులను దశరథుడు వివాహం చేద్దామనుకున్నాడు. ఆ సమయంలో విశ్వామిత్రుడు దశరథుని దగ్గరకు వచ్చాడు. ఆ బుఘి చెప్పిన కార్యాన్ని చేస్తాన్నాడు దశరథుడు.

విశ్వామిత్రుడు తన యజ్ఞానికి రాక్షసులు విష్ణుం కలుగజేస్తున్నారనీ, యజ్ఞం చేసేటప్పుడు తాను శపించకూడదనీ, యజ్ఞరక్షణకు శ్రీరాముణ్ణి తనతో 10 రోజులు పంపమనీ దశరథుని కోరాడు. దశరథుడు మహర్షితో రాముడికి ఇంకా 16 ఏళ్ళు నిండలేదనీ

రాముడికి యుద్ధం తెలియదనీ, రాముళ్ళి విడిచి తాను ఉండలేననీ, తానే యజ్ఞరక్షణకు వస్తాననీ చెప్పాడు.

తన యజ్ఞానికి రావణని ఆజ్ఞాపై మారీచ సుబాహులు విశ్వాలు కల్గినున్నారని విశ్వామిత్రుడు చెప్పాడు. అప్పుడు దశరథుడు రాముళ్ళి పంపని చెప్పగా, విశ్వామిత్రునకు కోపం వచ్చింది. వశిష్ఠ మహర్షి దశరథునికి నచ్చచెప్పి, రామలక్ష్మణుల్ని విశ్వామిత్రుని వెంట పంపాడు.

విశ్వామిత్రుడు రామలక్ష్మణులకు ‘బల’, ‘అతిబల’ అనే విద్యలు ఉపదేశించాడు. ఆ విద్యల మహిమ వల్ల అలసట, ఆకలిదప్పులు ఉండవు. రాముడు విశ్వామిత్రునికి గురునేవ చేశాడు. రామలక్ష్మణులు మహర్షితో ‘మంద’, ‘కరూశ’ గ్రామాలకు చేరారు. అక్కడ తాటక అనే యక్కిణి విధ్వంసం చేసేది. ఆమె కొడుకు మారీచుడు జనపదాలను అతలాకుతలం చేసేవాడు. తాటకను చంపమని విశ్వామిత్రుడు రామునికి చెప్పాడు. రాముడు వాడి బాణాలతో తాటక బాహుపులను ఖండించాడు. లక్ష్మణుడు తాటక ముక్కు చెవులు కోశాడు. రాముడు శబ్దవేధి వర్యుతో బాణం వేసి తాటకను చంపాడు. విశ్వామిత్ర మహర్షి సంతోషించి, అనే దివ్యాస్తాలను రాముడికి అనుగ్రహించాడు.

విశ్వామిత్రుడు రామలక్ష్మణులతో తన సిధ్ధాత్మమం చేరి, యజ్ఞదీక్ష చేపట్టాడు. ఆ యజ్ఞం, ఆరురోజులు. రామలక్ష్మణులు యజ్ఞాన్ని జాగ్రత్తగా రక్షిస్తున్నారు. ఇంతలో మారీచ సుబాహులు అనే రాక్షసులు యజ్ఞకుండంలో రక్తం కురిపించారు. మారీచుడిపై రాముడు ‘శీతేషువు’ అనే మానవాస్తాన్ని వేసాడు. మారీచుడు సముద్రంలో పడ్డాడు. రాముడు ఆగ్నేయాస్తంతో సుబాహుళ్ళి చంపాడు. మిగిలిన వారిని, వాయవ్యాప్తంతో రామలక్ష్మణులు తరిమారు. మహర్షి యజ్ఞం ఘృతయ్యింది.

3. సీతారాముల వివాహ వృత్తాంతాన్ని ప్రాయంది.

జ) విశ్వామిత్రుడు రామలక్ష్మణులతో “జనక మహారాజు యజ్ఞ చేస్తున్నాడు. అక్కడ ఒక మహాధనుస్సు ఉంది. అక్కడకు వెడదాం” అన్నాడు. రామలక్ష్మణులు విశ్వామిత్రుని వెంట మిథిలకు బయలుదేరారు. దారిలో మహర్షి రామలక్ష్మణులకు తన వంశాన్ని గూర్చి, గంగ వృత్తాంతాన్ని గూర్చి చెప్పాడు. భగీరథుని వృత్తాంతం చెప్పాడు.

మిథిలా సగరం సమీపంలో, వారు గౌతమ మహర్షి ఆత్రమం చూకారు. ఆ ఆత్రమంలో అహల్యాగౌతములు ఉండేవారు. అహల్య తప్పు చేసిందని గౌతముడు అహల్యను వేల సంవత్సరాల పాటు అన్నపూసాలు లేకుండా బాడిదలో పడి ఉండమని శపించాడు. రాముని రాకతో శాపవిముక్తి కలుగుతుందని చెప్పాడు. రాముడు మహర్షి ఆదేశంపై గౌతమాశ్రమంలో కాలుమోపి, అహల్యకు శాపవిముక్తి కల్పించాడు.

మిథిలలో జనకమహారాజు వీరిని ఆదరించాడు. అహల్య గౌతముల కుమారుడు శతానందుడు, రామునికి కృతజ్ఞతలు చెప్పాడు. జనకుడు రామలక్ష్మణులను ఆహ్వానించాడు. విశ్వామిత్రుడు జనకునితో “పీరు దశరథ పుత్రులు రామలక్ష్మణులు. నీ ధనుస్సును చూద్దామని వచ్చారు. చూపించు పుభం కలుగుతుంది” అని చెప్పాడు. జనకుడు శివధనుస్సు చరిత్రను వివరించి తన కూతరు సీత నాగబీ చాలులో దొరికిందనీ, ఆ సీతను శివధనుస్సును ఎక్కుపెట్టగల పీరునికి ఇచ్చి పెండ్లి చేస్తాననీ చెప్పాడు. చాల మంది రాజులు శివధనుస్సును ఎక్కుపెట్టలేకపోయారని చెప్పాడు.

విశ్వామిత్రుడు శివధనుసును తెప్పించమన్నాడు. ఐదువేలమంది శివధనుస్సు ఉన్న పెట్టెను తెచ్చారు. రాముడు పట్టుకోగానే శివధనుస్సు వంగింది. నారి ఎక్కుపెట్టగా ఆ ధనుస్సు ధ్వని చేస్తూ విరిగింది.

జనకుడు సీతారాములకు పెండ్లి చేయడానికి సిద్ధం అయ్యారు. దశరథునికి కబురు పెట్టారు. అయోధ్య నుండి అందరూ వచ్చారు. జనకుడు తన కుమార్తెలు సీతా, ఊర్మిళలను, రామలక్ష్మణులకు, తన తమ్ముడు కుశద్యుజుని కుమార్తెలు మాండవిని, శ్రుతీకీర్తిని భరతశత్రుఘ్నులకు ఇచ్చి పెండ్లి చేశాడు.

దశరథుడు అయోధ్యకు తిరిగి వెడుతుండగా పరశురాముడు ఎదురు వచ్చాడు. రాముడు పరశురాముని చేతిలోని వైష్ణవ ధనుస్సును ఎక్కుపెట్టాడు. పరశురాముడు ఓడిపోయి, మహేంద్రపర్వతానికి వెళ్ళాడు.

అయోధ్య కాండం

1. సీతారామలక్ష్మణులు వనవాసానికి వెళ్ళిన వృత్తాంతాన్ని తెలుపండి.

జ) శ్రీరాముడు అంబే ప్రజలకు ఇష్టం. ప్రజల కోరిక మేరకు దశరథుడు రాముడికి యువరాజ పట్టాభిషేకం చేద్దామనుకున్నాడు. రాజుళ్ళతో మంత్రులూ, అధికారులూ రాముని యోవరాజు పట్టాభిషేకానికి, ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. దశరథుడు రాముని పిలిచి, పట్టాభిషేకం గూర్చి చెప్పి, రాజధర్మాలు బోధించాడు. సీతారాములు పట్టాభిషేకానికి ఉపవాస దీక్ష చేపట్టారు.

రాముడి పట్టాభిషేకం వార్త కైక దాసి మంథరకు తెలిసింది. ఆ వార్తను మంథర కైకకు చెప్పింది. కైక సంతోషించింది. కాని మంథర దుర్భేధతో, కైక మనస్సు మారింది. భరతుడికి పట్టాభిషేకం జరగడానికి, దశరథుడు వెనుక కైకకు ఇచ్చిన రెండు వరాలనూ

ఉపయోగించుకోమని మంధర సలవో చెప్పింది. కైక కోపగృహానికి చేరింది. దశరథుడు కైకను బ్రతిమాలాడు. కైక దశరథుణ్ణి రెండు వరాలు కోరింది. 1) భరతుడికి పట్టాభిషేకం 2) రాముడి వనవాసం. దశరథుడు రాముణ్ణి అడవులకు పంపవద్దని కైకను బ్రతిమాలాడు. కానీ కైక మనస్సు మారలేదు.

కైక రామునికి కబురంపింది. తండ్రిగారి విచారానికి కారణం ఏమిటని రాముడు అడిగాడు. కైక రాముడికి తాను కోరిన వరాలు గురించి చెప్పింది. తండ్రి మాటను పాటిస్తానని రాముడు చెప్పాడు. కైక మాటపై రాముడు దండకారణ్యానికి బయలుదేరతానన్నాడు. దశరథుడు దుఃఖించాడు. రాముడు తండ్రికీ, కైకకూ నమస్కరించాడు. రాముడు తల్లి కౌసల్యను దర్శించాడు. రాముని వనవాసం గూర్చి విని కౌసల్య దుఃఖించింది. రాముడిని అడవికి వెళ్ళవద్దని తల్లి, లక్ష్మణుడు చెప్పారు. కానీ రాముడు తండ్రి మాటనే గౌరవిస్తానన్నాడు.

కౌసల్య రాముని వెంట వనవాసానికి వస్తానంది. అది ధర్మం కాదు, తండ్రిగారి సేవ చేయాలని రాముడు తల్లికి చెప్పాడు. సీత కూడా వనవాసానికి వస్తానంది. లక్ష్మణుడు కూడా రాముని వెంట వస్తానన్నాడు. సీతారాములక్ష్మణులు దశరథుని వద్దకు వెళ్ళారు. కైకేయి వారికి నారచీరలను ఇచ్చింది. సుమిత్ర లక్ష్మణుడితో సీతారాములను తల్లిదండ్రులవలె సేవింపుమని చెప్పింది.

సుమంతుడు రథాన్ని సిద్ధం చేశాడు. సీతారాములక్ష్మణులు రథం ఎక్కారు. పొరులు వెంట బయలుదేరారు. ఈ విధంగా రాముడు భార్యాసేదరులతో అడవికి వెళ్ళాడు.

2. “భరతుని పాదుకా పట్టాభిషేకం” గురించి ప్రాయంది.

జ) దశరథుడు శ్రీరాముని ఎడబాటును సహింపలేక ప్రాణాలు విడిచాడు. రాములక్ష్మణులు అడవికి వెళ్ళారు. భరత శత్రుఘ్నులు మేనమామ ఇంచిల ఉన్నారు. విషప్పడి ఆజ్ఞామేరకు దశరథుని శరీరాన్ని తైలాంధ్రోణిలో జాగ్రత్త చేశారు. దూతలు వెళ్ళి ఎనిమిదవ రోజున భరత శత్రుఘ్నులను అయోధ్యకు తీసుకువచ్చారు. భరతుడు తండ్రికి అంత్యక్రియలు ఘూర్చి చేశాడు.

భరతుడు కైకను తప్ప పట్టాడు. శత్రుఘ్నుడు మంధరను చంపడానికి సిద్ధమయ్యాడు. మంతులు భరతుణ్ణి రాజ్యాధికారం స్వీకరించమన్నారు. పెద్దవాడైన రాముడే రాజు కావాలని భరతుడు పట్టపట్టాడు. తాను వెళ్ళి రాముణ్ణి అయోధ్యకు తీసుకువస్తానికి భరతుడు అయోధ్యాపురవాసులతో కలసి అడవికి బయలుదేరాడు.

భరతుడు శ్వంగిబేరపురం చేరాడు. గుహుడు భరతుడి మనస్సు తెలియక, తికమక పడ్డాడు. విషయం తెలిసి గుహుడు భరతుణ్ణి ఆప్యోనించాడు. భరతుడు గుహుడితో కలిసి, భరద్వాజాశ్రమం చేరి విందు స్వీకరించాడు. తరువాత చిత్రకూటం బయలుదేరాడు.

భరతుడు సేనలతో వస్తూ ఉండడం చూసి, లక్ష్మణుడు పొరపాటుపడ్డాడు. భరతుడు రాముని మీదికి యుద్ధానికి వస్తున్నాడని, లక్ష్మణుడు రామునికి చెప్పాడు. భరతుడు అటువంటివాడు కాడని రాముడు లక్ష్మణునకు చెప్పాడు.

భరత శత్రుఘ్నులు రాముని పాదాలపై పడ్డారు. రాముడు కన్నీళ్ళు పెట్టాడు. రాముడు భరతునికి రాజనీతులు చెప్పాడు. రాముణ్ణి అయోధ్యకు తెరిగి రమ్మని భరతుడు కోరాడు. రాముడు తండ్రి మాటే తనకు శిరోధార్యం అన్నాడు.

చివరకు భరతుని కోరికపై శ్రీరాముడు తన పాదుకలను భరతునికి ఇచ్చాడు. ఆ పాదుకల మీదనే రాజ్యభారం ఉంచి, తాను నారచీరలు ధరించి, నగరం వెలుపల ఉంటాననీ, పదునాగ్గి సంవత్సరం కాగానే, రామదర్శనం కాకపోతే అగ్ని ప్రవేశం చేస్తానని భరతుడు చెప్పాడు.

భరతుడు సందిగ్రామం చేరి రామపాదుకలకు పట్టాభిషేకం చేశాడు.

అరణ్య కాండం

1. సీతారాముల దండకారణ్యావాస వృత్తాంతాన్ని తెలుపండి. (సీతారాములు పంచవల్లిని చేరిన వృత్తాంతం)

జ) సీతారాములక్ష్మణులు దండకారణ్యంలో ప్రవేశించారు. అక్కడ ఎన్నో మునుల ఆశ్రమాలు ఉన్నాయి. అక్కడ యజ్ఞయాగాలు జరుగుతున్నాయి. మునులు వీరికి స్వాగతం పలికారు.

వీరు దండకవనం మధ్యకు చేరారు. ‘విరాధుడు’ అనే రాక్షసుడు సీతారాములక్ష్మణులపై పడ్డాడు. రాములక్ష్మణులను తన భుజాలపై వేసుకొని వాడు తీసుకుపోతున్నాడు. సీత ఏడ్చింది. రాములక్ష్మణులు విరాధుని భుజాలు నరికివేశారు. విరాధుడు కుప్పకూలాడు. విరాధుణ్ణి గోత్తిలో పాతిపెడదామని వారు అనుకున్నారు. విరాధుడు తాను తుంబురుడిననీ, శాపంవల్ల రాక్షసుడుగా అయ్యాననీ చెప్పి, శరభంగమహర్షిని దర్శించమనీ, తనను గోత్తిలో పూడ్చుమనీ రాములక్ష్మణులకు చెప్పాడు.

రాములక్ష్మణులు విరాధుణ్ణి పూడ్చి, శరభంగ మహర్షి ఆశ్రమానికి వెళ్ళారు. శరభంగ మహర్షి రామదర్శనం కోసం వేచి చూస్తున్నాడు. తన తపః ఫలాన్ని రాముడికి ధారపోశాడు. సుతీక్ష్ణ మహర్షిని దర్శించమని ఆయన చెప్పాడు. మునులు రాముణ్ణి కలిసి, రాక్షసుల బాధల నుండి తమను రక్షించమని కోరారు. రాముడు సరే అన్నాడు.

సీతారామలక్ష్మణులు నుత్తిక్క మహార్షి దర్శించారు. ఆయన రామదర్శనం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. ఆ మహార్షి తన తపస్సను రామునికి ధారపోశాడు. ఈ విధంగా దండకారణ్యంలోని మునుల ఆశ్రమాలను దర్శిస్తూ, సీతారామలక్ష్మణులు పదిసంవత్సరాలు వనవాసం చేశారు. వారు తిరిగి నుత్తిక్క మహార్షి ఆశ్రమానికి వెళ్ళారు. ఆయన అగస్త్యుని సోదరునీ, అగస్త్య మహార్షి దర్శనం చేసుకోమని రామలక్ష్మణులకు చెప్పాడు.

సీతారామలక్ష్మణులు అగస్త్యులతో (సోదరుడు) ఆశ్రమాన్ని దర్శించారు. తరువాత అగస్త్యుని దర్శించారు. అగస్త్య మహార్షి శిష్యులతో రామునికి స్వాగతం పలికాడు. ఆయన రామునికి దివ్య ధనుస్సు, అక్షయ తూణీరాలు, ఖద్గమును ఇచ్చాడు. రామునకు జయం కల్పుతుండని ఆశీర్వదించాడు.

రాముడు తాము నివసించడానికి తగిన ప్రదేశాన్ని సూచించమని అగస్త్యుట్టి కోరాడు. ఆ మహార్షి గోదావరి తీరంలో ఉన్న పంచవటిలో ఉండమని వారికి సూచించాడు. రామలక్ష్మణులకు మార్గమధ్యంలో ‘జటాయువు’ కనబడింది. దానికి సీత రక్షణ బాధ్యతను వారు అప్పగించారు. పంచవటిలో ఆశ్రమం నిర్మించుకొని వారు ఆక్షడ నివసించారు.

2. సీతాపహరణ వృత్తాంతాన్ని ప్రాయంది.

జ) సీతారాములు పంచవటిలో సుఖంగా జీవిస్తున్నారు. రావణుని చెల్లెలు శూర్పణభ అక్కడకు వచ్చి రాముడి అందానికి మోహపడి తన్న భార్యగా స్వీకరించమని రాముణ్ణి కోరింది. లక్ష్మణుడు శూర్పణభ ముక్కు చెప్పులు కోశాడు. శూర్పణభ దండకారణ్యంలో ఉన్న సోదరుడు ఖరుడికి ఆ విషయం చెప్పింది. ఖరుడు పంపిన యోధులనూ, ఖరుడుషులనూ మొత్తం 14 వేల మంది రాక్షసులను రాముడు గడియలో చంపాడు.

‘అంకపనుడు’ అనే గూఢచారి దండకలో రాక్షససంహంరం జరిగిందని రావణునకు వార్త చేర్చాడు. రావణుడు రాముణ్ణి చంపడం దేవానురులకు కూడా అసాధ్యం అని అకంపనుడు చెప్పాడు. సీతను అపహరించమని సూచించాడు. రావణుడు మారీచుని సాయం అడిగాడు. మారీచుడు రామున్ని కవ్వించవద్దని రావణునికి సలహా చెప్పాడు. శూర్పణభ, తన అన్న రావణుడికి, సీతను అపహరించమని చెప్పింది.

రావణుడు తిరిగి మారీచుడి దగ్గరకు వెళ్ళి, సీతాపహరణకు బింగారు లేడిగా మారి తనకు సాయం చెయ్యమని అడిగాడు. మారీచుడు హితం చెప్పినా, రావణుడు వినలేదు. తనకు సాయండకపోతే మారీచుని చంపుతాన్నాడు రావణుడు.

దానితో మారీచుడు బంగారు లేడిగా మారి, రాముని ఆశ్రమ ప్రాంతంలో తిరిగాడు. సీత బంగారు లేడిని చూసి ముచ్చటపడింది.

ఆ బంగారు లేడిని పట్టి తెప్పుని, సీత రాముని కోరింది. అది మాయలేడి అని లక్ష్మణుడు చెప్పాడు. రాముడు, సీత మాట కాదనలేక లక్ష్మణుణ్ణి సీతకు కాపలాగా ఉంచి, తాను లేడి కోసం వెళ్ళాడు. మాయలేడి రామునికి దొరకలేదు. రాముడు దానిపై బాణం వేశాడు. మాయలేడి చస్తూ “హా సీతా! హా లక్ష్మణా!” అని అరిచింది.

ఆ ధ్వని విని సీత రాముడు అపదలో చిక్కుకున్నాడని లక్ష్మణుడిని రామునికి సాయంగా వెళ్ళమని చెప్పింది. లక్ష్మణుడు కాదంలే, అతణ్ణి సీత నిందించింది. లక్ష్మణుడు సీతను విడిచి వెళ్ళాడు. ఇదే అదనుగా రావణుడు సన్యాసి వేషంలో సీత ఉన్న ఆశ్రమానికి వచ్చి, తాను రావణుడిని అని చెప్పి సీతను బిలవంతంగా తన లంకా నగరానికి తీసుకుపోయాడు.

కిష్మింధా కాండ

1. వాలి సుగ్రీవుల విరోధం గురించి ప్రాయంది.

జ) వాలి సుగ్రీవులు అన్నదమ్ములు. వాలి మహాబలశాలి. తండ్రి తరువాత ‘కిష్మింధ’కు వాలి రాజు అయ్యాడు. మాయావి రాక్షసుడికీ, వాలికి విరోధం ఉంది. మాయావి వాలిని యుద్ధానికి పిలిచాడు. వాలిసుగ్రీవులు మాయావి వెంటబడ్డారు. మాయావి గుహలో ప్రవేశించాడు. వాలి, సుగ్రీవుడిని బిలద్వారం దగ్గర ఉండమని చెప్పి, తాను బిలంలోకి వెళ్ళి మాయావితో సంవత్సర కాలం పోరాడాడు.

ఆ గుహలోంచి రక్తం బయటకు వచ్చింది. గుహలోపల రాక్షసుడివి, వాలివి అరుపులు వినబడ్డాయి. సుగ్రీవుడు వాలి చనిపోయాడని భావించి రాక్షసుడు పైకి రాకుండా గుహద్వారం మూసివేసి, కిష్మింధకు వచ్చాడు. మంత్రులు సుగ్రీవుని కిష్మింధకు రాజును చేశారు. తర్వాత వాలి వచ్చి, సుగ్రీవుడు రాజుగా ఉన్నందున కోపించి, సుగ్రీవుడిని రాజ్యభూషణి చేసి, సుగ్రీవుని భార్య రుమను తాను అపహరించాడు.

సుగ్రీవుడు ప్రాణఫీతితో పారిపోయి భూమండలం అంతా తిరిగి, బుయ్యమూక పర్వతం చేరుకున్నాడు. మతంగముని శాపం వల్ల వాలి ఆ పర్వతానికి రాలేదు. వాలి బుయ్యమూకంపై కాలుపెడితే మరణిస్తాడని మతంగ మహార్షి శపించాడు.

రామలక్ష్మణులు సీతాదేవిని వెదకుతూ, బుయ్యమూక పర్వత సమీపానికి వచ్చారు. ధనుర్భాణాలు ధరించిన రామలక్ష్మణులను చూసి, వారు వాలి పంపితే తన్న చంపడానికి వచ్చారని అనుకున్నాడు. హనుమంతుడు సుగ్రీవుని మంత్రి, హనుమ రామలక్ష్మణులను కలిసి, సుగ్రీవుని వృత్తాంతాన్ని వారికి చెప్పాడు. లక్ష్మణుడు సీతాపహరణం గురించి చెప్పాడు. హనుమ, రామలక్ష్మణులకూ, సుగ్రీవునికి మైత్రిని చేకూర్చాడు. వాలిని చంపుతానని రాముడు మాట ఇచ్చాడు. వానరులను పంపి, సీతను వెదికిస్తానని సుగ్రీవుడు మాట ఇచ్చాడు.

రాముని మాటలై సుగ్రీవుడు వాలిని యుద్ధానికి పిలిచాడు. వాలి సుగ్రీవులు ఇద్దరూ ఒకే పోలిక. అందువల్ల రాముడు సుగ్రీవుని మెడలో “నాగేసరపులత”ను వేయించాడు. ఓడిపోయిన సుగ్రీవుడు తిరిగి వాలిని యుద్ధానికి పిలిచాడు. రాముడు విషసర్పం వంటి బాణాన్ని వాలిపై వేశాడు. వాలి తన మెడలోని సువర్ధమాలను సుగ్రీవుడికి ఇచ్చాడు. తార, అంగదుల బాధ్యతను సుగ్రీవునికి అప్పచెప్పి వాలి మరణించాడు.

2. రామసుగ్రీవుల మైత్రిని గురించి ప్రాయంది.

- జ. వాలి సుగ్రీవులు అన్నదుమ్మలు. రామలక్ష్మణులు సుగ్రీవునితో మైత్రి చేయాలని, సుగ్రీవుడు ఉంటున్న బుయ్యమూక పర్వతం దగ్గరకు వచ్చారు. సుగ్రీవుడు రామలక్ష్మణులను చూసి, వాలి తన్న చంపడానికి పంపిన వీరులని భయపడ్డాడు. రామలక్ష్మణులను గురించి తెలుసుకోమని తనమంత్రి హనుమంతుని సుగ్రీవుడు పంపాడు.

హనుమ సన్మాని రూపంలో రామలక్ష్మణుల దగ్గరికి వచ్చాడు. హనుమంతుడు సుగ్రీవుని గూర్చి రామలక్ష్మణులకు చెప్పి, తాను సుగ్రీవుని మంత్రినసీ, తన పేరు హనుమంతుడనీ చెప్పాడు. హనుమ మాటల్లోని నేర్చును రాముడు మెచ్చుకున్నాడు. హనుమతో లక్ష్మణుడు, తమకు సుగ్రీవుని సాయం కావాలని చెప్పాడు. హనుమ రామలక్ష్మణులను తన భజాలపై ఎక్కించుకొని, సుగ్రీవుని వద్దకు తీసుకువచ్చాడు. శ్రీరామ సుగ్రీవులు అగ్నిసాక్షిగా స్నేహితులయ్యారు.

సుగ్రీవుడు రామునితో “ప్రాణమిత్రులుగా ఉండా” అని చెప్పి, తనకు వాలి భయం లేకుండా అభయం కావాలి అన్నాడు. వాలిని చంపుతానని రాముడు మాట ఇచ్చాడు. సుగ్రీవుడు రామునితో “ఒక రాక్షసుడు స్త్రీని బలవంతంగా తీసుకుబోవడం తాను చూశాననీ, అమె “రామా! లక్ష్మణా” అని గట్టిగా అరుస్తుండగా తాను విస్తాననీ చెప్పి అమె జారవిడిచిన నగల మూటను తెప్పించి రాముడికి చూపించాడు. రాముడు ఆ నగలను చూసి విడ్డాడు. లక్ష్మణుడు ఆ నగలలోని కాలి అందెలు తన వదినె సీతమ్మవే అన్నాడు.

సుగ్రీవుడు సీతను వెదికించడానికి, రావణుని చంపడానికి, రాముడికి సాయం చేస్తానన్నాడు. రామ సుగ్రీవులు ప్రాణమిత్రులు అయ్యారు. శ్రీరాముడు కాలి బొటన ప్రేలుతో, దుండుభి శరీరాన్ని 10 యోజనాల దూరం చిమ్మివేశాడు. ఒక్క బాణంతో ఏడు తాఢిచెట్లను కూచ్చి రాముడు సుగ్రీవుడికి తన బలంపై నమ్మకం కల్గించాడు.

సుగ్రీవుడు రామలక్ష్మణులతో కలిసి కిష్మింధకు వెళ్లి వాలిని యుద్ధానికి పిలిచాడు. వాలి సుగ్రీవులు ఒకే పోలికగా ఉన్నారు. అందువల్ల రాముడు వారిని గుర్తించలేక, బాణం వేయలేదు. సుగ్రీవుడు ఓడిపోయాడు.

రాముడు, సుగ్రీవుడి మెడలో “నాగేసరపులత”ను గుర్తుగా వేయించాడు. సుగ్రీవుడు తిరిగి వాలిని యుద్ధానికి రమ్మని కవ్వించాడు. రాముని సాయంతో సుగ్రీవుడు వచ్చాడనీ, యుద్ధానికి వెళ్లువద్దనీ, వాలికి అతడి భార్య తార చెప్పింది. వాలి సుగ్రీవులకు భయంకర యుద్ధం జరిగింది. రాముడు విషసర్పం వంటి బాణం వేసి, వాలిని సంహరించాడు.

సుగ్రీవుడు కిష్మింధకు రాజయ్యాడు. సుగ్రీవుడు సీతను వెదికించడానికి వానరపీరులను పిలిచాడు. అన్ని దిక్కులకూ వానరులను సీతానేషణ కోసం పంపాడు. దక్కిణ దిశకు అంగదుని నాయకత్వంలో హనుమంతుడు; జాంబవంతుడు మొదలయిన వానరులను పంపాడు.

దక్కిణ దిశకు వెళ్లిన వానరులకు ‘సంపాతి’ పక్కి కనబడింది. సంపాతి పక్కి దివ్యజ్ఞానంతో రావణుని వృత్తాంతాన్ని వానరులకు చెప్పింది. జాంబవంతుడు హనుమంతునికి ఉత్సాహం కలిగించాడు. హనుమ తాను సముద్రాన్ని దాటి వెళ్లి లంకలోని సీత జాడను తెలుసుకుంటానని మహేంద్రగిరిపైకి చేరాడు.

3. హనుమంతుడు సీతానేషణకై బయలుదేరిన విధమెట్టిది?

- జ. సుగ్రీవుడు సీతానేషణకై వానరులను అన్ని దిశలకూ పంపాడు. అంగదుని నాయకత్వంలో హనుమ, జాంబవంతుడు మొదలయిన వీరులను దక్కిణ దిశకు పంపాడు. తూర్పు, పదమర, ఉత్తర దిక్కులకు వెళ్లిన వానరులు, వద్ది చేతులతో తిరిగివచ్చారు.

అంగదుని నాయకత్వంలో దక్కిణ దిశకు బయలుదేరివచ్చిన వానర వీరులు అఱువణువూ వెదకుతున్నారు. సుగ్రీవుడు ఇచ్చిన గడువు నెలపూర్తి అయ్యాంది. అంగదుడు ఉత్సాహంతో ముందుకు కదలుదాము అన్నాడు. వారు ‘బుక్కబిలము’ అనే గుహ దగ్గరికి

వచ్చారు. వానరులకు ఆకలి, దాహము పట్టుకొంది. అక్కడ “స్వయంప్రభ” అనే యోగిని దయతో, వానరులు ఆకలిదధ్యలు తీర్చుకొన్నారు. ఆమె ప్రభావంతో, వారు సముద్రతీరానికి చేరారు. వానరులు సీత జాడ తెలిశాకే సుగ్రీవుని కలుద్దాం అనుకున్నారు.

వానరుల మాటలో ‘జటాయువు’ మాట వచ్చింది. ఈ జటాయువు సోదరుడు సంపాతి. సంపాతి తన దివ్యర్థాష్టితో లంకను గురించి వానరులకు చెప్పాడు. లంకకు వెళ్లాలంటే సముద్రాన్ని దాటాలి. అది ఎవరివల్ల ఔతుందో అని వానరులు చర్చించుకున్నారు. హనుమంతుడు ఒక్కడే సముద్రాన్ని దాటు. నీ రాక కోసం ఎదురు చూస్తూ ఉంటాం. మన వానరుల ప్రాణాలన్ని నీపై ఆధారపడి యున్నాయి” అని జాంబవంతుడు హనుమకు చెప్పాడు.

హనుమ, తాను ఎగరదానికి ‘మహేంద్రగిరి’ తగినదని, నిశ్చయించి అక్కడకు చేరాడు.

సుందరకాండం

1. హనుమంతుడు లంకలో ప్రవేశించి సీతను చూసి మాటలాడిన వృత్తాంతాన్ని తెలుపండి.

- జ) హనుమంతుడు దేవతలకు నమస్కరించాడు. తన శరీరాన్ని పెంచాడు. పెద్ద ధ్వని చేస్తూ, చేతులను నడుం మీద ఉంచి, తోకను విదల్చాడు. సీతను చూసి వస్తానని, అంతరిక్షంలోకి ఎగిరాడు. హనుమ సముద్రంపై వెదుతుండగా, సముద్రుడు హనుమకు సాయం చేద్దామని తనలో దాగిన మైనాకుణ్ణి పైకి రఘున్నాడు. హనుమ ఆ గిరి శిఖరాలపై విశ్రాంతి తీసికొంటాడని సాగరుడు అనుకున్నాడు. పైకి లేచిన మైనాకుణ్ణి చూసి తనకు అడ్డంగా ఉన్నాడని, హనుమ తన వక్షప్థలంతో నెట్లీవేశాడు. మైనాకుడు మనిషి రూపంలో గిరి శిఖరంపై నిలచి, సముద్రుడి కోరికను హనుమకు తెలిపాడు. హనుమ తనకు మధ్యలో ఆగడం కుదరదని, మైనాకుని చేతితో తాకి ముందుకు సాగాడు.

హనుమను పరీక్షించాలని ‘సురసు’ అనే నాగమాత యత్నించి హనుమ సూక్ష్మబుద్ధిని మెచ్చుకుంది. ‘సింహిక’ అనే రాక్షసి హనుమను మింగాలని చూసి, తానే హనుమ చేతిలో మరణించింది. హనుమ లంకను చూశాడు. రాత్రి కాగానే పిల్లి ప్రమాణంలో తన శరీరాన్ని తగ్గించుకొని, లంకలో ప్రవేశించాడు. లంకాధిదేవత (లంకిణి) లంకలోకి వెళ్లడానికి హనుమంతుని అడ్డగించింది. హనుమ లంకను చూసి వస్తానన్నాడు. లంకిణి హనుమను అరచేతితో కొట్టింది. హనుమ లంకిణిని ఒక్క దెబ్బ వేశాడు. లంకిణి కూలిపోయింది. వానరుడు వచ్చి లంకిణిని జయించినపుడు రాక్షసులకు కిడు కల్గుతుందని బ్రహ్మ చెప్పాడని హనుమకు లంకిణి చెప్పింది. హనుమను లంకలోకి వెళ్లమంది.

హనుమ ప్రాకారం సుండి లంకలోకి దూకాడు. లంకలో ఎడమపాదం పెట్టాడు. హనుమ లంకలో రాక్షస భవనాలన్నీ వెదికాడు. రావణుని భార్య మండోదరిని చూసి సీత అని భ్రమపడ్డాడు. తరువాత ఆమె సీత కాదని నిశ్చయించాడు. చివరకు సీత చనిపోయి ఉంటుందని అనుకున్నాడు. హనుమ తాను కూడా మరణిద్దాం అనుకున్నాడు. చివరకు బతికి ఉంటే శుభాలు పొందవచ్చుననుకున్నాడు.

హనుమ అశోకవనంలోకి వెళ్లాడు. సీతారాములకు నమస్కరించాడు. హనుమ ఆ వనంలో శింహపావ్క్షం ఎక్కాడు. దానికింద మలిన వస్త్రాలు ధరించిన ఒక స్త్రీని చూశాడు. ఆమె సీత అయి ఉంటుందని నిశ్చయించాడు. హనుమ చెట్టుమీదే ఉన్నాడు. తెల్లవారుతోంది. రావణుడు వచ్చి, సీత మనస్సును మార్చబోయాడు. సీత లొంగలేదు. రావణుడు సీతకు రెండు నెలలు గడువు ఇచ్చి, సీతను తన దారికి తెచ్చుని రాక్షస ట్రైలకు చెప్పాడు. రావణుడు వెళ్లిపోయాడ, రాక్షస స్త్రీలు సీత మనస్సు మార్చడానికి యత్నించారు. సీత రాముడిని విడిచి ఉండలేక చనిపోయామనుకుంది.

విభీషణుడి కూతురు త్రిజట నిద్ర నుండి లేచింది. త్రిజట తనకు కల వచ్చిందనీ ఆ కలలో వేయ హంసల పల్లకిలో రాముడూ, తెల్లవి పర్వతం పై సీత కనబడ్డారని, రావణుడు నూనె పూసిన శరీరంతో నేలపై పడి ఉన్నాడని లంక చిన్నాభిస్నుం అయ్యిందని, రాముడికి జయం కల్గుతుందని చెప్పింది.

సీతకు శుభశకునాలు కనబడ్డాయి. హనుమంతుడు రామకథను గానం చేశాడు. సీత చెట్టు మీద హనుమను చూసి ఆశ్చర్యపడింది. హనుమ చెట్టుదిగి, ఆ స్త్రీని “నీ వెపరవు? నీవు సీతవైతే సీత శుభం అవుతుంది” అన్నాడు. తన పేరు సీత అని, ఆ స్త్రీ చెప్పింది. హనుమ తాను శ్రీరామ దూతనని చెప్పాడు. హనుమను చూసి సీత మొదట రాక్షసుడు అనుకుంది. రామదూతవయతే రాముడ్డి గురించి చెప్పాడన్నది. హనుమ రాముని రూపాన్ని వర్ణించాడు. రాముడిన్నింపు అంగుళీయకాన్ని, సీత గుర్తుగా ఇచ్చాడు.

రాముడ్డి త్వరగా లంకకు తీసుకురఘున్ని సీతమ్ము చెప్పింది. వెంటనే సీతను రాముని వడ్డకు తీసుకు వెడతాననీ, తన వీపుపై కూర్చోమనీ, హనుమ చెప్పాడు. లందుకు సీత నిరాకరించింది. తాను పరపురఘుడిని తాకననీ, రాముడు రావణుని చంపి నన్ను తీసుకువెళ్లడం ధర్మం అనీ చెప్పింది. హనుమంతుడు రాముడు గుర్తించే ఆనవాలును ఇమ్మని సీతను అడిగాడు. సీత కాకానురుని కథ చెప్పింది. ఆమె తన దివ్య చూడామణిని హనుమకు ఇచ్చింది. ఈ విధంగా హనుమ లంకలో సీతను కలిసి వెళ్లాడు.

2. హనుమ లంకను కాల్చి వచ్చి, సీత జాడను రామునికి నివేదించిన వృత్తాంతాన్ని వివరించండి. (లేదా) సీతాన్మేఘణ వృత్తాంతాన్ని తెలపండి.

జ. సీతాదేవిని దర్శించడంతో హనుమకు ఒక ముఖకార్యం ఫూర్చి అయ్యింది. రావణుడి శక్తి సామర్థ్యాలు హనుమ తెలుసుకుండా మనుకున్నాడు. అశోకవనాన్ని ధ్వంసం చేశాడు. అశోక వన ధ్వంసం గురించి రాక్షస స్త్రీలు, రావణునకు చెప్పారు. రావణుడు ఎన్నటి వేల మంది రాక్షసులను పంపాడు. హనుమ వాళ్ళను చంపాడు. రావణుడు పంపిన జంబుమాలిని, ఏదుగురు మంత్రి పుత్రులను, ఓదుగురు సేనాపతులను, అక్షకుమారుణ్ణి హనుమ చంపాడు. చివరకు రావణుడు తన కుమారుణ్ణి ఇంద్రజిత్తును పంపాడు. ఇంద్రజిత్తు ఇవ్వస్తుంటో హనుమను బంధించాడు. అది హనుమపై స్వ్యాక్షాలమే వానిచేసింది.

రాక్షసులు హనుమను రావణుని ముందు ప్రవేశపెట్టారు. హనుమ తాను రామదూతనని చెప్పి, రాముని పరాక్రమాన్ని చాటాడు. దూతను చంపడం తగదని రావణుని తమ్ముడు విభీషణుడు చెప్పడంతో, రావణుడు హనుమంతుని తోకకు నిప్పంటించి లంకలో తిప్పమన్నాడు. రాక్షసులు రావణుని తోకకు బట్టలు చుట్టి, నూనెతో తడిపి, నిప్పా ముట్టించి లంకానగరంలో ఊరేగించారు. హనుమ ఆకాశంలోకి ఎగిరి, విభీషణుని భవనం తప్పించి, మిగిలిన లంకంతా తగులబెట్టాడు.

తరువాత హనుమ లంకను అంచించి తాను తప్పు చేశానని, సీతామాత ఆ మంటలలో కాలిషోయిందేమో అని, సందేహించాడు. తన తోకను కాల్పని అగ్ని, సీతను దహింపదని చివరకు ధైర్యం తెచ్చుకున్నాడు. సీత క్షేమంగా ఉండని చారణుల ద్వారా తెలుసుకొని సంతోషించాడు. హనుమ సీత వద్దకు వెళ్లి ఆమెను నమస్కరించి తిరుగు ప్రయాణం అయ్యాడు.

హనుమ ‘అరిష్టం’ అనే పర్వతాన్నండి ఆకాశంలోకి ఎగిరాడు. మహేంద్రగిరికి చేరుతూ మహోనాదం చేశాడు. జాంబవంతుడు ఆ ధ్వనిని విని హనుమ విజయం సాధించి వస్తున్నాడని వానరులకు చెప్పాడు.

హనుమ మహేంద్రగిరి చేరాడు. పెద్దలకు నమస్కరించాడు. ‘చూశాను సీతమ్మను’ అని చెప్పాడు. ప్రయాణ విషయాలు వారికి చెప్పాడు. అంగదుడు లంకకు వెళ్లి, రావణుని చంపి సీతను తీసుకొనివచ్చి రాముని వద్దకు వెడదాం అన్నాడు. జాంబవంతుడు, అది సరికాదన్నాడు. రాముడుగ్రేవులు సీతమ్మను చూసి రమ్మన్నారు. రాముడు రావణుని సంహరిస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. రామునికి విషయం తెలుపుదాం అన్నాడు.

ధారిలో మధువనాన్ని వానరులు ధ్వంసం చేశారు. మధువనాన్ని రక్షిస్తున్న దధిముఖుడు. వానరుల చేతిలో దెబ్బతిని, ఆ విషయం సుగ్రీవుడికి చెప్పాడు. సుగ్రీవుడు ఇదంతా శుభసూచకంగా భావించాడు. అంగద హనుమదాచులు సుగ్రీవుల దగ్గరకు వెళ్లాడు. హనుమ, రాముడికి నమస్కరించి ‘చూశాను సీతమ్మను’ అని చెప్పి సీత ఇచ్చిన చూడామణిని రాముడికి ఇచ్చి సీతాన్మేఘణ వృత్తాంతాన్ని రామునకు వివరించాడు.

యుద్ధకాండం

1. శ్రీరాముడు సైన్యంతో లంకానగరాన్ని చెంచ వృత్తాంతాన్ని తెలపండి.

జ) సీతాదేవిని చూసి వచ్చి కుశల వార్తను అందించిన హనుమను శ్రీరాముడు ఆలింగనం చేసికొన్నాడు. మహోపకారం చేసిన హనుమకు తాను ఇయ్యగల సత్యార్థం అదే అన్నాడు. రాముడికి దుఃఖం వచ్చింది. సుగ్రీవుడు రాముడిని ఓచార్యాడు. క్రోధం చూపించాలి అని రామునికి సుగ్రీవుడు సలహి ఇచ్చాడు. సముద్రానికి సేతువు కడితేకాని, లంకను జయించలేము అన్నాడు. హనుమ లంకానగర రక్షణ వ్యవస్థను గూర్చి తెలిపాడు.

విజయ ముహూర్తంలో లంకకు బయలుదేరాలని రాముడు అన్నాడు. సీలుడు సైన్యానికి మార్గం చూపించాలని, రాముడు హనుమంతుని భుజం మీద, లక్ష్మీఖండు అంగదుని భుజం మీద కూర్చొని వెళ్లాలని, సుగ్రీవుడు పల్లకిష్టే రావాలని, రాముడు నిర్ణయించాడు. అందరూ సముద్రతీరాన్ని చేరుకున్నారు.

విభీషణుడు ధర్మం విడిచిన, రావణుని విడిచి పెట్టి, తన నలుగురు అనుచరులతో రామలక్ష్మీఖండులు ఉన్న చోటుకు చేరాడు. విభీషణుడు రాముని శరణ కోరగా, రాముడు అంగీకరించాడు. రాముడు రావణుని చంపి విభీషణుడిన్ని రాజును చేస్తానని ప్రమాణం చేశాడు. ఆ పనిలో రామునికి తాను సహాయం చేస్తానని విభీషణుడున్నాడు. రాముడు విభీషణుడిన్ని లంకకు పట్టాభిషిక్తుడిన్ని చేయమని లక్ష్మీఖండుడికి చెప్పాడు. లక్ష్మీఖండు ఆ పని చేశాడు. సముద్రుడిన్ని ప్రార్థిస్తే సముద్రాన్ని దాటగలవని విభీషణుడు రామునికు చెప్పాడు. శ్రీరాముడు సముద్రుడిన్ని ఉపాసించాడు. మూడు రోజులు అయినా, సముద్రుడు ప్రసన్నుడు కాలేదు. రాముడు బ్రహ్మస్తాన్ని స్వర్ణం కాకుండా పాపాత్ములు ఉండే “ద్రుమకుల్యం” షై ప్రయోగించాడు. నలుడు సేతువు నిర్మించడానికి తగినవాడని సముద్రుడు చెప్పాడు. సేతువును భరిస్తానని సముద్రుడు మాట ఇచ్చాడు.

రాముడు సేతువు నిర్మాణానికి శ్రీకారం చుట్టాడు. వానరులు వృక్షాలు తెచ్చి సముద్రంలో పడవేశారు. 100 యోజనాల పొడవు, 10 యోజనాల వెడల్పు గల సేతువు 5 రోజుల్లో కట్టబడింది. రాములక్ష్మణ సుగ్రీవులు ముందు నడుస్తున్నారు. సైన్యం వారి వెంట నడిచింది. వానరులు కొండరు సముద్రంలో దూకి ఈదుతూ వచ్చారు.

ఈ విధంగా శ్రీరాముడు, సుగ్రీవుడు మొదలయిన వానర నాయకులతో లంకా నగరానికి చేరాడు.

2. రామరావణయుద్ధాన్ని గురించి ఖ్రాయండి.

జ) హనుమంతుని భుజాలపై కూర్చుండి, రాముడు రావణునితో యుద్ధం చేశాడు. రాముని పరాక్రమం ముందు, రావణుని ధనుస్సు, కిరీటం దానోహం అన్నాయి. రాముడు రావణునిపై దయతలచి, “సీవు యుద్ధంలో అలసిపోయావు. విక్రాంతి తీసుకొని రేపురా, నా బలం తెలుస్తుంది” అన్నాడు.

రావణుడు అంతఃపురానికి వెళ్లి తమ్ముడు కుంభకర్ణుని నిద్ర నుండి లేపించాడు. కుంభకర్ణుడు ఆరునెలలు నిద్రపోయి, ఒకరోజు భోజనం చేస్తూ ఉంటాడు. రావణుడు కుంభకర్ణుడికి విషయం వివరించాడు. కుంభకర్ణుడు యుద్ధానికి సిద్ధమయి, వానరులను చావగొడుతున్నాడు. వానరులు తలో దారి పట్టారు. రాముడు కుంభకర్ణుని ఐంద్రాశ్రంతో సంహరించాడు. కుంభకర్ణుని తల, లంకలో పడి రాజవీధులలోని భవనాల, ఇంటి కప్పులు, ప్రాకారాలు కూలిపోయాయి. కుంభకర్ణుని మరణవార్త విని రావణుడు విచారించాడు.

రావణ పుత్రుడైన “అతికాయుడు” లక్ష్మణుని బ్రహ్మపూస్తానికి బలయ్యాడు. ఇంద్రజిత్తు తండ్రిని ఓదార్చాడు. ఇంద్రజిత్తు యుద్ధరంగానికి వచ్చి, రామలక్ష్మణులపై బ్రహ్మపూస్తాన్ని ప్రయోగించాడు. రామలక్ష్మణులు స్పృహ కోల్పోయినట్లు పడియున్నారు. అదిచూసి రామలక్ష్మణులు మరణించారని ఇంద్రజిత్తు తండ్రికి చెప్పాడు.

వానరులు అలజడి చెందడంతో, విభీషణుడు వారికి దైర్యం చెప్పాడు. రామలక్ష్మణులు బ్రహ్మాపై గౌరవంతో అప్రభాధను అనుభవించారని విభీషణుడు వానరులకు చెప్పాడు. బ్రహ్మపూస్త ప్రభావంతో 67 కోట్ల మంది మరణించారు. హనుమ, విభీషణుడు జాంబవంతుడి కోసం వెతుకుతున్నారు. జాంబవంతుడు ధ్వనిని బట్టి విభీషణుడిని గుర్తించాడు. హనుమ క్షేమమా? అని జాంబవంతుడు విభీషణుడిని అడిగాడు. హనుమ జీవిస్తే వానరులంతా జీవించినట్లే అన్నాడు. హనుమ సరోషధి పర్వతాన్ని పెల్లించి తెచ్చాడు. ఓషధుల వాసనకు రామలక్ష్మణుల గాయాలు మాయం అయ్యాయి. వానరులు లేచి కూర్చున్నారు. వానరులు లంకకు నిప్పు పెట్టారు.

ఇంద్రజిత్తు మాయా సీతను సంహరించాడు. అందరూ చనిపోయింది నిజం సీత అనుకున్నారు. ఈ వార్త తెలిసి రాముడు విచారించాడు. అది ఇంద్రజిత్తు మాయ అని విభీషణుడు తెలిపాడు. శత్రువుల సంహోరానికి ఇంద్రజిత్తు నికుంభిలా అభిచార హోమాన్ని తలపెట్టాడు. ఇంద్రజిత్తు తలను ఐంద్రాశ్రంతో నేల రాల్చాడు.

రావణుని యుద్ధం : రావణుడు ప్రశర్యకాల రుదుడిలా విజ్ఞంభించాడు. వానరులు పారిపోతున్నారు. సుగ్రీవుడు విరూపాక్షుడిని, మహాదరుడిని సంహరించాడు. రామలక్ష్మణులతో రావణుడి యుద్ధం భయంకరంగా సాగుతోంది. రావణుడు విభీషణుడిని చంపడానికి బల్లెము ఎత్తాడు. అప్పుడు లక్ష్మణుడు రావణునిపై బాణాలను వేశాడు. రావణుడు లక్ష్మణునిపై ‘శక్తి’ అనే ఆయుధాన్ని ప్రయోగించాడు. శ్రీరాముడు ‘శక్తి’ని వేడుకొన్నాడు. శక్తి తన ప్రాణశక్తిని కోల్పోయింది. శక్తి లక్ష్మణుని మాత్రం తాకింది. అతడు నేలపై పడ్డాడు. రాముడు ఆ శక్తిని లాగి విరచివేశాడు. రాముడు విజ్ఞంభించాడు. దానితో రావణుడు పరుగుపెట్టాడు.

పడిపోయిన లక్ష్మణుడిని చూసి, రాముడు విలవిలలాడాడు. సుప్పులు లక్ష్మణుడు చనిపోలేదని చెప్పాడు. నుప్పులు సూచన ప్రకారంగా హనుమ ఓషధులు తెచ్చాడు. ఓషధి ప్రభావంతో లక్ష్మణుడు లేచాడు. ఇంద్రుడు మాతలితో పాటు తన దివ్య రథాన్ని రాముని కోసం పంపాడు. రాముడు రథం ఎక్కాడు. రామరావణులు సమంగా యుద్ధం చేశారు. రాముడు విజ్ఞంభించాడు. దానితో రావణుడి రథసారథి రావణుడి రథాన్ని పక్కకు మరలించాడు. రావణుడు సారథిని మందలించాడు. తిరిగి రావణరథం రాముని ముందు నిలిచింది. అగ్నుడు దేవతలతో అక్కడకు వచ్చి, రాముడికి ‘ఆదిత్య హృదయ మంత్రం’ ఉపదేశించాడు.

రాముని బాణానికి రావణుడి తలలు నేలరాలి తిరిగి మొలుస్తున్నాయి. రావణునిపై బ్రహ్మపూస్తాన్ని వేయమని మాతలి రామునికి చెప్పాడు. రాముడి బ్రహ్మపూస్తాన్తో రావణ సంహోరం జరిగింది.

* * *

వెన్నెల

కవి పరిచయం

- ◆ ఎర్రన యుగము నుమారు క్రి.శ. 1320 నుండి 1400 వరకు
- ◆ ఎర్రన శ్రీవత్సగోత్తుడు, ఆపస్తంబసూత్రుడు
- ◆ ఎర్రన ఇంటిపేరు - వదలవాడ
- ◆ ఎర్రన తల్లిదండ్రులు - పోతమాంబిక, సూర్యార్థుడు
- ◆ ఎర్రన పితామహుడు - ‘ఎరపోతసూరి’
- ◆ ఎర్రన బిరుదులు - శంకరస్వామి
- ◆ ఎర్రన బిరుదులు - శంభుదాసుడు, ప్రబంధ పరమేశ్వరుడు భవ్య చరిత్రుడు
- ◆ ఎర్రన అరణ్య పర్వతేషములో, పాకనాటిలో ‘గూడ్లారు’ను తన జన్మస్థలముగా పేర్కొనెను.
- ◆ ఎర్రన ప్రమథ రచనలు - హరివంశము, భారతారణ్య పర్వతాగం, లక్ష్మీనృసింహ పురాణము, రామాయణము.
- ◆ ఎర్రన రామాయణము, హరివంశము - నరాంకితములు
- ◆ భారతము, సృంపింహపురాణము - దైవాంకితములు
- ◆ తెలుగులో తొలి “పాష్టర్ల పోయెట్” ఎర్రన. దీన్ని తెలుగులో “గోప కవిత్వం”గా అనువదించుకోవచ్చ.
- ◆ హరివంశ రచన ద్వారా ఎర్రన “పాష్టర్ల పోయెట్” అనే ఘనతను సాధించుకున్నారు.

చదవండి - అలోచించి చెప్పండి.

ఈ కవిత చదవండి కొండకోనల్లో నవ్వుతూ, తుళ్ళుతూ పరుగెడుతున్న సెలయేరు, కాలుజారి లోయలో పడిపోయింది. అది చూసి ఆకులు చాటుచేసుకొని, మొగ్గలు బుగ్గలు నొక్కుకున్నాయి. ఇదంతా చూస్తున్న సూర్యీడు పొట్ట చెక్కులమ్మేలా నవ్వుతూ పడమటి కొండల వెనక్కి పడిపోయాడు.

ప్రశ్నలు

1. ఈ కవిత దేన్ని వర్ణిస్తున్నది?
  - జ. సూర్యాస్తసమయాన్ని వర్ణిస్తున్నది. సూర్యాస్తసమయంతో బాటు సెలయేరును, పూలమొగ్గలను కూడా వర్ణిస్తున్నది.
  2. సూర్యీడు పడమటి కొండల వెనక్కి పడిపోవడమంటే ఏమిటి?
  - జ. సూర్యీడు పడమటి కొండల వెనక్కి పడిపోవడమంటే సూర్యాస్తసమయం జరిగిందని సూచన.
  3. సెలయేరు కొండకోనల మీద నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ పరుగెత్తడం అంటే మీకేమని అర్థమయ్యాంది?
  - జ. ప్రాణులకు జివసత్యాలను, ప్రకృతికి అందాలను, ఉత్సాహాన్ని ఇచ్చేవాడు సూర్యుడు. సూర్యకాంతి సమస్త జీవులకు ప్రత్యక్షంగా, పరోక్షంగా ఆహారాన్ని అందిస్తుంది. ఆహారంతో కడుపు నించితే ఆనందం కలుగుతుంది. ఆనందం పలన తుళ్ళుతూ, నవ్వుతూ ఉంటాం. దీనికి సంకేతంగానే సెలయేరు కొండకోనల మీద నవ్వుతూ, తుళ్ళుతూ పరుగెత్తడం వర్ణించబడింది. అందుకే సూర్యాస్తసమయ వర్షణలో సెలయేరు కాలుజారి లోయలో పడిపోయిందని వర్ణించారు.
  4. వర్షనాత్మకమైన కవిత్వం చదవడం వల్ల కలిగే ప్రయోజనాలేవి?
  - జ. వర్షనాత్మకమైన కవిత్వం చదవడం పలన మనోవికాసం కలుగుతుంది. ఒక విషయానికి అనేక విషయాలతో కల అనుబంధం తెలుస్తుంది.
- ఈ కవితలో సూర్యాస్తసమయ వర్షణలో భాగంగా సెలయేరును, మొగ్గలను చాలా చక్కగా వర్ణించారు.
- సూచన : ఇదే విధంగా ఉపాధ్యాయుడు అనేక ప్రశ్నలు వేస్తూ, వారిచేత ఎక్కువగా మాట్లాడిన్నా సమాధానాలు రాబట్టాలి.’

పార్యాంశ ఉద్దేశం / నేపత్వం

హిరణ్యకశిపుడు వనవిహారం చేసిన సందర్భంలో వసంత బుతువును, సాయం సమయాన్ని చంద్రోదయాన్ని కవి వర్ణించాడు. రోజంతా తీవ్రమైన ఎండను ప్రసరింపజేసిన సూర్యుడు, ఇంకా ఉష్ణతాపాన్ని పెంచితే అసురనాయకుడైన హిరణ్యకశిపుడు సహింపడేమో అన్నట్లు నెమ్మదిగా పక్కకు తొలగి పోయాడు. తదనంతరం ప్రకృతిలో వచ్చిన మార్పులను రమణీయంగా వర్ణించిన రీతిని తెలియజేయడమే ఈ పారం ఉద్దేశం.

పార్యాంశ వివరాలు

ఈ పారం కావ్య ప్రక్రియకు చెందింది. కావ్యం వర్షన ప్రధానంగా సాగుతుంది. ప్రస్తుత పార్యాంశం ఎత్తున స్నిసింహపురాణం తృతీయశాసనం లోనిది.

I

- చ. ఇను ననమానతేజు దివసేంద్రుఁ గనుంగానుమాట్టిక జూడగాఁ
జన దొరు నల్పుతేజు నను చాడ్చునఁ జంచలభృతిగతారకా
ఘన వనజాతలోచనము గ్రిక్కున మీలన మొందజేసేఱ
ద్విని పతిభక్తి సత్తమున మేలిమికిం గుత్తి రానపొమ్మనన్.

ప్రతిపదార్థం :

అసమాన తేజున్	= సాటిలేని కాంతి గలవానిని
దివస + ఇంద్రున్	= వగటికి రాజును (అయిన)
ఇనున్	= సూర్యుని
కనున్ + కొనుమాడ్చిన్	= చూచునట్లుగా
పద్మిని	= పద్మము (కమలము)
అల్పతేజుని	= అల్పమైన తేజస్సు కలవానిని
ఒరున్	= ఇతరుని
చూడగాన్	= చూచుటకు
చనదు	= ఒప్పదు
అను	= అనెదు
చాచ్చున్నన్	= విధముగా
చంచల	= చలించుచున్న
భృంగ	= తుమ్మెదలనెడు
తారకా	= తారకల యొక్క
ఘన	= గొప్పదనమును (చూడక)
పతిభక్తి	= భర్తపై ఇష్టం (సూర్యుని పై అభిమానము)
సత్యమున	= బలమున
మేలిమికిన్	= గొప్పదనమునకు
గుట్టి	= లక్ష్మీము (ఉదాహరణ)
తాన	= తానే (కమలమే)
పొమ్మ + అన్న	= పో అనగా (తాను మాత్రమే అనునట్లు)
గ్రిక్కున	= వెంటనే
వనజాత	= కమలము
లోచనము	= కన్నును
మీలన మొందన్	= మూసుకొనునట్లు
చేసెన్	= చేసెను

తాత్పర్యం : పద్మము పతిభక్తిలో సాటిలేనిదా అనినట్లుండెను. అసమాన తేజస్సు కలవాడు, దినరాజు అయిన సూర్యుని చూచితిని. ఆ విధంగా అల్ప తేజస్సు గల ఇతరులను చూడను. చలించుచున్న తుమ్మెదలనెడు తారకలను చూడను అనునట్లుగా గొప్పమైన తన కన్నులను పద్మము వెంటనే మూసుకొన్నది.

- c. సురుచిరతారకాకునుమళోభి సభోంగణభూమిం గాలమ
స్నిగ్ధవపుసూత్రధారి జగనంబున దిక్కుతికోటి ముందటన్
సరసముగా నటింపఁగ నిశాసతి కెత్తిన క్రొత్తతోఁపుఁబెం
దెర యున నొపై సాంధ్యసవదీధితి పశ్చిమదిక్తటంబునన్

ప్రతిపదార్థం :

సురుచిర	= చాలా అందమైన
తారకా	= చుక్కల
కుసుమ	= పూల (చే)
ళోభి	= అలంకరింపబడిన
నథః+	= ఆకాశమనె
అంగణభూమిన్	= రంగస్థలం (వేదిక) పై
కాలము + అన్	= కాలం అనే
గురువపు	= గొప్ప
సూత్రధారి	= సూత్రధారి (దర్శకుడు)
జతనంబున	= ప్రయత్నపూర్వకంగా
దిక్కుతికోటి	= దిక్కులకుల సమూహం
ముందటన్	= ముందు (ఎదుట)
సరసముగా	= చక్కగా (యుక్తంగా)
నటింపగ	= నాట్యం చేయడానికి సిద్ధపడిన
నిశాసతికి	= రాత్రి అనే ట్రైకి
ఎత్తిన	= నిలిపిన (పట్టిన)

క్రొత్త	= కొత్తదైన
తోపున్	= ఎప్రని
పెన్ + తెర	= పెద్ద తెర
అనన్	= అన్నట్టుగా
పశ్చిమ దిక్ + తటంబున్న	= పడమటి తీరంలోని (పడమటి దిక్కున)
సాంధ్య	= సంధ్యకు సంబంధించిన (సంధ్యాకాలపు)
నవ దీధితి	= కొత్త వెలుగు
ఒప్పేన్	= ప్రకాశించింది

తాత్పర్యం : మంచి కాంతివంతమైన నక్కత్తాలనెడు పూలతో అలంకరింపబడిన వేదికవలె ఆకాశం ఉన్నది. కాలము అనెడు దర్జకుడు ప్రయత్నంతో దిక్కాలక సమూహం ముందు రాత్రి అనెడు స్థిరసజ్జతతో నాట్యం చేయుచుండెను. అందుకు అనుకూలంగా పశ్చిమ దిక్కున ఎత్తిని పరదా అనునట్లు సాయం సంధ్య ఏర్పడింది.

- తే. పొదలి యొండొండ దివియును భువియు దిశలు
ఓదివికొనియుండు చీంకటిప్రోవు వలన
మిక్కటంబుగం గాటుక గ్రుక్కినట్టి
కరవటంబన జగదండఖండ మమరె

ప్రతిపదార్థం :

పొదలి	= వృధి చెంది
దివియును	= ఆకాశమును
భువియు	= భూవియును
దిశలున్	= దిక్కులును
ఒండు+ఒండు+అ	= ఒకదానితో ఒకబి
పొదివికొని + ఉండు	= దగ్గరకు చేర్చుకొని ఉన్నటువంటి
చీంకటిప్రోవు	= చీంకటి యొక్క కుప్ప
వలన	= వలన
మిక్కటంబుగం	= ఎక్కువగా
కాటుకన్	= (నల్లని) అంజనమున
క్రుష్ణినట్టి	= నిండా కూరినటువంటి
కరవటంబ+అన	= భరిణ అనునట్లు (కాటుక భరిణ వలె)
జగత్	= లోకమనెడు
అండఖండము	= బ్రహ్మండములోని భాగము
అమరె	= ఏర్పడినది (ఉన్నది)

తాత్పర్యం : ఆకాశం, భూమి, దిక్కులు ఒకదానిలో చీంకటి ఒకబి కలిసిపోయాయి. ఈ లోకము అనెడు బ్రహ్మండ భాగం కాటుక భరిణలాగ ఉంది.

II

- చ. దెసలను కొమ్మ లొయ్య నతిదీర్ఘములైన కరంబులన్ ల్రియం
బెసంగంగ సూంది నిక్కి రజసీశ్వరుం దున్నతలీలం బేర్చు నా
కస మను పేరి భూరుహము కాంతనిరంతర తారకా లన
తుసుమ చయంబు గోయుటకొకో యనం బ్రాంకె సముత్సుకాకృతిన్

ప్రతిపదార్థం :

ఆకసమను	= ఆకాశమనెడు
పేరి	= పేరుగల
భూరుహము	= చెట్టున
దెసలను	= దిక్కులనెడు
కొమ్మలు	= కొమ్మలలో గల
తారకా	= నక్కత్తాలనెడు
లనత్	= ప్రకాశించు
కుసుమచయంబున్	= పూల సమూహమును
కోయుటకు	= ప్రతుంచుటకు
ఒకోయునన్	= కదా! అనునట్లు
బయ్యన్	= వెంటనే

రజని+తస్వరుడు	= రాత్రికి ప్రభువైన చంద్రుడు
ప్రియంబు	= ఇష్టము
ఎనగన్	= ఎక్కువ కాగా
ఊది	= నశ్శోసించి (గాలిని ఊది)
నిక్కి	= నిలబడి
నిరంతర	= ఎల్లపుడు
కాంత	= కాంతులతో
అతిదీర్ఘములైన	= మిక్కిలి పొడవైన
కరంబులన్	= చేతులతో (కిరణములతో)
సముత్సుకాకృతిన్	= మిక్కిలి ఉత్సాహమే రూపు దాల్చినట్లు
ప్రాకెన్	= ప్రాకెను

తాత్పర్యం : ఆకాశం అనే పేరుగల వృక్షం, దానికి దిక్కులనే కొమ్మలు ఉన్నాయి. ఆ కొమ్మలలో ఎల్లపుడు కాంతివంతమైన నక్కలూలనే పూలు ఉన్నాయి. ఆ పూలను కోయడానికి చంద్రుడు చాలా పొడవైన చేతులతో (కిరణాలతో) ప్రాకుతున్నాడు. అప్పుడు ఉత్సాహమే రూపు ధరించినట్లుగా చంద్రుడున్నాడు.

- ఉ. వెన్నెలవెల్లి పాల్చడలి ప్రేకణంబునఁ బేర్చి దిక్కులున్
మిన్నును ముంప నందు రజనీకరింబింబము కుండలీ భవ
తున్నగతల్పుకల్పనము భంగిఁ దనర్చీఁ దదంతరంబునన్
వెన్నునిభంగిఁ జూడ్చులకు వేడ్చుయొనర్చీఁ గలంక మత్తిన్.

ప్రతిపదార్థం :

వెన్నెల వెల్లి	= వెన్నెల ప్రపాహమనెడు
పాల్చడలి	= పాల సముద్రము
ప్రేకణంబున	= భారముతో
బేర్చి	= ఏర్పరచి (ప్రసరింపచేసి)
దిక్కులున్	= దిశలును
మిన్నును	= ఆకాశమును
ముంప నందు	= ముంచగా
రజనీకర బింబము	= చంద్రబింబం
కుండలీభవత్తీ	= చుట్టులు చుట్టుకొనియున్న
పన్నగతల్పు	= శేషపొన్ను
కల్పనము భంగి	= కల్పింపబడిన విధముగా
తనర్చీన్	= ప్రకాశించెను
ఆ + తత్తిన్	= ఆ సమయంలో
తత్తీ	= దాని (శేష పాన్పువంటి చంద్రుని)
అంతరంబునన్	= లోపల గల
కలంకము	= మచ్చ
చూడ్చులకు	= చూపులకు
వెన్నుని భంగి	= విష్టువు వలె
వేడ్చు	= వేడుకను
ఒనర్చీన్	= కలిగించెను

తాత్పర్యం : వెన్నెల ప్రపాహం పాల సముద్రం లాగ ఉంది. అది అన్ని దిక్కులను, ఆకాశాన్ని ముంచెత్తుతోంది. ఆ సమయంలో చంద్రుడు చుట్టులు చుట్టుకొన్న ఆదిశేషపులాగ ఉన్నాడు. చంద్రునిలోని మచ్చ నల్లని విష్టువు వలె ఉంది.

III

- ఉ. వడిగాని తేకులుప్పుతిల వాలిన కేసరమల్ దలిర్పుఁ బు
ప్ప్యాడి దలమెక్కి తేనియలు పాంగి తరంగలుఁగాఁ జెలంగి పై
బదు నెలదేంటీదాఁటులకుఁ బండువులై నవసౌరభంబు లు
గ్రదువుగ నుల్ల సిల్లె ఘునక్కెరవపండము నిందువెన్నెలన్.

ప్రతిపదార్థం :

నిందు వెన్నెలన్	= పందు వెన్నెలలో
ఘున	= గొప్పవైన

క్రెరవ ఘండము	= కలువల సమూహం
వడిన్	= వేగంతో
కొని	= పూని
షేకులు	= పూల షేకులు
ఉప్పతీల	= అతిశయంచగా
వాలిన	= కిందికి దిగిన (వాడిపోయిన)
కేసరముల్	= దిద్దులు
తలర్పున్	= అతిశయంచునట్లుగా
పుష్టాడి	= పుష్టాడి యొక్క
తలము	= పై భాగమును
ఎక్కు	= అధిరోహించి
తేనియులు	= మధువులు
పొంగి	= ఉప్పాంగి
తరంగలుగాన్	= ప్రవాహాలుగా
చెలంగి	= విజృంభించి
పైన్	= పైన
పడు	= పడుచున్న
నెల	= చంద్రుడు అనెడు
తేటి	= తుమ్మెద
దాటులకున్	= కలయికలకు
పండుపులై	= (కనుల) పండువలవుతూ
ఉగ్గడుపుగా	= ఎక్కుపుగా
నవ సౌరభంబులు	= క్రొత్త సువాసనలు
ఉల్లసిల్లై	= ప్రకాశించెను

తాత్పర్యం : ఆ పండు వెన్నెలలో కలువల రేకులు విచ్చుకొన్నాయి. వాడిపోయిన కేసరాలు చిగురించాయి. పుష్టాడి పైకిక్కి తేనె పొంగింది. అది ప్రవాహాలుగా ఉప్పాంగింది. దానిపై పడు చంద్రుడనెడి తుమ్మెద లాలింపు కన్నుల పండుగ చేస్తోంది. కలువల సమూహం క్రొత్త సువాసనలు గుబాళిస్తూ అతిశయస్తోంది.

సీ. కరగెడు నవచంద్రకాంతోపలంబుల
 తతుచు సోనలం గదు దలముకొనుచుం
 జటుల చకోరసంచయముల యొడకల
 గర్వంపుదాంటులం గడులుకొనుచు
 విరియు క్రెరవముల విపుల రంధ్రములపై
 దీప్రంబుగాం గ్రమిళ్ళ త్రిప్పుకొనుచుం
 గామినీజనముల కమనీయవిభ్రమ
 స్నేతకాంతిలహారుల మెండుకొనుచుం
 ఆ॥మో॥ బొదలిపొదలి చదలం బోంగారి పొంగారి
 మించి మించి దిశలు ముంచిముంచి
 యథినుతేందు చంద్రికాంభోధి యథిలంబు
 నీట నిట్టలముగ నిట్టవోడిచె.

ప్రతిపదార్థం :

అభినుత	= మిక్కిలి పొగడబడిన
ఇందు	= చంద్రుని
చంద్రిక	= వెన్నెల అనెడు
అంభోధి	= సముద్రము
కరగెడు	= కరుగుతున్న
నవ	= క్రొత్తదెన
చంద్రకాంత	= చంద్రకాంతములనెడు
ఉపలంబుల	= ఱాళ్ళును
తతుచు	= ఎక్కుపుగా
సోనలన్	= తుంపరలతో (అల్ప వర్షంతో)
కడు	= ఎక్కుపుగా

తలముకొనుచున్	= తడుపుతూ
చటుల	= చలించు
చకోరపక్కల	= చక్రవాక పక్కల
సంచయముల	= సమూహముల యొక్క
ఎఱకల	= తెక్కల
గర్వంపుండులన్	= గర్వము గల కదలికలను
కడలుకొనుచు	= అతిశయస్తా
విరియు	= విరబూసిన
కైరవముల	= కలువల
విపుల	= ఎక్కువైన (అధికమైన)
రంధ్రములపైన్	= రంద్రాల మీద
తీవ్రంబుగాన్	= ఎక్కువగా
క్రమ్ము	= ఆవరించి
త్రిపుకొనుచున్	= (తనవైపు) ఆకర్షిస్తా
కామినీజనముల	= స్త్రీల యొక్క
కమనీయ	= అందమైన
విభ్రమ	= అలంకారాదుల కాంతి
స్నైత	= చిరునవ్వుల
కాంతిలహరుల	= వెలుగు కెరటాలను
మెండుకొనుచున్	= ఎక్కువ చేస్తా
పొదలి పొదలి	= పెరిగి పెరిగి
చదలన్	= ఆకాశంలో
పొంగారిపొంగారి	= పొంగిపొంగి (ఉప్పాంగి)
మించిమించి	= బాగా అతిశయించి
దిశలు	= దిక్కులు
ముంచిముంచి	= బాగా మునుగునట్లు చేసి
నీటు + అ	= మురిపముతో
నిట్టలముగ	= అధికంగా
నిట్టహొడిచె	= ఉప్పాంగిను

తాత్పర్యం : బాగా పొగడబడిన చంద్రకాంతి అనే సముద్రం ప్రపంచాన్ని ముంచింది. అది చాలా వ్యాపించింది. ఆకాశంలో ఉప్పాంగింది. దిక్కులు ముంచింది. చంద్రకాంత శిలాలను తన ప్రపాహాపు తుంపరలతో తడిపింది. చక్రవాక పక్కల రెక్కల గర్వపు కదలికలను పెంచింది. విరబూస్తాస్తా కలువల రంద్రాలపై వ్యాపించి తనవైపు ఆకర్షిస్తోంది. స్త్రీల అందమైన ఆభరణాల కాంతులను వారి చిరునవ్వుల కాంతులను పెంచుతోంది.

- v. ఇట్లతిమనోహర గంభీరధీరంబైన సుధాకరకాంతిపూరంబు రాత్రి యను తలంపు దోషసీక తమంబును నామంబును వినసీక యవ్వక్కయను శంక నంకురింపసీక లోచనంబులకు నమ్మతసేచనంబును, శరీరంబునకుఁ జందనా సారంబును, నంతరంగంబునకు నానందతరంగంబును నగుచు విజ్ఞంభించిన సమయంబున

ప్రతిపదార్థ :

ఇట్లు	= ఈ విధంగా (పైన పేరొన్న విధంగా)
అతి మనోహర	= చాలా అందమైన
ధీరంబు + ఐన	= ధైర్యము కలిగిన (అన్ని చోట్ల వ్యాపించిన)
సుధాకర	= చంద్రుని (అమృత కిరణుని)
కాంతి పూరంబు	= కాంతి సమూహము
రాత్రి + అను	= రేయ అనెడు
తలంపున్	= ఆలోచనను
తోపసీక	= తోచనిప్పక
తమంబును	= చీకటి అనెడు
నామంబును	= పేరును
వినన్ + ఈక	= విననివ్వక
అవ్వక్ + అను	= పరమాత్మ అను
శంకన్	= అనుమానమును

అందుకరింపనీక	= పుట్టనివ్వక
లోచనంబులకు	= కళ్ళకు
అమృతసేననంబును	= ఆమృతాభిషేకమును
శరీరంబునకున్	= శరీరానికి
చందన + ఆసారంబును	= గంధపు వర్షమును
అంతరంగంబునకును	= ఆత్మకును (మనస్సునకు)
ఆనంద	= ఆనందమనెడు
శరంగంబును	= కెరటమును
అగుచు	= ఆవుతూ
విజృంధించిన	= అతిశయించిన
సమయంబున	= సమయంలో

తాత్పర్యం : ఈ విధంగా వెన్నెల చాలా అందంగా ఉంది. గంభీరంగా ఉంది. దైర్యంగా ఉంది. ఆ వెన్నెల రాత్రి అనే ఆలోచన కూడా రానివ్వడం లేదు. చీకరి అనే పేరు కూడా వినివ్వడం లేదు. పరమాత్మ అనే ఆలోచన కూడ పుట్టనివ్వడం లేదు. కళ్ళకు ఆ వెన్నెల అమృతాభిషేకం చేస్తోంది. శరీరానికి మంచి గంధంలాగ ఉంది. అంతర్మాత్మకు బ్రహ్మసంద ప్రవాహంలాగ ఉంది.

ఇవి చేయండి

I. అవగాహన - ప్రతి స్పందన

1. పారంలో వెన్నెలను వర్ణించడం గమనించారు కదా! ప్రకృతిలోని వివిధ సందర్భాలను వర్ణించడం వల్ల మీకు కలిగే అనుభూతులను తరగతిలో చర్చించండి.
2. తెలతెలవారుతుంటే రకరకాల పక్షుల కిలకిలారావాలు వింటుంటే చాలా ఆనందంగా ఉంటుంది. చల్లబీ పైరగాలి శరీరానికి తగులుతుంటే ఆ హాయి గిలిగింతలు గొలుపుతుంది. చేలు, తోటలతో పచ్చగా ఉన్న పరిసరాలు చూస్తుంటే పరవశం కలుగుతుంది. పిల్ల కాలువలు, సెలయేళ్ళు, నదుల, సముద్ర తీరాలలో ప్రాంధులే తిరగాలి. ఆ అందం వర్ణించలేము. హిమాలయ పర్వతాలను ఎంతోమంది మహోకవుల నుండి సామాన్యాల వరకు తనివితీరా దర్శించారు. వర్ణించారు.

సూర్యుడు పదమటికి వాలుతుంటే, అది ఒక అద్భుతమైన సుందర దృశ్యం. సూర్యాస్తమయాన్ని సముద్రతీరంలో చూస్తే చాలా బాగుంటుంది. ఎంతోమంది చిత్రకారుల కుంచెలకు పని కలిపుస్తున్న అద్భుత సస్నేహాలనేన్నో ప్రకృతిలో ఉన్నాయి.

3. మీకు నచిన ఒక సందర్భాన్ని వర్ణించండి.
4. మాది కోనీసీమలోని ఒక చిన్న గ్రామం. ఎటుచూసినా కొబ్బరి తోటలే. ఆ పచ్చని కొబ్బరాకులను చూస్తే భూమాత తన సౌభాగ్యానికి గర్వించి, స్వగ్రానికి సపాలుగా ఎగరేసిన జెండాలలా కనిపిస్తాయి. సరిహద్దుల రక్షణకు, భారతదేశ బలపరాక్రమాలకు ప్రతీకలగా నిలబడిన మన భారత పైస్యంలా కనిపిస్తాయి కొబ్బరిచెట్ల వరుసలు. ఉట్టిమీద దాచిన పాలు, పెరుగు, మిరాయిలలా కనిపిస్తాయి కొబ్బరికాయలు.

5. ఎత్తున రాసిన కింది పద్యం చదపండి.
సీ॥ కలండు మేదిని యందుఁ గలఁ దుర్కంబులఁ
గలండు వాయువునందుఁ గలండు వహ్నిఁ
గలండు భాసుని యందుఁ గలండు సోముని యందుఁ
గలం దుర్బంరంబునఁ గలండు దిశలఁ
గలండు చర్చరంబులఁ గలఁ దుచరంబులఁ
గలండు బొహ్యంబున గలండు లోన
గలండు సారంబులఁ గలండు కాలంబులఁ
గలండు ధర్మంబులఁ గలండు క్రియలఁ

తే॥గీ॥ గలండు కలంవాని యందును, గలండు లైని

వాని యందును, గలండెల్లవాని యందు

నింక వేయును నేల సర్వేశ్వరుండు

కలండు నీయందు నాయందుఁ గలండు కలండు

(సృసీంహ పురాణం - పంచమాశ్యాసం - 78)

6. పై పద్యంలో చాలా సార్లు పునరుక్తమైన పదమేది?
7. పై పద్యంలో 'కలడు' అనే పదం 22 సార్లు కలదు.
8. పునరుక్తమైన పదం పలుకుతున్నప్పుడు, వింటునప్పుడు మీకు కళ్లిన అనుభూతిని చెప్పండి.
9. 'కలడు' అనే పద్యాన్ని ప్రతి పాదంలోను సుమారుగా 4 సార్లు ప్రయోగించారు. ఈ పద్యం 'కలడు'తో 'ప్రారంభమై' 'కలడు'తోనే మగిసింది. 'కలడు' అని అనేకసార్లు చెప్పారు అంటే తప్పనిసరిగా అది దైవం గురించే. దేవుడు 'కలడు' అని చెప్పాలంటే ప్రతి పస్తువులోను పరమాత్మను సందర్శించాలి అని ఈ పద్యం చెబుతోంది.
10. గీత గీసిన మాటల అర్థాలు తెలుసుకోండి.
11. మేదిని = భూమి

ఉదకంబ	= నీరు
వాయువు	= గాలి
వహిన్ము	= అగ్ని
భానుడు	= సూర్యుడు
సోముడు	= చందుడు
అంబరము	= ఆకాశం
దిశలు	= దిక్కులు
చరంబులు	= కదిలేవి (జంతువులు, పక్కలు మొమానవి)
అవరంబులు	= కదలనివి (ప్ర్యూతలు, చెట్లు మొమానవి)
బాహ్యంబు	= పై భాగము (కంటీకి కనబడి భౌతిక వస్తువులు)
లోను	= కంటీకి కనబడనివి (ఆత్మ, మనస్సు, ప్రాణం మొమానవి)
సారంబులు	= సారవంతమైనవి
కాలంబులు	= భూతభవిష్యద్వర్మానాది సమయములు
ధర్మంబులు	= నిర్దేశించబడిన స్ఫూర్ఖావాలు
క్రియలు	= పనులు
కలవాడు	= ధనవంతుడు
లేనివాడు	= పేదవాడు
నీయందు	= ఎదుటి వానియందు
నాయందు	= కర్తయందు

ఇప్పుడు పోతన రాసిన కింది పద్యం చదవండి..

ము॥ కలండంబోధిం గలండు గాలిచి గలం డాకాశంబునన్ కుంభినివ్

గలం డగ్నిన్ దిశలం బగళ్ళ నిశలన్ ఖద్యోత చంద్రాత్మలన్

గలం దోంకారమునం ద్రిమూర్తులం ద్రిలింగమ్యకులం దంతటన్

గలం కీపుందు గలండు తండ్రి! వెదకంగా నేల నీయాయోడన్.

(తీమదాంధ్ర మహాభాగవతం - సప్తమస్యంథం - 78)

అ) ఎఱ్ఱన పద్యంలో మీరు గుర్తించిన పదాలకు ఈ పద్యంలో ఉన్న సమానార్థకాలేవి?

ఆ) రెండు పద్యాలను పోల్చి చూడండి.

4. పుష్ప గుర్తు గల పద్యాలను భావస్మీరకంగా చదవండి.

5. రెండో పద్యానికి ప్రతిపదార్థం ఈ కింద ఉన్నది. ఇదే విధంగా 8, 10 సంఖ్య గల పద్యాలకు ప్రతి పదార్థాలు రాయండి.

II. హృతీకరణ - స్పృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో సమాధానాలు రాయండి.

అ) “కాటుక గ్రుక్కినట్టే కరవటంబన జగదండభండ మమరే” ఈ మాటలు కవి ఏ సందర్భంలో పేర్కొన్నాడో వివరించండి.

జ. ఈ మాటలు ఎఱ్ఱన రచించిన స్ఫీసింహపురాణం తృతీయశస్త్రం నుండి గ్రహించబడిన ‘వెన్నెల’ అను పారంలోనిది. దిక్కులు, ఆకాశం, భూమిని చీకటి ఆక్రమించిన విధానాన్ని వివరిస్తున్న సందర్భంలో కవి ప్రయోగించిన మాటలివి. ఈ లోకమనెడు బ్రహ్మండ భాగము కాటుక భరిణిలాగా ఉండని భావం.

ఆ) ఈ పారంలో కవి వెన్నెలను వర్ణించడానికి ఏమే అంశాల నెన్నుకున్నాడో తెల్పండి.

జ. సూర్యాస్తమయాన్ని, పద్యాలు ముదుచుకొనడాన్ని కవి వర్ణించాడు. సాయంసంధ్యలో పదమటి వెలుగును వర్ణించాడు. చంద్రోదయాన్ని కూడా రమణీయంగా వర్ణించాడు. 3 పద్యాలలో, వెన్నెల వర్ణించడానికి ముందు అంశాలను వర్ణించాడు. తర్వాతి పద్యంలో చంద్రకాంతి వ్యాప్తిని వర్ణించాడు. ‘వెన్నెల’ దృశ్యం వర్ణించడానికి బలమైన పూర్వరంగం కళ్ళకు కట్టినట్లు వర్ణించి వర్ణనకు మంచి పునాది వేశాడు. ప్రబంధములకు కావలసిన వర్ణనా సైపుణ్యమిదే. అందుకే ఎఱ్ఱనకు ‘ప్రబంధపరమేశ్వరుడు’ అనెడి బిరుదు కలిగింది. తర్వాతి కవులందరూ ఎఱ్ఱనలోని ఈ వర్ణనా క్రమ సైపుణ్యమిదే అనుకరించారు.

ఇ) పారం ఆధారంగా ఆకాశంలోని రంగులు ఏ ఏ సమయాల్లో ఎట్లా మార్పు చెందాయో తెల్పండి.

జ. సాయం సంధ్యాస్తమయంలో ఆకాశం సక్కుత్తాలతో అలంకరింపబడిన వేదికలా లేత వెలుగులతో శోభిస్తోంది. పదమటి దిక్కు ఎఱ్ఱని పరదావలె ఉంది.

చంద్రోదయం జరిగినపుడు కొత్త అందాలు సంతరించుకొంది. ముల్లోకాలనెడు స్త్రీ సుదుటి ఎఱ్ఱని కుంకుమ బొట్టువలె, ఎఱ్ఱని గురువింద పూసల బంతివలె, ఐరావతం మూపురంపై ఎఱ్ఱని అలంకారం వలె, ఇంద్రసభలోని మాణిక్యదీపం వలె, అనురాగ రస గుళికవలె, ఔషధపు ముద్దవలె ఉదయస్తున్న చంద్రుడు ఆకాశంలో కనిపించాడు.

ఎతుపుడనం కరుగుతూ జేగురు వర్ణమైంది, చంద్రకిరణాలు నక్కతుకాంతులను అధిగమించటంతో లేత తెలుపురంగు ఆకాశమంతా వ్యాపించింది.

క్రమంగా చంద్రబీంబం వెన్నెలను వెదజల్లి ఆకాశాన్ని పాలనముద్రంగా మార్చింది. ఆ ధవళ వర్ణపుటాకాశంలో చంద్రుడు అదిశేషపులా కనిపించాడు. చంద్రునిలోని మచ్చ విష్ణువుగా కనిపించింది.

మొత్తం మీరు నల్లని ఆకాశం తెల్లగా మారింది.

2. కింది ప్రశ్నలకు పదేసి వాక్యాల్లో సమాధానాలు రాయండి.
- అ) పద్య భావాలను ఆధారంగా చేసుకొని పార్యాభాగ సారాంశాన్ని ఇరవై వాక్యాలకు కుదించి రాయండి.
- జ. 1. సాటిలేని కాంతి గల సూర్యుని చూచినట్లుగా అల్ల తేజస్సు కలవానిని చూడలేని సాయంసంధ్యలో కమలం కళ్ళ (రేకులు) మూసుకొన్నది.
2. నక్షత్రాలనే పూలతో అలంకరింపబడిన ఆకాశమనే వేదికపై నాట్యం చేయడానికి రాత్రి అనే స్త్రీకి ఏర్పరచిన ఎఱ్ఱని పరదా వలె పడమటి దిక్కు శోభించింది.
3. ఇంతలో ఆకాశం, భూమి, దిక్కులు ఒక్కటి చేస్తూ చీకటి, ప్రపంచాన్ని కాటుక భరిషణా మార్చింది.
4. అంతలో తూర్పున చంద్రుడు ఉదయించాడు. అప్పుడు చంద్రబింబం చీకటి అనే పిశాచపు బాధా నివారణకు ముల్లోకాలనెడు స్త్రీ ధరించిన ఎఱ్ఱని బోట్టువలె ఉంది.
5. రాత్రి అనెడు స్త్రీ తూర్పు దిక్కుకు ఇచ్చిన ఎఱ్ఱని గురువింద పూసల దండవలె శకిచింబం ఉంది.
6. ఐరావతం మూపురంపై ఉన్న ఎఱ్ఱని అలంకారంలా, ఇంద్రసభలోని మాణిక్యదీపంలా నెలవంక గోచరించింది.
7. తెల్లకలువ అనురాగ రసంతో నింపిన మాత్రవలె కన్చించింది.
8. స్త్రీలకు ఉత్సాహం పెంచే జౌపుధు ముద్దలా మెరిసింది.
9. అలా అలా చంద్రుడు పెరుగుతూ ఉన్నాడు.
10. ఆకాశమనే వృష్ణి కి గల దిక్కులనే కొమ్మలలోని నక్షత్రాలనే పూలు కోయడానికి తన కరములతో ఉత్సాహంగా ఆకాశంలో పాకుతున్నాడు.
11. వెన్నెలనే పాల సముద్రంతో దిశలు, ఆకాశం ముంచుతున్న నెలవంక శేషపొన్పులా కనువిందు చేసింది.
12. చంద్రునిలోని మఘ్య విష్ణువువలె కన్చించింది.
13. ఆ పండు వెన్నెలలో కలువలు బాగా వికసించి, వెన్నెలకు పరవశిస్తూ
14. వెన్నెల అనే సముద్రం చంద్రకాంత శిలలను తడుపుతూ, చక్రవాకపత్రుల రెక్కల వేగం పెంచుతూ, విరబూసిన కలువలను ఆకర్షిస్తూ, అనేక విధాల అందగించింది.
15. అందంతో రాత్రి అనే ఆలోచన రానిప్పక వెన్నెల చూచేవారి కళ్ళకు అమృతాభీషేఖం చేస్తోంది.
16. వెన్నెల తన గంభీరతతో చీకటి అనే పేరు వినిప్పుక శరీరానికి గంధు వర్షం అపుతోంది.
17. ధీరమైన వెన్నెలను చూస్తే పరమాత్మ కూడా గుర్తుక రాదు.
18. ఎందుకంటే వెన్నెలను చూస్తుంటే అంతరూత్సుకు బ్రహ్మసందం కలుగుతుంది.
19. ఈ విధంగా కళ్ళకు, శరీరానికి, ఆత్మకు అనందకారకమైంది వెన్నెల.
20. ఈ వర్షాన ఎఱ్ఱన కవిత్వంలో కలికితురాయి.
3. కింది అంశాల గురించి స్వజనాత్కరంగా / ప్రశంసిస్తూ రాయండి.
- అ) ఈ పారంలోని వర్షనల్లాగే మీకు నచ్చిన ఒక ప్రకృతి దృశ్యాన్ని గాని, సన్నిహితాన్నిగాని, సమయాన్ని గాని వర్ణిస్తూ రాయండి.
ఉదా :సూర్యోదయం / సూర్యాస్తమయం.
- జ. సూర్యోదయం : చీకటి అనే ఆజ్ఞానంతో తడబదుతూ అనేక అవలక్షణాలకు అలవాలమైన వానికి జ్ఞానం ప్రసాదించే సద్గురువులా సూర్యుడు తూర్పుతలుపు తీస్తున్నాడా అన్నట్లు వెలుగు రేఖలు వస్తున్నాయి. ఆ లేత వెలుగు సోకగానే లోకమంతా ఉత్సాహం ఉత్కరశీలింది. పట్టుల కిలకిలలు, లేగదూడల గెంతలు, అంబారవాలు, పిల్లల మేలుకొలుపులు, సంధ్యావందనాదులు, ఒకటేమిటి అప్పటి పరకు బద్ధకంగా, నిష్టేజంగా నిద్రించిన యావత్తుపంచం దైనందిన క్రియలకు బయల్దేరింది. కొలనులలో తామరపూలు పరవశంతో తమ ఆపుని చూడటానికి రేకులనే కళ్ళతో ఆత్మంగా నింగిని పరికిస్తున్నాయి. ఆ పూల అందాలను చూసి పరవశించిన తుమ్మెదలు రుఖుంకారం చేస్తూ తేనెల వేటకు ఉపక్రమించాయి.
- టైటలు బద్దకం వదిలి నాగలి భుజాన వేసుకొని పొలాలకు బయల్దేరారు. మహిళలు కళ్ళాపి జల్లి వాకిట రంగవల్లికలు తీరుస్తున్నారు. పిల్లలు ప్రస్తుతాలు ముంచేసుకొని ఆపులిస్తూ చదవడం మొదలుపెట్టారు.
- లేత సూర్యకిరణ ప్రసారంతో చైతన్యం పెరిగిన జీవరాశి జీవసయాత్రతకు నడుం బిగించింది.
- సూర్యాస్తమయం : నవ్వుతూ, తుంగుతూ జీవితమంతా గడిపిన వ్యక్తిని వార్ధక్యం ఆవహించినట్లుగా, తుపానులో సర్వం కోల్పోయిన వ్యక్తి జీవితంలాగా, వైభవం కోల్పోయిన చక్రవర్తిలాగా సూర్యుడు తన వేడిని, వాడిని ఉపసంహిరించుకొంటున్నాడు. పట్టులు గబగబా గూళ్ళకు చేరుకొంటున్నాయి. మేతకు వెళ్లిన పశువులమందలు, ఇళ్ళకు చేరుతున్నాయి. ఎక్కడి పశులక్కడ ఆపి, కర్కులు తలపైన పచ్చగడ్డి మోపులతో ఇళ్ళకు ప్రయాణమయ్యారు. నిష్ఠాజ్ఞలు జారీ ఆయినట్లు సూర్యుడు బెరుకుబెరుకుగా పడుమటి కొండలలోకి పారిపోయాడు. పెద్ద దిక్కు కోల్పోయిన కుటుంబంలా ప్రపంచం కళావిహినమయ్యాంది. దరిద్రుడిని కష్టాలు ఆక్రమించినట్లుగా లోకాన్ని చీకటి ఆక్రమిస్తోంది. క్రూరత్వానికి, దుర్మాగ్నికి, అన్ని పాపాలకు చిరునామా అయిన చీకటి దర్జాగా నప్పుకొంటోంది. దండిచే నాథుడు లేని లోకంతో అరాచకం ప్రబలినట్లుగా సూర్యుడు లేకపోవడంతో చీకటి విష్ణుభీస్తోంది. మూర్ఖుల ప్రేలాపనలతో సజ్జనులు మౌనం వహించినట్లుగా మెల్లగా పడుమటి తలపులు మూసుకొని సూర్యుడు చీకటిని చూడలేక నిష్పుమించాడు.
- అ) పారం ఆధారంగా ఎఱ్ఱన రచనాత్మేతి గురించి 10 వాక్యాలు రాయండి.
- జ. ప్రబంధ పరమేశ్వరుడనే బిరుదు గల ఎఱ్ఱన వర్షనలు అద్యుత్తంగా చేస్తాడు. వర్షనాంశానికి తగిన పదాలను, పద్యవ్యత్సాలను ఎన్నుకొంటాడు. ‘ఇను నసనమాన తేజి’ అనే పద్యంలో సూర్యుని చూచినట్లు ‘బృంగ తారకాల’ను చూడలేని వద్దిని కళ్ళమూసుకొన్నట్లు వర్షించాడు. దీనిని ‘చంపకమాల’ వృత్తంలో వర్షించాడు. ‘చంపకము’ అంటే సంపెంగపువ్వు అని ఆర్థం. పద్యంలో ‘బృంగము’ అని పదం ప్రయోగించాడు. బృంగము అంటే తుమ్మెద అనే అర్థం. తుమ్మెద అని పూలపైనా వాలుతుంది. కానీ సంపెంగపై వాలు. సంపెంగ వాసనకు తుమ్మెదకు తలపోటు వచ్చి మరణిస్తుంది. ఆ విషయం అన్నాపదేశంగా చెప్పుడానికి వంపకమాల వృత్తంలో చెప్పాడు, అంటే తుమ్మెదకు ప్రవేశండని చెప్పే పద్యం కండా!

అలాగే పద్మిని అనేది కూడా ఒక జాతి స్త్రీ. పద్మినిజాతి స్త్రీ తన భర్తను తప్ప పరపరుషుల గూర్చి వినదు, చూడదు. ఇక్కడ తామర పుష్ప సూర్యుని తప్ప ఇతరులను (తుమ్మెడలను) చూడడానికి అంగీకరించక కళ్లు మూసుకొంది. అందుకే తామరకు 'పద్మిని' అని ప్రయోగించాడు.

(ఈదే విధంగా ప్రతి పద్మంలోనూ విశేషాలు ఉన్నాయి.)

III. భాషాంశాలు

పదజాలం

1. కింది వాక్యాల్లో గీతగీసిన మాటల అర్థాన్ని గ్రహించి, వాటిని అర్థవంతంగా సొంతవాక్యాల్లో ఉపయోగించండి.
- అ) భరతమాత మందస్త్రీతకాంతి అందరినీ ఆకట్టుకున్నది.
- జ. స్నేతకాంతి = నవ్యుల వెలుగు
సొంతవాక్యం : ముద్దులొలికే వసిపాప నవ్యులవెలుగులో ఇల్లు కళకళలాడుతుంది.
- ఆ) మేఘం దివి నుండి భువికి రాల్చిన చినుకుపూలే ఈ పర్షం.
- జ. దివి = ఆకాశం
సొంతవాక్యం : ఆకాశం సక్షత్రాలతో పెళ్ళి పందిరిలా శోభిల్లుతోంది.
- ఇ) కష్టాలు మిక్కుటమై రైతులు ప్రభుత్వ సహాయం కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు.
జ. మిక్కుటము = ఎక్కువ
సొంతవాక్యం : కోపం ఎక్కువైతే ఆరోగ్యం పాడవుతుంది.
- ఈ) రజనీకరచింబం రాత్రిని పగలుగా మారుస్తున్నది.
జ. రజనీకరచింబం = చంద్రచింబం
సొంతవాక్యం : పున్నమినాడు ని70డిన చంద్రచింబం చూసి సముద్రం ఉప్పాంగుతుంది.
2. నిఘంటువు సాయంతో కింది పదాలకు నానార్థాలు వెతికి రాయండి.
- అ) వెల్లి : ప్రహాహము, పరంపర
- ఆ) కుండలి : పాము, నెమలి, పరుణదు
- ఇ) నిట్టవొడుచు : ఉప్పాంగు, రోమాంచితమగు, విజ్ఞంభించు
3. కింది మాటలకు పర్యాయపదాలు రాయండి.
- అ) చాప్పు : పగిది, విధము, వలె
- ఆ) వెల్లి : స్టోతస్సు, వెల్లువ, ప్రహాహము
- ఇ) తెరవం : తెల్లకలువ, కుముదము, గర్జభము, చంద్రకాంతము, సృకము, సోమబంధువు
- ఈ) కౌముది : వెన్నెల, జోత్సు, చంద్రిక
- ఉ) చంద్రుడు : శశి, నెలవంక, అబ్జారి
- ఊ) తమస్సు/తమం : చీకటి, ధ్వాంతము, తిమిరము
4. కింది ప్రకృతి పదాలకు వికృతి పదాలు రాయండి.
- అ) సంధ్య : సంజ
- ఆ) దిశ : దెస
- ఇ) ధర్మము : దమ్మము
- ఈ) రాత్రి : రాతిరి, రేయి
- ఉ) నిశ : నిసి
5. కింది వికృతి పదాలకు ప్రకృతి పదాలు రాయండి.
- అ) గరువము : గర్వము
- ఆ) జతనము : యత్నము
- ఇ) దెస : దిశ
- ఈ) చందురుడు : చంద్రుడు

వ్యాకరణాంశాలు

1. కింది సంధులకు సంబంధించిన పదాలు ఈ పారంలో గుర్తించి, వాటిని విడదీసి సూత్రాలు రాయండి.
- అ) సపర్షదీర్ఘ సంధి: అ,ఇ,ఉ,ఒలు లకు అవే (సపర్ష) అచ్చులు పరములయినచో వానికి దీర్ఘములు వచ్చును.

రజని	+	ఈశ్వరుడు	=	రజనీశ్వరుడు	-	(ఈ + ఈ = ఈ)
కులిశ	+	ఆయుధని	=	కులిశాయుధని	-	(అ + ఆ = అ)
ఉత్సవ	+	ఆకృతిన్	=	ఉత్సవాకృతిన్	-	(అ + ఆ = అ)
చంద్రిక	+	అంభోధి	=	చంద్రికాంభోధి	-	(అ + ఆ = అ)
ఆ) గుణసంధి : ఆకారమునకు ఇ, ఉ, బు లు పరమైన వానికి క్రమముగా ఏ, ఓ, ఆర్లు ఆదేశమగును.						
రజని	+	ఈశ్వరుడు	=	రజనీశ్వరుడు	-	(ఈ + ఈ = ఈ)
కులిశ	+	ఆయుధని	=	కులిశాయుధని	-	(అ + ఆ = అ)
ఉత్సవ	+	ఆకృతిన్	=	ఉత్సవాకృతిన్	-	(అ + ఆ = అ)
చంద్రిక	+	అంభోధి	=	చంద్రికాంభోధి	-	(అ + ఆ = అ)
ఇ) ఉత్సవసంధి : ఉత్సవకమ్ము పరమగునపుడు సంధియగు						
పొమ్ము	+	అనన్	=	పొమ్మనన్	-	(ఉ + అ = అ)
మీలనము	+	బండ	=	మీలనమొంద	-	(ఉ + ఒ = ఒ)
తిలకము	+	అనగ	=	తిలకమనగ	-	(ఎ + అ = అ)
కుంభము	+	అనగ	=	కుంభమనగ	-	(ఉ + అ = అ)
దీపము	+	అనగ	=	దీపమనగ	-	(ఉ + అ = అ)
కబళము	+	అనగ	=	కబళమనగ	-	(ఉ + అ = అ)
చంద్రుడు	+	ఉదయించె	=	చంద్రుడుదయించె	-	(ఉ + ఉ = ఉ)
నిస్తందుడు	+	అగుచు	=	నిస్తందుడగుచు	-	(ఉ + అ = అ)
ఇట్లు	+	ఉదయించి	=	ఇట్లుదయించి	-	(ఉ + ఉ = ఉ)
దీర్ఘములు	+	ఐన	=	దీర్ఘములైన	-	(ఉ + ఐ = ఐ)
ప్రియంబు	+	ఎసగగ	=	ప్రియంబెసగగ	-	(ఉ + ఎ = ఎ)
ఈశ్వరుడు	+	ఉన్నతలీల	=	ఈశ్వరుడున్నతలీల	-	(ఉ + ఉ = ఉ)
అకసము	+	అను	=	అకసమను	-	(ఉ + అ = అ)
కోయిటకు	+	బకో	=	కోయిటకొకో	-	(ఉ + ఒ = ఒ)
కలంకము	+	అత్తత్తిన్	=	కలంకమత్తత్తిన్	-	(ఉ + అ = అ)
ఛేకులు	+	ఉపుతిల	=	ఛేకులపుతిల	-	(ఉ + ఉ = ఉ)
తలము	+	ఎక్కి	=	తలమెక్కి	-	(ఉ + ఎ = ఎ)
పండువులు	+	ఐ	=	పండువలై	-	(ఉ + ఐ = ఐ)
సౌరభంబులు	+	ఉగ్గడువుగ	=	సౌరభంబులుగ్గడువుగ	-	(ఉ + ఉ = ఉ)
ఇట్లు	+	అతి	=	ఇట్లతి	-	(ఉ + అ = అ)

2. కింది పదాలు విడుదీసి, సంధులను గుర్తించి సూత్రాలు రాయండి.

ఆ) అత్యంత = అతి + అంత - యణాదేశసంధి

సూత్రం : ఇ, ఉ, బులకు అనవర్ణమ్యులు పరమైన వానికి య, వ, ర లు ఆదేశంగా వస్తాయి.

ఇ) వంటాముదము = వంట + ఆముదము - అత్యసంధి

సూత్రం : అత్తునకు సంధి బహుళంబగానగు.

ఈ) ఏమనిరి = ఏమి + అనిరి - ఇత్యసంధి

సూత్రం : ఏమ్యాదుల ఇత్తునకు సంధి వైకల్పికముగానగు.

ఇం) అవ్విధంబున = అ + విధంబున - త్రికసంధి

సూత్రం : 1) ఆ, ఈ, ఏలు త్రికమనబడును.

2) త్రికంబమీది అసంయుక్త హల్లునకు ద్విత్వంబు బహుళంబగానగు

ఆ + వ్యాధంబున

3) ద్విరుక్తంబగు హల్లు పరమగునపుడు దాచ్చికంబగు దీర్ఘమునకు ప్రాస్వంబగు.

3. కింది పదాలకు విగ్రహవాక్యాలు రాసి, అవి ఏ సమాసాలో గుర్తించండి.

ఆ) నలుదెసలు - నాలుగైన దెసలు - ద్విగుసమాసం

లక్షణం : సమాసంలోని పూర్వపదం సంఖ్యావాచకమైతే అది ద్విగు సమాసం. నలు (నాల్లు) అనేది సంఖ్యావాచకమైన పూర్వపదం కనుక ఇది ద్విగు సమాసం.

ఇ) సూర్యచంద్రులు - సూర్యుడును, చంద్రుడును - ద్వంద్వ సమాసం

లక్షణం : సమాసంలోని రెండు పదాలకూ ప్రాధాన్యం ఉంటే అది ద్వంద్వ సమాసం.

సూర్యుడు, చంద్రుడు అనే రెండు పదాలకూ ప్రాధాన్యం ఉంది కనుక ఇది ద్వంద్వ సమాసం.

4. కింది పద్యపాదాల్లోని అలంకారాన్ని గుర్తించండి. సమన్వయం చేయండి.
- అ) కుముదినీరాగ రసబద్ధ గుళికయునగు
జంద్రుండుదయించె గాంతి నిస్తుంద్రుండగుచు.
- జ. ఈ పద్యంలో ఉత్సైక్షణిలంకారం కలదు. ఉత్సైక్ష అంటే ‘ఊహ’ అని ఆర్థం. ఉపమేయమును ఉపమానముగా ఊహించడం.
ఉపమేయమైన చంద్రుడిని, తెల్ల కలువ అనురాగ రసంతో నింపిన గుళిక వలె ఊహించుట వలన పై సందర్భంలో ఉత్సైక్షణిలంకారం కలదు.
5. పారంలోని తేటగీతి పద్యాన్ని గుర్తించి లక్ష్మణాలతో సమన్వయం చేసి చూడండి.
కింది తరగతిలో తేటగీతి లక్ష్మణాలు ఆర్థం చేసుకున్నారు గదా! ఇప్పుడు ఆటవెలది పద్యం గురించి తెలుసుకుండాం.
ఉదా॥

	న	న	న	త	త
1.				ప ప	ప ప
	పాదలి	పాదలి	చదలం	బొంగారి	పొంగారి

పై పద్యపాదాల్లో ప్రతి పాదానికి ఐదు గణాలుంటాయి. కానీ,
1వ పాదంలో 5 గణాలు (3 సూర్య + 2 ఇంద్ర)
2వ పాదంలో 5 గణాలు (5 సూర్యు)

(‘హ’ గణాన్నే ‘గలం’ అనడం వాడుకలో ఉన్నది, ‘వ’ గణాన్ని ‘లగం’ అన్నట్లు.)
యతి, ప్రాస నియమాలు తేటగీతికి సంబంధించినవే దీనికి వర్తిస్తాయి. పరిశీలించండి.

1. ఇది ఉపజాతి పద్యం. దీనికి 4 పాదాలుంటాయి.
2. 1, 3 పాదాల్లో వరుసగా మూడు సూర్యగణాలు, రెండు ఇంద్రగణాలు ఉంటాయి.
3. 2, 4 పాదాల్లో ఒకై సూర్యగణాలే ఉంటాయి.
4. ప్రతి పాదంలో 4వ గణంలోని మొదటి ఆక్షరం యతి. యతిలేని చోట ప్రాసయతి చెల్లుతుంది.
5. ప్రాస నియమం పాచించనవసరం లేదు.

బొదలి పాదలి..... అనే పద్యంలోని రెండు పాదాలు పరిశీలించి లక్ష్మణ సమన్వయం చేయండి.

సంఘలు

1)	జత్స్వనంధి			
అ)	జగదండుండము	= జగత్	+ అండుండము	= జత్స్వనంధి
అ)	తదంతరము	= తత్	+ అంతరము	= జత్స్వనంధి
2)	గసడదవాదేశ సంధి			
అ)	కాటుకగ్రుక్కిను	= కాటుక	+ క్రుక్కిను	= గసడదవాదేశసంధి
అ)	నిట్టవౌడిచె	= నిట్ట	+ పౌడిచె	= గసడదవాదేశసంధి
3)	అత్పునంధి			
అ)	గ్రుక్కినట్టి	= గ్రుక్కిను	+ అట్టి	= అత్పునంధి
4)	త్రికసంధి			
అ)	అత్తత్తీన్	= ఆ	+ తత్తీన్	= త్రికసంధి
5)	పుంప్యాదేశసంధి			
అ)	గర్వంప్యాదుటులు	= గర్వము	+ దాటులు	= పుంప్యాదేశసంధి
అ)	గరువప్పుసూత్రధారి	= గరువము	+ సూత్రధారి	= పుంప్యాదేశసంధి
6)	యదాగమ సంధి			
అ)	వేడ్చ యొనర్చె	= వేడ్చ	+ ఒనర్చె	= మదాగమ సంధి
7)	సరళాదేశ సంధి			
అ)	లీలనమొందంజేసె	= లీలనమొందన్	+ చేసె =	సరళాదేశసంధి
8)	విసర్గ సంధి			
అ)	నభోంగణము	= నభః	+ అంగణము	= విసర్గసంధి
అ)	అంతరంగము	= అంతః	+ అంగము	= విసర్గసంధి
9)	వృద్ధి సంధి			
అ)	రంజనోపథము	= రంజన	+ జౌపథము	= వృద్ధిసంధి

సమాసాలు :

సమాసపదం	విగ్రహవాక్యం	సమాసం పేరు
1) అనమానతేజిదు	- అనమానమైన తేజస్సు కలవాడు	- బహుటీహి
2) అల్పతేజాదు	- అల్పమైన తేజస్సు కలవాడు	- బహుటీహి
3) దివసేంద్రుడు	- దివసమునకు ఇంద్రుడు	- షష్ఠి తత్పురుష
4) దిక్కతి	- దిక్కులకు పతి	- షష్ఠి తత్పురుష
5) చీకటిప్రోగు	- చీకటి యొక్క ప్రోగు	- షష్ఠి తత్పురుష
6) రజనీశ్వరుడు	- రజనీకరుని యొక్క బింబము	- షష్ఠి తత్పురుష
7) వెన్నెలవెల్లి	- వెన్నెల యొక్క వెల్లి	- షష్ఠి తత్పురుష
8) రజనీకరచింబము	- రజనీకరుని యొక్క బింబము	- షష్ఠి తత్పురుష
9) కైరవఘండము	- కైరవముల యొక్క ఘండము	- షష్ఠి తత్పురుష
10) అమృతసేచనము	- అమృతము యొక్క సేచనము	- షష్ఠి తత్పురుష
11) చంద్రికాంధోధి	- చంద్రిక అనెడి అంధోధి	- రూపక
12) భృంగతారక	- భృంగము అనెడి తారక	- రూపక
13) వనజాతలోచనము	- వనజాతము అనెడి లోచనము	- రూపక
14) నిశాసతి	- నిశ అనెడి సతి	- రూపక
15) నవదీధితి	- కొత్తదయిన దీధితి	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం
16) నిండువెన్నెల	- నిండైన వెన్నెల	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం
17) నవసౌరభము	- కొత్తదైన సౌరభము	- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం

ప్రకృతి-వికృతులు

ప్రకృతి	-	వికృతి	ప్రకృతి	-	వికృతి
1) సత్తుము	-	సత్తువ	6) గ్రపణము	-	సోన
2) రాత్రి	-	రాత్రిరి, రేయి	7) మాణిక్యము	-	మానికము
3) యత్తుము	-	జతనము	8) శంక	-	జంకు
4) దిశ	-	దెన	9) విష్ణుడు	-	వెన్నుడు
5) ఆకాశము	-	ఆకసము			

పర్యాయపదాలు

1) కుసుమము	:	1) సుమం	2) పుష్పం	3) పుష్ప
2) లలన	:	1) సతి	2) ట్రీ	3) ఇంతి
3) లోచనము	:	1) నేత్రం	2) సయనం	3) కన్న
4) చంద్రుడు	:	1) రజనీశ్వరుడు	2) సుధాంపదు	3) సోముడు
5) తోయధి	:	1) అంధోధి	2) వయోనిధి	3) సముద్రం

నానార్థాలు

1) కరము	:	1) చేయి	2) తొండం	3) కిరణం
2) తరంగము	:	1) కెరటం	2) వష్టం	3) గుఱ్ఱపు చాటు

వృత్తపత్రర్థాలు

1) వనజాతము	:	నీటి నుండి పుట్టునది (పద్యం)
2) రజనీశ్వరుడు	:	రాత్రులకు ప్రభువు (చంద్రుడు)
3) రజనీకరుడు	:	రాత్రిని కలుగచేసేవాడు (చంద్రుడు)
4) పన్నగము	:	పొడములచే పోవనిది (పాము)
5) సుధాకరుడు	:	అమృతమయుములైన కిరణాలు కలవాడు (చంద్రుడు)

* * *